

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีในกรุงเทพมหานคร

ร้อยตำรวจโท สงวน ผลพานิชย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต

สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2547

ISBN 974-17-6373-5

ลิขสิทธิ์ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FACTORS INFLUENCING AGENTS OF PROSTITUTION IN BANGKOK METROPOLIS

POLICE LIEUTENANT SANGUAN POLPANICH

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts in Sociology

Department of Sociology and Anthropology

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2004

ISBN 974-17-3-6373-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีในกรุงเทพมหานคร
โดย ร้อยตำรวจโท สงวน ผลพานิชย์
ภาควิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ งามพิศ สัตย์สงวน

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

.....คณบดีคณะรัฐศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.อมรา พงศาพิชญ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ สวาสดีญาติ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. งามพิศ สัตย์สงวน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สงวน ผลพานิชย์ : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีในกรุงเทพมหานคร(FACTORS INFLUENCING AGENTS OF PROSTITUTION IN BANGKOK METROPOLIS)
อ.ที่ปรึกษา : รศ. ดร.งามพิศ สัตย์สงวน. หน้า 228 .ISBN 974-17-6373-5

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยาหลายรูปแบบเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก รวมทั้งเทคนิคของการจดบันทึก ประชากรที่ศึกษา คือ กลุ่มเอเยนต์ค้าประเวณีภายในกรุงเทพมหานคร จำนวน 16 ราย จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์สมมติฐาน

ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี พบลักษณะประชากรคือ อายุขณะเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีโดยเฉลี่ย 35.8 ปี ทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธร้อยละ 100.0 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ร้อยละ 50.00 เอเยนต์ค้าประเวณีส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ร้อยละ 43.75 การศึกษาสูงสุดคือปริญญาตรี ร้อยละ 50.00 มีภาระหนี้สินมากกว่า 100,000 บาท ร้อยละ 68.75 มีความสัมพันธ์กับการค้าประเวณีก่อนจะมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ร้อยละ 81.25 ส่วนใหญ่ในครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ไม่เหนียวแน่น ร้อยละ 81.25 ส่วนใหญ่มีรายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีจำนวนมากกว่า 100,000 บาท ร้อยละ 81.25 และส่วนใหญ่มีทัศนคติในแง่บวกต่อการค้าประเวณี ร้อยละ 81.25

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี คือ การมีภาระหนี้สินมาก ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น ผลประโยชน์ที่ได้รับสูง และทัศนคติในแง่บวกต่อการค้าประเวณี

ภาควิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

ลายมือชื่อนิสิต.....

สาขาวิชา สังคมวิทยา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ปีการศึกษา 2547

4481159024 : MAJOR SOCIOLOGY

KEY WORD : Crime/Prostitutes Agents/Prostitution

SANGUAN POLPANICH, POL LT. : FACTORS INFLUENCING AGENTS OF PROSTITUTION IN BANGKOK METROPOLIS.THESIS ADVISOR : ASST.PROF. NGAMPIT SATSANGUAN, 228 pp. ISBN 974-17-6373-5

The purpose of this research is to study factors influencing agents of prostitution by using various forms of anthropological methodology to collect data , i.e. participant observation , in-depth interview as well as taking field notes on the studied subjects comprising 16 agents of prostitution in Bangkok Metropolis. The data were then used in the analysis of the hypotheses.

The result of the study on factors influencing agents of prostitution is as follows:

The age of the agents is 35.8 years in average.All of them are Buddhists. 50% of them come from the central part of Thailand. 43.75% of them are students. 50.0% of them , the best educated ones , graduated with bachelor's degree.68.75% of them contract a debt of more than 100,000 bahts. 81.25% of them have got in touch with sexual commerce before being agents of prostitution. 81.25% of them are in families of loose relationship. 81.25% of their incomes spring from being agents of prostitution , and 81.25 % of them have positive attitude towards prostitution.

The hypotheses test results in the fact that factors influencing agents of prostitution in Bangkok Metropolis are :running into debt , getting in touch with sexual commerce , loose family relationship , high income, and positive attitude towards prostitution.

Department Sociology and Anthropology

Student ' s signature.....

Field of study Sociology

Advisor ' s signature.....

Academtc year 2004

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาที่ให้กำเนิด อบรมเลี้ยงดูให้การศึกษารวมทั้งเป็นกำลังใจสำคัญในการทำวิทยานิพนธ์นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ประสิทธิ์ สวาสดิ์ญาติ , รองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ ที่ให้ความกรุณาเป็นประธานกรรมการและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รวมทั้งให้คำชี้แนะนำมาโดยตลอด รองศาสตราจารย์ ดร. งามพิศ สัตย์สงวน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เป็นอาจารย์ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ กวดขันการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ

ขอขอบคุณ พันตำรวจเอกไตรวิทย์ น้าทองไทย , พันตำรวจเอก ชัยรัตน์ ทิพยจันทร์ , พันตำรวจโท วชิรฐ์พล ยิงเจริญ และพันตำรวจตรี นภดล ปานแก้ว ที่ให้ความกรุณาแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างสูงทำให้ได้มีโอกาสทำวิทยานิพนธ์นี้จนสำเร็จ

ขอขอบคุณเพื่อนและคนที่ให้กำลังใจทุกท่านไม่ว่าจะเป็น พี่สฤง, คุณเบิร์ต , นรวัดณ์ , สมศักดิ์ , ธนวรรณ และกลุ่มเพื่อนที่ไม่สามารถเอ่ยนามได้หมด โดยให้คำแนะนำ คอยช่วยเหลือให้ผู้วิจัยทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ กำลังใจและแรงกดดันเป็นแรงขับเคลื่อนที่ดีในการทำวิทยานิพนธ์ให้เดินหน้าต่อไปได้

ขอขอบคุณผู้ให้ข่าวทุกท่านที่ให้ข้อมูลประสบการณ์เรื่องจริงที่เกิดขึ้นในการเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี การวิจัยในครั้งนี้หากเปรียบเสมือนสิ่งของผู้วิจัยเห็นว่าเหมือนชุมทรัพย์ในภาพยนตร์เรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยเพื่อค้นหาชุมทรัพย์ หากผู้ใดมีคุณธรรม ไม่แสวงหาผลประโยชน์ในข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าไปใช้ในทางที่ผิด ผู้นั้นจะสามารถรู้จักนำเอาเนื้อหา ข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนและสังคม เปรียบเสมือนในตอนจบของ ภาพยนตร์ที่พระเอกได้นำชุมทรัพย์เหล่านั้นไปใช้เกิดประโยชน์สูงสุดในสังคมของตน แต่หากผู้ใดนำเอาข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในทางที่ไม่ดีย่อมที่จะนำมาซึ่งความหายนะแก่ตัวเองและคนรอบข้าง

ร้อยตำรวจโท สงวน ผลพานิชย์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ฅ
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ

บทที่

1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2. แนวคิด ทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีและสถานบริการ.....	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี.....	12
2.3 รูปแบบของขบวนการค้าประเวณี.....	23
2.4 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี.....	26
2.5 ผลกระทบของการค้าประเวณี.....	32
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว.....	32
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ.....	35
2.8 แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม.....	39
2.9 ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์.....	42
2.10 ทฤษฎีการเสียระเบียบทางสังคม.....	43

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.11 ทฤษฎีความกดดันทางสังคม.....	44
2.12 ทฤษฎีเกี่ยวกับการคบค้าสมาคมกับกลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกัน.....	46
2.13 ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม.....	48
2.14 งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย.....	48
2.15 งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องจากต่างประเทศ.....	53
2.16 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	55
2.17 สมมติฐานในการวิจัย.....	55
2.18 คำนิยามศัพท์.....	56
2.19 การอธิบายสมมติฐาน.....	57
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	60
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา.....	60
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
3.4 การรวบรวมข้อมูล.....	61
3.5 แนวการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	62
3.6 การพิสูจน์สมมติฐาน.....	62
4 การสัมภาษณ์ผู้ให้ข่าวสำคัญ.....	64
ผู้ให้ข่าวที่ 1.....	64
ผู้ให้ข่าวที่ 2.....	73
ผู้ให้ข่าวที่ 3.....	82
ผู้ให้ข่าวที่ 4.....	89
ผู้ให้ข่าวที่ 5.....	95
ผู้ให้ข่าวที่ 6.....	101
ผู้ให้ข่าวที่ 7.....	107
ผู้ให้ข่าวที่ 8.....	114
ผู้ให้ข่าวที่ 9.....	120

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
ผู้ให้ข่าวที่ 10.....	127
ผู้ให้ข่าวที่ 11.....	133
ผู้ให้ข่าวที่ 12.....	139
ผู้ให้ข่าวที่ 13.....	146
ผู้ให้ข่าวที่ 14.....	151
ผู้ให้ข่าวที่ 15.....	157
ผู้ให้ข่าวที่ 16.....	163
5. การพิสูจน์สมมติฐานและการอภิปรายผลวิจัย.....	170
5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชากร.....	170
5.2 การพิสูจน์สมมติฐานของการวิจัย.....	173
5.3 การอภิปรายผล.....	206
6. สรุปปัญหาที่เกิดจากการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	209
6.1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	210
6.2 ปัญหาที่เกิดขึ้นในการวิจัย.....	211
6.3 ข้อเสนอแนะ.....	212
รายการอ้างอิง.....	215
ภาคผนวก.....	224
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	228

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงคติความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม.....2 การค้าประเวณี พ.ศ.2539 เปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ.2543 - 2546	
ตารางที่ 2 แสดงการประมาณมูลค่าเพิ่มจากการค้าประเวณี ปี พ.ศ.2543..... 3	
ตารางที่ 3 แสดงประมาณรายได้จากการเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณีปี พ.ศ.2543..... 4	
ตารางที่ 4 แสดงราคาค่าบริการของผู้ค้าประเวณี..... 15	
ตารางที่ 5 แสดงสาเหตุของผู้ซื้อบริการ..... 16	
ตารางที่ 6 แสดงปัจจัยที่ใช้พิจารณาการซื้อบริการจากผู้ค้าประเวณี..... 17	
ตารางที่ 7 แสดงค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการจากผู้ค้าประเวณีต่อครั้ง..... 17	
ตารางที่ 8 แสดงความถี่ในการซื้อบริการจากผู้ค้าประเวณี..... 18	
ตารางที่ 9 แสดงวิธีการที่เอเย่นต์จัดหาผู้ค้าประเวณี..... 20	
ตารางที่ 10 แสดงวิธีการของเอเย่นต์ในการหาผู้ซื้อบริการ..... 21	
ตารางที่ 11 แสดงการจัดประเภทอาชญากรรมทางด้านสังคมวิทยา..... 41	
ตารางที่ 12 แสดงแบบการปรับตัวของบุคคลตามทฤษฎีความกดดันทางสังคม..... 45	
ตารางที่ 13 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 1..... 69	

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 14 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 1.....	70
ตารางที่ 15 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 1.....	70
ตารางที่ 16 แสดงประเภทของผู้ค้าประเวณีแบ่งตามราคาที่ได้กำหนดไว้ของผู้ให้ข่าวคนที่ 1.....	72
ตารางที่ 17 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 2.....	77
ตารางที่ 18 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 2.....	78
ตารางที่ 19 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 2.....	79
ตารางที่ 20 แสดงประเภทของกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 2.....	81
ตารางที่ 21 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 3.....	85
ตารางที่ 22 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 3.....	86
ตารางที่ 23 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 3.....	87
ตารางที่ 24 แสดงกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกพิจารณาจากราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 3.....	87
ตารางที่ 25 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 4.....	92
ตารางที่ 26 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 4.....	93
ตารางที่ 27 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 4.....	94

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 28 แสดงประเภทของกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 4.....	94
ตารางที่ 29 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 5.....	98
ตารางที่ 30 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 5.....	99
ตารางที่ 31 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 5.....	100
ตารางที่ 32 แสดงประเภทของกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 5.....	100
ตารางที่ 33 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 6.....	105
ตารางที่ 34 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 6.....	106
ตารางที่ 35 แสดงประเภทของกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 6.....	106
ตารางที่ 36 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 7.....	111
ตารางที่ 37 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 7.....	111
ตารางที่ 38 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 7.....	113
ตารางที่ 39 แสดงประเภทของกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 7.....	113
ตารางที่ 40 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 8.....	117
ตารางที่ 41 แสดงจำนวนผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 8.....	118

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 42 แสดงประเภทของกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 8.....	119
ตารางที่ 43 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 9.....	123
ตารางที่ 44 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 9.....	124
ตารางที่ 45 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 9.....	125
ตารางที่ 46 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 10.....	130
ตารางที่ 47 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 10.....	130
ตารางที่ 48 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 10.....	130
ตารางที่ 49 แสดงประเภทของผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 10.....	131
ตารางที่ 50 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 11.....	136
ตารางที่ 51 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 11.....	136
ตารางที่ 52 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 11.....	138
ตารางที่ 53 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 12.....	142
ตารางที่ 54 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 12.....	143
ตารางที่ 55 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 12.....	145

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 56 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 13.....	148
ตารางที่ 57 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 13.....	150
ตารางที่ 58 แสดงประเภทของกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 13.....	150
ตารางที่ 59 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 14.....	154
ตารางที่ 60 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 14.....	156
ตารางที่ 61 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 15.....	161
ตารางที่ 62 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 15.....	162
ตารางที่ 63 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 16.....	168
ตารางที่ 64 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	170
ตารางที่ 65 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	171
ตารางที่ 66 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนาของผู้ให้สัมภาษณ์.....	171
ตารางที่ 67 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของผู้ให้สัมภาษณ์.....	172
ตารางที่ 68 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	173
ตารางที่ 69 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาระหนี้สิน.....	177

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 70 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกจากการชำระหนี้สิน.....	177
ตารางที่ 71 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสัมพันธ์ของครอบครัว.....	182
ตารางที่ 72 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสัมพันธ์กับการค้าประเวณี.....	182
ตารางที่ 73 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการลงโทษ.....	193
ตารางที่ 74 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพของพ่อแม่.....	193
ตารางที่ 75 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสัมพันธ์ของครอบครัว.....	194
ตารางที่ 76 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้จากการเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณี..	198
ตารางที่ 77 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทัศนคติ.....	205
ตารางที่ 78 แสดงผลสรุปของการพิสูจน์สมมติฐานในการศึกษา.....	205

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ภายในขบวนการค้าประเวณีที่เกี่ยวข้องโดยรวม.....	13
ภาพที่ 2 แสดงรูปแบบที่ผู้ซื้อบริการจ่ายค่าบริการแก่ผู้ค้าประเวณีผ่านสถานบริการ..... ค้าประเวณีในรูปแบบที่ 1	23
ภาพที่ 3 แสดงรูปแบบที่ผู้ซื้อบริการจ่ายค่าบริการแก่ผู้ค้าประเวณีผ่านสถานบริการ..... ในรูปแบบที่ 2	24
ภาพที่ 4 แสดงรูปแบบที่ผู้ซื้อบริการจ่ายค่าบริการแก่ผู้ค้าประเวณีในรูปแบบที่ 3.....	25
ภาพที่ 5 แสดงรูปแบบของผู้ซื้อบริการติดต่อผ่านเอเย่นต์ค้าประเวณี.....	25

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

ปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทยในปัจจุบันมีความหลากหลายมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นสภาพของเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของมนุษย์ ปัญหาดังกล่าว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา ปัญหาสังคมไทยจึงมีกระบวนการของปัญหาที่ซับซ้อนมากขึ้น ปัญหาการค้าประเวณีเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญ เพราะการค้าประเวณีทำให้เกิดปัญหาด้านอื่น ๆ ตามมาอีกมาก เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสาธารณสุข ปัญหายาเสพติด ตลอดจนปัญหาความเสื่อมโทรมทางศีลธรรมและวัฒนธรรม ปัจจุบันปัญหาการค้าประเวณีจัดอยู่ในประเภทอาชญากรรมต่อมาตรฐานทางศีลธรรม (Crimes against the moral order) เนื่องจากเป็นลักษณะของการกระทำที่ได้ถูกกำหนดไว้ว่าเป็นการกระทำผิด โดยแสดงพฤติกรรมฝ่าฝืนกฎหมายซึ่งเป็นบรรทัดฐานของสังคมอันเป็นการสันคลอนต่อมาตรฐานทางศีลธรรม หรืออาจเรียกชื่ออีกอย่างว่า อาชญากรรมไม่มีผู้เสียหายหรืออาชญากรรมที่ปราศจากเหยื่อ (Victimless Crimes)

รูปแบบของการค้าประเวณีมีอยู่ด้วยกัน 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่สมัครใจและไม่สมัครใจ(งามพิศ ลัดยศสงวน,2544) การถูกบังคับ ขู่เข็ญ หลอกลวง และชักพาด้วยประการใดจัดอยู่ใน รูปแบบการค้าประเวณีประเภทไม่สมัครใจ นอกนั้นจะจัดอยู่ในรูปแบบการค้าประเวณีประเภทสมัครใจด้วยตนเอง หากแต่การค้าประเวณียอมจะมีอยู่ในสังคมไทยอยู่ตลอดเวลา เพราะมีผู้ค้าประเวณีจำนวนมากไม่น้อยที่ต้องการค้าประเวณีเพื่อหวังรายได้ที่จะได้รับ โดยมีผู้ซื้อบริการค้าประเวณีอีกจำนวนมากที่ยอมจ่ายเงินเพื่อรับบริการจากเอเยนต์ค้าประเวณีหรือผู้จัดหาค้าประเวณี บุคคลจำนวนมากที่เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์ในการค้าประเวณี การมีผู้ค้าประเวณีเป็นเรื่องของการมีอุปสงค์และอุปทานของธุรกิจบริการทางเพศเป็นไปตามกลไกของตลาดที่คงมีอยู่ตลอดเวลา การค้าประเวณีจัดเป็นปัญหาสำคัญที่ทุกฝ่ายควรริบเร่งแก้ไข หากไม่มีแนวทางป้องกันแก้ไขที่รัดกุมแล้ว ปัญหาและผลกระทบจากการค้าประเวณีจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จากสถิติความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้สำรวจทั่วราชอาณาจักรแล้วประจำปี พ.ศ. 2543 – 2546 มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จาก ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงสถิติความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539
เปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2543 - 2546

ปี	เกิด(ราย)	จับ(คน)
พ.ศ. 2543	5,784	6,085
พ.ศ. 2544	4,853	4,961
พ.ศ. 2545	10,147	10,272
พ.ศ. 2546	11,345	11,591

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 1 คงเป็นเพียงบางส่วนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีทั้งหมดที่รอดพ้นจากการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เอเยนต์ค้าประเวณีในปัจจุบันมีจำนวนมาก เนื่องจากการค้าประเวณีเป็นธุรกิจบริการทางเพศที่มีจำนวนเงินมหาศาลเข้ามาเกี่ยวข้องภายในระบบเศรษฐกิจนอกกฎหมาย โดยพบว่ามีโสเภณีหรือ ผู้ค้าประเวณีอยู่ราว 150,000 คน – 200,000 คน แต่ละคนทำงานเดือนละ 25 วัน ค่าบริการต่อหนึ่งวันจะได้รับประมาณ 5,000 บาท คิดเป็นจำนวนต่อเดือนแล้วจะได้ประมาณ 60,000 บาท (ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ, 2543 : 68 – 80) ดังนั้นเมื่อกำหนดตัวเลขออกมาสามารถประมาณการได้ว่ามีผลประโยชน์นอกระบบนี้ถึง 50,000 – 70,000 ล้านบาทต่อปี ดังจะเห็นได้จากการประมาณมูลค่าเพิ่มจากการค้าประเวณีของผู้ค้าประเวณีใน สถานบริการต่าง ๆ ตาม ตารางที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงการประมาณมูลค่าเพิ่มจากการค้าประเวณี ในปี พ.ศ. 2543

สถานบริการ	จำนวนหญิงบริการ	มูลค่าเพิ่มค่าบริการต่อคน ต่อเดือน	มูลค่าเพิ่มต่อไป (ล้านบาท)
คอฟฟี่ช็อป	814	28,750	281
คิสโก้เชค	723	25,000	217
ร้านเสริมสวย	134	25,000	40
นางทางโทรศัพท์	978	28,750	337
เดรี่เดรี่	668	30,000	240
สถานที่อื่น ๆ	893	37,500	402

ที่มา : ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ, "การค้าประเวณีในประเทศไทย" ใน หวย ช่อง บ่อน ยาบ้า เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย, ผาสุก พงษ์ไพจิตร , สังคีต พิริยะรังสรรค์ และ นवलน้อย ตรีรัตน์ ,(กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ตรีสวี ,2543) ,หน้า 81

ตารางที่ 2 ได้แสดงให้เห็นถึงผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการค้าประเวณีโดยการสำรวจ ข้อมูลพบว่า มีจำนวนมหาศาลอาจมีมูลค่าถึงประมาณ 100,000 ล้านบาทต่อปี หากเปรียบเทียบกับมูลค่าเพิ่มจากการผลิตสินค้าเกษตรประเภทพืชผล หรือมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมก่อสร้าง พ.ศ. 2538 มูลค่าเพิ่มจากการค้าประเวณีจะเท่ากับประมาณครึ่งหนึ่ง หรือถ้าเปรียบเทียบกับมูลค่าเพิ่มของเศรษฐกิจสาขาบริการทั้งหมด มูลค่าเพิ่มจากการค้าประเวณีคิดเป็นประมาณ 1 ใน 4 (ผาสุก พงษ์ไพจิตร , 2543 : 79 –80) การค้าประเวณีจึงสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจำนวนมหาศาล ทำให้มีผู้ต้องการเข้ามาเกี่ยวข้องกับแสวงหาผลประโยชน์หรือรายได้จากการค้าประเวณีอยู่ตลอดเวลา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงประมาณรายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีในรูปแบบต่าง ๆ ในปี พ.ศ.2543

ประเภทสำนักบริการ	จำนวนผู้ค้าประเวณี	ค่าบริการต่อเดือน(บาท)	กำไรเอเยนต์ค้าประเวณี (บาท)
ห้องหรือสำนัก	18,470	22,500	249,345,000
ชานา	61	46,875	1,715,625
อาบอบนวด	23,895	37,500	537,637,500
นวดแผนโบราณ	18,886	37,500	424,935,000
ร้านหรือสวนอาหาร	41,688	46,875	1,172,475,000
โรงแรม	4,684	26,250	73,773,000
ร้านตัดผม	386	28,125	6,513,750
โรงน้ำชา	3,227	22,500	43,564,500
บังกะโล	337	18,750	3,791,250
คาเฟ่	21,427	31,250	535,675,000
เมมเบอร์คลับ	5,000	75,000	300,000,000
ค็อกเทลเลาจ์	3,406	48,750	132,834,000
คาราโอเกะ	19,669	65,000	1,022,788,000
ผับ	2,851	41,250	94,083,000
เบียร์บาร์	14,702	43,750	514,570,000
เกย์บาร์	91	28,750	2,093,000
บาร์อาโกโก้	10,507	50,000	420,280,000
บาร์ร่าว	911	28,750	20,953,000
ไนต์คลับ	5,595	65,000	290,940,000

ที่มา : ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ, "การค้าประเวณีในประเทศไทย" ,2543, หน้า 78-80

ตารางที่ 3 พบว่า การค้าประเวณีจัดเป็นธุรกิจที่ให้กำไรมากแก่ผู้เกี่ยวข้องในการค้าประเวณีทั้งผู้ค้าประเวณี และเอเยนต์ค้าประเวณี ทั้งที่มีกฎหมายอยู่หลายฉบับได้ระบุดังการกระทำความผิดโดยเฉพาะเอเยนต์ค้าประเวณีซึ่งมีรูปแบบการจัดหาผู้ค้าประเวณีแตกต่างหลากหลายรูปแบบ หากแต่ในปัจจุบันยังคงมีผู้จัดหาการค้าประเวณีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แม้จะมีการกวาดขัน จับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ตาม

ผลกระทบจากปัญหาได้เริ่มปรากฏให้เห็นเป็นลำดับและชัดเจนมาก คือ ความเสื่อมทรามทางศีลธรรมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ เช่น ความต้องการแสวงหาความสุขทางเพศอันมีลักษณะที่แตกต่างไปจากเดิม โดยเฉพาะในปัจจุบันมีค่านิยมของชายผู้เที่ยวในการมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก โดยพบว่าปัจจุบันโสเภณีเด็กมีจำนวนมากขึ้นและสร้างปัญหาทางสังคมตามมา สถิติการสำรวจโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายโรคติดต่อกองการโรคกระทรวงสาธารณสุข ในปี 2539 พบว่ามี สถานประกอบการทั้งหมด 7,318 แห่งทั่วประเทศ แบ่งเป็น 25 ประเภท มีพนักงานบริการทางเพศที่เป็นชาย 1,945 คน หญิง 64,245 คน(ที่มา : สถิติของกองการโรคกระทรวงสาธารณสุข) การค้าประเวณีเป็นสิ่งที่มิมีมานานและไม่มีวันปราบปรามให้หมดสิ้นลงไป การกระทำผิดของเอเยนต์ค้าประเวณีจึงต้องมีปัจจัยหรือองค์ประกอบหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง จากที่ได้กล่าวมาแล้วในช่วงต้นทำให้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาว่าปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี โดยศึกษาภายในกรุงเทพมหานคร

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยในด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี
2. เพื่อศึกษาขั้นตอน กระบวนการในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ตลอดจนผลประโยชน์ที่มีต่อธุรกิจบริการทางเพศ
3. ศึกษาสภาพการแข่งขันของธุรกิจทางเพศ และกลยุทธ์ในการแข่งขัน
4. เพื่อศึกษาแนวทางการป้องกัน การแก้ไข ธุรกิจบริการทางเพศ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

กลุ่มประชากรในขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะกลุ่มเอเยนต์ค้าประเวณีภายในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางมานุษยวิทยา การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (participant observation) และใช้เทคนิควิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In – depth interview) เพื่อให้การศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณีภายในกรุงเทพมหานครให้ทราบถึงรายละเอียดเจาะลึกเป็นรายบุคคลในประเด็นของ

1. ภาระหนี้สิน
2. ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี
3. ความสัมพันธ์ในครอบครัว
4. ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี
5. ทศนคติต่อธุรกิจค้าประเวณี

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อศึกษาและทำให้เข้าใจถึงสาเหตุ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณี
2. ทำให้ทราบขั้นตอนของกระบวนการธุรกิจค้าประเวณีมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข ป้องกัน ของหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง
3. ทำให้ทราบถึงรายละเอียด และพฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการค้าประเวณี อันจะทำให้มองเห็นภาพของกระบวนการค้าประเวณีได้มากขึ้น
4. ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาทางด้านวิชาการเกี่ยวกับกรณี ดังกล่าว ตลอดจนเพื่อหามาตรการทางกฎหมายอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมเพื่อการป้องกันและปราบปรามบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการค้าประเวณีให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารในเรื่องที่เกี่ยวกับงานวิจัยทางการค้าประเพณีจะมีอยู่มากมาย หากแต่ในส่วนข้อมูลหรืองานวิจัยต่าง ๆ ที่เจาะจงกับกลุ่มเอเยนต์ค้าประเพณียังมีไม่มากนัก โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปรายงานทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ และวิทยุ รวมถึงบทความประกอบการสัมมนาต่าง ๆ ทั้งที่กลุ่มคนเหล่านี้ นับได้ว่าเป็นตัวการสำคัญในขบวนการค้าประเพณี ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ที่ได้รับ ตลอดจนการรอดพ้นจากกฎหมายต่าง ๆ เป็นต้น ปรัชญาวัฒนธรรมนี้จึงนำเสนอลักษณะด้านต่าง ๆ ของเอเยนต์ค้าประเพณีทั้งในด้านปัจจัยสาเหตุ ลักษณะของธุรกิจ การจัดสรรรายได้ต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อให้สามารถทำความเข้าใจโครงสร้างรวมของขบวนการนี้ได้ก่อนในเบื้องต้น

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการค้าประเพณีและสถานบริการ

2.1.1 ความหมายเกี่ยวกับโสเภณี

สุภัทร สุภาพ(2547) ให้ความหมายของโสเภณี คือ ผู้ที่ยอมรับการกระทำชำเราหรือการยอมรับการกระทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการล่าส่อนเพื่อสินค้าจ้างนั้น ไม่ว่าจะผู้ยอมรับการกระทำหรือผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

งามพิศ สัตย์สงวน (2544) ให้ความหมายของการค้าประเพณี คือ การยอมรับการกระทำชำเราหรือการยอมรับการกระทำ อื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการล่าส่อนเพื่อสินค้าจ้างนั้น ไม่ว่าจะผู้ยอมรับการกระทำหรือผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

การประชุมสัมมนาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด ครั้งที่ 2 ณ กรุงโตเกียว เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน ถึงวันที่ 7 ธันวาคม 2500 ได้ให้คำนิยามไว้ว่า โสเภณี หมายถึง บุคคลไม่ว่าเป็นหญิงหรือชายกระทำการเพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น อันเป็นการล่าส่อนเพื่อสินจ้างรางวัล ซึ่งอาจเป็นเงินหรือสิ่งของอย่างอื่น ทั้งนี้ไม่ว่าการกระทำนั้นต่อเพศเดียวกันหรือต่างเพศกัน และไม่ว่าจะกระทำเป็นอาชีพหรือเป็นครั้งคราวก็ตาม

โดยสรุป โสเภณีหรือการค้าประเวณี(ชูชาติ ศิวกาญจน์,2539) หมายถึง บุคคลไม่ว่าหญิงหรือชาย ที่กระทำเพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น จะเป็นไปในทางร่วมประเวณีอย่างปกติ หรือการปรนนิบัติแบบอื่นใด อันเป็นการต่ำต่อนเพื่อสินจ้างรางวัล ซึ่งอาจจะเป็นเงินทอง หรือสิ่งของอย่างอื่น ทั้งนี้ไม่ว่าการกระทำนั้น จะได้กระทำต่อเพศเดียวกันหรือต่างเพศ ไม่ว่าจะการกระทำนั้นจะเป็นครั้งคราวหรือเป็นอาชีพ

การค้าประเวณีจึงเป็นอาชีพของทั้งหญิงและชายโดยหญิงนิยมเรียกว่า “ โสเภณี “ ชายเรียกว่า “ ผู้ชายขายบริการ “ แต่ส่วนมากหญิงจะค้าประเวณีมากกว่าชาย

นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล(2544) ให้ความหมายของ สถานการค้าประเวณี คือ สถานที่ใดที่จัดไว้เพื่อให้บุคคลอื่นทำการค้าประเวณีโดยจัดให้มีผู้ทำการค้าประเวณีไว้เพื่อการนี้ด้วย ส่วน สถานบริการ หมายถึง สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการ โดยหวังประโยชน์ในการค้าดังนี้

1. สถานเดินรำ รำวง หรือรอกเงิง ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงพาดเนอร์บริการ
2. สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ
3. สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งผู้บริการให้แก่ลูกค้า
4. สถานที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง

2.1.2 ประวัติความเป็นมาของโสเภณี

ยุคสมัยแรกเริ่มการค้าประเวณี จากการวิจัยของ เทพชู ทับทอง(2525) พบว่า ยุคสมัยแรกของการเกิดการค้าประเวณีอยู่ในช่วงของยุคสมัยพุทธกาลรวมถึงในยุคกรีกโบราณ ยุคดังกล่าวนี้ ผู้ค้าประเวณีมัก จะได้รับการยกย่องมากกว่าการ ถูกเหยียดหยาม เนื่องจากผู้ค้าประเวณีได้บำเพ็ญประโยชน์ให้แก่ศาสนาใน สมัยนั้น อีกทั้งมิได้เป็นการกระทำที่ขัดต่อธรรมเนียมประเพณีในสมัยนั้น แต่ต่อมาเมื่อผู้ค้าประเวณีหันมา ยึดเป็นอาชีพเพื่อการค้าแสวงหาผลประโยชน์ต่าง ๆ จากการค้าประเวณี และก่อให้เกิดปัญหาอื่นตามมา ผู้ คนจึงเปลี่ยนทัศนคติที่ดีต่อผู้ค้าประเวณีไป แต่ยังไม่ได้ถูกเหยียดหยามทั่วไปหมดทุกสังคม ระดับการ เหยียดหยามก็ต่างกันไปตามประเภทของ ผู้ค้าประเวณีโดยทั่วไปแล้ว ระดับการเหยียดหยามจะลด น้อยลงเมื่อมีการต่ำต่อนลดน้อยลง

ยุคสมัยกลางของการค้าประเวณี ยุคสมัยนี้อยู่ในช่วงของการเผยแพร่หลักธรรมศาสตร์ของคริสต์ศาสนาซึ่งแผ่กว้างไปทั่วยุโรปและเอเชียทำให้เกิดระบบฟัวเดียวเมียเดียว ความคิดเห็นของคนจึงเห็นว่าการค้าประเวณีเป็นสิ่งน่ารังเกียจ ความรู้สึกในกามารมณ์ถือเป็น ภูตผีสิงอยู่ประจำตัวทุกคน ทุกคนต้องพยายามขจัดความรู้สึกนั้นให้หมดสิ้นไป หรืออย่างน้อยก็กำจัดให้อยู่ภายในขอบเขตอันสมควรเหล่าคริสต์ศาสนิกชนย่ำให้บรรดาผู้ค้าประเวณีที่สมรสแล้วประพฤตินั้นในแง่ดั่งม คริสต์ศาสนิกชนจึงพยายามจำกัดจำนวนผู้ค้าประเวณีให้น้อยลง และแก้ไขปรับปรุงสภาพให้เป็นคนดี วัตถุประสงค์ มีบทบาทร่วมกับอุบาสกอุบาสิกา เช่น การจัดตั้งโรงเรียนฝึกสอนผู้ค้าประเวณีให้กลับตัวและฝึกอาชีพให้มีการเรียกรับเงินจากประชาชนเพื่อจัดตั้งเป็นทุนให้ผู้ค้าประเวณี ประเทศต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะมีการปฏิบัติต่อผู้ค้าประเวณีในลักษณะเช่นเดียวกัน เช่น ประเทศ ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี สเปน และอังกฤษ กล่าวคือ ผู้ค้าประเวณีจะถูกบังคับให้เสียภาษีการค้าประเวณีให้แก่รัฐ การจัดการกับผู้ค้าประเวณีที่ต้องแต่งกายผิดจากคนทั่วไป การออกกฎระเบียบต่าง ๆ กับผู้ค้าประเวณี เช่น ห้ามผู้ค้าประเวณีที่เป็นกามโรคมิให้ค้าประเวณี หรือห้ามผู้ชายที่ยังเป็นโรคนี้อยู่ มิให้เข้าไปในสำนักค้าประเวณี

ยุคสมัยปัจจุบันของการค้าประเวณี สมัยปัจจุบันนี้เริ่มเกิดจากยุคสมัยปฏิวัติอุตสาหกรรม ที่นับว่าเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่ มนุษย์เปลี่ยนจาก วิถีชีวิตแห่งความสงบเรียบง่าย มาเป็นชีวิตจากการใช้เครื่องจักรกล มนุษย์มีคุณค่าน้อยลง ประชาชนที่อยู่นอกเมืองหลวงไหลเข้าในเมืองเพื่อหางานทำ เกิดความแออัดแน่นแค้น มนุษย์จึงหาทางผ่อนคลายอารมณ์โดยการเรียกใช้ผู้ค้าประเวณี จำนวนผู้ค้าประเวณีจึงมีมากขึ้นกลายเป็นปัญหาของสังคมในเมืองต่าง ๆ โดยทั่วไป ยุคดังกล่าวนี้สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ผู้ค้าประเวณีที่ถูกบังคับขู่เข็ญจากคนดูแลสถานการค้าประเวณี

ประเภทที่ 2 ผู้ค้าประเวณีที่ประกอบอาชีพดังกล่าวโดยอิสระไม่ขึ้นตรงกับสถานการค้าประเวณี

ประเภทที่ 3 ผู้ค้าประเวณีที่ประกอบอาชีพดังกล่าวโดยอิสระไม่ถูกบังคับแต่สมัครใจอาชีพดังกล่าว โดยใช้สถานการค้าประเวณีเป็นที่หาผลประโยชน์

ในยุคสมัยนี้เกิดการแข่งขันเปิดสถานบริการอย่างแพร่หลายทำให้สังคมเสื่อมโทรมลง ชายหญิงหันมาฆ่าตัวกันมากขึ้นในขณะที่บรรดาผู้จัดให้มีการค้าประเวณี เจ้าของสถานบริการต่าง ๆ ตลอดจน ผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ต่างได้รับผลประโยชน์จากการดูแลผู้ค้าประเวณีอย่างมหาศาล รัฐบาลในประเทศ

ต่าง ๆ พิจารณาแล้วเห็นได้ว่าคนที่ได้ประโยชน์มากมิใช่ผู้ค้าประเวณี แต่เป็นบรรดาผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ในขณะที่ความเสื่อมโทรมของสังคมภายในประเทศกลับทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านอาชญากรรม ปัญหาเกี่ยวกับโรคทางเพศ เป็นต้น รัฐบาลจึงได้หันมาเข้มงวดการค้าประเวณี โดยเน้นการปราบปรามกับผู้จัดให้มีการค้าประเวณี เจ้าของสถานบริการต่าง ๆ รวมทั้งพ่อเล้า แม่เล้าต่าง ๆ มากกว่าการปราบปรามผู้ค้าประเวณี เช่น ประเทศอังกฤษ ได้จัดตั้งสหพันธ์นานาชาติแห่งการยกเลิกกระบวน การจดทะเบียนโสเภณี (The international abolitionist federation) ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันโรคติดต่อ ค.ศ. 1865 ค.ศ. 1866 และ ค.ศ. 1869 ซึ่งบัญญัติให้นำมาตรการออกกฏ ข้อบังคับ และการตรวจตราแก่ผู้ค้าประเวณี พร้อมกับให้ความสนใจไปในทางปราบปรามบุคคลที่ 3 ได้แก่ พวกเจ้าสำนักการค้าประเวณี ผู้จัดหาผู้ค้าประเวณี และเหล่าพ่อเล้า แมงดาทั้งหลายมากกว่า โดยออกกฎหมายอาญา(ฉบับแก้ไข) ค.ศ. 1884 พระราชบัญญัติว่าด้วยคนจรจัด (ฉบับแก้ไข) ค.ศ. 1898 กำหนดโทษบุคคลประเภทดังกล่าวไว้

ประวัติการค้าประเวณีในประเทศไทย สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (อ้างถึงใน สหรัฐ สิริวัฒน์ , 2524 : 12) ได้เก็บข้อมูลประวัติการค้าประเวณีในประเทศไทยไว้ว่า การค้าประเวณีเริ่มจากในช่วงยุคสมัยสุโขทัย ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดนงนพมาศหรือท้าวศรีจุฬาลักษณ์ ต่อมาในช่วงสมัยอยุธยา ผู้ค้าประเวณีได้ถูกออกกฏระเบียบขึ้นในเรื่องของการเป็นพยานเพื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ โดยได้กล่าวไว้ในกฎหมายตราสามดวงในหัวข้อ บทพระอัยการพิวเมีย รวมถึงในกฎหมายลักษณะพยานที่มีมาตั้งแต่ พ.ศ. 1894 โดยได้บัญญัติไว้ว่าผู้ค้าประเวณีเป็นหนึ่งในจำพวกคน 14 ประเภทที่ไม่สามารถนำเป็นพยานได้ ส่วนการมีสำนักและจำนวนผู้ค้าประเวณีนั้นมีหลักฐานที่กล่าวไว้ในสมัยต่อมา เช่น ลาดูแบร์ราชทูตฝรั่งเศสที่เข้ามาในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ได้เล่าไว้ในจดหมายเหตุว่า “ ... มีความชอบธรรมที่จะเกณฑ์ให้สตรีที่คนซื้อมานั้นเป็นแพศหยาหาเงินได้ “ ในสมัยรัตนโกสินทร์ที่ประเทศไทยยังไม่มีการเลิกทาส สภาพของนางทาสนอกจากจะต้องพลีทุกสิ่งทุกอย่างให้กับผู้เป็นนายแล้ว จะต้องบำรุงบำเรอความสุขให้กับชายอื่นตามที่นายสั่งไว้ ทั้งนี้อาจจะมีข้อตกลงกันหรือไม่มีข้อตกลงกันก็ได้ ซึ่งบรรดาผู้ที่มีความฉลาดในการค้าทาสคิดที่จะนำมาค้าประเวณีเพื่อหวังจะได้รายได้หรือผลประโยชน์จากการค้าทาสนั้น จึงเกิดมีหัวหน้ารวบรวมซื้อหรือไถ่หญิงที่เป็นทาสแล้วตั้งสำนักขึ้นและบังคับให้หญิงเหล่านั้นทำการค้าประเวณี จากยุคดังกล่าวถือได้ว่าเป็นยุคเริ่มแรกของการมีเอเยนต์ค้าประเวณีเกิดขึ้นในประเทศไทย ต่อมาในปี พ.ศ. 2448 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้มีการเลิกทาสขึ้น ทาสดังกล่าวได้พากันสมัครใจเป็นผู้ค้าประเวณีต่อไปอีก และมีแพร่หลายมากขึ้น โดยผู้ค้าประเวณีจะได้รับตัวจากเจ้าภาษีแล้วมีหัวหน้ารวบรวมตั้งเป็นสำนักขึ้น ส่วนจำนวนช่องหรือสำนักนั้น จากหนังสือคำให้การของขุนหลวงวัดประดู่ทรงธรรมได้บอกไว้ว่ามี อยู่ 4 โรง เช่น บริเวณตลาดบ้านจั่นใกล้ท่าเรือซึ่งเป็นชุมชนของชาวจีนมากกว่าชาวไทย เป็นต้น สำนักค้าประเวณีเหล่านี้ต้องได้รับอนุญาตและเสียภาษีให้กับ

หลวงด้วย ธรรมเนียมปฏิบัติเช่นนี้สืบต่อมาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ช่วงต้น จนกระทั่งในสมัยรัชการที่ 5 พระองค์ได้ทรงเล็งเห็นว่า โรคภัยต่าง ๆ ได้แพร่ระบาดมากขึ้น การค้าประเวณีเป็นที่น่าอับอาย จำนวนผู้ค้าประเวณีเพิ่มมากขึ้น จึงมีการตราพระราชบัญญัติป้องกันสัจจรโรค ร.ศ. 127 เพื่อควบคุมช่องต่าง ๆ จำนวนผู้ค้าประเวณีและบรรดาผู้ควบคุมดูแลอยู่กับการค้าประเวณี นับได้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ถือว่าเป็นกฎหมายฉบับแรกที่บัญญัติขึ้นเพื่อปราบปรามการค้าประเวณีให้มีระบบระเบียบมากขึ้น

พระราชบัญญัติป้องกันสัจจรโรค ร.ศ.127 ได้ถูกยกเลิกลงเมื่อ พ.ศ.2503 เหตุที่พระราชบัญญัติป้องกันสัจจรโรค ร.ศ.127 ถูกยกเลิกเพราะหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติลงนั้น ได้มีองค์การสหประชาชาติขึ้น และองค์การนี้ได้มีมติรับเอาอนุสัญญายกเลิกโสเภณีเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2496 เพราะเห็นว่า การค้าประเวณีเป็นเรื่องทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของมนุษย์ เป็นต้นเหตุแห่งการค้าหญิง การค้าทาส การลักพา การล่อลวง การบังคับหญิงเพื่อค้าประเวณี อันเป็นการผิดศีลธรรม ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกองค์การดังกล่าว จึงยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันสัจจรโรค ร.ศ.127 และประกาศใช้พระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี พ.ศ.2503 โดยได้กล่าวถึงเรื่องการค้าประเวณีว่า “ เป็นการยอมรับการกระทำของเรา หรือยอมรับการกระทำอื่นใด หรือการกระทำอื่นใดเพื่อความสำเร็จความใคร่ทางกามรมณ์ของผู้อื่นอันเป็นการลำสอนเพื่อสินจ้าง ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ยอมให้กระทำเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ “ แต่ก็ยังปรากฏว่า การค้าประเวณีมีอยู่ในรูปแบบวิธีการลักลอบหรือเปิดเผย

ปัจจุบันธุรกิจการค้าประเวณีเป็นปัญหาสำคัญของสังคมและประเทศชาติ จำนวนผู้ค้าประเวณีเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะที่ถือว่าเป็นปัญหาใหญ่คือ ผู้ค้าประเวณีที่เป็นเด็ก ทำให้หลายฝ่ายที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามจำเป็นต้องเพิ่มมาตรการ และแก้ไขกฎหมายที่เป็นอยู่ให้มีประสิทธิภาพและบังคับได้เหมาะสมยิ่งขึ้น สาเหตุหนึ่งที่ทำให้จำนวนผู้ค้าประเวณีหรือเด็กที่ขายบริการทางเพศเพิ่มมากขึ้น จนกลายเป็นธุรกิจในชาติและข้ามชาติในทุกวันนี้ สืบเนื่องจากการเข้ามาของทหารอเมริกันในช่วงสงครามเวียดนาม อันเกิดขึ้นราวปี พ.ศ. 2502 จนถึงราว พ.ศ. 2519 ประเทศไทยเป็นประเทศพันธมิตรของอเมริกาจึงได้ถูกจัดตั้งเป็นฐานทัพ และเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของทหารอเมริกันจากการว่างเว้นสนามรบ สถานที่หลายแห่งถูกจัดเป็นสถานบันเทิง และสถานที่เหล่านี้ได้รับความเจริญรุ่งเรืองมาจนถึงปัจจุบัน ธุรกิจการค้าประเวณีได้รับการสนองตอบอย่างเต็มที่ที่มีกระแสเงินสะพัดหลังไหลเข้ามาจำนวนมหาศาล กฎหมายบางฉบับต้องออกมารองรับธุรกิจเหล่านี้ เมื่อความต้องการผู้ค้าประเวณีเพิ่มมากขึ้น บรรดาผู้เกี่ยวข้องการค้าประเวณีได้แก่ ผู้จัดหาการค้าประเวณี พ่อค้า แม่ค้า ต่าง ๆ ตลอดจนผู้ดูแลสถานบริการการค้าประเวณี จึงเกิดการล่อลวงโดยใช้เล่ห์เหลี่ยมเพื่อให้ได้มาผู้ค้าประเวณีซึ่งบุคคลเหล่านี้จะได้รับผลประโยชน์และรายได้จากการขายบริการทางเพศเป็นจำนวนมหาศาล เมื่อสงครามยุติลง ผู้ค้าประเวณีเหล่านี้มิได้ยุติลงตามสงคราม

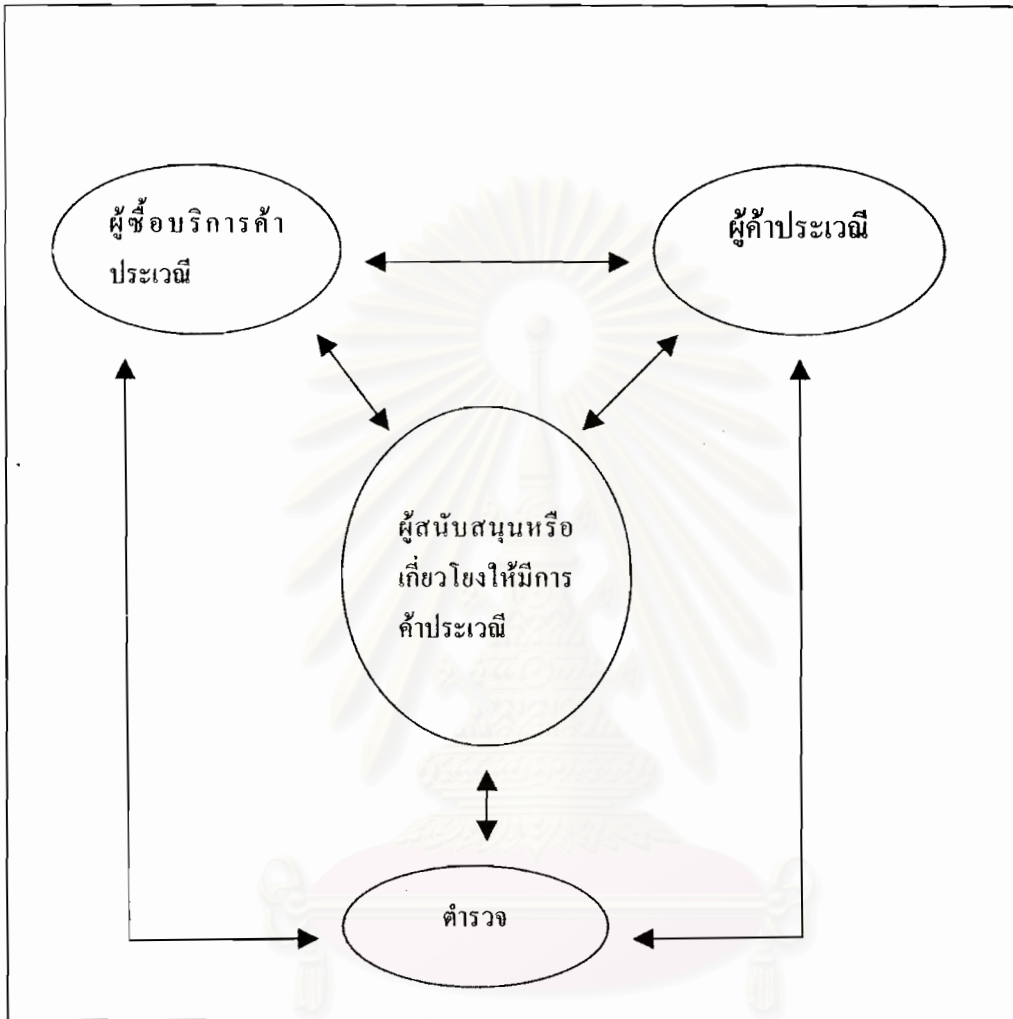
ไปด้วย แต่กลับเพิ่มทวีคูณมากขึ้น ปัจจุบันการค้าประเวณีจะมีผู้เข้ามาจัดการดูแลแสวงหาผลประโยชน์โดยตรง แต่ยังมีรูปแบบการค้าประเวณีในปัจจุบันที่ถือว่าเป็นรูปลักษณะพิเศษ ได้แก่

1. ผู้ค้าประเวณีที่เข้าไปเที่ยวเตร่เตรตามไนท์คลับ บาร์ และคอฟฟี่ช็อป เพื่อหาทางค้าประเวณี
2. ผู้ค้าประเวณีที่เป็นนักแสดงซึ่งจะมีพวกมาติดต่อให้ทำการค้าประเวณีทางโทรศัพท์ หรือมีการค้าประเวณีกันทางอินเทอร์เน็ต หรือบางทีมีนายหน้าทำหน้าที่เสนอให้
3. ผู้ค้าประเวณีที่เข้ามาในรูปแบบเด็กนักเรียน นักศึกษา เนื่องจากขาดปัจจัยการศึกษา เล่าเรียน และแรงบีบบังคับทางเศรษฐกิจสังคมที่ยากจน จากการสุ่มตัวอย่างของสวนดุสิตโพลล์(อ้างถึงใน ฐานสัปดาห์วิจารณ์, ฉบับที่ 167 (วันที่ 5 –11 กรกฎาคม 2540) : 8) ได้วิจัยสำรวจเกี่ยวกับกรณีนักศึกษาชายตัว ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ที่สะท้อนภาพพจน์สิ่งที่เกิดขึ้นได้ทุกพื้นฐานสังคมการพัฒนา ในอดีตอาชีพนี้จำกัดอยู่แต่เพียงสังคมที่ไร้การศึกษา และการดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดเท่านั้น แต่ปัจจุบันสภาพความเป็นจริงเปลี่ยนไปและเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในสังคมทั่วไป พบว่า นักเรียน นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลจำนวน 1,463 คน ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ ประกอบกับ วิถีชีวิตของสังคมเกิดการเปรียบเทียบบรรณนิยม โดยอาศัยวัตถุเป็นตัววัดค่ายอมที่จะขายเรือนร่างโดยประกอบอาชีพค้าประเวณี
4. ผู้ค้าประเวณีที่แฝงตัวเข้าไปเล่น โบว์ลิ่งหรือเล่นสเก็ต เพื่อวัตถุประสงค์ในการค้าประเวณี

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับผู้เกี่ยวข้องการค้าประเวณี

จากการสัมมนาทางวิชาการในหัวข้อเรื่อง “อาชญากรรมค้าหญิงค้าเด็ก กับกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน “ โดย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2542) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันประเทศไทยมีธุรกิจบริการทางเพศในลักษณะขององค์กรอาชญากรรมมากขึ้น ผู้ค้าประเวณีเพียงฝ่ายเดียวไม่สามารถที่จะทำให้เกิดขบวนการค้าประเวณีเต็มรูปแบบได้ หากแต่ยังต้องมีบุคคลอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องรวมอยู่ด้วยโดยต่างฝ่ายจะมีหน้าที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเพื่อหวังซึ่งผลประโยชน์ต่าง ๆ ขบวนการค้าประเวณี หากได้มองภาพรวมแสดงถึงความสัมพันธ์ที่ได้เกี่ยวข้องกัน โดยในผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดจะมีความสัมพันธ์กันทั้งทางตรงและทางอ้อมสามารถแสดงออกมาตามภาพที่ 1 ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์กันภายในขบวนการค้าประเวณีที่เกี่ยวข้องกันโดยรวม

ที่มา : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, "อาชญากรรมค้าหญิงค้าเด็ก กับกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน", 2542.

จากตารางภาพที่ 1 จะเห็นได้ว่ามีผู้เกี่ยวข้องอยู่ทั้งหมด โดยรวมอยู่ 4 ฝ่ายด้วยกัน รายละเอียดของผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 ผู้ค้าประเวณี ปัจจุบันนั้นมีผู้คนจำนวนมากมาที่ได้เข้ามาเป็นผู้ค้าประเวณีเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ต่าง ๆ จากกระบวนการค้าประเวณี สาเหตุ รูปแบบต่าง ๆ ของผู้ค้าประเวณีรวมทั้งรายได้จากการค้าประเวณี มีดังต่อไปนี้

สาเหตุของผู้ค้าประเวณี ในสังคมปัจจุบันผู้ค้าประเวณีเป็นได้ทั้งชายและหญิง ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ จากงานวิจัยเกี่ยวกับผู้ค้าประเวณีที่ได้มีผู้ศึกษาเอาไว้ สรุปสาเหตุสำคัญที่มีส่วนช่วยผลักดันให้ผู้ค้าประเวณีเข้ามาสู่กระบวนการค้าประเวณีได้มีดังนี้

1. ปัญหาการเงินของครอบครัว ซึ่งส่วนใหญ่จะพบในกลุ่มคนที่มาจากต่างจังหวัดโดยมักจะมีปัญหาเรื่องเงินค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน กลุ่มคนเหล่านี้จึงหาทางออกด้วยการค้าประเวณี
2. ปัญหาครอบครัวแตกแยกสามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะ โดยลักษณะแรกเป็นประเภท พ่อแม่ไม่ได้อยู่ด้วยกันอันเนื่องมาจากการหย่าร้างหรือฝ่ายใดเสียชีวิตไปและอีกฝ่ายมีครอบครัวใหม่ และลักษณะที่สองคือพ่อแม่มีเมียน้อย หรือแม่มีชู้ ปัญหานี้ถือได้ว่าเป็นบ่อเกิดของการก่ออาชญากรรมในประเภทต่าง ๆ เช่น การเสพยาเสพติด รวมทั้งการค้าประเวณี เป็นต้น
3. ปัญหาภาวะการฟุ้งเฟ้อทางด้านวัตถุนิยม อยากได้สิ่งของที่มีราคาแพงมากเพื่อให้เข้ากับกลุ่มเพื่อน หรือมีระดับเท่าเทียมกับกลุ่มสังคมที่พบปะอยู่ด้วยกัน
4. ปัญหาเสพยาเสพติด เป็นอีกสาเหตุที่มีส่วนผลักดันให้ผู้ค้าประเวณีเข้าสู่กระบวนการ เนื่องจากผู้ค้าประเวณีบางกลุ่มหารายได้จากการค้าประเวณีเพื่อนำเงินที่ได้มาไปซื้อยาเสพติดมาเสพ
5. ปัญหาจากการพนันที่ผู้ค้าประเวณีเข้าไปติดหนี้พนันต่าง ๆ จนไม่สามารถหาเงินมาชดใช้ได้ บางรายจึงใช้วิธีค้าประเวณีเป็นการไถ่ถอนหรือนำเงินที่ได้มาชดใช้

รูปแบบของผู้ค้าประเวณี ในปัจจุบันมีผู้วิจัยศึกษารูปแบบของผู้ค้าประเวณีอยู่หลายท่าน รองศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ จิตระดับ(หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ เอ็กซ์ไซท์,4) ได้แบ่งรูปแบบของผู้ค้าประเวณีดังต่อไปนี้

1. รูปแบบของคนที่ทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟอาหาร ขายเครื่องดื่มในวันหยุดสุดสัปดาห์ เมื่อพูดคุยกันจะได้ตกลงราคาอยู่ช่วงระหว่าง 200 – 2,000 บาท

2. รูปแบบของคนที่มาจากต่างจังหวัดอยู่ตามหอพักได้รับค่าใช้จ่ายจากพ่อแม่เป็นรายเดือน แต่ด้วยหลงไปกับวัตถุนิยม เช่น โทรศัพท์มือถือ เครื่องแต่งตัว กระเป๋ายี่ห้อดัง เป็นต้น ต่อมาจึงเริ่มค้าประเวณีเพื่อให้ได้เงินมาเป็นครั้งคราว บ่อยครั้งจึงเกิดการกระจายตัวขึ้นในหมู่คนที่มาจากต่างจังหวัด
3. รูปแบบของคนที่มีปัญหาจากครอบครัว กลุ่มคนเหล่านี้เริ่มแรกไม่มีความคิดที่จะค้าประเวณี
4. รูปแบบของคนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ
5. รูปแบบของนักเรียน นิสิตนักศึกษา ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการระดับสูง นักธุรกิจ นักการเมือง เพราะเห็นว่ากลุ่มนี้มีคุณภาพและน่าจะปลอดภัยกว่ากลุ่มอื่น

รายได้ของผู้ค้าประเวณี อัตราค่าบริการของผู้ค้าประเวณีในปัจจุบันมีการปรับตัวตามกลไกตลาดที่ได้เปลี่ยนแปลงไปขึ้นอยู่กับสถานที่ในการขายบริการ , กลุ่มลูกค้า และคุณภาพสินค้า โดย สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และ อัญชลี ปิยะदानนท์(2544 :80) ได้สรุปราคาค่าบริการของผู้ค้าประเวณีไว้ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงราคาค่าบริการของผู้ค้าประเวณี

ราคาโดยเฉลี่ย	รายละเอียดและคุณสมบัติ
800 – 1,800 บาท	กลุ่มที่ขายบริการมานาน หน้าตาไม่สำคัญ
2,000 – 3,000 บาท	คุณภาพหน้าตาดีขึ้น ศึกษาอยู่ในสถาบันมีชื่อพอยอมรับได้ เป็นกลุ่มที่ขายอยู่ในอินเทอร์เน็ต
4,000 – 6,000	รูปร่างหน้าตาดีมีระดับ ส่วนใหญ่จะเป็นประเภทขาว สูง ผอมยาว มีเชื้อจีน หุ่นนางแบบ
6,000 – 10,000	หน้าตาดีออกลูกครึ่ง มีฐานะดี รูปร่างดีมาจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง มียานพาหนะขับขี
10,000 บาทขึ้นไป	เป็นบุคคลที่มีชื่ออยู่ในสังคม มีเครื่องการันตีว่าอยู่ในแวดวงของสังคม

ที่มา : สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และอัญชลี ปิยะदानนท์, "นักเรียนเรทอาร์ นักศึกษาเรทเอ็กซ์", 2544, หน้า 80

สรุป รายได้ของผู้ค้าประเวณีถือว่าอยู่ในระดับสูงหากเปรียบเทียบกับบางอาชีพทำให้ในปัจจุบันพบว่ามิวยุ่นชายและหญิงตลอดจนผู้ใหญ่หันเข้ามาสู่กระบวนการค้าประเวณีจำนวนมากมาย โดยไม่ได้มองถึงผลเสียที่จะตามมาในภายหลัง เช่น โอกาสเสี่ยงในระดับสูงต่อการติดต่อโรคจากการมีเพศสัมพันธ์ โอกาสที่จะต้องไปยุ่งเกี่ยวสิ่งเสพติดต่าง ๆ โอกาสตั้งครภร์ โอกาสที่จะทำให้สุขภาพร่างกายเสื่อมโทรมเร็วกว่าคนทั่วไป รวมทั้งโอกาสถูกจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นต้น

2.2.2 ผู้ซื้อบริการค้าประเวณี

สุพิชา เบาทิพย์(2540) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผู้ซื้อบริการพบว่าคนไทยนิยมใช้บริการค้าประเวณีมาตั้งแต่โบราณ ตามสถิติของกรมสุขภาพิบาลกระทรวงมหาดไทยในสมัยรัชกาล ที่ 6 ที่ได้สำรวจการระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่า ผู้ชายในสมัยก่อนได้รับเชื้อกามโรคจากการใช้บริการถึงร้อยละ 75

ผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับการค้าประเวณีในหัวข้อเรื่องของผู้ซื้อบริการในประเด็นของสาเหตุที่ผู้ซื้อบริการ ในปัจจุบันมีความต้องการใช้บริการค้าประเวณีจำนวนมาก สามารถสรุปสาเหตุที่มีผู้ซื้อบริการจำนวนมากในปัจจุบันปรากฏตามตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงสาเหตุของผู้ซื้อบริการจากการค้นคว้าของผู้วิจัย

ลำดับที่	สาเหตุของผู้ซื้อบริการค้าประเวณี
1.	ความรู้สึที่ที่ต้องการผ่อนคลายจากสภาพการทำงานในปัจจุบัน
2.	ปัญหาในครอบครัว
3.	ความขัดแย้งจากความเป็นใหญ่ของผู้ซื้อบริการไม่ได้รับการส่งเสริมที่ต้องการหรือคาดหวังไว้
4.	ความรู้สึที่ต่ำต้อยในสังคม
5.	ความเบื่อหน่ายในชีวิตประจำวัน
6.	กลุ่มเพื่อนชวนไปและอยากลองมีประสบการณ์ทางเพศ

ที่มา : รัตนา ธนาพรสังสุทธิ, “ ชายผู้เกี่ยวกับปัญหาการค้าประเวณี : ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร”, กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2528.

ธีรนาถ กาญจนอักษร,” หญิงชายกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม “,กรุงเทพมหานคร,2542.

อัญชลี พิณีจักษ์ธรรม (2544 : 44 - 45) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการค้าประเวณีโดยศึกษาคณะนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจเลือกผู้ค้าประเวณีในแต่ละคนจะมีปัจจัยอยู่หลายประเด็นด้วยกันปรากฏตามตารางที่ 6 ค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการจากผู้ค้าประเวณีต่อครั้งสามารถแบ่งเป็นระดับได้ ปรากฏตามตารางที่ 7 และความถี่ในการซื้อบริการจากผู้ค้าประเวณีแบ่งเป็นระดับความถี่ได้ ปรากฏตามตารางที่ 8 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 แสดงปัจจัยที่ใช้พิจารณาการซื้อบริการจากผู้ค้าประเวณี

ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	จำนวนร้อยละ
1. รูปร่างหน้าตา รสนิยมในการแต่งกาย	52.9
2. ความสะอาดปลอดภัยในการซื้อบริการ	40.0
3. ความสามารถในการให้บริการ	15.3
4. ราคาการขายบริการ	11.8
5. ความน้อยครั้งของการผ่านงาน	3.5

ที่มา : อัญชลี พิณีจักษ์ธรรม, “ การค้าประเวณี คณะศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ในกรุงเทพมหานคร “,2544 หน้า 44

ตารางที่ 7 แสดงค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการจากผู้ค้าประเวณีต่อครั้ง

ค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการ	จำนวนร้อยละ
ไม่เกิน 1,000 บาท	15.29
1,001 – 2,000 บาท	58.82
2,001 – 3,000 บาท	22.35
3,001 – 4,000 บาท	1.18
4,001 – 5,000 บาท	2.35
มากกว่า 5,000 บาท	0.00
รวม	100.0

ที่มา : อัญชลี พิณีจักษ์ธรรม, “ การค้าประเวณี คณะศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ในกรุงเทพมหานคร “,2544 หน้า 45

ตารางที่ 8 แสดงความถี่ในการซื้อบริการจากผู้ค้าประเวณี

ความถี่ในการซื้อบริการ	ร้อยละ
มากกว่า 5 ครั้ง / เดือน	4.71
3 – 5 ครั้ง / เดือน	9.41
1 – 2 ครั้ง / เดือน	24.71
น้อยกว่า 1 ครั้ง / เดือน	61.18
รวม	100.0

ที่มา : อัญชลี พินิจรักษ์ธรรม, "การค้าประเวณี ศักยภาพนักศึกษาหญิงในกรุงเทพมหานคร", 2544 หน้า 45

อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมการเที่ยวค้าประเวณีของผู้ซื้อบริการมักจะยุติลงเมื่อได้แต่งงาน และมีครอบครัวแล้ว แต่อาจมีขึ้นอีกได้ในโอกาสพิเศษต่าง ๆ เช่น ในการพบปะสังสรรค์ระหว่างเพื่อน หรือเมื่อมีรายได้พิเศษ และส่วนใหญ่แล้วคู่สมรสจะไม่มีทางทราบว่าอีกฝ่ายไปมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสโดยเฉพาะกับผู้ค้าประเวณี

2.2.3 ผู้ที่สนับสนุนหรือเกี่ยวข้องให้มีการค้าประเวณี สามารถแยกรูปแบบของการสนับสนุนหรือเกี่ยวข้องกับ ผู้ค้าประเวณีออกเป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้(อัญชลี พินิจรักษ์ธรรม ,2544)

1. นายหน้าหรือเอเยนต์ค้าประเวณี
2. เจ้าของหรือผู้ดูแลสถานบริการค้าประเวณี
3. เจ้าของสถานบริการที่จัดให้มีการค้าประเวณีโดยทางอ้อม
4. ผู้แอบลักลอบนำผู้ค้าประเวณีเข้ามาหรือออกไปจากราชอาณาจักรไทย

นายหน้าหรือเอเยนต์ค่าประเมิน หากเรียกกันทางภาษากฎหมาย คือ ผู้จัดหาผู้ค้าประเมินเพื่อผู้อื่นอันเป็นปกติธุระ นายหน้าหรือเอเยนต์จัดเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์จากการติดต่อกับผู้ค้าประเมินเพื่อเสนอให้แก่ผู้ซื้อบริการ

สาเหตุส่วนใหญ่ที่ต้องมีนายหน้าหรือเอเยนต์เกิดขึ้นเป็นเพราะการติดต่อกันระหว่างผู้ค้าประเมินกับผู้ซื้อบริการบ่อยครั้งต่างไม่อยากจะเปิดเผยตัวเองว่าเป็นผู้ค้าประเมินและผู้ซื้อบริการ จึงทำให้เกิดนายหน้าหรือเอเยนต์ค่าประเมินขึ้น ความสะดวกจึงเกิดขึ้นกับผู้ค้าประเมินและผู้ซื้อบริการ นายหน้าหรือเอเยนต์จะได้รับเงินค่านายหน้าเป็นค่าตอบแทนจากการติดต่อให้ทั้ง 2 ฝ่ายได้ซื้อขายกัน

หากผู้ค้าประเมินอยู่ในสังกัดของเอเยนต์ที่คมีรายชื่อของผู้ซื้อบริการที่มีฐานะทางการเงินดี ฐานะทางสังคมดี ผู้ค้าประเมินย่อมได้รับผลตอบแทนที่ดีด้วย แต่ถ้าอยู่ในสังกัดของเอเยนต์ที่มีเครือข่ายไม่กว้างขวางนัก ผลตอบแทนอาจลดลงบ้าง ธุรกิจค้าประเมินนับได้ว่าเป็นธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนสูง จึงมีนายหน้าหรือเอเยนต์รายใหม่เข้าสู่วงการธุรกิจอยู่ตลอดเวลา การค้าประเมินผ่านกลุ่มเอเยนต์ค่าประเมินจึงมีการแข่งขันที่สูงขึ้น ผู้ที่จะเป็นนายหน้าที่ดีนั้นต้องมีทักษะและความสามารถหลายอย่าง (อัญชลี พินิจรักษัธรรม , 2544 : 77 – 78) ดังต่อไปนี้

1. เอเยนต์จะต้องมีทักษะในการเจรจาต่อรองที่ดีและเอาใจเก่ง เนื่องจากผู้ซื้อบริการที่ สนใจซื้อบริการมีหลายประเภท มีอุปนิสัยที่แตกต่างกัน ความต้องการแตกต่างกัน การต่อรองกับผู้ซื้อบริการอย่างมีไหวพริบจะสามารถดึงราคาค่าบริการให้สูงขึ้นได้ นอกจากนี้ยังต้องเอาใจเก่ง สามารถมองออกว่าผู้ซื้อบริการประเภทนี้ชอบผู้ค้าประเมินประเภทใด และต้องจัดหามาให้ได้ตามต้องการซึ่งหากถูกใจจะมีผู้ซื้อบริการติดต่อเข้ามามาก

2. เอเยนต์ต้องมีทักษะในการโน้มน้าวและชักจูงผู้อื่น ทักษะนี้นอกจากจะมีส่วนในการเจรจาต่อรองกับผู้ซื้อบริการแล้ว ยังมีผลกับผู้ค้าประเมินด้วย เนื่องจากผู้ค้าประเมินอาศัยความสมัครใจเป็นหลัก ไม่สามารถบังคับขู่เข็ญได้ ยกตัวอย่างเช่น ปัจจุบันมีนักศึกษาจำนวนมาก หันมาค้าประเมินหากนักศึกษาไม่ยอมขายบริการ เอเยนต์ต้องเป็นผู้เข้าไปพูดคุยกับนักศึกษาเพื่อชักจูงให้ไปทำงานต่อ

3. เอเยนต์ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อผู้ซื้อบริการและผู้ค้าประเมินก็ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อผู้ซื้อบริการด้วย กล่าวคือ ถ้าผู้ซื้อบริการกำหนดคุณสมบัติมาว่าต้องการซื้อบริการจาก นักศึกษา เอเยนต์ต้องหา

นักศึกษา ให้ได้จริง หากเอเจนต์นำผู้หญิงที่ไม่ใช่ นักศึกษามาให้บริการแล้วผู้ซื้อบริการจับได้ การติดต่อขอใช้บริการซ้ำในครั้งต่อไปย่อมเกิดขึ้นได้ยาก นอกจากนี้เอเจนต์ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อผู้ค้าประเวณีด้วย กล่าวคือ ต้องไม่เบียดค่าบริการตกลงกันได้ด้วยราคาเท่าไรก็ต้องให้ตามนั้น รวมทั้งต้องไม่เอาเปรียบค่าบริการจากผู้ค้าประเวณีจนเกินไปด้วย

4. เอเจนต์ต้องมีเครือข่ายผู้ซื้อบริการกว้างขวาง เหตุผลที่ผู้ค้าประเวณีผ่านเอเจนต์ เนื่องจากไม่ต้องการเสียเวลาไปแสวงหาผู้ซื้อบริการ หากเอเจนต์รายใดมีผู้ซื้อบริการมาก หางานให้ได้สม่ำเสมอแล้ว ย่อมมีนักศึกษาอยู่ในสังกัดจำนวนมาก

วิธีการที่เอเจนต์ค้าประเวณีติดต่อกับผู้ซื้อบริการนั้นมีด้วยกันหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับวิธีการของเอเจนต์ค้าประเวณีเอง เช่น การประกาศในอินเทอร์เน็ต การติดต่อผ่านทางโทรศัพท์แล้วนัดพบเจอกันตามสถานที่ต่าง ๆ หรือ การเข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงในยามกลางคืนหากมีผู้ใดสนใจเอเจนต์จะเรียกผู้ค้าประเวณีให้มาดูรูปร่างหน้าตาก่อนที่จะตัดสินใจ

รูปแบบที่เอเจนต์หาผู้ค้าประเวณีมาไว้ในความดูแลจัดการธุรกิจมีอยู่ด้วยกันหลายวิธีดัง ปรากฏตามตารางที่ 9 และในส่วนของวิธีการหาผู้ซื้อบริการปัจจุบันสรุปได้ตามตารางที่ 10 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 แสดงวิธีการที่เอเจนต์จัดหาผู้ค้าประเวณี

วิธีการที่	รายละเอียด
1.	โฆษณาตามหนังสือพิมพ์ หรือหนังสือจัดหางาน
2.	การแนะนำบอกต่อกันระหว่างเพื่อน
3.	ออกเที่ยวเวลากลางคืนเพื่อหาผู้ค้าประเวณีที่มีแนวโน้มที่จะมาทำงานด้วย
4.	ผู้ค้าประเวณีติดต่อเข้ามาเอง

ที่มา : สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และอัญชลี ปยะदानนท์, "นักเรียนเรทอาร์ นักศึกษาเรทเอ็กซ์", 2544.

ตารางที่ 10 แสดงวิธีการของเอเยนต์ในการหาผู้ซื้อบริการ

วิธีการที่	รายละเอียด
1.	วิธีการบอกต่อกันไปในหมู่ระหว่างผู้ซื้อบริการด้วยกัน
2.	บอกคนที่รู้จักหรือเป็นเพื่อนกับเอเยนต์ให้ช่วยหาผู้ซื้อบริการ
3.	โฆษณาตามอินเทอร์เน็ต ด้วยการนำรูปร่าง หน้าตา ของผู้ค้าประเวณี มาเสนอผ่าน
4.	โฆษณาตามหนังสือพิมพ์ประเภทกีฬาต่าง ๆ
5.	ออกเที่ยวเวลากลางคืนตามสถานบันเทิงต่าง ๆ เพื่อคอยติดต่อหาผู้ซื้อบริการที่สนใจ

ที่มา : สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และอัญชลี ปิยะदानนท์, “นักเรียนเรทอาร์ นักศึกษาเรทเอ็กซ์”, 2544.

รูปแบบการซื้อขายบริการผ่านเอเยนต์จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน 3 กลุ่ม คือ ผู้ซื้อบริการ , เอเยนต์ และผู้ค้าประเวณี กล่าวคือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อบริการและเอเยนต์ การเอาใจและการบริการที่ดีแก่ผู้ซื้อบริการเพื่อให้เกิดความประทับใจตั้งแต่คุยกันครั้งแรกพร้อมมีผู้ค้าประเวณีที่มีรูปร่างหน้าตาอยู่ในสังกัด ราคาที่เหมาะสม ความซื่อสัตย์ต่อผู้ค้าประเวณีจะเป็นปัจจัยสำคัญในการซื้อขายผู้ค้าประเวณี เพราะผู้ที่ซื้อบริการส่วนใหญ่จะลองซื้อบริการมาแล้วจากทุกกลุ่ม และสามารถทราบถึงความแตกต่างได้จากการปฏิบัติ แต่หากจัดหาผู้ค้าประเวณีได้อย่างดีเป็นที่ก็จะมีการบอกกันต่อไป (หนังสือพิมพ์ เดลินิวส์, 1 กันยายน 2542 , หน้า 18)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ค้าประเวณีและเอเยนต์ผู้ค้าประเวณี ความสัมพันธ์ของคน 2 กลุ่มนี้จะมีลักษณะของการคานอำนาจซึ่งกันและกัน ไม่มีใครมีอำนาจเหนือใครมากนัก กล่าวคือ ผู้ค้าประเวณีจะมีเอเยนต์มากกว่า 1 คน หากผู้ค้าประเวณีได้รับงานเข้ามาก็จะไปทำ และหากไม่ พอใจเอเยนต์คนไหนก็สามารถไม่ทำงานให้เอเยนต์รายนั้นได้ ฉะนั้นเอเยนต์ไม่สามารถบังคับหรือควบคุมผู้ค้าประเวณีเหล่านี้ได้มากต้องให้การเลี้ยงดูอย่างดีจึงจะทำให้ผู้ค้าประเวณีอยากเข้ามาอยู่ด้วย (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ , 19 สิงหาคม 2543 , หน้า 5)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างลูกค้ำและผู้ค้าประเวณี ความสัมพันธ์ของคนกลุ่มนี้จะเป็นไปในลักษณะของผู้ซื้อและผู้ขายบริการซึ่งความสัมพันธ์อาจเป็นแค่ครั้งเดียวหรือติดต่อกันหลายครั้งก็ได้ขึ้นอยู่กับทั้งสองฝ่าย นั่นคือ หากผู้ค้าประเวณีรูปร่างหน้าตาดี ให้บริการดี เอาใจเก่ง ผู้ซื้อบริการจะตั้งใจใช้บริการอีก หรือ

อาจจะแนะนำต่อกันไปในกลุ่มเพื่อให้มาใช้บริการได้ เช่นเดียวกัน หากผู้ซื้อบริการเป็นผู้ใช้บริการที่ดี ผู้ค้าประเวณีจะแนะนำต่อไปเพื่อที่ขายบริการด้วยกัน โดยจะหักค่านายหน้าเป็นค่าตอบแทน

เจ้าของหรือผู้ดูแลสถานบริการค้าประเวณี หรือถ้าเป็นภาษาทางกฎหมาย คือ ผู้เป็นเจ้าของกิจการ ผู้ดูแลหรือผู้จัดการสถานการค้าประเวณี กลุ่มบุคคลเหล่านี้จะได้แก่ เจ้าสำนัก พ่อเล้า แม่เล้า แมงดา รวมทั้งผู้เป็นเจ้าของกิจการดูแลหรือผู้จัดการสถานการค้าประเวณี

เจ้าของสถานบริการที่จัดให้มีการค้าประเวณีโดยทางอ้อม หรือถ้าเป็นภาษาทางกฎหมาย คือ ผู้เป็นเจ้าของ ผู้ดูแลมิได้จัดการค้าประเวณีเป็นปกติธุระในสถานบริการที่ตนเป็นเจ้าของกิจการ ผู้ดูแลหรือผู้จัดการ กรณีนี้ผู้เป็นเจ้าของ ผู้ดูแล หรือผู้จัดการมิได้จัดหาผู้ค้าประเวณีไว้ในสถานบริการของตน เพียงแต่เจ้าของหรือผู้ดูแลหรือผู้จัดการรู้เห็นยินยอมให้ผู้อื่นทำการค้าประเวณีเป็นปกติธุระในสถานบริการนั้น เช่น โรงแรมม่านรูดที่ไม่มีหญิงค้าประเวณีจะไม่ทราบว่าแขกผู้มาเข้าพักได้นำหญิงค้าประเวณีหรือหญิงธรรมดาเข้ามาพักด้วย เป็นต้น

ผู้แอบลักลอบนำผู้ค้าประเวณีเข้ามาหรือออกไปจากราชอาณาจักรไทย ปัญหาผู้ค้าประเวณีนำออกไปบริการค้าประเวณีนอกประเทศนั้น ได้มีมาตั้งกว่า 50 ปีแล้ว การนำออกนอกประเทศใช้วิธีการต่าง ๆ มากมาย เช่น ไปทัศนจาร จดทะเบียนสมรส

2.2.4 ตำรวจ

ตำรวจเป็นบุคคลสำคัญที่จะให้หรือไม่มีสถานบริการได้ กล่าวคือ ถ้าตำรวจปฏิบัติหน้าที่ของตนตามกฎหมายอย่างจริงจัง จำนวนผู้ค้าประเวณี เอเยนต์ค้าประเวณีรวมถึงสถานบริการคงจะน้อยกว่านี้มาก แต่ในความเป็นจริงตำรวจเข้ามาเกี่ยวข้องโดยตรงในธุรกิจนี้ ทั้งในเรื่องการริดไถเงิน ขอเที่ยวบริการฟรี การขยายอิทธิพลเข้ามาคุ้มครองสถานบริการและผู้ค้าประเวณีให้สามารถประกอบอาชีพต่อไปได้ ตลอดจนการเกรงกลัวอิทธิพลของนักการเมืองทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

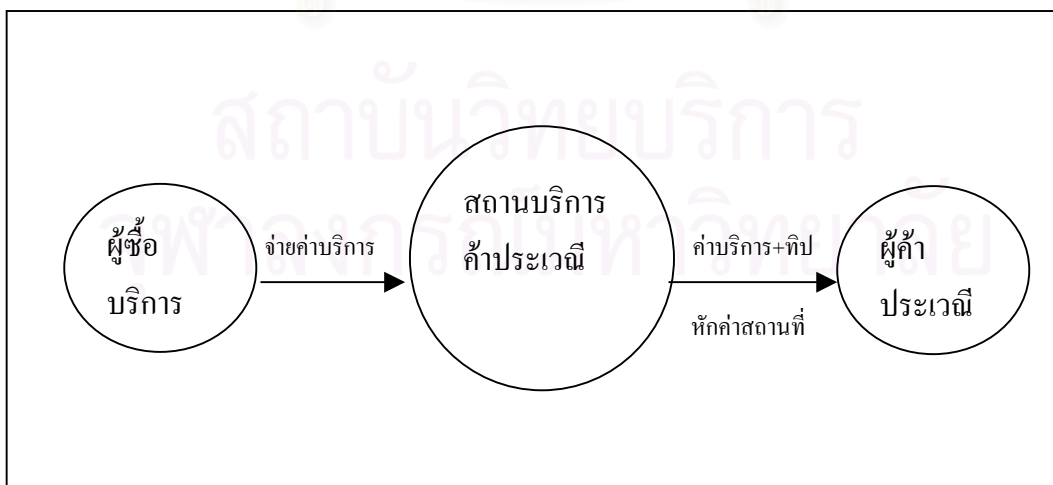
สรุป จากวรรณกรรมที่กล่าวมาในหัวข้อแนวคิดเกี่ยวกับผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี เห็นได้ว่ามีผู้เกี่ยวข้องอยู่หลายฝ่ายตั้งแต่ ผู้ค้าประเวณี ผู้ซื้อบริการ ผู้สนับสนุนหรือเกี่ยวโยงกับการค้าประเวณี รวมถึงตำรวจ ต่างมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.3 รูปแบบของขบวนการค้าประเวณี

หากจะพิจารณาถึงรูปแบบการค้าประเวณีในปัจจุบันนี้ พบว่าสามารถแบ่งรูปแบบกระบวนการค้าประเวณีจากทฤษฎีกรรมข้างต้นเป็น 4 รูปแบบพร้อมการบรรยายด้วยรูปภาพเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้มากขึ้นดังนี้

2.3.1. รูปแบบที่ผู้ซื้อบริการต้องจ่ายค่าบริการเบ็ดเสร็จให้กับเจ้าของสถานบริการโดยตรง ถ้าจะมีการให้ทิป (ทิป หมายถึง รางวัลพิเศษที่ผู้ซื้อบริการมอบให้แก่ผู้ค้าประเวณีที่ให้บริการดีจนเป็นที่ถูกใจแก่ผู้ซื้อบริการ) ผู้ซื้อบริการจะมอบให้กับผู้ค้าประเวณีโดยตรงเป็นจำนวนเล็กน้อย ประมาณว่าค่าทิปนี้มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ของค่าบริการทั้งหมด หลังจากนั้นผู้ค้าประเวณีจะได้รับ รายได้คิดเป็นร้อยละของค่าบริการที่แขกจ่าย ปกติอยู่ในราคา 50 : 50 หรือ 60 : 40 โดยเจ้าของได้รับร้อยละ 60 ในบางกรณีเปอร์เซ็นต์ที่แบ่งให้ผู้ค้าประเวณีจะน้อยในระยะเริ่มทำงานแต่อาจจะเพิ่มขึ้น หากทำงานเป็นที่ถูกใจแขกและเป็นแรงจูงใจให้อยู่ประจำ ดังนั้นค่าบริการทางเพศจะแบ่ง เป็น 3 ส่วน คือ 1. ส่วนแบ่งของค่าบริการที่ผู้ค้าประเวณีได้รับคิดเป็นร้อยละ 40 ถึง 60 ของค่าบริการ ทั้งหมด 2. ทิปที่ผู้ซื้อบริการให้โดยตรง และ 3. รายได้ที่เจ้าของได้รับจากค่าบริการหลังจากหักค่าใช้จ่ายในการประกอบการ โดยได้แสดงเป็นตารางภาพเพื่อให้เข้าใจถึงรูปแบบตามตารางภาพที่ 2 ดังนี้

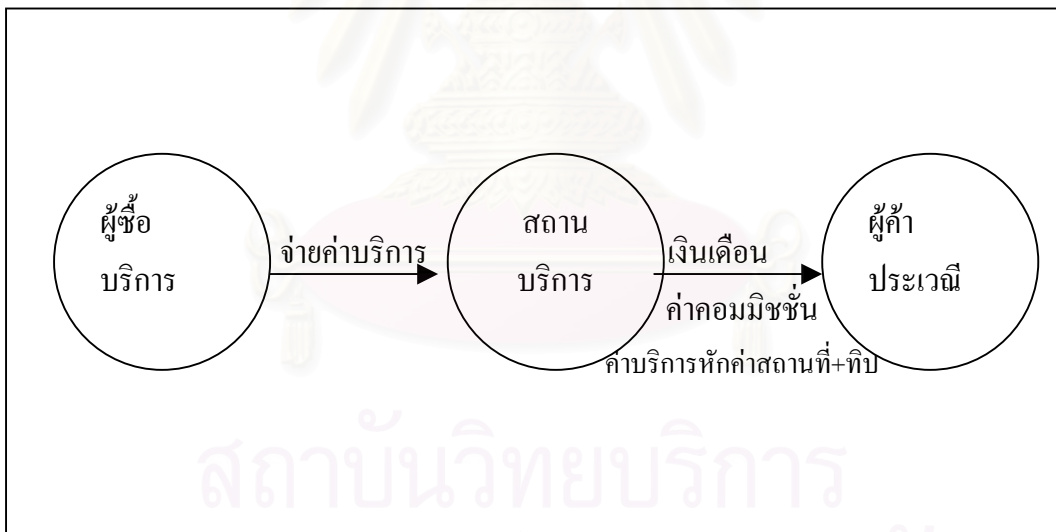
ภาพที่ 2 แสดงรูปแบบที่ผู้ซื้อบริการจ่ายค่าบริการแก่ผู้ค้าประเวณีผ่านสถานบริการค้าประเวณีในรูปแบบที่ 1

ที่มา : ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ, "การค้าประเวณีในประเทศไทย" ,2543.

2.3.2. รูปแบบที่ผู้ค้าประเวณีได้รับผลประโยชน์จากเงินเดือนบวกค่าคอมมิชชั่น(ค่าคอมมิชชั่น คือ จำนวนชั่วโมงการทำงานของผู้ค้าประเวณีที่ได้ตกลงกับเจ้าของสถานบริการ) บวกค่าบริการ พบได้ในสถานบริการเช่นบาร์ ค็อกเทลเลาจ์ คาราโอเกะ คาเฟ่ และสถานบริการชั้นสูง เช่น เมมเบอร์ชิพคลับ ผู้ค้าประเวณีที่ทำงานในกลุ่มนี้ มักจะได้รับเงินเดือนประจำระดับต่ำระดับหนึ่งเพื่อเป็นแรงจูงใจให้มาทำงานกับเจ้าของประจำ และยังมีรายได้เป็นค่าคอมมิชชั่นเมื่อผู้ซื้อบริการตั้งสุรามาคืม บางที่ได้จากช่วงเวลาที่นั่งอยู่กับผู้ค้าประเวณี สำหรับค่าบริการผู้ค้าประเวณี ผู้ซื้อบริการจะต้องจ่ายค่าบริการส่วนหนึ่งให้กับเจ้าของสถานบริการโดยตรงซึ่งผู้ค้าประเวณีจะได้รับเป็นอัตราร้อยละในภายหลังประมาณร้อยละ 80 : 20 ส่วนระหว่างผู้ค้าประเวณีกับเจ้าของสถานบริการอาจจะมีการให้ทิปอีกส่วนกรณีที่ผู้ซื้อบริการประทับใจในการให้บริการของผู้ค้าประเวณี โดยได้แสดงรูปแบบดังกล่าวปรากฏตามตารางภาพที่ 3 ดังนี้

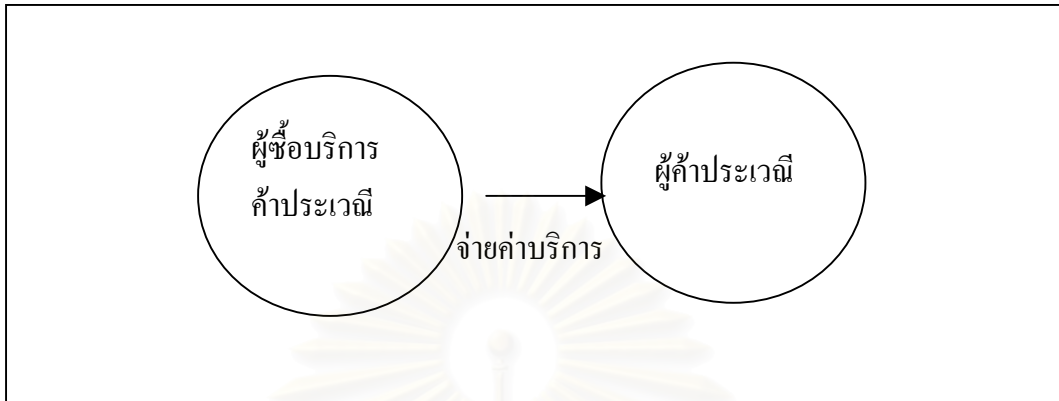
ภาพที่ 3 แสดงรูปแบบที่ผู้ซื้อบริการจ่ายค่าบริการแก่ผู้ค้าประเวณีผ่านสถานบริการในรูปแบบที่ 2

ที่มา : ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ, "การค้าประเวณีในประเทศไทย" ,2543.

2.3.3. รูปแบบที่สาม คือ การค้าประเวณีอิสระ ทำงานก่อนข้างเป็นอิสระจากเจ้าของ โดยมีข้อตกลงการแบ่งรายได้กัน หรือในกรณีที่หากินเป็นอิสระของตนเองโดยแอบแฝงหาแขกตามโรงแรมใหญ่ หรือตามสถานเริงรมย์ชั้นสูง กรณีนี้นับรวมค่าบริการทางเพศเป็นมูลค่าเพิ่ม โดยมีได้หักบางส่วนเป็นค่าใช้จ่ายการประกอบกิจการ ปรากฏตามตารางภาพที่ 4 ดังนี้

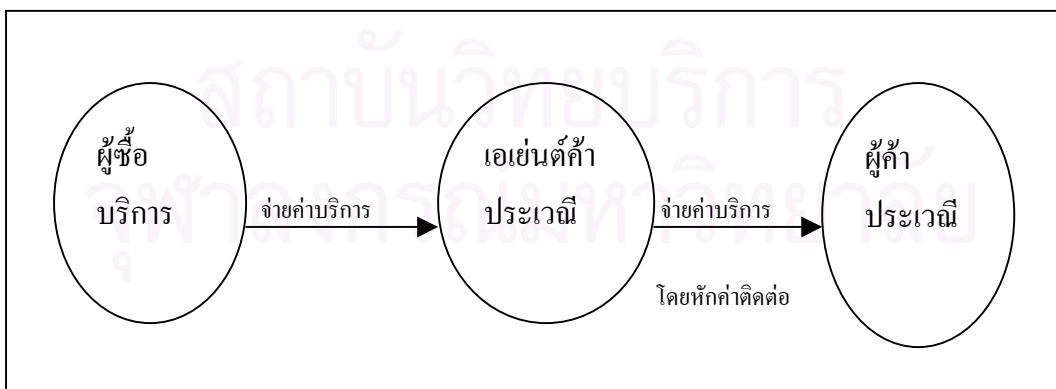
ภาพที่ 4 แสดงรูปแบบที่ผู้ซื้อบริการจ่ายค่าบริการแก่ผู้ค้าประเวณีในรูปแบบที่ 3

ที่มา : ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ, "การค้าประเวณีในประเทศไทย" ,2543, หน้า 78-80

2.3.4. รูปแบบที่ผู้ซื้อบริการติดต่อซื้อบริการผ่านเอเยนต์ค้าประเวณี โดยมีการหักค่าใช้จ่ายจากการติดต่อของเอเยนต์ในการเรียกใช้บริการจากผู้ค้าประเวณี การหักค่าใช้จ่ายบริการของผู้ค้าประเวณินั้น ส่วนใหญ่แล้ว เอเยนต์จะมีการตกลงกับผู้ค้าประเวณีที่มีรายชื่ออยู่ก่อนแล้ว โดยมีส่วนแบ่งแล้วตามที่เอเยนต์และผู้ค้าประเวณีได้ตกลงกันได้ เช่น อัตราร้อยละ 60 ต่อ 40 โดยเอเยนต์ได้ไปร้อยละ 40 จากราคาค่าบริการของผู้ค้าประเวณี การติดต่อผ่านเอเยนต์เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบด้วยกันไม่ว่าจะเป็น การติดต่อจากเพื่อนฝูงที่รู้จักกับเอเยนต์ การติดต่อผ่านทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ปรากฏตามตารางภาพที่ 5 ดังนี้

ภาพที่ 5 แสดงรูปแบบของผู้ซื้อบริการติดต่อผ่านเอเยนต์ค้าประเวณีในการเรียกใช้บริการผู้ค้าประเวณี

ที่มา : ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ, "การค้าประเวณีในประเทศไทย" ,2543.

2.4 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

ประมวลกฎหมายอาญา ในมาตรา 282 ถึงมาตรา 286 และมาตรา 312 ตรี เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดในการค้าประเวณี ในส่วนของผู้เกี่ยวข้องกับผู้ค้าประเวณี เช่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไป เพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิงและเด็ก ตลอดถึงผู้ที่ดำรงชีพด้วยรายได้ของหญิงซึ่งค้าประเวณี มีดังต่อไปนี้

มาตรา 282 ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

การกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ผู้ใดสนองความใคร่ของผู้อื่น รัับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไป ตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

องค์ประกอบความผิดในส่วนของการกระทำ คือ เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไป เพื่อการอนาจาร โดยคำว่า “ เป็นธุระจัดหา “ คือ การพาชาย หรือหญิงไปให้บุคคลอื่น เช่นการเกลี้ยกล่อมให้ค้าประเวณี การตั้งสำนักรวบรวมชายหรือหญิงมาเพื่อสนองความใคร่ ส่วน “ การล่อไป ” คือ การกระทำให้ชายหรือหญิงไปตามวัตถุประสงค์ของผู้กระทำ “ ชักพาไป “ คือ การนำชายหรือหญิงไปซึ่งล่อไปหรือชักพาไป ผู้ถูกกระทำตามมาตรานี้ คือ ชายหรือหญิง และเด็กชายหรือเด็กหญิงโดยจะยินยอมหรือไม่ยินยอมก็ตาม ส่วนองค์ประกอบความผิดในส่วนจิตใจ คือ เจตนาในการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไป และ เจตนาพิเศษทั้งสองประการด้วยกันคือ เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น และเพื่อการอนาจาร

มาตรา 283 ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไป เพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชื้อ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกินกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

การกระทำความผิดมีหลักเกณฑ์และองค์ประกอบของความผิดเช่นเดียวกับความผิดตามมาตรา 282 ทุกประการ ยกเว้นในความผิดตามมาตรา 283 ชายหรือหญิง และเด็กชายหรือเด็กหญิง มิได้มีการแสดงเจตนายินยอมต่อการถูกกระทำความผิดแต่อย่างใด โดยผู้กระทำความผิดได้กระทำการโดยวิธีการที่สำคัญคือ

“ ใช้อุบายหลอกลวง “ หมายถึง การทำให้ผู้ถูกกระทำเกิดความเข้าใจผิด เช่น หลอกลวงว่าจะพาไปเที่ยว และการไปหางานทำที่มีรายได้สูง หรือ

“ ชูเชื้อ “ หมายถึง การกระทำโดยข่มขู่จากคำพูด หรือลายลักษณ์อักษร ต่อผู้ถูกกระทำผิด เช่น ชูเชื้อจะทำร้ายร่างกายหรืออันตรายต่อทรัพย์สิน หรือ

“ ใช้กำลังประทุษร้าย “ หมายถึง การกระทำประทุษร้ายแก่กายหรือจิตใจของบุคคลว่าจะทำโดยใช้แรงกายหรือด้วยวิธีอื่นใด และให้หมายรวมถึงการกระทำใด ซึ่งเป็นบุคคลให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ไม่ว่าจะโดยใช้ยาทำให้มึนเมา สะกดจิต หรือ ใช้วิธีอื่นใดอันคล้ายคลึงกัน หรือ

“ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม “ หมายถึง การใช้อิทธิพลในทางที่มิชอบ เช่น ในฐานะเป็นญาติผู้ใหญ่ จึงบังคับให้ชายหรือหญิงไป หรือ

“ใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด “ หมายถึง การบังคับให้หญิงจำยอมโดยผู้ถูกบังคับไม่สมัครใจ เช่น การกักขังไว้จนกว่าจะยอมไป เป็นต้น

มาตรา 286 ผู้ใดอายุกว่าสิบห้าปีดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของหญิงซึ่งค่าประเวณีต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับดำรงชีพ หรือไม่มีปัจจัยอันเพียงพอสำหรับดำรงชีพ และ

1. ปรากฏว่าอยู่ร่วมกับหญิงซึ่งค่าประเวณี หรือสมาคมกับหญิงซึ่งค่าประเวณีคนเดียวหรือหลายคน เป็นอาจฉฉ

2. กินอยู่หลับนอน หรือรับเงิน หรือประโยชน์อย่างอื่น โดยหญิงซึ่งค่าประเวณีเป็นผู้จัดให้

3. เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยหญิงซึ่งค่าประเวณีในการทะเลาะวิวาทกับผู้ที่คบค้า กับหญิงซึ่งค่าประเวณีนั้น

ให้ถือว่าผู้นั้นดำรงชีพอยู่จากรายได้ของหญิงในการค้าประเวณี เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เห็นที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น

บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากหญิงซึ่งค่าประเวณีซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียม

มาตรา 312 ตรี ผู้ใดโดยทุจริตรับไว้จำหน่าย เป็นธุระจัดหา ล่องไป หรือพาไปซึ่งบุคคลอายุเกินสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539

มาตรา 5 ผู้ใดเข้าติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตาม หรือรับเร้าบุคคลตามถนนหรือสาธารณะสถาน หรือกระทำการดังกล่าวในที่อื่นใด เพื่อการค้าประเวณีอันเป็นการเปิดเผยและน่าอับอาย หรือเป็นที่เดือดร้อนรำคาญ แก่สาธารณชน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 9 ผู้ใดเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี แม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม และไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำภายในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม เป็นการกระทำโดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้ายใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการใด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม หนึ่งในสาม แล้วแต่กรณี

ผู้ใดเพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณี รับตัวบุคคลซึ่งตนรู้หรือผู้จัดหา ล่อไป หรือชักพาไปตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสี่ แล้วแต่กรณี

มาตรา 11 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

ถ้ากิจการหรือสถานการค้าประเวณีตามวรรคหนึ่งมีบุคคลซึ่งมีอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ทำการค้าประเวณีด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท

ถ้ากิจการหรือสถานการค้าประเวณีตามวรรคหนึ่งมีเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีทำการค้าประเวณีอยู่ด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท

ผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

ผลของการบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ซึ่งได้บังคับใช้ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2539 มีลักษณะค่อนข้างก้าวหน้า เจตนารมณ์คือต้องการช่วยเหลือเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เอาโทษกับบิดา มารดาหรือผู้ปกครองที่รู้เห็นเป็นใจ เอาผิดกับผู้มาใช้บริการทางเพศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องการปราบปรามขบวนการค้าประเวณี ซึ่งเป็นธุรกิจหา คบคุมดูแล หรือเกี่ยวข้องกับขบวนการค้าประเวณี โดยมองว่าหากคนเหล่านี้ถูกปราบปรามให้หมดไป ผู้ค้าประเวณีจะลดลง แต่อย่างไรก็ตาม ขบวนการเหล่านี้มีวิธีการหลบเลี่ยงกฎหมายตลอดเวลา โดยประสบปัญหามากมาย โดยเฉพาะการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ปัญหาสำคัญ คือ

1. ปัญหาการตีความสถานการณ์การค้าประเวณี ซึ่งปัจจุบันไม่เปิดค้าแบบโจ่งแจ้ง แต่แปรรูปเป็นคาราโอเกะ ร้านอาหาร คอกเทลเลจซึ่งเปิดบริการอยู่ทั่วไป โดยมีการแอบแฝงค้าประเวณี
2. ปัญหาเรื่องอายุ หากต่ำกว่า 18 ปี ให้ส่งสถานสงเคราะห์ ถ้าอายุเกิน 18 ปี ปรับและปล่อยตัวไปทุกคนที่ถูกจับส่วนใหญ่จะบอกอายุเกิน 18 ปี แต่จากการตรวจสอบ ชื่อ นามสกุล กับกรมการปกครองปรากฏว่ามีอายุต่ำกว่า 18 ปี
3. การดำเนินคดีผู้เป็นธุระจัดหา มีการดำเนินคดีมากมาย และมีผู้ที่อายุต่ำกว่า 18 ปี แต่ผลของคดีไม่ปรากฏ จึงต้องการเห็นผลของคดีมีปรากฏออกมาบ้าง เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และเป็นคดีตัวอย่างว่าการบังคับใช้กฎหมายได้ผล และต้องการให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปตามเจตนารมณ์มากที่สุด

พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540

มาตรา 5 ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าหญิงหรือเด็ก ชื่อ ชาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด ริมหนองเหนียว หรือ กักขัง ซึ่งหญิงหรือเด็ก หรือจัดให้หญิงหรือเด็กกระทำการ หรือยอมรับการกระทำใด เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อการอนาจาร หรือเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าหญิงหรือเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็ก และเยาวชน หรือพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญ คือ เป็นการขยายฐานความผิดให้ขอบเขตมากขึ้นในส่วนของ การขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปถึงเด็กชายที่อายุยังไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ สาเหตุเนื่องมาจากใน ปัจจุบันค่านิยมในการร่วมเพศกับเด็กมีมากขึ้น และธุรกิจการแสวงหาประโยชน์ทางเพศกับเด็ก ทั้งทางร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ การพัฒนาทางศีลธรรม และสังคมของเด็ก รวมทั้งความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ก่อนเวลาอันสมควร และโรคทางเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังทำให้เกิดความเบี่ยงเบนทาง เพศของเด็ก โดยเฉพาะเด็กชายที่ ถือได้ว่าเป็นการเรียกร้องจากทั่วโลกที่ทำให้ทั่วประเทศหันมาร่วมมือกัน ปกป้องเด็กที่กำลังถูกคุกคามทางเพศและถูกล่อลวงจากธุรกิจบริการทางเพศ

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509

พระราชบัญญัตินี้มีเหตุผลในการประกาศใช้คือ ปัจจุบันได้มีบุคคลประกอบกิจการสถานบริการ บางประเภท ซึ่งอาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมของประชา ชนและจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการนั้น ไม่เหมาะสมเป็นเหตุให้เยาวชนเอาเยี่ยงอย่าง จนประพฤติดัวเลื่อมทรามลง เป็นการสมควรที่จะออกกฎหมายควบคุมสถานบริการนั้น รวมทั้งการแสดง ด้วย ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม วัฒนธรรม และประเพณีอันดีของชาติ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้คือ ตามมาตรา 3 ได้ให้คำจำกัดความคำว่า สถานบริการ หมายถึง สถานที่ตั้งเพื่อให้บริการโดยหวังผลประโยชน์ในทางการค้า ดังนี้

1. สถานเต้นรำ รำวง หรือร้องเงิ้ง ประเภทที่มีหรือประเภทที่ไม่มีหญิงพาทเนอร์บริการ
2. สถานที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีหญิงบำเรอสำหรับ พรณินับดีลูกค้า หรือโดยมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า

เห็นได้ว่า มาตรการนี้ เป็นการสนับสนุนให้มีการค้าประเวณีเกิดขึ้นมาก เนื่องจากจะมีหญิงเข้ามาเกี่ยว ข้อง เป็นโอกาสอย่างสูงต่อผู้ที่ต้องการแสวงหารายได้หรือผลประโยชน์จากการค้าประเวณี ใช่ว่าช่องว่างของ กฎหมายและขยายธุรกิจบริการทางเพศมากขึ้น

2.5 ผลกระทบของการค้าประเวณี

1. **ด้านสังคมและวัฒนธรรม** ธุรกิจบริการทางเพศก่อให้เกิดปัญหาผู้หญิงและเยาวชนถูกพ่อแม่ผู้ปกครองขายให้เป็นหญิงค้าประเวณี และปัญหามีบุตรนอกสมรส ทำให้เกิดปัญหาต่อสังคมในอนาคต นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเกิดและแพร่กระจายของกามโรค และโรคเอดส์และยาเสพติด ซึ่งรัฐจะต้องแบกภาระในการจัดสถานบริการในการบำบัดรักษายิ่งไปกว่านั้น ธุรกิจบริการทางเพศก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม การล่อลวง การลักพาตัวกักขัง การถูกทารุณกรรม รวมทั้งทำให้เสีย ภาพพจน์ที่ดีงามของหญิงไทย และประเพณีในสวนรวม โดยมีเอเย่นต์ค้าประเวณีเป็นส่วนช่วยให้กระบวนการค้าประเวณีเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์

2. **ด้านเศรษฐกิจ** เป็นการประกอบอาชีพและหารายได้ที่ผิดกฎหมายทั้งตัวผู้หญิง และนายทุนซึ่งการลงทุนประกอบธุรกิจบริการทางเพศนี้เป็นการลงทุนที่เอารอดเอาเปรียบต่อผู้หญิงมากเกินไป นอกจากนี้รัฐยังต้องเสียงบประมาณแผ่นดินในการจัดบริการด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา ด้านการส่งเสริมอาชีพ ด้านการปราบปรามยาเสพติด และอาชญากรรมเป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้น

3. **ด้านการเมือง** ในปัจจุบันธุรกิจบริการทางเพศได้ขยายวงกว้างออกไปสู่ธุรกิจข้ามชาติ ทำให้กระทบกระเทือนด้านการเมือง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการท่องเที่ยว

4. **ด้านการทหาร** หากทหารซื้อบริการทางเพศจำนวนมาก จะทำให้กำลังพลเสี่ยงต่อการติดต่อและแพร่กามโรค และโรคเอดส์ในตัวเองและครอบครัวได้

5. **ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี** หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจำเป็นต้องทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยหารูปแบบและเทคโนโลยีในการที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหา

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว

ครอบครัว คือ องค์กรที่ทำหน้าที่ในการขัดเกลาทางสังคมให้บุคคลใดได้ รับรู้ เรียนรู้ถึงระเบียบและวิธีปฏิบัติตัวขั้นพื้นฐานของบุคคลนั้น ๆ ครอบครัวจึงเป็นสถาบันสังคมที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นสถาบันพื้นฐานที่มีบทบาทสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับบุคคลทุกคนในสังคม เป็นสถาบันแรกที่ถ่ายทอดค่านิยมวิธีประพฤติปฏิบัติตน และกฎเกณฑ์ที่ทางสังคมได้กำหนดไว้ให้ได้รับทราบและนำไปปฏิบัติกัน

ความหมายของครอบครัว ตามความหมายของจากพจนานุกรมและจากผู้ที่ศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของครอบครัวสองคํ่าคือกัน สรุปได้ 4 ประเด็น ดังนี้

1. ครอบครัวที่ประกอบด้วยบุคคลที่มารวมกัน โดยการสมรส หรือความผูกพันทางสายโลหิต หรือการมีบุตรบุญธรรม การสมรส แสดงถึงความผูกพันทางสายโลหิต หรือการมีบุตรบุญธรรม การสมรส แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา ส่วนความผูกพันทางสายโลหิต คือ ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่และลูก รวมทั้งบุตรบุญธรรมด้วย

2. สมาชิกของครอบครัวอยู่ภายในครัวเรือนเดียวกัน หรือบางครั้งก็แยกกันไปอยู่ต่างหาก สมัยโบราณครัวเรือนหนึ่งมีสมาชิกมาหลายชั่วอายุคน ปัจจุบันครัวเรือนจะมีขนาดเล็ก ประกอบด้วยสามี ภรรยาและลูกหนึ่งหรือสองสามคนขึ้นไปหรือไม่มีเลย

3. ครอบครัวเป็นหน่วยของการกระทำระหว่างกัน เช่น สามี ภรรยา พ่อ แม่ ลูก พี่น้อง โดยสังคมแต่ละแห่งจะกำหนดบทบาทของแต่ละครอบครัวไว้ ซึ่งขึ้นอยู่กับประเพณีของแต่ละแห่ง ซึ่งหมายถึงว่าต่างคนต่างมีปฏิริยาเชิงสัมพันธ์ต่อกัน เช่น รักกัน เอาใจใส่กัน สั่งสอนกัน เป็นต้น

4. ครอบครัวถ่ายทอดรักษาวัฒนธรรม สมาชิกจะถ่ายทอดและรับแบบของความประพฤติปฏิบัติต่อกัน เช่น ระหว่างสามีภรรยาและลูก เมื่อมีการผสมผสานกับวัฒนธรรมที่นอกเหนือไปจากครอบครัว ก็จะได้แบบของความประพฤติที่สมาชิกปฏิบัติต่อกันและต่อผู้อื่น

หน้าที่ของครอบครัว ครอบครัวมีหน้าที่สำคัญดังนี้

1. สร้างสมาชิกใหม่แทนสมาชิกเก่า ทำให้เผ่าพันธุ์ของมนุษย์ไม่สูญหายไป
2. เลี้ยงดูสมาชิกใหม่ให้เติบโตเป็นสมาชิกที่สมบูรณ์และมีคุณภาพของสังคม
3. อบรมปลูกฝังระเบียบสังคมแก่สมาชิกใหม่ให้มีลักษณะนิสัยที่ดี
4. ให้ความรักความอบอุ่น
5. อบรมสมาชิกให้สามารถควบคุมความสัมพันธ์ทางเพศด้วยการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงให้เป็นไปในทิศทางที่ดี โดยสังคมยอมรับ
6. ทำหน้าที่เป็นหน่วยผลิตและหน่วยบริโภค
7. กำหนดสถานภาพของบุคคล เพื่อให้รู้ว่าสมาชิกที่เกิดใหม่เป็นเพศใด เกิดลำดับที่เท่าไรในครอบครัว

ประเภทของครอบครัว (งามพิศ สัตย์สงวน ,2545) สามารถแบ่งได้หลายประเภท ดังนี้

1. ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family) คือ ครอบครัวที่ประกอบด้วยชายและหญิงที่เป็นคู่สมรสกับบุตรที่ยังไม่ได้แต่งงาน โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ครอบครัวประเภทนี้จะมีคนอยู่ 2 ชั่วอายุคนเท่านั้น คือ รุ่นพ่อแม่และรุ่นลูก ลักษณะเด่นของครอบครัวนี้ คือ การเน้นความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส สำคัญกว่าความสัมพันธ์ทางสายเลือด โดยทั่วไป ครอบครัวเดี่ยว เป็นลักษณะของครอบครัวในสังคมสมัยใหม่ในชุมชนเมือง หรือสังคมอุตสาหกรรม ทั้งนี้เพราะในชุมชนเมืองในสังคมสมัยใหม่และในสังคมอุตสาหกรรมไม่ต้องใช้แรงงานมาก การมีลูกมากทำให้ต้องเสียค่าเลี้ยงดูต้องเสียเวลาในการอบรมสั่งสอน สภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมบังคับให้ต้องมีครอบครัวขนาดเล็ก

2. ครอบครัวขยาย (Extended family) คือ ครอบครัวที่ขนาดใหญ่ที่ประกอบด้วยกลุ่มคน 3 ชั่วอายุ คือ ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ ลูก และหลาน กลุ่มคนเหล่านี้อยู่อาศัยร่วมกันโดยเน้นความสัมพันธ์ทางสายเลือดเป็นหลัก เป็นความสัมพันธ์ที่สำคัญกว่าความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส คู่สมรสจะถูกมองว่าเป็นคนภายนอกไม่มีความสำคัญในครอบครัวแบบนี้

3. Stem Family คือ ครอบครัวที่ประกอบด้วยพ่อแม่ลูกชายหรือลูกสาว และครอบครัวของลูกชายหรือลูกสาว โดยทั่วไปมักเป็นลูกคนเล็ก หรืออาจเป็นลูกคนใดก็ได้

4. ครอบครัวที่ผู้หญิงเป็นหัวหน้าครอบครัว(Matrifocal Family) คือ ครอบครัวที่มีแม่กับลูกเป็นหน่วยสำคัญ มักเป็นลักษณะครอบครัวของชนชั้นล่างในสังคม

5. ครอบครัวที่มีผู้ปกครองคนเดียว (Single – parent families) คือ ครอบครัวที่มีสามีหรือภรรยาแต่เพียงผู้เดียวเป็นหัวหน้าครอบครัว ครอบครัวดังกล่าวเป็นลักษณะครอบครัวของชนชั้นล่างในสังคมไทย แต่ปัจจุบันนี้ ครอบครัวของชนชั้นกลางมีลักษณะดังกล่าวมากขึ้น

รูปแบบของการจัดเกลาทางครอบครัว

ชูศรี หลักเพชรและมัญชรี บุญนาค อ้างถึงใน งามพิศ สัตย์สงวน(2545 : 49 – 60) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการจัดเกลาทางครอบครัวหรือการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบ่งได้ดังนี้

1. รูปแบบที่พ่อแม่รับผิดชอบร่วมกันในการเลี้ยงลูก การตัดสินใจในครอบครัวเกิดขึ้นจากการตกลงของสมาชิกทุกคน สมาชิกในครอบครัวสามารถใช้ความสามารถที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่ มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถตัดสินใจด้วยตัวเองได้
2. รูปแบบที่พ่อแม่มีอำนาจเด็ดขาดภายในครอบครัว ลูกเป็นเพียงผู้ที่ต้องปฏิบัติตามที่พ่อแม่คิดเห็นแล้วว่าลูกของตนควรที่จะมีวิถีชีวิตเป็นรูปแบบไหน ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูกจึงมีลักษณะที่ขาดความอบอุ่นและมั่นคง เด็กจะขาดความมั่นใจในการแสดงออกทางความคิดของตนเพราะต้องปฏิบัติตามที่พ่อแม่ได้ให้ทำอยู่เสมอ
3. รูปแบบที่พ่อแม่ใช้อารมณ์กับลูกมากกว่าเหตุผล เด็กจึงมีความรู้สึกที่ขาดความรัก มองโลกในแง่ร้าย ไม่ไว้วางใจผู้อื่น ไม่มีระเบียบวินัย ไม่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ปัญหาครอบครัว

ดร.งามพิศ สัตย์สงวน (2545) ได้รวบรวมปัญหาที่ครอบครัวได้รับเกี่ยวกับบทบาทของครอบครัว นำมาวิเคราะห์เป็นภาพรวม คือ

1. การที่พ่อแม่ ไม่ได้เตรียมตัวในหน้าที่ที่จะได้รับต่อไปหลังจากมีครอบครัวแล้ว ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ความเข้าใจในความรับผิดชอบของพ่อแม่ การดูแลสุขภาพ การขัดเกลาอบรมเลี้ยงดูสมาชิกภายในครอบครัว
2. สภาพความสัมพันธ์ในครอบครัวที่เปลี่ยนไป เนื่องจากรูปแบบการทำงานของคนในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงจากแต่ก่อนที่ผู้ชายเท่านั้นที่จะได้ทำงานหรือมีหน้าที่นอกบ้าน ส่วนผู้หญิงต้องคอยดูแลกิจการภายในบ้าน แต่ปัจจุบันพบว่าทั้งผู้ชายและผู้หญิงต่างต้องทำงานนอกบ้าน โอกาสที่จะได้มีเวลาอยู่กับครอบครัวจึงมีน้อยลง

2.7 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ (Attitude) มาจากรากศัพท์ทางภาษาละตินว่า Aptus มีความหมายว่า การทำให้เหมาะสม โดยมาจากความรู้สึกส่วนตัวหรือสภาพของจิตใจที่มีการเตรียมการในการกระทำ

สวัสดี สุคนธรังษี (2517 : 9 – 20) กล่าวว่า ทักษคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อโลกและภาวะแวดล้อมที่คนอาศัยอยู่ ทักษคติเกิดจากบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับคนอื่น และสิ่งต่าง ๆ ในสังคม ชีวิตครอบครัวและการศึกษาในโรงเรียนช่วยปูพื้นฐานให้บุคคลสามารถกำหนดมาตรฐานไว้ในใจว่าจะปฏิบัติต่อสิ่งต่าง ๆ ในสังคมอย่างไร การคลหาสมาคมต่างกันจะมีทัศนคติต่อโลกและสังคมไม่เหมือนกัน

ดวงเดือน พันธุมาวิน (2518 : 4) ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง ความพร้อมในการกระทำของบุคคลต่อสิ่งใดบุคคลใด ความพร้อมดังกล่าวของบุคคลนั้นเห็นได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงต่อสิ่งนั้นว่าชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 1) ให้ความหมายของทัศนคติ คือ ความเชื่อความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์อื่น ๆ รวมทั้งท่าทีที่แสดงออกบ่งบอกถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

สุชา จันทน์เอง และสุรางค์ จันทน์เอม (2520 : 104) ให้ความหมายของทัศนคติ คือ ความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้สึก หรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจเห็นด้วยหรือไม่

นิพนธ์ คันธเสวี (2512 : 39) ให้ความหมายทัศนคติ คือ สิ่งซึ่งบอกการแสดงออกของบุคคลหรือสถานการณ์ ทักษคติจึงมีความสำคัญ ในการมีปฏิกริยาโต้ตอบต่อสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว หากบุคคลจะกระทำหรือแสดงออกมาต่อสิ่งใด ย่อมกระทำไปตามทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น ทักษคติของบุคคลจึงมีอิทธิพลในการแสดงออกของพฤติกรรมของบุคคล

ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์ (2527 : 26) ให้ความหมายของทัศนคติ คือ การที่บุคคลคิดถึงสิ่งใด สิ่งหนึ่ง คนใดคนหนึ่ง หรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ในทำนองว่าดีหรือไม่ สมควรหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่ ทัศนคติเป็นอารมณ์ หรือความรู้สึกที่บุคคลนั้นมีอยู่ แต่ในระดับที่แตกต่างกัน ทัศนคติจะผลักดันให้บุคคลตอบสนองต่อวัตถุหรือสถานการณ์ต่างๆในทางที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

สงวนศรี วีรัชชัย (2527 : 61) ให้ความหมายของทัศนคติ คือ สภาพความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกเชิงปริมาณที่บุคคลมีต่อสิ่งต่าง ๆ ทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ๆ ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า ทักษคติ หมายถึง ความคิดเห็น ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด หรือความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อบุคคลต่าง ๆ หรือสภาพแวดล้อม ซึ่งจะปรากฏ

ออกมาในลักษณะที่พึงพอใจ หรือไม่พอใจ ชอบหรือไม่ชอบ และเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคลนั้น

องค์ประกอบของทัศนคติสามารถแบ่งได้เป็น 3 แนวทางดังนี้

1. ทัศนคติที่มีสามองค์ประกอบ มีนักจิตวิทยาได้สนับสนุนในการแบ่งทัศนคติออกเป็น 3 องค์ประกอบ จำแนกได้ดังนี้

1.1 องค์ประกอบทางด้านความรู้ความเข้าใจ ซึ่งจะเป็นองค์ประกอบด้านการตอบสนองในการรับรู้ และคำพูดที่แสดงออกถึงความเชื่อ

1.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ และความรู้สึก เป็นองค์ประกอบด้านการตอบสนองเป็นผลมาจากอารมณ์ในลักษณะที่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยและรวมถึงคำพูดที่แสดงออกถึงอารมณ์ และความรู้สึก

1.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม เป็นองค์ประกอบด้านการกระทำที่แสดงออกและคำพูดที่แสดงออกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม

2. ทัศนคติที่มีสององค์ประกอบ นักจิตวิทยาได้สนับสนุนในการแบ่งทัศนคติแนวนี้ออกเป็น 2 องค์ประกอบ จำแนกได้ดังนี้

2.1 องค์ประกอบด้านสติปัญญา หมายถึง กลุ่มของความเชื่อที่บุคคลมีต่อเป้าหมายของทัศนคติจะเป็นตัวส่งเสริมหรือขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมต่าง ๆ ของบุคคล

2.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลมีเมื่อถูกกระตุ้นโดยเป้าหมายของทัศนคติ

3. ทัศนคติที่มีองค์ประกอบเดียว มีนักจิตวิทยาสนับสนุนให้แบ่งทัศนคติออกเป็นองค์ประกอบเดียว คือ อารมณ์ความรู้สึกในทางชอบหรือไม่ชอบที่บุคคลมีต่อเป้าหมายของทัศนคติ

แนวทางการเกิดทัศนคติ มีสาเหตุที่สำคัญอยู่ 4 ประการ ดังนี้ (ประภาเพ็ญ, 2526 : 91 – 93)

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experiences) เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้พบกับเหตุการณ์นั้นมาด้วยตนเอง และการไปพบนั้นทำให้เกิดความฝังใจจนกลายเป็นทัศนคติในทางที่ดีต่อบุคคล แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลได้รับการลงโทษหรือความคับข้องใจ บุคคลจะไม่ชอบและอาจมีทัศนคติไปในทางที่ไม่ดีได้

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from Others) การที่ต้องเกี่ยวข้องติดต่อกันทำให้เรารับทัศนคติหลาย ๆ อย่างเข้าไว้โดยไม่ตั้งใจ เพราะการเกี่ยวข้องนั้นจะอยู่ในลักษณะที่ไม่มีแบบแผน โดยมากจะเป็นกลุ่มครอบครัว วงศ์เครือญาติหรือผู้ที่สนิทสนมกัน

3. รูปแบบ (Models) ทัศนคติบางอย่างถูกสร้างจากการเลียนแบบจากคนอื่น ขบวนการเกิดทัศนคติโดยวิธีนี้เกิดได้ โดยขั้นแรกจากเหตุการณ์บางอย่าง บุคคลจะมองว่าบุคคลอื่นมีการปฏิบัติอย่างไร ขั้นต่อไปบุคคลนั้นจะแปลความหมายของการปฏิบัตินั้นในรูปของความเชื่อทัศนคติ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ได้แก่ แหล่งที่มาของข่าวสารหรือผู้ชักจูงการติดต่อสื่อสารแบบต่าง ๆ ลักษณะของผู้ถูกชักจูงและสภาพการณ์ในขณะที่ถูกชักจูง โดยมีกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เริ่มจาก การเอาใจใส่ คือ ขั้นที่จะต้องชักจูงให้ผู้ที่เราต้องการจะเปลี่ยนแปลงเกิดความสนใจในเรื่องนั้นเสียก่อน ความเข้าใจ คือ เมื่อทำให้เกิดความสนใจแล้วสร้างให้เกิดความหมาย การยอมรับ คือ การทำให้ผู้ถูกจูงใจเกิดการยอมรับในสิ่งที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงได้นั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้จูงใจ การเก็บจำ คือ เมื่อมีสิ่งใหม่เกิดขึ้นกับบุคคลที่เราต้องการจะเปลี่ยนแปลงแล้ว ถ้าผู้นั้นยอมรับอย่างต่อเนื่องและจดจำไว้อย่างถาวร ถือว่าอยู่ในขั้นการเก็บจำและพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมทันทีเมื่อถึงโอกาส การกระทำ คือ การแสดงออกมาในรูปพฤติกรรม เมื่อผู้ถูกชักจูงเก็บจำสิ่งใหม่ที่ได้รับและเก็บจำแล้ว ต้องกระทำในสิ่งใหม่ไม่ใช่กระทำแบบเดิม

ทัศนคติมีหน้าที่และประโยชน์ กล่าวคือ

1. การเป็นเครื่องมือในการปรับตัว และเป็นประโยชน์ในการใช้เพื่อทำการต่าง ๆ
2. การป้องกัน สภาวะจิต หรือปกป้องสภาวะจิตของบุคคลเพราะความคิด หรือความเชื่อบางอย่างสามารถทำให้ผู้เชื่อหรือคิดสบายใจ

3. ทศนคติทำหน้าที่แสดงค่านิยมให้คนเห็น หรือรับรู้ มีประโยชน์ทางความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้
คนหรือสิ่งต่าง ๆ
4. พัฒนาให้บุคคลมีหลักการและกฎเกณฑ์ในการแสดงพฤติกรรม หรือช่วยให้พัฒนาค่านิยมให้กับ
บุคคล

สรุป แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องทศนคติสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ในสมมติฐานของปัจจัยที่มีอิทธิ
พลต่อการเป็นเอเยนต์ค้ำประเพณีที่ว่า ทศนคติที่เป็นเชิงบวกมีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้ำประเพณี โดยนำ
ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากประชากรที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลมานำมาวิเคราะห์จากหลักการว่าด้วยเรื่องของ
ทศนคติเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในสมมติฐานที่ได้วางไว้

2.8 แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม

ความหมายของอาชญากรรม

Durkhiem อ้างถึงใน (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย ,2543 : 17) ให้ความหมายของอาชญากรรมว่า การ
กระทำที่ทำความเสียหายต่อความรู้สึกส่วนรวม

ชาย เสวีกุล (2514 : 15 –16) ให้ความหมายของอาชญากรรมว่าเป็นการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืน
หรือขัดต่อกฎหมายที่วางไว้ ซึ่งผู้กระทำนั้นจะต้องได้รับโทษที่กฎหมายได้กำหนดไว้ในกฎหมาย หรือ
ความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับสังคมเป็นหลักและพิจารณาว่าการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือขัดแย้งเกิดขึ้นอย่างไร
ปัจจัยใดมีส่วนทำให้บุคคลนั้นไม่สามารถปรับปรุงหรือปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายซึ่งเป็นมาตรฐาน
อย่างหนึ่งของสังคม

เสริม ปุณณะหิตานนท์ (2523 : 51) ให้ความหมายของอาชญากรรม คือ การกระทำที่ละเมิด
กฎหมายอาญา การกระทำใดไม่ว่าจะเป็นประเภทที่สังคมลงโทษเพียงใดมากน้อยแค่ไหนไม่ถือว่าเป็น
อาชญากรรม ถ้าไม่มีบทบัญญัติลงโทษไว้ หรือเป็นการกระทำโดยเจตนาละเมิดกฎหมายอาญาหรือมีเจตนา
ละเว้น ไม่ว่าในสิ่งที่กฎหมายอาญาบังคับให้กระทำโดยไม่มีข้อแก้ตัวที่สมเหตุผล รัฐต้องดำเนินการลงโทษ
ในฐานะที่เป็นความผิดอุกฉกรรจ์หรือความผิดลหุโทษ

อันณพ ชูบำรุง (2532 : 6) ให้ความหมายของอาชญากรรม คือ พฤติกรรมที่มีผลให้บุคคลในสังคมได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน จึงต้องลงโทษผู้ประพฤติ

โสภာ ชูพิชัยกุล (2529 : 90) ให้ความหมายของอาชญากรรม คือ การกระทำความผิดใจของบุคคลที่ได้กระทำการผิดต่อกฎหมายอันได้บัญญัติไว้แล้ว ดังนั้น ผู้ประกอบอาชญากรรมหรือผู้กระทำผิดต้องได้รับโทษ

โดยสรุป อาชญากรรม หมายถึง การกระทำใดที่มีลักษณะเป็นการฝ่าฝืนหรือขัดต่อตัวบทกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้ และผู้กระทำต้องได้รับการลงโทษตามตัวบทกฎหมายที่ได้กำหนดไว้แล้ว โดยทางคำตัดสินของศาลจะหาเหตุผลว่าเหตุใดจึงเกิดความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับสังคมถึงทำให้บุคคลเหล่านั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ประเภทของอาชญากรรม

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2543 : 20 –23) ได้แบ่งประเภทของอาชญากรรมไว้ดังนี้

1. ประเภทการพิจารณาจากกฎหมาย (Legal Approach) สามารถแบ่งได้เป็น 2 แนวทางในการพิจารณาคือ แนวทางแรกเป็นการกระทำความผิดที่เห็นได้ชัดมีผลกระทบกระเทือนถึงชีวิตความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลอื่นหรือของสาธารณประโยชน์ เช่น การปล้นฆ่า การกระทำผิดของเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อหน่วยงาน เป็นต้น แนวทางที่สอง เป็นการกระทำที่เป็นความผิดตามกฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิด ได้แก่ การฝ่าฝืนกฎหมาย การหลีกเลี่ยงภาษี การละเมิดทางกฎหมายแรงงาน เป็นต้น

2. ประเภทการพิจารณาจากความหนักเบาหรือความรุนแรงของอาชญากรรม สามารถแบ่งได้คือ อาชญากรรมประเภทแรกจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศชาติหรือชุมชนแยกได้เป็น อาชญากรรมที่มีผลต่อความมั่นคงของประเทศชาติ หรือชุมชน และอาชญากรรมที่มีผลร้ายต่อบุพการีหรือผู้ที่มีพระคุณ ประเภทที่สองส่งผลกระทบต่อบุคคลทั่วไปและต่อทรัพย์สิน

3. ประเภทพิจารณาจากการจัดทางด้านสังคมวิทยา โดยพิจารณาจากองค์ประกอบที่สำคัญของการก่ออาชญากรรมอันได้แก่ อาชีพ ความคล้ายคลึงหรือความแตกต่างกันของผู้ประกอบอาชญากรรม ปฏิกริยาตอบสนองจากบุคคลภายนอกและจากภายในสังคมนั้นเกี่ยวกับการจัดประเภทอาชญากรรมทางด้านสังคมวิทยาโดยการนำมาจัดเป็นหมวดหมู่ได้ตามตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงการจัดประเภทอาชญากรรมทางด้านสังคมวิทยา

ประเภทอาชญากรรม	สาเหตุ
1.ประเภทร้ายแรงมีผลต่อชีวิตบุคคล (Violence Person Crime)	ด้านอารมณ์ของผู้กระทำผิด หรือความกดดันถูก ขู่อย่างรุนแรง
2.ประเภทมีโอกาสดังกระทำผิดในชั่วพริบตา (Occasional Property Crime)	โอกาสที่อำนวยในขณะที่นั้นประกอบกับความ ต้องการในชั่วพริบตาอยู่แล้ว
3.ประเภทใช้ตำแหน่งหน้าที่ในทางที่ผิด (Occupational Crime)	ผู้กระทำผิดเป็นผู้มีอำนาจตำแหน่งหน้าที่การ งานสูง
4.อาชญากรรมการเมือง (Political Crime)	เกิดจากจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับภาวะทางด้านการ เมืองและกฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิด
5.อาชญากรรมที่มีผลเกี่ยวข้องกับส่วนรวม (Public Order Crime)	เกิดจากการบัญญัติไว้ทางกฎหมาย โดยผู้กระทำ ผิดเป็นผู้ได้รับความเสียหายเอง เช่น การพนัน
6.อาชญากรรมทั่วไป (Conventional Crime)	เกิดจากหลายสาเหตุไม่ว่าจะเป็นภาวะทางด้าน อารมณ์ , โอกาสในขณะที่กระทำผิด , ความเชื่อ ต่าง เป็นต้น
7.อาชญากรรมที่ก่อตัวขึ้นในรูปองค์กร (Organized Crime)	เกิดจากหลายสาเหตุโดยส่วนใหญ่จะมาจากทัศน คติของผู้กระทำผิดที่สอดคล้องกัน มีความคิด เห็นมุ่งผลประโยชน์เหมือนกันและมีจุดมุ่งหมาย เดียวกัน
8.อาชญากรรมประเภทมืออาชีพ (Professional Crime)	เกิดจากความชำนาญในอาชีพของผู้กระทำผิด เช่น มือปืนรับจ้าง เป็นต้น

ที่มา : จุฬารัตน์ เอื้ออำนวย,เอกสารประกอบการสอนวิชาสังคมวิทยาอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบน
หัวข้ออาชญากรรมและอาชญากร พ.ศ. 2541 หน้า 20 – 23.

สรุป การเป็นเอเยนต์ค่าประเวณี ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของประเภทอาชญากรรมโดยจัดได้ว่าเป็น
ความผิดที่กฎหมายได้บัญญัติไว้โดยเป็นเรื่องของความผิดทางศีลธรรม ขนบธรรมเนียมที่ได้วางไว้ในอดีต
อีกทั้งปัจจุบันยังเป็นอาชญากรรมในรูปแบบของขบวนการที่มีผู้เข้ามาเกี่ยวข้องกับหลายฝ่ายก่อให้เกิดผล
ประโยชน์จำนวนมากมายที่แอบซ่อนเร้นอยู่ในสังคม ผลกระทบที่ตามมาเกิดได้หลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็น
ปัญหาโรคทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาครอบครัว ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น

2.9 ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ (Economics Theory)

ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์นี้มีหลักความเชื่อมันอยู่ 2 ประเด็น คือ

1. บุคคลทั่วไปจะมีกระบวนการตัดสินใจในการประกอบอาชีพการงานอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยหลักการที่ว่า เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการมีกำไรให้มากที่สุด และขาดทุนน้อยที่สุด ดังนี้หากบุคคลคิดว่าไม่มีกำไรจากการกระทำผิดกฎหมายก็จะไม่ประกอบอาชีพการงาน ประการที่สองแนวทางในการเลือกพฤติกรรมผิดกฎหมายขึ้นอยู่กับสิ่งที่บุคคลจะได้รับความพึงพอใจหรือผลประโยชน์สูงสุดนั่นเอง ซึ่งความพึงพอใจหรือผลประโยชน์ที่ต่องานนั้นไม่จำกัดเฉพาะในรูปของทรัพย์สินเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงผลประโยชน์หรือความพึงพอใจด้านจิตใจด้วย

การที่บุคคลได้คิดคำนวณถึงผลที่จะตามมาหลังจากการประกอบอาชีพการงานแล้ว ไม่ว่าจะเป็ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ความเป็นไปได้ที่จะถูกจับกุม อัตราโทษที่จะได้รับหากถูกจับกุม ตลอดจนถึงหนทางเลือกอื่นที่ถูกกฎหมาย

การศึกษาแนวทางอาชญาวิทยาตามทฤษฎีนี้จึงต้องมองว่าอาชญากรรมมีคุณสมบัติอยู่สองประการ คือ ประการแรก คือ คุณสมบัติของการประกอบอาชีพการงาน หมายถึง ข้อเท็จจริงที่ว่าอาชญากรจะมีพฤติกรรมแตกต่างกันไปตามรูปแบบของอาชญากรรม ซึ่งจะแตกต่างกันในด้านความชำนาญในการประกอบอาชีพการงาน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการกระทำผิดส่วนประการที่สองคือ คุณสมบัติของตัวอาชญากร หมายถึง ความแตกต่างของตัวอาชญากรในการตัดสินใจที่จะประกอบอาชีพการงาน ก่อนที่จะกระทำผิดกฎหมาย อาชญากรต้องคำนึงถึง สภาพแวดล้อมทั่วไปอันได้แก่ โอกาสในการกระทำผิด ผลเสีย ผลประโยชน์ ตลอดจนความเสี่ยงรวมทั้งแรงกระตุ้น หรือมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดของอาชญากรผู้นั้นด้วย ซึ่งหลังจากที่บุคคลได้คิดคำนวณถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพการงานแล้วจึงตัดสินใจว่าจะประกอบอาชีพการงานนั้นหรือไม่

2.10 ทฤษฎีการเสียระเบียบทางสังคม (Social Disorganization Theory)

การจัดระเบียบมีความหมายประการแรก เป็นสิ่งที่รวมที่องค์ประกอบของมันมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีระเบียบอย่างหนึ่ง และประการที่สอง เป็นการเสียระเบียบซึ่งเป็นสิ่งกีดขวางของการจัดระเบียบนั้นเอง ในกรณีของการเสียระเบียบนี้ส่วนต่าง ๆ ของสิ่งรวมที่ว่ามัน จะไม่สัมพันธ์สอดคล้องกันอย่างเป็นระเบียบ ดังนั้น มันจึงปฏิบัติหน้าที่ไม่สอดคล้องกัน ใจความสำคัญของทฤษฎีนี้ คือ ความคิดเรื่องกฎเกณฑ์ในเรื่องของการประสานสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ

การเสียระเบียบทางสังคม หมายถึง ความล้มเหลวของความคาดหมายที่สำคัญ 3 ประการ คือ ภาวะไร้บรรทัดฐาน การขัดแย้งทางวัฒนธรรม และการแตกสลาย ภาวะไร้บรรทัดฐาน คือ ภาวะที่ไม่มีกฎเกณฑ์สำหรับเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติในภาวะการขัดแย้งทางวัฒนธรรมจะมี กฎเกณฑ์การปฏิบัติอย่างน้อยสองชุด บุคคลที่อยู่ในภาวะนี้จะประพฤติฝ่าฝืน หรือละเมิดความคาดหวังเชิงสถาบัน(ความคาดหวังหรือกฎเกณฑ์ตามประเพณีต่าง ๆ) ชุดหนึ่ง ในขณะที่ประพฤติตามกฎเกณฑ์ของสถาบันชุดหนึ่ง ภาวะแตกสลายอยู่ระหว่างภาวะไร้บรรทัดฐานและภาวะการขัดแย้งทางวัฒนธรรม ในภาวะเช่นนี้การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างหนึ่งจะไม่ได้รับสิ่งตอบแทนอันควรได้ในภาวะปกติ หรือบางทีกลับเป็นได้โทษหรือเป็นการตอบแทนเสียด้วยซ้ำ ความล้มเหลวทั้ง 3 อย่าง คือ การเสียระเบียบทางสังคม ซึ่งเป็นอีกทัศนะหนึ่งของปัญหาสังคม

สาเหตุที่ก่อให้เกิดการเสียระเบียบทางสังคม คือ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ส่วนของระบบบางส่วนจะไม่สอดคล้องกับอีกบางส่วนของระบบสังคมเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดขึ้น ในความเป็นจริงไม่มีระบบสังคมใดมีความเป็นระเบียบอย่างสมบูรณ์ แต่จะมีภาวะสมดุลเคลื่อนที่ ตัวเร่งสำคัญที่ทำให้เกิดการเสียระเบียบทางสังคม คือ เหตุการณ์ใดที่ทำให้เกิดการเสียดุลขึ้นในระบบสังคม เช่น การเปลี่ยนแปลงทางเทคนิค ทางประชากร หรือทางวัฒนธรรม ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์ทางสังคม การมีเครื่องจักรกล กฎเกณฑ์ และประชากรเพิ่มขึ้นในสภาพการณ์ใด สภาพการณ์หนึ่ง จึงเป็นเงื่อนไขหรือภาวะส่งเสริมการเสียระเบียบขึ้น

การเสียระเบียบทางสังคมจะส่งผลกระทบต่อระบบและบุคคลได้ คือ สำหรับบุคคลการเสียระเบียบจะทำให้เกิดความเครียดในบุคคลขึ้น ซึ่งจะส่งผลสืบเนื่องทำให้เกิดการเสียระเบียบในบุคคล สำหรับระบบมีผลกระทบคือ เกิดการเปลี่ยนในระบบความคงที่ และความล้มเหลวของระบบ ส่วนแนวทางแก้ไขการเสียระเบียบทางสังคมอาจนำมาจากคุณลักษณะของระบบสังคม คือ เมื่อทราบว่าส่วนใดของระบบออกนอกกลุ่มนอกทาง ก็พยายามนำกลับมาเข้าระบบทำให้เกิดสมดุลขึ้นใหม่

2.11 ทฤษฎีความกดดันทางสังคม (Strain Theory)

การที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้ภาวะเบียดเบียนตลอดจนบรรทัดฐานของสังคมไม่สามารถทำการควบคุมพฤติกรรมของประชาชนได้ทำให้บุคคลหรือองค์กรใดประกอบการกระทำผิดได้ ซึ่งแนวคิดที่สำคัญของทฤษฎีนี้ คือ วัฒนธรรมของสังคมจะเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายหรือความต้องการของคนในสังคมที่บุคคลควรจะทำมาให้ได้ ซึ่งจุดมุ่งหมายของแต่ละสังคมแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรม สำหรับประเทศสหรัฐอเมริกา จุดมุ่งหมายสูงสุดของสังคมที่มีวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนด คือ ความร่ำรวยของบุคคล เมื่อบุคคลมีความร่ำรวยการได้รับการยกย่องทางสังคมหรือมีสถานภาพทางสังคมสูงไปด้วย แต่เนื่องจากบุคคลทุกคนไม่สามารถจะบรรลุจุดมุ่งหมายของสังคมได้ทุกคน ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่วัฒนธรรมจะต้องเน้นในเรื่องวิธีการในการนำไปสู่จุดมุ่งหมายและความจำเป็นที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม ซึ่งสถานการณ์เช่นนี้ ได้สร้างความกดดันให้แก่บุคคลที่ไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายทางสังคมโดยวิธีการที่วัฒนธรรมหรือสังคมยอมรับได้ เนื่องจากอาจจะถูกจำกัดด้วยความสามารถ และความพยายาม นอกจากนี้ยังถูกจำกัดทางด้านโครงสร้างทางสังคมด้วย ดังนั้นพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามกฎข้อบังคับของสังคมจึงมีตัวแปรผัน (Variables) 2 อย่าง คือ (สุพิศรา สุภาพ, 2540 : 133 – 134)

1. จุดมุ่งหมายปลายทางวัฒนธรรม (Cultural Goal) ที่สังคมในขณะนั้นยึดมั่นและนำไปปฏิบัติในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งจุดมุ่งหมายปลายทางนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของสังคมและสภาพสิ่งแวดล้อม และ ถ้าหากลักษณะของสังคมและสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปจุดมุ่งหมายปลายทางทางวัฒนธรรมอาจเปลี่ยนแปลงได้ เป็นค่านิยมของสังคมส่วนใหญ่ยึดถือปฏิบัติในขณะใดขณะหนึ่งว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

2. วิธีการต่าง ๆ ที่สังคมได้กำหนดไว้ให้บุคคลปฏิบัติตาม (Institutionalized means) เป็นการจำกัดเสรีภาพให้อยู่ในขอบเขต หรือห้ามกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นการปฏิบัติตามคุณธรรมต่าง ๆ ที่สังคมต้องการหรือยอมรับ เช่น การมีระเบียบวินัย เคารพผู้อาวุโส ซื่อสัตย์ ฯลฯ เป็นการชี้แนวทางให้บุคคลปฏิบัติไปตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้ เพื่อให้สังคมเกิดความเรียบร้อยไม่ยุ่งเหยิงสับสนซึ่งในสังคมปัจจุบันมีปัญหาเรื่องจุดมุ่งหมายปลายทางหรือเป้าหมายกับ วิธีการที่สังคมกำหนดเพราะทั้ง 2 อย่าง เป็นเรื่องที่มีมนุษย์กำหนดขึ้นมา การตั้งเป้าหมายเพื่อความสำเร็จในทางที่ไม่ถูกต้องอาจจะทำให้เกิดการเสื่อมเสียทางศีลธรรม

จากความสัมพันธ์ของตัวแปรที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เข้าใจกับการปรับตัวของบุคคลใด สถานการณ์ต่าง ๆ มีอยู่ด้วยกัน 5 ประเภท ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าเมื่อใดบุคคลจะยอมรับหรือไม่ยอมรับหรือไม่ และเมื่อใดที่บุคคลยอมรับปฏิบัติหรือไม่ยอมรับปฏิบัติตามวิธีการที่สังคมกำหนดปรากฏตามตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงแบบการปรับตัวของบุคคลตามทฤษฎีความกดดันทางสังคม

แบบการปรับตัวของบุคคล		
แบบแผนการปรับตัว	จุดหมายปลายทาง (Cultural goal)	วิธีการ (Institutionalized means)
1.ปฏิบัติตาม (Conformity)	+	+
2.แหวกแนว (Innovation)	+	-
3.เจ้าระเบียบพิธี (Ritualism)	-	+
4.หนีโลก (Retreatism)	-	-
5.ทำทาย (Rebellion)	+	+

+ หมายถึง การยอมรับ

- หมายถึง การปฏิเสธ หรือไม่ยอมรับ

+ หมายถึง การไม่ยอมรับสิ่งที่มีอยู่และใช้สิ่งใหม่แทน

—

ที่มา : สุพัตรา สุภาพ, “ปัญหาสังคมวิทยา“, 2547.

1. การปฏิบัติตาม (Conformity) เป็นแบบการปรับตัวที่ยอมรับทั้งเป้าหมายทางวัฒนธรรมและวิถีทางสถาบัน อย่างเช่น คนเราต้องการมีเกียรติมีศักดิ์ศรีทางสังคม (เป้าหมายทางวัฒนธรรม) ในขณะเดียวกัน ก็จะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม (วิถีทางสถาบัน) โดยการร่ำเรียนให้สูงขึ้นแสวงหาความรู้ ตลอดจนพยายามสร้างฐานะให้ดีขึ้นตามลำดับ เป็นต้น

2. แหวกแนว (Innovation) เป็นแบบการปรับตัวที่ยอมรับแต่เฉพาะเป้าหมายทางวัฒนธรรมในขณะเดียวกันก็ปฏิเสธวิถีทางสถาบัน ตัวอย่างเช่น คนเราต้องการที่จะร่ำรวย(เป้าหมายทางวัฒนธรรม) ในทันทีทันใดแทนที่จะประกอบอาชีพไปในทางที่ถูกที่ควร(วิถีทางสถาบัน) แต่กลับไปประกอบ อาชญากรรม เป็นต้น แบบการปรับตัวเช่นนี้เป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนอย่างชัดเจน

3. เจ้าระเบียบพิธี (Ritualism) เป็นแบบการปรับตัวที่ยอมรับแต่เฉพาะวิถีทางสถาบัน แต่ละเลยเป้าหมายทางวัฒนธรรม แบบการปรับตัวนี้จะเห็นได้จากคนที่อยากร่ำรวย แต่ไม่กล้าเสี่ยงที่จะลงทุน เพราะกลัวจะขาดทุนหรือล้มเหลว เลยหันมาใช้ชีวิตแบบสันโดษ (วิถีสถาบัน) หรือใช้จ่ายแบบมั่งคั่ง ไม่สนใจความร่ำรวยอีกต่อไป

4. การหนีโลก (Retreatism) เป็นแบบการปรับตัวที่ยอมรับทั้งเป้าหมายทางวัฒนธรรมและวิถีทางสถาบัน แบบการปรับตัวนี้จะเห็นได้จากพวกหลุดโลก เช่น พวกฮิปปี้ พวกยิปซี เป็นต้น พวกนี้เป็นพวกที่หันหลังให้กับชีวิต คือไม่สนใจต่อเป้าหมายทางวัฒนธรรมและวิถีทางวัฒนธรรมต่อไป

5. การทำทลาย (Rebellion) เป็นแบบการปรับตัวที่ไม่ยอมรับทั้งเป้าหมายทางวัฒนธรรมและวิถีทางสถาบัน แต่ยังต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงสังคมที่เป็นอยู่ไปอีกแนวทางหนึ่ง แบบการปรับตัวนี้จะเห็นได้ชัดเจนและเห็นได้จากกรณีของพวกกบฏ พวกปฏิวัติ พวกรัฐประหาร เป็นต้น

2.12 ทฤษฎีเกี่ยวกับการคบค้าสมาคมกับกลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกัน (Theory of Differential Association)

ทฤษฎีนี้กล่าวถึง พฤติกรรมอาชญากรรมสามารถเรียนรู้กันได้ โดยการติดต่อกันอย่าง ใกล้ชิดภายในกลุ่มและพฤติกรรมที่แสดงออกมาในลักษณะที่เป็นอาชญากรรมนั้นขึ้นอยู่กับความแตกต่างในช่วงเวลาและความสม่ำเสมอในการติดต่อสัมพันธ์กัน ความประพฤตินี้ว่าดีหรือชั่วเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้มาตลอดชีวิต ความประพฤตินี้จึงฝังรากลึกอยู่ในประสบการณ์ชีวิตของบุคคลเพราะอุปนิสัยคนเป็นผลมาจากความเป็นมาแต่เด็ก ส่วนอัตราการกระทำผิดมาน้อยเพียงใดนั้นเป็นผลจากลักษณะการคบหาสมาคมกับบุคคลในกลุ่มและการที่บุคคลเรียนรู้จากกลุ่มอันตราราคิดต่อสัมพันธ์กัน การถ่ายทอดพฤติกรรมอาชญากรรมจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งโดยขบวนการดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมที่มีลักษณะอาชญากรรม เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้คือ พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรม มิใช่เป็นการถ่ายทอดได้ทางพันธุกรรมแต่เกิดจากการเรียนรู้และฝึกฝน โดยเหตุผลนี้ บุคคลที่ได้รับการฝึกฝนให้ประกอบอาชญากรรมจะไม่ได้รับการถ่ายทอดพฤติกรรมอาชญากรรม

2. พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรม สามารถเรียนรู้ได้จากบุคคลอื่น โดยขบวนการติดต่อ ซึ่ง ขบวนการติดต่อดังกล่าวนี้เป็นได้ทั้งการอบรมสั่งสอน ได้พบเห็นหรือรับรู้จากคำบอกเล่าสืบทอดกันมา รวมทั้งการเลียนแบบจากวิธีการต่าง ๆ

3. หลักการสำคัญของเรียนรู้พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมจะเกิดขึ้นได้มากที่สุดจากการ ติดต่อกันอย่างใกล้ชิดภายในกลุ่มปวงภูมิ การติดต่อโดยผิวเผิน หรือเป็นการพบปะชั่วคราว รวมถึงการได้ พบเห็นจากหนังสือพิมพ์หรือภาพยนตร์อย่างฉาบฉวย ไม่ใช่เป็นปัจจัยสำคัญของการถ่ายทอดพฤติกรรม อาชญากร

4. เมื่อมีการเรียนรู้พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรม การเรียนรู้จะประกอบด้วย วิธีการ ประกอบอาชญากรรม ซึ่งอาจจะมี ความยากง่ายแตกต่างกันไป และ แรงบันดาลใจ แรงขับเคลื่อนภายใน ความ มุ่งหมายและทัศนคติ

5. การเรียนรู้จากการกำหนดความหมายว่า กฎหมายของบ้านเมืองเป็นสิ่งที่พึงเคารพและ ปฏิบัติ ตามหรือเป็นสิ่งที่น่าละเมิด ทั้งนี้เพราะในบางสังคม สมาชิกในสังคมได้รับการอบรมสั่งสอนให้รู้จักเคารพ กฎหมายของบ้านเมือง แต่ในกลุ่มนอกกฎหมายหรือคิดว่าตนเองอยู่เหนือกฎหมายถือว่าการไม่ปฏิบัติตาม กฎหมายเป็นค่านิยมที่จะได้รับการยกย่อง

6. คนเราจะกลายเป็นผู้กระทำความผิดก็ต่อเมื่อการแปลความหมายว่า กฎหมายเป็นสิ่งที่น่าละเมิด มากกว่า การแปลความหมายว่า กฎหมายเป็นสิ่งที่น่าเคารพปฏิบัติตาม

7. การคบค้าสมาคมที่แตกต่างกัน อาจจะแตกต่างกันในด้านความถี่ ระยะเวลาการเกิดขึ้นก่อนหรือ หลังและความเข้มข้น ซึ่งหมายความว่าถ้าใครเรียนรู้หรือคบค้าสมาคมกับแบบความประพฤติที่ไม่ดีมาตั้งแต่ เยาว์วัยเป็นเวลานานอย่างสม่ำเสมอ และอย่างจริงจังย่อมจะกลายเป็นอาชญากรได้โดยไม่ต้องสงสัย

8. ขบวนการของการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรสัมพันธ์กับแบบอาชญากรรม และแบบที่ต่อต้าน อาชญากร ซึ่งเกี่ยวกับกลไกของการเรียนรู้ในทางอื่นด้วย การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรไม่จำกัดอยู่กับ ขบวนการของการเลียนแบบเท่านั้น บุคคลที่ถูกกล่อมหวงหรือชักชวนก็อาจจะเรียนรู้ พฤติกรรมทางอาชญากร ได้ โดยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมนั้น ๆ ที่ซึ่งไม่ใช่แบบการเลียนแบบ

9. ขณะที่พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอาชญากร เป็นการแสดงออกถึงความต้องการโดยทั่วไปและค่านิยม ไม่อาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอาชญากรนั้น เกิดจากความต้องการและค่านิยมดังกล่าวนี้ ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมปกติเป็นการแสดงออกถึงความต้องการและค่านิยมอย่างเดียวกัน

2.13 ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม (Structural – Functional Theory)

สัจญา สัจญาวิวัฒน์ (2536 : 162 – 164) ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม ไว้ว่า สังคมเป็นเสมือนสิ่งมีชีวิตอย่างหนึ่ง สิ่งมีชีวิตนี้จะมีส่วนประกอบหลายอย่าง แต่ละอย่างมีหน้าที่เฉพาะจะต้องปฏิบัติเพื่อการคงอยู่ของส่วนรวมคือ ตัวสิ่งมีชีวิตนั้น สังคมมนุษย์ก็เป็นอย่างนั้น ทุกส่วนของสังคมมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติ ส่วนต่าง ๆ เหล่านั้นของสังคมนั้นเข้าก็เป็นโครงสร้างของสังคม

โครงสร้างของสังคมสามารถจัดเป็นระบบได้หลายระบบ แต่ละระบบก็จะมีหน้าที่ต่าง ๆ กันระบบต่าง ๆ ของสังคมจะปฏิบัติหน้าที่อย่างสอดคล้องกันทำให้เกิดดุลยภาพ หรือสังคมเกิดความมั่นคงอยู่ได้ แต่สังคมไม่ได้อยู่นิ่งหรือคงอยู่กับที่ แต่เติบโตเจริญก้าวหน้าหรือเสื่อมโทรมลงได้ ทั้งที่ยังมีดุลยภาพอยู่ ดุลยภาพนี้เรียกว่าดุลยภาพเคลื่อนที่ (moving equilibrium)

ความเจริญ หรือความเสื่อมของสังคม ขึ้นอยู่กับหน้าที่และโครงสร้าง ถ้าโครงสร้างเพิ่มส่วนประกอบมากขึ้น ส่วนประกอบเหล่านั้นปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกัน หรือเฉพาะเรื่อง เฉพาะด้านไม่เหมือนกับส่วนที่แยกออกมา เรียกว่าสังคมมีความเจริญเติบโต ถ้าส่วนต่าง ๆ ของโครงสร้าง หดหายไปโดยไม่ปฏิบัติหน้าที่อันจำเป็นสังคมนั้นก็เสื่อมลง

2.14 งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

โกศล วงศ์สวรรค์ (2537) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็น นายหน้า หรือเอเยนต์ จะมีรูปแบบของการเสนอขายผู้ค้าประเวณีเพื่อปลุกเร้าความต้องการของผู้ซื้อบริการ หรือเพื่อสนองตอบรสนิยมที่หลากหลาย วิศวกร ของผู้ซื้อบริการให้ได้มากที่สุดซึ่งพบว่ามิถึงกว่า 20 รูปแบบแล้วในปัจจุบัน โดยเจ้าของธุรกิจส่วนหนึ่งจะได้รับการยกย่องจากสังคม ประกอบกับกลไกของรัฐไม่สามารถที่จะเข้าไปดำเนิน

การตามกฎหมายได้ การสั้นคลอนของกลุ่มคนเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีความขัดแย้งหักหลัง หรือการแย่งผลประโยชน์ภายในเครือข่ายของตนเอง

กิตติ เสริมบุตร (2517) ได้กล่าวว่า การค้าประเวณีได้มีการแอบแฝงพัฒนาในรูปแบบลักษณะต่าง ๆ ผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการค้าประเวณีใช้วิธีการอันชาญฉลาดโดยมีการเปิดธุรกิจบางธุรกิจบางอย่างที่ถูกต้องกฎหมายทุกประการ แต่เบื้องหลังกิจการดังกล่าวนี้ถูกแอบแฝงด้วยธุรกิจบริการทางเพศ ทั้งนี้ผู้ดำเนินกิจการมุ่งหวังเพียงเพื่อผลประโยชน์และผลกำไรจากการลงทุนเท่านั้น บุคคลเหล่านี้รู้ถึงวิธีการหลีกเลี่ยง การปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือหาวิธีอื่นใดทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องได้ผ่อนผันหรือละเลยไม่ปราบปรามจับกุมโดยธุรกิจการค้าประเวณีเหล่านี้แฝงมาในรูปแบบลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ ในคลับ คาบาริ บาร์ สถานอาบอบนวด โรงน้ำชา ธุรกิจประเภทเสริมความงาม ธุรกิจบันเทิงประเภทเปลื้องผ้า เปลื้องกาย พนักงานต้อนรับ ตลอดจนโรงแรมซึ่งเปิดกิจการบังหน้า แต่เบื้องหลังเป็นแหล่งการค้าประเวณี

งามพิศ สัตย์สงวน (2544) ได้สะท้อนภาพของการบริการทางเพศของนิสิตนักศึกษาและ นักเรียนไว้ว่า แหล่งบริการทางเพศของโสเภณีระดับสูงที่ปรากฏเห็นชัดเจนจะเป็นบาร์ระดับสูง ซึ่งจะอยู่ในย่านใจกลางกรุงเทพมหานคร ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นนักธุรกิจชาวต่างชาติ นอกจากนี้ยังมีอีกหลายรูปแบบ เช่น การหาลูกค้าด้วยตนเองโดยไปนั่งตามภัตตาคารหรือห้องอาหารของตงระดับสูง บางรายอาจสมัครเป็นสมาชิกหรือเมมเบอร์ของสถานบริการ เพื่อมองหาลูกค้าที่มีฐานะดี ภูมิฐาน หรืออาจสมัครเข้ามาทำงานในค็อกเทลแดนซ์ชั้นสูง ในลักษณะของเอสคอร์ตเซอร์วิส ซึ่งกลุ่มนี้จะต้องพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ทั้งนี้เพราะลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจชาวต่างประเทศที่เข้ามาติดต่องานในประเทศไทย นอกจากนี้ อาจรวมกลุ่มกันโดยเจ้าของสำนักจะเปิดเฟลต อพาร์ทเมนต์ หรือคอนโดมิเนียมให้นักศึกษาอยู่อาศัย เมื่อถึงเวลานักศึกษาจะแต่งตัวรอให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการทางเพศ

นิตยา ระวังพาล และเสาวภา พรศิริพงษ์(2539) ได้ศึกษาเรื่อง เอดส์กับกระบวนการค้าหญิง เริ่มเก็บข้อมูลภาคสนามตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - 2538 โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ขายบริการ เจ้าของสถานบริการ ผู้คุมหญิงบริการ เอเยนต์ค้าประเวณี คนทำความสะอาดสำนักบริการ ผู้ซื้อบริการ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการขายบริการ ตลอดจนการสังเกตการณ์ในฐานะผู้ให้บริการ จากการศึกษาพบว่า ธุรกิจบริการทางเพศนั้นจัดเป็นธุรกิจที่ดึงดูดให้หญิงบริการและกลุ่มนายหน้าหรือเอเยนต์ค้าประเวณีเข้าสู่ธุรกิจบริการทางเพศอย่างมากมาย โดยเอเยนต์ค้าประเวณีมีจะเป็นเจ้าของกิจการทางเพศด้วยเสมอเอเยนต์ส่วนมากไม่เปิดเผยตนเอง บางคนมีธุรกิจการค้ามากมาย มีชื่อเสียงรู้จักกันในสังคมทั่วไปฐานะการเงินของเอเยนต์จะอยู่ในขั้นดีมาก เพราะการติดต่อซื้อขายผู้ค้าประเวณีต้องใช้เงินหมุนเวียนให้นาย

หน้านำไปลงทุนล่วงหน้า บุคคลระดับเอเย่นต์นั้นจึงเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังธุรกิจบริการทางเพศที่กฎหมายไม่สามารถเข้าไปจัดการได้

ผาสู ก พงษ์ไพจิตร และคณะ(2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง หวย ซ่อง บ่อน ยาบ้า เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย เพื่อศึกษาระบบเศรษฐกิจนอกกฎหมาย หรือธุรกิจที่ผิดกฎหมาย แต่ผู้มีผู้ลักลอบกระทำอยู่ และมีได้มีการประมาณการไว้ในบัญชีรายได้ประชาชาติ ซึ่งธุรกิจค้าประเวณีจัดอยู่ในเศรษฐกิจนอกกฎหมายโดยมีผลประโยชน์อย่างมหาศาล วิจัยโดยการประมาณขนาดของเศรษฐกิจนอกกฎหมายด้วยการสำรวจหรือค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้ 1. ทางด้านการเงินของประชาชนที่เพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ 2. การสำรวจจากข้อมูลสถิติรวมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง 3. การออกแบบสอบถามตัวอย่างและการสัมภาษณ์โดยตรงกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจนอกกฎหมาย จากการศึกษาพบว่า การค้าหญิงเพื่อบริการทางเพศนั้นในปัจจุบันมีเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุผลอยู่ 3 ประการ คือ 1. แรงผลักดันจากปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ 2. มีความต้องการหญิงบริการทางเพศเพิ่มมากขึ้นทั้งในประเทศและนอกประเทศ 3. เอเย่นต์ค้าประเวณีได้กำไรมหาศาลจากการทำธุรกิจบริการทางเพศ ซึ่งในทศวรรษที่ 2530 เศรษฐกิจของไทยได้เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว แต่การกระจายรายได้ลดลงและความไม่เท่าเทียมกันด้านรายได้ระหว่างเมืองและชนบทมีช่องว่างสูงขึ้น ปรากฏการณ์นี้มีผลกระทบโดยตรงต่อกระบวนการค้าผู้หญิง คือ เศรษฐกิจเฟื่องฟูเพิ่มความต้องการผู้บริการทางเพศมากขึ้น

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528) ได้ศึกษาเรื่องการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 528 ราย พบว่า นักศึกษาที่อยู่หอพัก แฟลต และบ้านเช่า ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงถึงร้อยละ 37 แสดงว่า นักศึกษาที่อยู่หอพัก แฟลตและบ้านเช่า ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาที่พักอยู่กับบิดามารดา

วันวิสาข์ สิริันทวีเนติ (2542) ได้ศึกษาเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็กเพื่อบริการทางเพศ : กรณีศึกษากฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายของประเทศในภูมิภาคแม่น้ำโขง กล่าวว่า การที่ธุรกิจบริการทางเพศในปัจจุบันมีการเติบโตสูงมากขึ้นเกิดปัญหาซับซ้อนมาก ยากแก่การแก้ไขได้นั้น กิจจากการที่รัฐยังไม่สามารถแก้ไขความต้องการของผู้ซื้อบริการทางเพศซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก และความต้องการขายบริการทางเพศของผู้ค้าประเวณีต่อผลประโยชน์ที่ตนจะได้รับ

วิชุดา มาตันบุญ (2544) ศึกษาชีวิตของคนกลางคืนได้พบว่า นักศึกษาหรือวัยรุ่นต่างมุ่งเป้าหมายในชีวิตที่ต้องการก้าวไปสู่จุดหมายที่ตนต้องการไว้ ซึ่งมีความอยากได้ออกมามีทั้งสิ้น รวมถึงการที่นักศึกษาอยู่

ในเมือง มีอิสระในการดำเนินชีวิต จึงได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนทำหน้าที่แทนสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา วัยรุ่นเชื่อฟังเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ แต่สาเหตุหลักที่มาประกอบอาชีพค้าประเวณี คือ ปัญหาครอบครัว การขาดความอบอุ่น อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน การแข่งขันกันสูงในลักษณะด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการบริโภค การแต่งกาย รวมทั้ง การเสพยาเสพติด เป็นต้น

อุจิตรา แก้วสีนวน และสรรพสิทธิ์ คุมพ์ประพันธ์ (2544) ได้วิเคราะห์ภาพการค้าประเวณีในปัจจุบันไว้ว่า ในปัจจุบันธุรกิจการค้าบริการทางเพศมีการปรับตัวเพื่อความอยู่รอด และเพื่อหลีกเลี่ยงต่อบทลงโทษตามกฎหมาย โดยทำให้ผู้ค้าประเวณีหันมาให้ความร่วมมือกับผู้ประกอบการด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้น และปฏิบัติต่อผู้ค้าประเวณีเสมือนหุ้นส่วนโดยที่ผู้ดูแลจะได้รับประโยชน์จากการขายบริการ ไม่ว่าจะเป็นอาหาร คนตรีหรือสถานที่ แทนที่จะเข้าไปบริหารจัดการเองทั้งหมด ปัจจุบันผู้ค้าประเวณีจะเดินทางมาทำงานเอง โดยผ่านเครือข่ายการทำงานของญาติหรือคนรู้จักที่บางส่วนจะทำงานค้าบริการทางเพศอยู่ก่อน โดยมากผู้ประกอบการจะจ่ายเงินเดือนให้ผู้ค้าประเวณีในอัตราที่ต่ำมากหรืออาจจะไม่จ่ายเลย แต่จะให้ที่พักอาศัยฟรี อาหารฟรี ธุรกิจการค้าประเวณีจะอยู่ในรูปของการแอบแฝงนำธุรกิจอื่นมาบังหน้าไม่ว่าจะเป็น อาบอบนวด ร้านอาหาร คาราโอเกะ เป็นต้น ทำในรูปแบบของการจ้าง โดยรู้เห็นในการติดต่อแขกเพื่อซื้อบริการทางเพศ และอนุญาตให้ออกนอกสถานที่ทำงานได้โดยที่แขกจะต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมในการพาไปในระหว่างชั่วโมงทำงาน ดังนั้นรายได้หลักของผู้ประกอบการจึงมีสองส่วนคือ บริการที่ขายให้ลูกค้าโดยตรง และค่าธรรมเนียมดังกล่าว

สำนักงานปราบปรามและป้องกันประพฤตินิยมขบในวงราชการ(ป.ป.ป.) (2543) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการปฏิบัติงานตามบทบัญญัติกฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐ : ศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับสถานบริการ โรงแรม และการค้าประเวณี พบว่าสาเหตุของการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่ได้ผลคือ 1. เจ้าหน้าที่ไม่มีความตั้งใจจะปฏิบัติราชการตามอำนาจอย่างจริงจัง นักวิจัยสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ตำรวจ 405 นาย ใน 11 จังหวัด พบว่าประมาณ 2 ใน 3 มีความเห็นว่าการค้าประเวณีมิได้เป็นอาชญากรรมที่รุนแรง 2. การดำเนินการปราบปรามการค้าประเวณีจะดำเนินการเป็นประการใดขึ้นอยู่กับคำสั่งผู้บังคับบัญชาเป็นครั้งคราว 3. เจ้าของสถานประกอบการที่มีการค้าประเวณีมักเป็นผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นมีอำนาจเงินสูง หรือเป็นข้าราชการระดับสูง ซึ่งจะให้โทษกับเจ้าพนักงานที่เข้าไปจับกุมได้ เจ้าหน้าที่จึงไม่เข้าตรวจค้นแม้มีเหตุอันควรสงสัย หรือเชื่อว่ามีการค้าประเวณี

สมพร พรหมหิตาธร และคณะ(2541) ให้ทัศนะไว้ว่า การค้าประเวณีในปัจจุบันมีวิวัฒนาการแตกต่างกันไปจากเดิมมาก จากที่หญิงจะถูกล่อลวง บังคับให้มาขายบริการทางเพศ ถูกควบคุมจากเจ้าของสถาน

บริการอย่างเข้มงวด มีกฎเกณฑ์ ข้อบังคับในการทำงานมากมาย ผู้หญิงได้รับค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อยหรืออาจไม่ได้เลย แต่ในปัจจุบันได้เปลี่ยนไปเป็นแบบด้วยความ สมัครใจ ไม่มีกฎเกณฑ์ข้อบังคับในการทำงานมากมายดังเช่นแต่ก่อน มีการเลี้ยงคูหญิงอย่างดี เกิดความยินยอมพร้อมใจกันทั้งสองฝ่ายส่งผลต่อเจ้าของธุรกิจหลายประการคือ กฎหมายไม่สามารถเอาผิดได้เพราะเป็นความสมัครของทุกฝ่าย ไม่มีการล่อลวง บังคับ และยังมี การปกป้องซึ่งกันและกัน เมื่อหญิงบริการทางเพศมีความรู้ความสามารถระดับหนึ่งได้เห็นรูปแบบการจัดการ การบริหารในกระบวนการค้าประเวณีมากขึ้น จึงพัฒนาตนเองขึ้นเป็นผู้ประกอบการรายย่อยในธุรกิจที่ตนได้สัมผัสมา จะเห็นได้จากมีหญิงบริการหลายรายได้ผันตัวเองมาขายบริการอิสระโดยไม่ผ่านนายหน้า หรือบางรายผันตัวเองขึ้นมาเป็นเอเย่นต์แทน ทำหน้าที่เป็นธุระจัดหาให้แทนที่จะต้องขายบริการทางเพศด้วยตนเอง

สหรัฐ ลีริวัฒน์ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง ความผิดฐานดำรงชีพอยู่ด้วยรายได้ของหญิงซึ่งค้าประเวณี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 286 การวิจัยเรื่องนี้มุ่งที่จะศึกษาถึงความเหมาะสมของบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 286 ความผิดฐานดำรงชีพอยู่ด้วยรายได้ของหญิงซึ่งค้าประเวณีกับกรณีการวินิจฉัยคดีของศาลในการพิพากษาขกฟ้องในความผิดฐานนี้อยู่เสมอ จากการศึกษาวิจัยได้ให้ทัศนะคติของหญิงค้าประเวณีและนายหน้าหรือเอเย่นต์ค้าประเวณี ไว้ว่า ในปัจจุบันซึ่งเป็นโลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์นั้น มีทัศนะคติในการยอมรับหญิงที่ขายบริการทางเพศมีมากขึ้น การลงโทษทางสังคมไม่รุนแรง รวมทั้งให้โอกาสในการกลับเข้าสู่สังคมอย่างเปิดกว้างมากขึ้น ค่านิยมและพฤติกรรมในเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้การตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีไม่ยากมากนัก อย่างไรก็ตาม สังคมส่วนใหญ่ยังไม่ให้การยอมรับในเรื่องดังกล่าว เพราะเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรม ขัดต่อความรู้สึกของคนส่วนใหญ่

อัญชลี พิณจรรย์ธรรม (2544) ได้ศึกษาเรื่อง การค้าประเวณี กรณีศึกษานักศึกษาหญิงในกรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์การวิจัยคือ 1. ศึกษาปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาหญิงเข้าสู่ธุรกิจค้าประเวณี 2. ศึกษาลักษณะของธุรกิจค้าประเวณี 3. ศึกษาโครงสร้างของกลุ่มลูกค้าที่มาซื้อบริการ 4. ปัจจัยที่จูงใจให้กลุ่มลูกค้าเข้ามาซื้อบริการจากนักศึกษา จากการศึกษาพบว่า ธุรกิจค้าประเวณีมีโอกาสในการขยายตัวสูง โดยในกลุ่มของผู้ซื้อบริการทางเพศยังคงมีความต้องการซื้อบริการทางเพศในระดับสูง สังคมมองการซื้อบริการทางเพศของผู้ชายว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา การขยายตัวของนายหน้าหรือเอเย่นต์ การบังคับใช้กฎหมายควบคุมและปราบปรามเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ การคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทำให้ธุรกิจค้าประเวณียังคงอยู่และเติบโตได้ สภาพสังคมเมืองที่มีการแก่งแย่งแข่งขันมากขึ้น นอกจากนี้จุดแข็งในธุรกิจมีดังกล่าวยังดึงดูดให้กลุ่มคนต่าง ๆ เข้ามาตัดดวงผลประโยชน์ กล่าวคือ กลุ่มนายหน้าหรือเอเย่นต์ค้าประเวณี เจ้าของสถานบริการได้เล็งเห็นถึงผลตอบแทนในรูปตัวเงินสูง กลุ่ม

ผู้ซื้อบริการผู้ซึ่งอยากใช้บริการจากหญิงบริการ ค่านิยมในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่เป็นแบบเปิดมากขึ้น หญิงเป็นฝ่ายรุกมากขึ้น แนวคิดในการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้มีหญิงจำนวนมากพร้อมเข้าสู่กระบวนการนี้รวมทั้งนักศึกษาหญิง

2.15 งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องจากต่างประเทศ

Phongpaichit (Phongpaichit,1982 อ้างถึงใน อัญชลี พิณีรักษ์ธรรม,2544 : 6) ได้อธิบายสาเหตุการเกิดธุรกิจค้าประเวณีว่าเกิดจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ไม่สมดุล การกระจายรายได้ที่เหลื่อมล้ำกันมากระหว่างเมืองและชนบท ภาวะการว่างงานในชนบท ภาวะการล่มสลายของภาคเกษตรและระบบนิเวศวิทยา การแพร่ระบาดของอุดมการณ์บริโภคนิยมและความทันสมัย การขาดความสมดุลระหว่างความต้องการปัจจัยเพื่อบริโภคกับความสามารถในการตอบสนองความต้องการนั้น การถูกขูดเยียดให้พึ่งพิงภายนอกมากขึ้น จนทำให้ศักยภาพแห่งการพัฒนาตนเองภายในชุมชนชนบทหยุดชะงักลง

Hill (Hill,1993 อ้างถึงใน ยศ สันตสมบัติ,2534: 30 – 32) ได้กล่าวว่า การเติบโตของธุรกิจค้าประเวณีมีส่วนสำคัญอย่างมากในการปรับวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ แม้ว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยจะสูง แต่อัตราการกู้ยืมเงินตราต่างประเทศก็สูงด้วย ธุรกิจท่องเที่ยวเป็นแหล่งดึงดูดเงินตราต่างประเทศที่สำคัญ และการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวนี้เกิดขึ้นพร้อมกับความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของธุรกิจทางเพศ ซึ่งนับแต่ปี 2525 ธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นแหล่งดึงดูดเงินตราต่างประเทศที่ใหญ่ที่สุดของไทย และมากกว่าเงินที่ได้มาจากการส่งออกข้าวซึ่งเป็นสินค้าออกอันดับหนึ่ง

Smith and Hogan(อ้างถึงใน สหรัถ ลิทธิวัฒน์,2541: 17) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า ในต่างประเทศผู้ที่ให้เช่าอาคารหรือแพลตฟอร์มโฮสติ้งอาจมีความผิดตามกฎหมาย ในฐานะผู้รับรายได้จากการค้าประเวณีด้วย แต่ปัจจุบันกฎหมายไทยมีบทกำหนดความผิดเฉพาะเจ้าของกิจการ ผู้ดำเนินการและผู้ดูแลเท่านั้น ในส่วนของผู้ที่ให้ความช่วยเหลือทางการเงินในการจัดหาสถานที่สำหรับการค้าประเวณียังไม่เป็นความผิดตามกฎหมายใด แต่ในต่างประเทศ ผู้ที่ใช้

Louise Brown (อ้างถึงใน โรจนา นาเจริญ) ได้กล่าวไว้ว่า ประเทศไทยมีชื่อเสียงในฐานะเป็นช่องโฮสติ้งของโลก มีตลาดภายในใหญ่โดยมีผู้ซื้อบริการเป็นชายไทย นอกจากชายไทยแล้วยังมีชาวต่างชาติที่ร่ำรวยจำนวนหนึ่งมาเที่ยวทั่วทุกมุมโลก ในปัจจุบัน รูปแบบการสรรหาผู้ค้าประเวณีในประเทศไทยเปลี่ยนแปลง เด็กที่หลังไหลเข้ามาเพื่อหางานทำ แต่เมื่อความหวังที่จะได้งานมีน้อยลง หรือเกิดเรียนรู้จากการ

หาเงินที่ได้มาจากการค้าประเวณี ทำให้เห็นว่ารายได้ดังกล่าวดีกว่าการต้องมานั่งทำงานตามโรงงานหรือบริษัทต่าง ๆ ที่ให้เงินเดือนต่ำ

S.D. Punker และ Kamala Rao (1962) ศึกษาผู้ค้าประเวณีในบอมเบย์ โดยการสัมภาษณ์ผู้ค้าประเวณีตามสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น สถานีตำรวจ โรงพยาบาล และคลินิกมโรคจำนวน 425 ราย พบว่าสาเหตุที่สนับสนุนให้ค้าประเวณี คือ สาเหตุทางด้านครอบครัว การขาดความสุขความรัก ความอบอุ่นเอาใจใส่ของครอบครัว ไม่มีความสุขในชีวิตสมรส สาเหตุทางสังคม เช่น ถูกบังคับ ล่อลวง นอกจากนี้ยังมีบางรายที่พ่อแม่ยินยอมให้ค้าประเวณี

Lin Lean Lim (1998) ได้ศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของการค้าประเวณีจากประเทศ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และประเทศไทย โดยได้มีการศึกษาโสเภณีเด็ก การใช้แรงงานหญิงและความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโสเภณี โดยการวิจัยนี้ในส่วนของโสเภณีในประเทศไทยได้สรุปว่าส่วนใหญ่ผู้หญิงที่ได้มาทำงานนี้เคยทำงานด้านเกษตรกรรม และเป็นเพราะปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ทำให้ต้องดิ้นรนในการเลี้ยงชีพ ส่วนใหญ่เข้ามาทำงานโดยผ่านทางเอเยนต์ค้าประเวณี จากการสำรวจผู้ค้าประเวณีที่เข้ามาทำงานส่วนใหญ่มีความสมัครใจเพื่อเลี้ยงครอบครัว และเข้ามาสู่ออาชีพนี้เพราะการแนะนำของเพื่อนมีจำนวน 60% เข้ามาโดยการติดต่อเองประมาณ 20% ที่เหลือเป็นการติดต่อจากเอเยนต์และอื่น

Jeremy Seabrook (1996) ได้เข้ามาศึกษาเรื่องโสเภณีในกรุงเทพมหานคร จากการสัมภาษณ์ชายฝรั่งที่เข้ามาเที่ยวในกรุงเทพมหานคร พบว่าการที่ผู้ค้าประเวณีเข้ามาทำงานนี้เป็นเพราะความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การประกอบอาชีพในช่วงแรกพบว่าได้รับการดูแลผ่านทางเอเยนต์ค้าประเวณีก่อน หลังจากนั้นจะเริ่มหาลูกค้าด้วยตัวเอง

David M. Klien & James M. White (1996) ได้ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับครอบครัวและได้กล่าวถึงความสำคัญของครอบครัวว่าเป็นสถาบันที่มีความสัมพันธ์กับปัจเจกบุคคลนานที่สุดในช่วงชีวิต โดยปัจจัยอื่นเช่น เพื่อนหรือคนที่ทำงานร่วมกันอาจมีความสัมพันธ์ที่ยาวนาน แต่ก็สามารถยกเลิกหรือจบความสัมพันธ์ แต่การเป็นสมาชิกของครอบครัวนั้นเป็นสิ่งที่เลือกไม่ได้ และไม่สามารถเลือกได้ว่าจะเกิดที่ครอบครัวใด ฉะนั้นความสัมพันธ์ที่บุคคลนั้นมีต่อครอบครัวจึงเป็นความสัมพันธ์ชั่วชีวิต ครอบครัวจึงมีหน้าที่จะเลี้ยงดูและให้การดูแลสมาชิกโดยมีช่วงเวลายาวนานเกือบ 20 ปี ครอบครัวจึงเป็นสถาบันที่ช่วยสอน และหล่อหลอมความเป็นตัวตนของคนนั้นขึ้นมา จึงสามารถเรียกได้ว่า ครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต และมีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมของบุคคล

2.16 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้ คือ

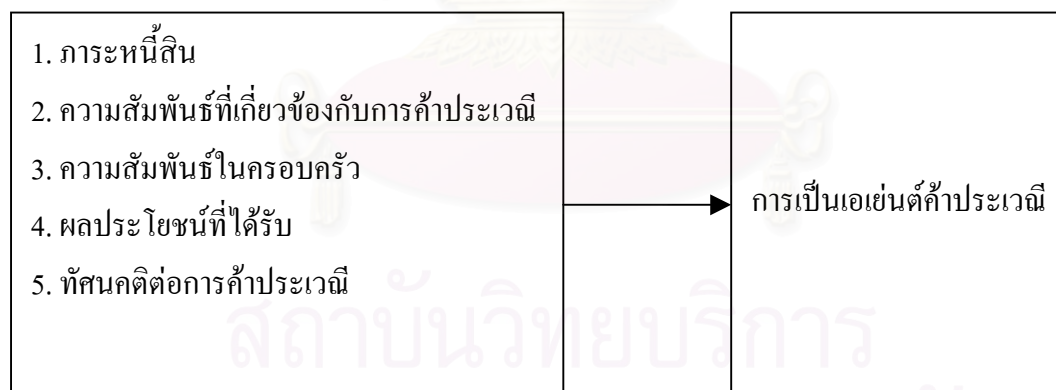
ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่

1. ภาระหนี้สิน
2. ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการค้าประเวณี
3. ความสัมพันธ์ในครอบครัว
4. ผลประโยชน์ที่ได้รับ
5. ทศนคติต่อการค้าประเวณี

ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่ การเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณี

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

2.17 สมมติฐานการวิจัย

1. การมีภาระหนี้สินมาก ทำให้เป็นเอเย่นต์ค้าประเวณี
2. การมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการค้าประเวณี ทำให้เป็นเอเย่นต์ค้าประเวณี
3. ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น ทำให้เป็นเอเย่นต์ค้าประเวณี
4. การมีผลประโยชน์ที่ได้รับสูง ทำให้เป็นเอเย่นต์ค้าประเวณี
5. ทศนคติต่อการค้าประเวณีด้านบวก ทำให้เป็นเอเย่นต์ค้าประเวณี

2.18 นิยามศัพท์

ทัศนคติต่อการค้าประเวณี หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกต่อการยอมรับกระบวนการขายบริการทางเพศของผู้ที่ขายบริการทางเพศเพื่อการกระทำชำเรา หรือ เพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้ซื้อบริการทางเพศ อันเป็นการสำสอนเพื่อจะได้รับค่าตอบแทน ในที่นี้ คือ เงิน โดยไม่ว่าผู้ที่ค้าประเวณีจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

ภาระหนี้สินมาก หมายถึง จำนวนทรัพย์สินเงินทองที่ผู้หนึ่งคิดค้างอยู่ และจะต้องนำทรัพย์สินไปชดใช้ให้แก่อีกผู้หนึ่ง โดยในการวิจัยนี้ระบุเฉพาะ ภาระหนี้สินที่เอเยนต์ค้าประเวณีได้ก่อไว้เองในช่วงก่อนเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

ผลประโยชน์ที่ได้รับ หมายถึง ค่าตอบแทนของเอเยนต์ค้าประเวณีในที่นี้คือ เงิน ซึ่งจะได้รับจากการจัดหาผู้ค้าประเวณีมาให้ผู้ซื้อบริการ ได้รับบริการเพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี หมายถึง การได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องหรือสัมผัสกับขั้นตอนการซื้อขายบริการทางเพศในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชน หรือระหว่างกลุ่มเพื่อน ด้วยกันหรือบุคคลต่อบุคคล หรือกลุ่มต่อกัน โดยในการวิจัยนี้ระบุเฉพาะความสัมพันธ์ในช่วงก่อนที่จะมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่เหนียวแน่น หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างเอเยนต์ค้าประเวณีกับสมาชิกภายในครอบครัวที่ไม่อบอุ่นมั่นคง ขาดความรัก ความเอาใจใส่ ครอบครัว แตกแยก สมาชิกในครอบครัวเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดกฎหมายมาในอบายมุข โดยในการวิจัยนี้ระบุเฉพาะความสัมพันธ์ภายในครอบครัวตั้ง พ่อแม่ พี่น้อง จนถึงคู่สมรสที่จดทะเบียนสมรสหรือไม่ได้จดทะเบียนของเอเยนต์ค้าประเวณี

เอเยนต์ค้าประเวณี หมายถึง ผู้เป็นธุระจัดหา หรือติดต่อหาผู้ขายบริการทางเพศ ให้แก่ ผู้ซื้อบริการทางเพศในการมีเพศสัมพันธ์กัน โดยหวังผลตอบแทนจากการเป็นธุระจัดหานั้นในที่นี้คือ เงิน โดยจะทำหน้าที่หาลูกค้าหรือผู้ซื้อบริการและเจรจาต่อรองราคาแทนผู้ค้าประเวณี

2.19 การอธิบายสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 : การมีภาระหนี้สินมาก ทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี

หมายความว่า การเป็นผู้ที่มีภาระหนี้สินจำนวนมาก มีแนวโน้มที่จะเป็นเอเยนต์ค่าประเวณี สมมติฐานนี้สามารถอธิบายด้วยทฤษฎีความกดดันทางสังคม(Strain Theory) ได้ว่า ในปัจจุบันคนส่วนใหญ่ต่างมีจุดมุ่งหมายปลายทางคือการมีฐานะทางการเงินที่ดี ไม่เป็นหนี้สินกับใคร จึงต่างที่จะหาวิธีการปฏิบัติเพื่อจะให้ได้มาซึ่งจุดหมายดังกล่าว หากแต่ในกลุ่มบุคคลบางคนซึ่งมีฐานะทางการเงินที่ไม่ดีอยู่แล้ว หรือเป็นกลุ่มคนที่มีฐานะทางการเงิน ได้ไปก่อภาระหนี้สินไว้ซึ่งการดำเนินวิถีชีวิตประจำวันตามปกติ กลุ่มบุคคลดังกล่าวไม่สามารถที่จะหาปัจจัยทางการเงินมาปลดเปลื้องหนี้สินดังกล่าว ทำให้เกิดแรงกดดันเบียดเบียนไปด้วยการหาเงินโดยวิธีทางลัดซึ่งเป็นการผิดกฎระเบียบทางสังคมซึ่งได้กำหนดไว้ ด้วยเหตุนี้จึงได้มีเอเยนต์ค่าประเวณีเกิดขึ้น

สมมติฐานที่ 2 : การมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ทำให้เป็นเอเยนต์ ค่าประเวณี

หมายความว่า ผู้ที่เคยเข้าไปเกี่ยวข้องในธุรกิจการค้าประเวณีไม่ว่าจะเป็นผู้ค้าประเวณี หรือมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกระบวนการค้าประเวณีจะมีแนวโน้มที่จะทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี สมมติฐานนี้สามารถอธิบายด้วยทฤษฎีการคบค้าสมาคมกับกลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกัน (Theory of Differential Association) ได้ว่า การที่ได้เรียนรู้การจัดการ ตลอดจนการบริหารของเอเยนต์ค่าประเวณี โดยอาจจะได้มาจากการเป็นผู้ค้าประเวณีมาก่อน หรือผู้ซื้อบริการค้าประเวณีจากเอเยนต์ค่าประเวณี สามารถมองเห็นหนทางได้ว่าหากเป็นเอเยนต์ค่าประเวณีแล้วจะได้รับผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนจำนวนมหาศาลทำให้ผันตัวเองเข้าสู่การเป็นเอเยนต์ค่าประเวณีได้

สมมติฐานที่ 3 : ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น ทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี

หมายความว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่ดีเพียงพอ เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันสังคมที่สำคัญมากในโครงสร้างของสังคม ครอบครัวมีหน้าที่สำคัญในการอบรม จัดเกลาสมาชิกภายในครอบครัวให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมโดยไม่ได้ทำให้บรรทัดฐานทางสังคมได้วางไว้เสื่อมเสียไปด้วยการละเมิดกฎระเบียบที่สังคมวางไว้ การละเมิดศีลธรรมที่สังคมส่วนใหญ่คิดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว การที่ครอบครัวไม่ดีจึงได้แก่ ครอบครัวแตกแยก ครอบครัวประพฤตินเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีพอ ครอบครัวไม่อบรมสั่งสอนที่ดี สิ่งเหล่านี้จะทำให้มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดมากกว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวที่เหนียวแน่น

สมมติฐานนี้สามารถอธิบายด้วยทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม (Structural – Functional Theory) ได้ว่า การมีกรอบครวัที่มีการอบรม ชัดเคลาสั่งสอนบอกกล่าวอย่างชัดเจน ว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ อะไรผิด อะไรถูก เป็นต้น และเป็นกรอบโดยไม่รู้ตัว การเป็นตัวอย่างหรือรูปแบบที่ดีให้บุคคลได้รับและปฏิบัติตามกฎหมาย แต่การที่ความสัมพันธ์ในกรอบครวัไม่เหนียวแน่น บิดามารดา หรือผู้ปกครอง อาจมิได้ทำหน้าที่ดังกล่าว เป็นเหตุให้มีควมเบี่ยงเบนที่จะเป็นเอเยนต์ค่าประเวณีได้

สมมติฐานที่ 4 : การมีผลประโยชน์ที่ได้รับสูง ทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี

หมายความว่า การได้รับผลประโยชน์ตอบแทนเป็นจำนวนเงินมากจะมีแนวโน้มที่จะทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี

สมมติฐานนี้สามารถอธิบายด้วยทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ (Economics Theory) กล่าวคือ การที่บุคคลนั้นมีอิสระในการเลือกที่จะกระทำผิดกฎหมายโดยได้รับผลประโยชน์สูงสุด ความเป็นไปได้ที่จะถูกจับกุม อัตราโทษที่จะได้รับหากถูกจับกุม ซึ่งจะเห็นว่าโอกาสที่เอเยนต์ค่าประเวณีจะถูกจับกุมเป็นไปได้ยาก วิธีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นในปัจจุบันยังมีวิธีการล่อซื้อเข้าจับกุมเอเยนต์ค่าประเวณีเพียงวิธีเดียว ประกอบกับบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องมีประสิทธิภาพที่ต่ำกว่ามาตรฐาน เหตุผลนั้นอาจมาจากการได้รับผลประโยชน์อย่างมหาศาลจากกระบวนการค้าประเวณีอันสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัญชลี พิณีจักรย์ธรรม (2544) ซึ่งได้ศึกษาพบว่า เอเยนต์ค่าประเวณีในปัจจุบันมีอยู่จำนวนมาก เหตุผลส่วนหนึ่งมาจากการได้รับผลประโยชน์หรือที่เรียกว่า ส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้อง ด้วยผลประโยชน์อย่างสูงที่จะได้รับ ตลอดจนโอกาสที่จะถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นมีน้อย ทำให้มีกลุ่มบุคคลมากมายพยายามผันตัวเองมาเป็นเอเยนต์ค่าประเวณี

สมมติฐานที่ 5 : ทศนคติต่อการค้าประเวณีด้านบวก ทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี

หมายความว่า ผู้ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นเอเยนต์ค่าประเวณีในด้านที่ไม่ผิดศีลธรรม ไม่เสื่อมเสียชื่อเสียง ถือเป็นการหารายได้อีกอาชีพหนึ่ง มีแนวโน้มที่จะทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี

สมมติฐานนี้สามารถอธิบายด้วยทฤษฎีการเสี่ยระเบียบทางสังคม (Social Disorganization Theory) ได้ว่าการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ค่านิยมในด้านต่าง ๆ ตลอดจนวัฒนธรรม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมนี้จะส่งผลให้เกิดการเสี่ยระเบียบทางสังคม ทำให้บุคคลในสังคมนั้นปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงไม่ทันไม่สามารถปรับระดับมาตรฐานทางสังคมได้ จากเหตุนี้ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติต่อการค้าประเวณี ซึ่งในปัจจุบันจะพบว่าการค้าประเวณีมีการเติบโตเป็นอย่างมาก ดังเห็นได้จาก ผาสุก พงษ์ไพจิตร (2543) พบว่า

ด้านอุปสงค์หรือความต้องการใช้บริการของผู้ใช้บริการทางเพศอยู่ในระดับสูง และในด้านอุปทานหรือความต้องการค้าประเวณีของผู้ค้าประเวณีก็มีระดับสูงเช่นเดียวกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณีนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการทางวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้หลักระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยา ในเรื่องของการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (participant observation) โดยใช้เทคนิควิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In – depth interview)

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้ บุคคลที่เป็นเอเจนต์ค้าประเวณีที่มีธุรกิจบริการทางเพศ ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 16 ราย

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การทดสอบแบบสัมภาษณ์ (Pre-test) นำแบบสัมภาษณ์ไปทดสอบกับกลุ่มเอเจนต์ค้าประเวณีจำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบว่าแบบสัมภาษณ์มีการเข้าใจถูกต้องเพิ่มเติมแก้ไขหรือไม่
2. การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (Participant observation) กระทำด้วยความระมัดระวังอย่างละเอียด โดยวางตัวเป็นกลาง ละทิ้งความรู้สึก ค่านิยม อคติ และสิ่งอื่น ๆ ของผู้วิจัยเพื่อทำให้มองเห็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณี
3. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) กระทำด้วยการสร้างความคุ้นเคยกับบุคคลถูกสัมภาษณ์เป็นเวลาพอสมควรก่อนการสัมภาษณ์ สร้างความเชื่อมั่นไว้วางใจให้เกิดขึ้นกับผู้ถูกสัมภาษณ์ เช่น ไม่เปิดเผยชื่อจริงให้ผู้ใดทราบ การพูดให้ผู้สัมภาษณ์รู้สึกสบายใจและยอมเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญต่อการวิจัยครั้งนี้ให้ผู้วิจัยได้รับฟังอย่างละเอียดและลึกในประเด็นที่ต้องการ ไม่ใช่ชื่อจริงในรายงานการวิจัย การสัมภาษณ์เริ่มจากประวัติชีวิต ข้อมูลเบื้องต้นทั่วไป โดยการตั้งคำถามถึงชีวิตของผู้ถูกสัมภาษณ์อย่างละเอียดตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบันเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเขา เช่น ค่านิยม ทศนคติ และโลกทัศน์ของผู้ถูกสัมภาษณ์ เป็นต้น รายละเอียดแห่งการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณี เช่น มูลเหตุจูงใจ ผลประโยชน์ที่ได้รับจากกระบวนการค้าประเวณี รูปแบบของการค้าประเวณี เพื่อให้ได้รายละเอียดแห่งปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณี โดยมีการจดบันทึกอย่างละเอียด เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ผู้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี โดยแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 6 ส่วน เพื่อให้ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประสพการณ์อาชีพของเอเยนต์ค้าประเวณี
- ส่วนที่ 2 ภาระหนี้สินของเอเยนต์ค้าประเวณี
- ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี
- ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ในครอบครัวของผู้ให้สัมภาษณ์
- ส่วนที่ 5 ผลประโยชน์ที่จะได้รับของเอเยนต์ค้าประเวณี
- ส่วนที่ 6 ทศนคติต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

3.4 การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการเตรียมรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร (Documentary research) ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของการศึกษาโดยการอ่านหนังสือ ตำรา บทความและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามต่อไป สถานที่ค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด และสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งข้อมูล

2. การรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยภาคสนามทางมานุษยวิทยา (Anthropological field work)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการทางมานุษยวิทยา และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview)

3.5 แนวการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัยหลังจากได้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้วจะนำข้อมูลดังกล่าวที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ในแต่ละรายมาวิเคราะห์ในรายละเอียดถึงพฤติกรรมและมูลเหตุจูงใจ ทบทวนหาคำตอบอันเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Description) โดยสรุปประเด็นสำคัญไว้ตามสมมติฐานภายใต้กรอบแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อแยกกลุ่มตัวแปร (content analysis) นำเสนอข้อมูลของการพรรณนาความ เพื่อสรุปผลการศึกษารวมลักษณะของกรณีตัวอย่าง เป็นรายบุคคลโดยใช้นามสมมติ

3.6 การพิสูจน์สมมติฐาน

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยอาศัยหลักทางมานุษยวิทยาโดยสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเป็นเอเยนต์ค่าประเมินจำนวน 16 คน และในการพิสูจน์สมมติฐานสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติร้อยละในการพิสูจน์สมมติฐาน โดยหากกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับสมมติฐานร้อยละ 51 ขึ้นไป ถือว่ายอมรับสมมติฐาน แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลสำคัญโดยใช้ตาราง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางมานุษยวิทยา คือ การวิเคราะห์เชิงพรรณนาวิเคราะห์เนื้อหาโดย

1. การมีภาระหนี้สิน วิเคราะห์จาก หากเอเยนต์ค่าประเมินที่ศึกษามีภาระหนี้สินมาก่อนที่จะเป็นเอเยนต์ค่าประเมินโดยรวมจากภาระหนี้สินที่เอเยนต์ค่าประเมินได้ก่อไว้เอง และภาระหนี้สินที่มาจากครอบครัวของเอเยนต์ค่าประเมิน เป็นจำนวนเงิน 100,000 บาทขึ้นไป ก็ยอมรับสมมติฐาน หากเอเยนต์ค่าประเมินที่ศึกษาส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินน้อยกว่า 100,000 บาท ก็ปฏิเสธสมมติฐาน

2. การมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเมิน วิเคราะห์จาก หากเอเยนต์ค่าประเมินที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กับการค้าประเมินมาก่อน ก็ยอมรับสมมติฐาน หากเอเยนต์ค่าประเมินที่ศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยมีความสัมพันธ์กับการค้าประเมินมาก่อน ก็ปฏิเสธสมมติฐาน

3. ความสัมพันธ์ในครอบครัว วิเคราะห์จาก หากเอเยนต์ค่าประเมินส่วนใหญ่ที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่เหนียวแน่น ก็ยอมรับสมมติฐาน หากเอเยนต์ค่าประเมินส่วนมีครอบครัวที่ไม่เหนียวแน่นเป็นส่วนน้อย ก็ปฏิเสธสมมติฐาน

4. ผลประโยชน์ที่ได้รับวิเคราะห์จาก หากเอเยนต์ค้าประเวณีที่ศึกษามีผลประโยชน์ที่ได้มีจำนวนเงิน 100,000 บาทขึ้นไป ก็ยอมรับสมมติฐาน หากเอเยนต์ค้าประเวณีที่ศึกษาได้รับผลประโยชน์มีจำนวนน้อยกว่า 100,000 บาท ก็ปฏิเสธสมมติฐาน

5. ทักษะต่อการค้าประเวณี วิเคราะห์จาก หากเอเยนต์ค้าประเวณี ส่วนใหญ่ที่ศึกษามี ทักษะดีทางด้านบวก ก็ยอมรับสมมติฐาน หากเอเยนต์ค้าประเวณีมีทักษะดีทางด้านลบ ก็ปฏิเสธสมมติฐาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

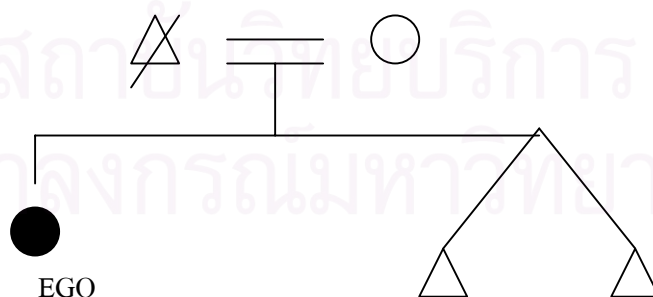
การสัมภาษณ์ผู้ให้ข่าวสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี โดย ข้อมูลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยมาจากการสัมภาษณ์และ จากการบอกเล่าของเจ้าประเวณี จำนวน 16 คน จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง ดังมีรายละเอียด ต่อไปนี้

ผู้ให้ข่าวคนที่ 1 : นางสาว รุ่งรัตน์ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

รุ่งรัตน์ มีอายุขณะให้สัมภาษณ์ 21 ปี 5 เดือน นับถือศาสนาพุทธ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันเข้าพักอาศัยอยู่ที่หอพักแห่งหนึ่งในย่านรังสิต กรุงเทพมหานคร ขณะให้สัมภาษณ์กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งย่านรังสิต ชั้นปีที่ 4 ครอบครัวยุของ รุ่งรัตน์ พักอาศัยอยู่ที่เขตดินแดงเป็นตึกแถวสองชั้นด้านล่างเปิดเป็นร้านเสริมสวย มีแม่เป็นเจ้าของร้านเสริมสวยดังกล่าว พ่อของ รุ่งรัตน์ เสียชีวิตในขณะที่เธออายุได้ประมาณ 10 ปี พี่น้องมีด้วยกัน 3 คน รุ่งรัตน์เป็นพี่สาวคนโต น้องทั้งสองคนเป็นผู้ชายและเป็นฝาแฝดกัน อายุประมาณ 18 ปี

ผู้วิจัยได้รู้จักกับ รุ่งรัตน์ โดยการแนะนำจากเพื่อนกลุ่มหนึ่งของผู้วิจัยเป็นที่รู้กันว่า รุ่งรัตน์มีอาชีพค้าประเวณี ส่วนผู้วิจัยยังไม่เคยรู้จักกับรุ่งรัตน์มาก่อน การพบกันครั้งแรกนี้ผู้วิจัยมาพร้อมกลุ่มเพื่อนซึ่งได้นัดพบไว้ สถานที่นัดพบกันครั้งแรกเป็นร้านข้าวต้มแห่งหนึ่งในย่านรังสิตใกล้กับที่พักของ รุ่งรัตน์ การสังเกตการณ์เบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะคำหารูปพรรณตัวบุคคลของ รุ่งรัตน์ พบว่า เป็นคนสีผิวขาว อายุอยู่ในราวประมาณ 20 – 25 รูปร่างผอมสูง ความสูงอยู่ที่ประมาณ 160 – 165 เซนติเมตร รูปร่างหน้าเป็นลักษณะกลมแบน ตาสองชั้น คิ้วบาง ปากจมุกลักษณะปกติ มีรอยตำหนิแผลเป็นอยู่ที่บริเวณ ข้อมือขวา ในลักษณะเป็นรอยอุกของมีคมบาด ไข่มุขยาวประบ่า การแต่งกายส่วนใหญ่จะอยู่ในชุดเสื้อยืดคอเอวลอย สวมกางเกงยีนส์ขาสามส่วน สวมเครื่องประดับมีราคา เช่น สร้อยคอ ทองคำ นาฬิกา กระเป๋าสะพายมียี่ห้อ รวมทั้งมียานพาหนะส่วนตัวเป็นรถยนต์ยุโรปผลิตมาในช่วงประมาณปี ค.ศ. 1996 – 98 การพูดคุยของรุ่งรัตน์ มีลักษณะเป็นคนพูดเก่งชอบพูดคุยกับผู้ร่วมสนทนาอยู่เสมอ คล่องแคล่ว สามารถพูดคุยจูงใจให้คนคล้อยตามอยู่ในระดับหนึ่ง ชอบดื่มสุรา ไม่ชอบสูบบุหรี่ บุคลิกภาพเป็นผู้หญิงที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี

ผู้วิจัยได้เตรียมการสัมภาษณ์รุ่งรัตน์ เริ่มจากการพบกันครั้งแรกโดยประสานกับทางกลุ่มเพื่อนพร้อมแนะนำตัวให้รุ่งรัตน์ได้รู้จักพร้อมกับบอกจุดประสงค์ของผู้วิจัยได้รับทราบเบื้องต้น แนะนำในเรื่องหลักการปกปิดชื่อจริงของผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อให้รุ่งรัตน์เกิดความเชื่อใจและไว้วางใจในการให้ข้อมูลแท้จริงในเรื่องข้อมูลการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีที่ผู้วิจัยต้องการ จากการพูดคุยในการครั้งแรกพบว่า รุ่งรัตน์ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลของตน ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลอยู่หลายครั้งพร้อมจดจำด้วยการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของรุ่งรัตน์ทุกครั้ง โดยการเข้าไปพูดคุย สังเกตขั้นตอนต่าง ๆ จากรุ่งรัตน์ รวมถึงวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีในประเด็นที่ใช้ในการสนับสนุนสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ในการวิจัยนี้ รายละเอียดข้อมูลในการสัมภาษณ์รุ่งรัตน์ มีดังนี้

ภาระหนี้สิน

รุ่งรัตน์ เป็นนักศึกษาแห่งหนึ่งในเขตย่านรังสิต หลังจากที่พักของรุ่งรัตน์ได้เสียชีวิตลงด้วยอุบัติเหตุทางรถยนต์เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2536 แม่จะเป็นผู้คอยดูแลรุ่งรัตน์ และน้องมาตลอด แต่ก่อนแม่จะเป็นผู้ทำงานรับผิดชอบในครอบครัวแทนพ่อ ด้วยการมีอาชีพรับจ้างทั่วไป เงินที่ได้มาส่วนใหญ่เพียงพอกับการเลี้ยงดูครอบครัว แต่ไม่สามารถที่จะส่งเสียให้รุ่งรัตน์เรียนในมหาวิทยาลัยได้ หลังจากที่รุ่งรัตน์จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในย่านดินแดง ใกล้กับที่พักอาศัยของตนประมาณ ปี พ.ศ. 2539 รุ่งรัตน์ไม่ได้ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเนื่องจากฐานะทางบ้านไม่ดี แม่อยากให้ลูกเรียน

จบปริญญาตรีจึงได้ไปหารายได้เสริมอีกทางหนึ่ง ด้วยการไปรับจ้างเป็นลูกจ้างที่ร้านเสริมสวยแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านที่รู้จักกัน เป็นลูกจ้างภายในร้านเสริมสวยอยู่ประมาณ 2 ปี เห็นว่ามีลูกค้าประจำเข้ามาใช้บริการจำนวนมาก เนื่องจากแม่เป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดีกับคนอื่นอยู่เสมอ จึงตัดสินใจเปิดร้านเสริมสวยใช้ที่พักอาศัย ซึ่งเป็นตึกแถวเปิดเป็นร้านเสริมสวยด้านล่าง ได้เงินมาจากการกู้ยืมเงินธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งจำนวนหลายแสนบาทไม่ทราบจำนวน กิจการที่แม่ของรุ่งรัตน์ ทำอยู่ มีรายได้ระดับปานกลาง ปี พ.ศ. 2542 รุ่งรัตน์ได้เข้าเรียนต่อในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งย่านรังสิตพร้อมกับย้ายมาพักอาศัยอยู่ในหอพักแห่งหนึ่งย่านรังสิต ค่าเทอมที่มหาวิทยาลัยอยู่ในระดับสูงลำพังเงินที่แม่ส่งเสียเลี้ยงดูรุ่งรัตน์ และน้องคงไม่เพียงพอ รุ่งรัตน์จึงได้ไปทำงานกับกลุ่มเพื่อนที่พักอาศัยอยู่ที่หอพักเดียวกัน เพื่อนที่สนิทกันได้ชักชวนให้ไปลองทำงานธุรกิจค้าประเวณี ตอนแรกไม่ได้อยากทำตามเพื่อน แต่เห็นเพื่อนมีเงินมีทองไว้ใช้ บางครั้งมีหนุ่มหน้าตาดีขับรถเก๋งมาส่งบ้าง เพื่อนของรุ่งรัตน์เคยเล่าให้ฟังว่าทุกวันนี้สามารถอยู่อย่างสบายโดยไม่ต้องไปพึ่งพาทางบ้านเป็นเพราะมีรายได้จากการค้าประเวณี การร่วมเพศไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่จะต้องเสียหายนะไรมากมาย ขอเพียงไม่ต้องบอกทางบ้าน เงินทองสามารถเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวได้อย่างสบาย หากลองทำไปเรื่อยแล้วจะรู้สึกเฉย ๆ อย่าไปคิดอะไรมาก รุ่งรัตน์ได้ทำงานอาชีพดังกล่าวอยู่หลายครั้ง ความรู้สึกเริ่มต้นของการมีอาชีพเป็นผู้ค้าประเวณีนั้น รุ่งรัตน์เล่าฟังว่าเป็นความรู้สึกที่ตื่นเต้นมากทุกครั้งที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนอื่นที่ตนไม่รู้จัก บ่อยครั้งที่ผู้ใช้บริการจากรุ่งรัตน์จะขอเบอร์โทรศัพท์เพื่อใช้ในการติดต่อภายหลัง สาเหตุส่วนใหญ่รุ่งรัตน์เล่าว่า อาจเป็นเพราะ การบริการต่อผู้ใช้บริการทุกคน รุ่งรัตน์จะใช้หลักมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การพูดจาจะนุ่มนวลอ่อนหวานทุกครั้ง วิธีการต่าง ๆ ในการเอาใจผู้ใช้บริการนั้นมาจากการสั่งสอนของเอเยนต์ค้าประเวณีที่รุ่งรัตน์รู้จัก รวมทั้งมาจากการรำเรียนหนังสือจากมหาวิทยาลัยที่ตนเรียนอยู่ในวิชาเกี่ยวกับหลักจิตวิทยาต่าง ๆ รุ่งรัตน์ ได้นำประยุกต์ใช้กับผู้ใช้บริการในการบริการของตนอยู่เสมอ รุ่งรัตน์มีอาชีพเป็นผู้ค้าประเวณีอยู่ได้ประมาณ 2 ปี เห็นว่า การเป็นผู้ค้าประเวณีส่วนใหญ่ต้องคอยระวังในเรื่องของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการล่อซื้อจับกุมอยู่เสมอ ความเสี่ยงสูงกว่าการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี การรอดพ้นทางกฎหมายมีมากกว่าผู้ค้าประเวณี จึงได้หันเหอาชีพมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี หลักการทำงานของ รุ่งรัตน์ ในการติดต่อผู้ใช้บริการนั้น จะเริ่มจากการนัดพบกันระหว่างผู้ใช้บริการกับผู้ค้าประเวณีที่โรงแรมหรือสถานที่ซึ่งได้นัดพบกันไว้ก่อนหน้านั้น หรือเป็นกรณีที่ใช้บริการประจำ รุ่งรัตน์ ก็จะมาพบด้วยตนเอง การเก็บเงินทุกครั้ง รุ่งรัตน์ จะให้ผู้ค้าประเวณีเป็นผู้เก็บเงินนำมาส่งให้กับตน

ปัจจุบัน รุ่งรัตน์ ยังไม่ได้บอกให้ทางบ้านทราบว่าตนมีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี รุ่งรัตน์จะอ้างว่าไปทำงานนอกเวลามีรายได้สามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ รุ่งรัตน์มีเงินเก็บจำนวนหลายแสนบาท มียาน

พาหนะเป็นรถยนต์ส่วนตัว หนี้สินที่แม่ของตนเคยไปกู้ยืมเงินมาจากธนาคารปัจจุบันได้ใช้หมดแล้ว ใน ส่วนตัวของรุ่งรัตน์ไม่เคยมีหนี้สินกับใคร

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

รุ่งรัตน์ เริ่มเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีในช่วงปี พ.ศ. 2543 ภายหลังจากได้ไปศึกษาต่อที่ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งย่านรังสิตและได้เข้าไปพักอาศัยอยู่ในหอพักแห่งหนึ่งห่างจากมหาวิทยาลัยไม่กี่กิโลเมตร หอพักที่รุ่งรัตน์พักอาศัยอยู่เป็นแบบที่บุคคลภายนอกเข้ามาได้โดยสะดวก พนักงานรักษาความปลอดภัยไม่ เข้มงวดมากนัก ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้าไปเยี่ยมชมห้องพักของ รุ่งรัตน์ อยู่หลายครั้งจากการสังเกตภายในห้องพัก ของรุ่งรัตน์ และสภาพแวดล้อมข้างเคียง พบว่า สมาชิกภายในห้องพักของรุ่งรัตน์มีทั้งเพื่อนชายและเพื่อน หญิง อยู่ด้วยกันประมาณ 4 คน เป็นชาย 2 คน และหญิง 2 คน แรกเริ่มนั้นรุ่งรัตน์อยู่ด้วยกันกับเพื่อนหญิง เพียง 2 คน ต่อมาเมื่อเพื่อนชาย 2 คน เข้ามาคิดพันจนมีความสัมพันธ์ทางเพศทั้ง รุ่งรัตน์ และเพื่อนหญิง ทั้ง 4 คนจึงได้อยู่ด้วยกันจนถึงปัจจุบัน บ่อยครั้งที่ รุ่งรัตน์ เห็นเพื่อนหญิงและเพื่อนชายที่เป็นแฟนกันมีความ สัมพันธ์ทางเพศโดยไม่สนใจว่า รุ่งรัตน์ นั่งดูอยู่จนต้องไปมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนชายที่เป็นแฟน พฤติกรรมดังกล่าว รุ่งรัตน์ เล่าว่า เป็นเรื่องปกติของบรรดาหนุ่มสาวที่เข้ามาพักอาศัยอยู่ในหอพักแห่งนี้ ผู้ วิจัยจึงได้สังเกตสภาพแวดล้อมของห้องข้างเคียง พบว่า ส่วนใหญ่ภายในห้องพักแต่ละห้องจะมีหนุ่มสาวเข้า มาพักอาศัยอยู่ด้วยกันไม่ต่ำกว่า 2 คน ในช่วงเวลากลางคืนพบว่าส่วนใหญ่จะมีการตั้งวงดื่มสุรามากกว่าการ หาหนังสือเรียนมาอ่าน การมีเพศสัมพันธ์ในหอพักดูเหมือนเป็นเรื่องปกติธรรมดา

หลังจากเข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแล้ว รุ่งรัตน์ได้เริ่มหางานทำพร้อมกับเพื่อน โดยได้ทำงานอยู่ ที่สถานบันเทิงแห่งหนึ่งในย่านรังสิต การทำงานเป็นลักษณะของการเชียร์แขกที่มาพักผ่อนในสถานบันเทิง ให้ดื่มสุราหรือเบียร์ โดยรุ่งรัตน์ จะได้ค่าเชียร์แขกให้ดื่มสุราหรือเบียร์เป็นจำนวนหนึ่ง จากอาชีพดังกล่าว รุ่งรัตน์ ได้รู้จักกับกลุ่มเพื่อนที่อยู่กลุ่มหนึ่งซึ่งสนิทกันมากและ กลุ่มเพื่อนดังกล่าวนี้ได้เริ่มชักชวนให้ลอง ทำงานธุรกิจค้าประเวณี ช่วงแรก รุ่งรัตน์ไม่อยากทำเพราะกลัวคนทางบ้านจะทราบข่าว แต่เห็นภายหลัง เพื่อนได้ลาออกจากงานและมีเงินมีทองไว้ใช้ รุ่งรัตน์จึงได้ติดต่อกับกลุ่มเพื่อนดังกล่าวลองทำงานอาชีพค้า ประเวณี รายได้จากการค้าประเวณีสำหรับรุ่งรัตน์คิดเฉลี่ยเป็นรายเดือนอยู่ที่ประมาณ 20,000 – 30,000 บาท เงินส่วนใหญ่จะให้ทางบ้าน ใช้จ่ายส่วนตัวรวมทั้งเป็นค่าใช้จ่ายในการเที่ยวเวลากลางคืน ในช่วงเวลา นั้น รุ่งรัตน์ มองภาพการค้าประเวณีว่าเป็นอาชีพที่จะทำให้ตนมีความเป็นอยู่ที่สบายขึ้น การมีเพศสัมพันธ์ ในขณะนั้นไม่มีความสำคัญอะไรมาก เมื่อต้องมาร่วมเพศกับคนอื่นที่ไม่รู้จักเพราะที่ผ่านมารุ่งรัตน์ เคยมีเพศ สัมพันธ์กับเพื่อนชายมาแล้ว การบริการของรุ่งรัตน์ต่อผู้ใช้บริการถูกสั่งสอนอบรมมาจากกลุ่มเอเยนต์ค้า

ประเพณีที่ให้งานแก่ รุ่งรัตน์ พร้อมกับความรู้ที่ได้ร่ำเรียนมาจากมหาวิทยาลัยในเรื่องของหลักการให้บริการ หลักจิตวิทยาการคุณคน อีกทั้ง รุ่งรัตน์ยังได้รับการอบรมจากแม่ของตนในเรื่องการพูดจาที่ทำให้ผู้ที่ได้ฟังหรือพูดคุยอยากที่จะเข้ามาพูดคุยด้วย รุ่งรัตน์ ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจต่าง ๆ บางรายจะโทรติดต่อโดยตรงชักชวนให้เป็นภรรยาบ่อย โดยจะให้บ้านพักอาศัยอยู่ มีรถยนต์ขับตลอด บางรายโทรเข้ามาติดต่อเพียงเพื่อต้องการปลดปล่อยอารมณ์ที่เคร่งเครียดกับการทำงานที่มีอยู่รวมทั้งปัญหาในครอบครัวที่ไม่เข้าใจกัน แต่ส่วนใหญ่ รุ่งรัตน์ จะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวมากนักเพราะเกรงใจเพื่อนชายของตนที่พักอาศัยอยู่ด้วย อีกทั้งกลัวว่าเพื่อนชายของตนจะโมโหแล้วก่อเรื่องราวใหญ่โต

รุ่งรัตน์ทำงานเป็นผู้ค้าประเพณีอยู่ได้ประมาณ 2 ปี มีเงินเก็บอยู่จำนวนหลายแสนบาทไม่ยอมเปิดเผยในที่นี้ รุ่งรัตน์เข้าใจในกระบวนการค้าประเพณีมากขึ้นจึงเห็นว่า การเป็นผู้ค้าประเพณีส่วนใหญ่ต้องคอยระวังในเรื่องของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการล่อซื้อจับกุมอยู่เสมอ ความเสี่ยงสูงกว่าการเป็นเอเยนต์ค้าประเพณี การรอดพ้นทางกฎหมายมีมากกว่าผู้ค้าประเพณี อีกทั้งเอเยนต์ค้าประเพณีบางคนก็หักเงินจากการค้าประเพณีมากเกินไปที่เอเยนต์ไม่ทำงานลงแรงอะไรมาก ลักษณะของเอเยนต์ค้าประเพณี ผลประโยชน์ที่มากกว่าผู้ค้าประเพณีหลายเท่าตัวเป็นส่วนหนึ่งให้ รุ่งรัตน์ เปลี่ยนอาชีพจากผู้ค้าประเพณีมาเป็นเอเยนต์ค้าประเพณี

หลักการทำงานของ รุ่งรัตน์ เริ่มจากการติดต่อหาผู้ค้าประเพณี จะเริ่มจากการมองหาผู้ค้าประเพณีที่มีหน้าตาดี รูปร่างดี มีลักษณะการพูดจาที่น่าฟัง สถานที่แห่งแรกที่เริ่มค้นหาคือ มหาวิทยาลัยที่รุ่งรัตน์ศึกษาอยู่ สถานที่ดังกล่าวจะพบหญิงสาวหลายคนที่ต้องการมีรายได้เสริม บางคนก็เคยทำมาก่อนแล้ว บางคนที่ไม่เคยทำงานประเภทนี้มาก่อน รุ่งรัตน์จะใช้เวลาในการพูดจาโน้มน้าวใจต่าง ๆ แต่ไม่มีการบังคับ ชูเชิญประการใดเพื่อให้มาร่วมกระบวนการค้าประเพณี ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเพื่อน หรือไม่กี่รุ่นน้องในสถาบันเดียวกันมีบางคนที่มีมาจากสถาบันอื่นเนื่องมาจากการพูดต่อกันไปอีกที สมาชิกในหอพักที่รุ่งรัตน์พักอาศัยอยู่เป็นแห่งหนึ่งที่รุ่งรัตน์ ใช้ค้นหาผู้ค้าประเพณีด้วยการติดต่อกลุ่มเพื่อนที่สนใจตลอดจนกลุ่มเพื่อนของเพื่อนอีกทอดหนึ่งที่ต้องการใช้เงิน สถานบริการประเภทผับที่มีวงดนตรีมาร้องในเวลากลางคืนเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่ที่รุ่งรัตน์ ใช้ค้นหาผู้ค้าประเพณีด้วยการไปเที่ยวตอนกลางคืนและรู้จักกับกลุ่มคนที่เข้ามาเที่ยวพร้อมกับเข้าไปพูดคุยสังเกตปฏิกริยาอีกฝ่ายว่ามีพฤติกรรมมารเที่ยวเพื่ออะไร ต้องการมาหาเงินหรือไม่ หากมีความต้องการใช้เงินจะเริ่มเข้าไปตีสนิทพูดคุยโน้มน้าวใจและมีการแลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์เพื่อใช้ในการติดต่อกัน สรุปเป็นตารางการติดต่อหาผู้ค้าประเพณีต่าง ๆ มีดังนี้

ตารางที่ 13 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 1

รูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณี	รายละเอียดรูปแบบการติดต่อ
1.	การติดต่อนิสิตนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่
2.	เพื่อนห้องข้างเคียงที่พักอาศัยอยู่ในหอพัก
3.	การติดต่อตามสถานบันเทิงเวลากลางคืน

การติดต่อผู้ใช้บริการเริ่มจากการประกาศโฆษณาในอินเทอร์เน็ตเพื่อชักชวนให้มาใช้บริการโดยจะให้เบอร์โทรศัพท์ไว้ติดต่อจากนั้นจะมีการนัดพบกันอีกครั้งหนึ่งโดย รุ่งรัตน์จะเข้าไปพูดคุยกับผู้ใช้บริการก่อนว่าต้องการผู้ค้าประเวณีหน้าตา รูปร่างแบบใด หากมีการตกลงกันเกิดขึ้นแล้ว รุ่งรัตน์จะให้ผู้ใช้บริการตามโรงแรมต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับผู้ใช้บริการเองว่าต้องการให้ รุ่งรัตน์ นำ ผู้ค้าประเวณีไปส่งที่ไหน การเก็บเงินจะผู้ค้าประเวณีเป็นผู้เก็บนำมาส่งให้แก่ผู้ใช้บริการ เพราะเกรงว่าจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจล่อซื้อการค้าประเวณี หาก รุ่งรัตน์ เก็บเงินอาจถูกจับกุมได้เนื่องจากพบเงินจากการล่อซื้อของเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ที่ตัวรุ่งรัตน์เอง รุ่งรัตน์ พุดให้ฟังว่า วิธีการดังกล่าวนี้ปัจจุบันมีอยู่มากในเอเยนต์ค้าประเวณีทั่วไปเนื่องจากเป็นการป้องกันการถูกจับกุมได้ หากถูกดำเนินคดีโอกาสที่ศาลจะพิจารณาในการลงโทษมีน้อยมาก การติดต่อผู้ใช้บริการอีกรูปแบบหนึ่งคือ การติดต่อผู้ใช้บริการตามมหาวิทยาลัยที่เรียนอยู่ เมื่อติดต่อได้แล้วจะนัดให้มาพบตาม ห้องโถงของโรงแรมต่าง ๆ พร้อมกับนัดผู้ค้าประเวณีตามที่ใช้บริการต้องการไว้ประมาณ 2-3 คน สถานที่อีกแห่งที่ รุ่งรัตน์ ใช้ในการผู้ใช้บริการ คือ สถานบันเทิงในยามกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นสถานบันเทิงที่วงดนตรีร้องภายในสถานบันเทิงต่าง ๆ เช่น สถานบันเทิงในละแวกถนนรัชดาภิเษก ซอย ที่ 8 , สถานบันเทิงย่านพระรามเก้า หรือที่วัยรุ่นรู้จักกันคือ RCA (ROYAL CITY AVANUE) ลานเบียร์สด เช่น แลออนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ เป็นต้น จำนวนผู้ใช้บริการของรุ่งรัตน์มีเข้ามาจำนวนมากส่วนหนึ่งอาจมาจาก การติดต่อของผู้ใช้บริการที่พูดต่อกันไปในเรื่องการให้บริการค้าประเวณีของรุ่งรัตน์ บางครั้งหากเป็นสมาชิกประจำที่ รุ่งรัตน์ รู้จักดี การพูดคุยในขณะที่อยู่ในวงสนทนาแล้วรู้สึกถูกใจ รุ่งรัตน์ จะขอมมีเพศสัมพันธ์กับผู้ใช้บริการด้วยโดยไม่คิดราคาแล้วแต่ผู้ใช้บริการจะให้มาเป็นบางครั้ง โดยสามารถสรุปเป็นตารางแสดงของ รุ่งรัตน์ ในการติดต่อหาผู้ใช้บริการค้าประเวณี

ตารางที่ 14 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค่าประเมินของผู้ให้ข่าวคนที่ 1

รูปแบบวิธีการ	รายละเอียดวิธีการติดต่อผู้ซื้อบริการค่าประเมิน
1.	การโฆษณาบริการค่าประเมินลงในอินเทอร์เน็ต
2.	การติดต่อผู้ใช้บริการตามมหาวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่
3.	การติดต่อผู้ใช้บริการตามสถานบันเทิงในเวลากลางคืน

สำหรับค่าตัวของผู้ค่าประเมินที่ รุ่งรัตน์ จัดไว้จะอยู่ในช่วงระหว่าง 1,800 – 3,000 บาท สำหรับการแบ่งปันเงินที่ได้นั้น รุ่งรัตน์ จะได้อัตราส่วน 40 ที่เหลือเป็นของผู้ค่าประเมิน โดยส่วนใหญ่จะมีเด็กติดต่อ รุ่งรัตน์เป็นจำนวนมากเพราะรุ่งรัตน์คิดอัตราในราคาไม่เอาเปรียบผู้ค่าประเมินที่ให้บริการ จำนวนผู้ค่าประเมินที่ รุ่งรัตน์ มีอยู่ประมาณ 40 - 50 คน บางส่วนจะเป็นในลักษณะหากขาดเงินจะโทรศัพท์แจ้งมาให้ รุ่งรัตน์ ช่วยหาผู้ใช้บริการให้ จำนวนผู้ค่าประเมินแบ่งตามเพศสามารถพิจารณาจากตารางดังนี้

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนของผู้ค่าประเมินแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 1

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อายุต่ำกว่า 18 ปี	15	34.09
อายุ 18 – 30 ปี	25	56.82
อายุมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป	4	9.09
รวม	44	100.0

รุ่งรัตน์ ยอมรับว่าการได้เข้ามาสู่กระบวนการค่าประเมินนั้นส่วนหนึ่งเริ่มมาจาก รุ่งรัตน์ ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับบริการค่าประเมินเริ่มจากการเป็นผู้ค่าประเมิน อัตราค่าอยู่ที่ประมาณ 1,500 – 2,000 บาท ความต้องการเงินเพื่อมาเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ทำให้การถูกชักชวนจากเพื่อนที่รู้จักให้มาร่วมค่าประเมินเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ในปัจจุบัน รุ่งรัตน์ มีอาชีพเป็นเอเจนต์ค่าประเมิน

ความล้มพันธ์ในครอบครัว

พ่ออายุ 50 ปี แม่อายุ 44 ปี พ่อแม่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาเหตุที่ได้รับการศึกษาน้อย เนื่องจากครอบครัวของพ่อแม่มีพี่น้องจำนวนมาก ประกอบกับทางบ้านมีฐานะยากจนไม่มีเงินเพียงพอ ครอบครัวของ รุ่งรัตน์ ตั้งแต่เกิดมาจนถึงปัจจุบัน เริ่มขึ้นด้วยครอบครัวที่มีพ่อ แม่ รุ่งรัตน์ และน้องชายฝาแฝดทั้งสองคน รุ่งรัตน์ได้ลำดับเหตุการณ์ภายในครอบครัวของตนเองให้ฟัง เริ่มจาก พ่อของรุ่งรัตน์ มีนิสัยเป็นคนชอบเก็บตัวเงียบ รักครอบครัว คอยดูแลความเป็นอยู่ตั้งแต่แม่จนถึงลูกทุกคน พ่อของรุ่งรัตน์ในตอนที่มีชีวิตประกอบอาชีพขายน้ำเต้าหู้ในย่านดินแดง ชาวบ้านในละแวกชอบมานั่งดื่มน้ำเต้าหู้ที่พ่อทำไว้จำนวนมาก ทุกเช้า รุ่งรัตน์ จะดื่มน้ำเต้าหู้ก่อนไปโรงเรียนอยู่เสมอ พ่อจะคอยสอนให้ รุ่งรัตน์ พูดยาไพลเพราะไม่ให้พูดยาหายคายกับผู้อื่น แต่พ่อของรุ่งรัตน์ ชอบดื่มสุรา หากมีกลุ่มเพื่อนเข้ามาชักชวนไปข้างนอกจะกลับมาเช้าของวันรุ่งขึ้นเกือบทุกครั้งเท่าที่ รุ่งรัตน์ จำความได้ พ่อเป็นคนเชื้อจีน ผิวขาว หน้าตาสะอาดเกลี้ยงเกลา บ่อยครั้งที่มิใช่หญิงเข้ามาติดพันทำให้มีเรื่องทะเลาะกับแม่อยู่บ้าง พ่อไม่เคยทำร้ายร่างกาย รุ่งรัตน์ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ไม้ตี หรือใช้กำลังทำร้ายร่างกาย ส่วนใหญ่หาก รุ่งรัตน์ ทำอะไรผิดจะถูกต่อว่ามากกว่าหรือบางครั้งจะไม่ยอมพูดคุยด้วย รุ่งรัตน์ให้ข้อมูลว่าหากจะมีเพื่อนชายที่สนิทอยากให้มีหน้าตานิสมัยเหมือนพ่อของตน แม่ของรุ่งรัตน์จะเป็นคนพูดคุยเก่ง มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับเพื่อนบ้านมากเวลาที่แม่ทำอาหารจะแจกจ่ายให้กับเพื่อนบ้านข้างเคียงอยู่เสมอ แม่จะชอบดูแลและคอยสอนรุ่งรัตน์ ไม่ให้พูดยาหายคาย แม่จะไม่คอยดูแล รุ่งรัตน์ เท่าที่จำความได้เนื่องจากต้องคอยดูแลน้องชายทั้งสองคนที่เป็นฝาแฝดกัน แม่จะชอบพาน้องชายทั้งสองของรุ่งรัตน์ไปเยี่ยมญาติผู้ใหญ่ ตระกูลของพ่อส่วนใหญ่จะมีแต่ผู้หญิง พ่อได้น้องชายฝาแฝดมาทำให้ รุ่งรัตน์รู้สึกถูกแย่งความรัก ในตอนเป็นเด็กไป แม่มีนิสัยที่ไม่ดี คือ ชอบเล่นการพนันโดยมักจะจับกลุ่มแม่บ้านข้างเคียงใกล้กับตึกแถวที่ รุ่งรัตน์ พักอาศัยอยู่ในขณะนั้นแอบลักลอบเล่นการพนันกันมีบางครั้งที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้ ในส่วนของน้องชายฝาแฝดทั้งสองคน ในช่วงวัยที่รุ่งรัตน์เป็นเด็กจำได้ว่า ไม่ค่อยชอบเล่นกับน้องทั้งสอง อาจเป็นเพราะทั้งสองคนเป็นผู้ชาย จึงไม่ค่อยสนิทกัน แต่รุ่งรัตน์ก็รักน้องชายทั้งสองคน เงินที่ได้มาจากการค้าประเวณี รุ่งรัตน์จะแบ่งมาให้แม่ และจะให้ทั้งสองคนเป็นค่าใช้จ่ายในการเรียนอยู่ประจำเสมอ หลังจากพ่อของรุ่งรัตน์เสียชีวิตในช่วงประมาณปี พ.ศ. 2536 หรือช่วงที่รุ่งรัตน์ มีอายุได้ประมาณ 10 ปี ด้วยอุบัติเหตุทางรถยนต์ แม่ของรุ่งรัตน์ได้หันไปประกอบอาชีพเป็นช่างเสริมสวย ความเป็นลูกคนโต รุ่งรัตน์ มักจะมีหน้าที่ทำงานภายในบ้านมากกว่าน้องทั้งสองคน บ่อยครั้งที่แม่จะคุด่าอยู่เสมอ รุ่งรัตน์มีความรู้สึกไม่ชอบให้แม่คุด่า รุ่งรัตน์ เล่าให้ฟังถึงความรู้สึกภายในว่าครอบครัวที่เป็นอยู่ไม่ได้อบอุ่นเหมือนแต่ รุ่งรัตน์ อยากให้ครอบครัวกลับมาเป็นเหมือนเดิมที่มีพ่อคอยดูแลตนบ้าง บ่อยครั้งที่ รุ่งรัตน์ รู้สึกเหงา

เพราะคิดถึงพ่อ คนในครอบครัวของ รุ่งรัตน์ ไม่มีใครเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี และไม่ทราบว่าตน ประกอบอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี หากทราบ แม่คงต้องเสียใจ รุ่งรัตน์บอกว่า หากสามารถเก็บเงินได้ พอสมควรแล้วจะเลิกประกอบอาชีพนี้ เพราะเบื่อกับที่ต้องคอยหลบหนีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่เสมอ

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

จำนวนผู้ค้าประเวณีที่ รุ่งรัตน์ ได้เก็บเบอร์โทรศัพท์พร้อมรายชื่อไว้ ส่วนใหญ่จะมีจำนวน ประมาณ 30 คน บางส่วนจะโทรมาติดต่อเมื่อขาดสันทนาการเงินจริงจึงจะโทรมาหาให้ช่วยหาผู้ใช้บริการ กลุ่มนี้จัดเป็นเด็กที่หน้าตาดีมาก บางทีทางบ้านมีฐานะที่ดีแต่ชอบที่จะหาเงินด้วยวิธีการนี้ ราคาเด็กกลุ่มนี้มี ราคาที่สูงกว่ากลุ่มผู้ค้าประเวณีทั่วไปแม้ว่าจะเป็นนักศึกษาเหมือนกัน แต่เปรียบเทียบกับการค้าประเวณีถือว่ากลุ่มนี้จัดอยู่ในระดับเกรดเอ เป็นที่ต้องการของกลุ่มลูกค้าที่มีฐานะที่ดี ราคาจะอยู่ประมาณ 3,000 – 5,000 บาท บางรายที่เคยผ่านงานแสดงทางภาพยนตร์ หรือเคยถ่ายภาพตามหน้าหนังสือบันเทิงต่าง ๆ จะมีราคาสูง เกิน 10,000 บาทขึ้นไป ส่วนผู้ค้าประเวณีทั่วไปที่อยู่ในระบบของ รุ่งรัตน์ จะอยู่ที่ประมาณ 1,500 – 3,000 บาท ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่จะใช้โทรศัพท์ในการติดต่อ จากนั้น รุ่งรัตน์ จะนำเด็กไปพบตามที่ลูกค้าได้นัด พบไว้ สถานที่ส่วนใหญ่จะได้แก่ ห้องพักชั้นล่างในโรงแรมต่าง ๆ ร้านอาหารทั่วไป ห้างสรรพสินค้า ตลอดจนนำมาส่งตามอพาร์ทเมนต์ที่ผู้ใช้บริการเรียกให้ไปส่งส่วนใหญ่จะเป็นอพาร์ทเมนต์ที่เคยไปส่งมาแล้ว โดยเฉลี่ยต่อวันแล้วมีผู้ใช้บริการประมาณ 5 – 10 คน ทั้งนี้จะมีทั้งที่ ผู้ใช้บริการโทรติดต่อมาเอง หรือ รุ่งรัตน์โทรติดต่อไปบอกผู้ใช้บริการว่ามีเด็กหน้าใหม่ รูปร่างหน้าตาดี ตรงตามลักษณะที่ผู้ใช้บริการค้า ประเวณีต้องการ หากสนใจการดำเนินการนัดพบจะเริ่มเกิดขึ้นในภายหลัง

ตารางที่ 16 แสดงประเภทของผู้ค้าประเวณีแบ่งตามราคาที่ได้กำหนดไว้ของผู้ให้ข่าวคนที่ 1

ราคาของผู้ค้าประเวณี	ประเภทของผู้ค้าประเวณี
1,500 – 3,000 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่ผ่านการค้าประเวณีจำนวนหลายครั้ง
3 000 – 5,000 บาท	กลุ่มวัยรุ่นที่หน้าตาดี รูปร่างสัดส่วนดี ส่วนใหญ่จะมีความสูงเกิน 165 เซนติเมตร
5,000 บาท ขึ้นไป	กลุ่มวัยรุ่นที่ผ่านงานทางด้านบันเทิงมาก่อน

ระบบการแบ่งรายได้ต่อการค้าประเวณี แบ่งกันในระบบ 40 ต่อ 60 โดย รุ่งรัตน์ รับผิดชอบอัตราร้อยละ 40 ส่วนที่เหลือจะเป็นของผู้ค้าประเวณี ผลประโยชน์ที่ได้รับนี้คิดว่าอยู่ในระดับที่สูง หากคิดเป็นอัตราต่อเดือนแล้วจะอยู่ที่ประมาณ 100,000 - 150,000 บาท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การเอาใจใส่ในการติดต่อ หากเดือนไหนที่ไม่ค่อยติดต่อก็มักจะได้น้อยลงไปตามลำดับ อย่างเช่น ในช่วงการสอบปิดเทอม รุ่งรัตน์จะไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับการค้าประเวณีเพราะต้องอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ กระบวนการค้าประเวณีที่ รุ่งรัตน์ ทำอยู่เป็นระบบปิด กล่าวคือ ปกปิดมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้

ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

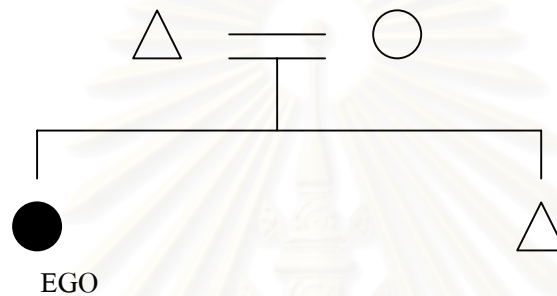
รุ่งรัตน์มีความคิดว่า การค้าประเวณีเป็นเรื่องที่วัยรุ่นหรือบุคคลทั่วไป ต้องได้พบกับประสบการณ์ประเภทนี้อยู่แล้ว ผู้ค้าประเวณีต่างก็ทำไปเพื่อต้องการหาเงินมาใช้ การหาเงินไม่ได้ทำให้ใครได้รับความเสียหาย สังคมไทยไม่ควรประเมินค่าผู้ค้าประเวณีว่าเป็นบุคคลชั้นต่ำ จะมองว่าผู้ใช้บริการเป็นคนเลวไม่ได้ ผู้ใช้บริการมีหลายระดับเป็นทั้งวัยรุ่นทั่วไป นักธุรกิจที่มีชื่อเสียง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียง ต่างก็ต้องการที่จะระบายความเครียดที่มีอยู่ซึ่งเป็นเรื่องปกติธรรมดาของคนทั่วไป สำหรับอาชีพเอเยนต์ค้าประเวณีก็เป็นเสมือนตัวกลางให้ลูกค้ากับผู้ค้าประเวณีได้มาพบกัน โดยรวมรุ่งรัตน์ มองว่า เป็นเรื่องธรรมดาที่ต้องมีการค้าประเวณีเกิดขึ้น รัฐไม่ควรมุ่งที่จะลงโทษกลุ่มคนเหล่านี้ด้วยการตัดสินลงโทษจำคุก ย้อนดูในอดีตจนถึงปัจจุบันเห็นว่า การค้าประเวณียังคงมีอยู่ตลอด แต่มีการเปลี่ยนรูปแบบการติดต่อมากขึ้น รัฐควรหาทางแก้ไขด้วยวิธีการอื่นมากกว่ามุ่งที่จะลงโทษอย่างที่เป็นอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ สังคมไม่ควรว่าเรื่องการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมในสังคม ควรที่จะมองในรูปแบบของการระบายความต้องการทางเพศในคนทั่วไป แต่ควรที่จะช่วยกันนำระบบการค้าประเวณีดังกล่าวเข้ามาจัดเป็นระบบหรือเป็นรูปแบบที่เด่นชัดมากกว่านี้

ผู้ให้ข่าวคนที่ 2 : นางสาว รุ่งนภา (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

รุ่งนภา มีอายุขณะนี้สามขวบ 21 ปี 8 เดือน นับถือศาสนาพุทธ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดปทุมธานี ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ที่ หอพักหญิงแห่งหนึ่งในย่านสุทธิ

สาร กรุงเทพมหานคร ยังไม่ได้แต่งงาน กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ ปีที่ 3 ในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง พ่อและแม่พักอาศัยอยู่ที่ อตอ บางบัวทอง จังหวัดปทุมธานี ประกอบอาชีพขายก๋วยเตี๋ยวอยู่ที่ตึกแถวแห่งหนึ่ง ด้านบนเป็นที่พักอาศัยของครอบครัว ส่วนด้านล่างทำเป็นร้านขายก๋วยเตี๋ยว ตั้งอยู่แถวย่านบางบัวทอง จังหวัดปทุมธานี รุ่งนภามีน้องชายอายุประมาณ 14 ปี พ่อเรียนจบการศึกษาที่เทคโนโลยีแห่งหนึ่งในย่านปทุมธานี ส่วนแม่เรียนจบมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยรู้จักกับ รุ่งนภา โดยการแนะนำจากกลุ่มเพื่อนที่ทำงานด้วยกันว่ามีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีก่อนที่จะได้ทำวิจัยในเรื่องนี้ ผู้วิจัยจึงเข้าไปติดต่อหา รุ่งนภา เป็นครั้งแรกเพื่อเริ่มเก็บข้อมูลการวิจัย ที่สถานบันเทิงแห่งหนึ่งในเขตย่านรัชดาภิเษก ซึ่งมีวงดนตรีออกมาร้องเพลงให้แก่ผู้ที่เข้ามาใช้บริการ ผลการสังเกตด้านลักษณะข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคลเบื้องต้น พบว่า รุ่งนภา สีผิวดำแดง อายุอยู่ในราวประมาณ 20 – 25 รูปร่างท้วม ความสูงอยู่ที่ประมาณ 165 – 170 เซนติเมตร รูปร่างลักษณะไขว้ ตาสองชั้น คิ้วหนา ปากงมุกลักษณะปกติ ไม่มีรอยตำหนิแผลเป็น มีรอยสักรูปหัวใจพันด้วยไม้เลื้อยมีหนาม ไว้ผมยาวเกล้าขึ้นคอ การแต่งกายส่วนใหญ่จะอยู่ในชุดเสื้อยืด สวมกางเกงยีนส์ขาขาว สวมเครื่องประดับ เช่น สร้อยคอทองคำ นาฬิกา กระเป๋าสะพายมียี่ห้อ มียานพาหนะส่วนตัวเป็นรถยนต์เก๋งญี่ปุ่น การพูดคุยของรุ่งนภา มีลักษณะเป็นคนพูดจาเป็นกันเอง พูดเก่ง คล่องแคล่ว สามารถพูดคุยจูงใจให้คนคล้อยตามอยู่ในระดับหนึ่งได้ ชอบดื่มสุรา สูบบุหรี่ บุคลิกภาพเป็นผู้หญิงที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี

ผู้วิจัยได้เตรียมการสัมภาษณ์รุ่งนภา เริ่มจากการพบกันครั้งแรกผู้วิจัยได้อธิบายเบื้องต้น แนะนำในเรื่องหลักการปกปิดชื่อจริงของผู้ให้สัมภาษณ์โดยมีการตั้งนามสมมติขึ้นมา เพื่อให้ รุ่งนภา เกิดความเชื่อใจและไว้วางใจในการให้ข้อมูลแท้จริงในเรื่องข้อมูลการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีที่ผู้วิจัยต้องการ การพูดคุยในเรื่องเกี่ยวกับการวิจัยนี้รุ่งนภา ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลของตน ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลอยู่จำนวนหลายครั้งพร้อมจดจำด้วยการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของรุ่งนภา ทุกครั้งไว้ โดยการ

เข้าไปพูดคุย สังเกตขั้นตอนต่าง ๆ รวมถึงวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีในประเด็นที่ใช้ในการสนับสนุนสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ในการวิจัยนี้ รายละเอียดข้อมูลในการสัมภาษณ์รุ่งนภา มีดังนี้

ภาระหนี้สิน

รุ่งนภา เล่าให้ฟังว่าในช่วงแรกพ่อกับแม่ทำงานอยู่ที่โรงงานผลิตกระดาษแห่งหนึ่งในย่านปทุมธานี มีเงินส่งเสียตัวเองและน้องให้ได้รับการศึกษาได้ในระดับหนึ่ง เงินที่เหลือจะเก็บไว้เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในอนาคต ต่อมาโรงงานผลิตกระดาษดังกล่าวถูกไฟไหม้ไม่ทราบสาเหตุเพราะไม่ได้สอบถามพ่อกับแม่ พ่อกับแม่จึงเข้าไปทำงานเป็นพนักงานในโรงงานผลิตเหล็กเส้นแห่งหนึ่งในย่านปทุมธานี ในช่วงปี พ.ศ. 2542 เงินที่ได้จากการทำงานซึ่งยังคงเหลือเก็บไว้นั้น พ่อกับแม่ได้ตัดสินใจนำไปเป็นทุนซื้ออุปกรณ์ขายกล้วยเตี้ย ไม่ว่าจะเป็นการซื้อรถเข็น ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แม่มีหน้าที่ทำกล้วยเตี้ย ส่วนพ่อเป็นเด็กเสิร์ฟ คอยเก็บเงินลูกค้าที่มากิน บ่อยครั้งที่ รุ่งนภาจะมาช่วยพ่อกับแม่ หลังจากที่ครอบครัวของ รุ่งนภา ได้ย้ายไปอยู่บ้านอีกหลังหนึ่งห่างจากบ้านที่อยู่เดิมไม่ไกลมากนักเนื่องจากบ้านเดิมอยู่ใกล้กับโรงงานมากเกินไป ครอบครัวของรุ่งนภาจึงย้ายออกไปเพราะเป็นห่วงสุขภาพภายในครอบครัว พ่อต้องไปกู้ยืมเงินจากธนาคารมาประมาณ 300,000 บาท ในการซื้อตึกแถวปัจจุบันยังเหลือค่าผ่อนชำระอีกไม่มาก

รุ่งนภา ได้เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งย่านสุทธีสาร และได้เริ่มเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีเนื่องจากมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย ต่อมาผันตัวเองจากการเป็นผู้ค้าประเวณีมาสู่ การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเอง รายได้ที่ได้จากการค้าประเวณีนั้น รุ่งนภามองว่าอยู่ในระดับดีแล้ว แต่การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมีรายได้ดีกว่ามากไม่ต้องเสียตัวให้กับใคร เพียงแต่พูดจาดูแลลูกค้าดี เอาอกเอาใจผู้ใช้บริการเก่งจัดสรรหาผู้ค้าประเวณีหน้าตาดีเข้ามาอยู่ในระบบเป็นประจำเพื่อให้มีใช้บริการอยู่ประจำ รายได้ต่อวันถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าผู้ค้าประเวณี รุ่งนภา พูดให้ฟังว่าเหมือนสุภชาติที่ว่า “ เสือนอนกิน “ เงินที่ได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีจะส่งไปให้ไปให้ทางบ้าน โดยที่ครอบครัวไม่ทราบว่ารุ่งนภามีอาชีพดังกล่าว รุ่งนภา มีความภูมิใจมากที่เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวในการหารายได้มาจุนเจือทางบ้าน หนี้สินที่มีอยู่เชื่อว่าจะต้องหมดเร็ว หากทำงานอาชีพนี้ไปอีกระยะหนึ่ง และสามารถทำให้ครอบครัวของตนมีความสะดวกสบายมากกว่าที่เป็นอยู่ โดยเฉลี่ยแล้วรุ่งนภานำเงินที่ได้มาจากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาชำระหนี้สินแทนครอบครัวแล้วประมาณ 150,000 บาท โดยสรุปแล้วจึงเห็นว่า ก่อนที่ รุ่งนภา จะมีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีนั้นมิได้ก่อภาระหนี้สิน มีเพียงครอบครัวของรุ่งนภาที่มีหนี้สินอยู่จำนวน 300,000 บาท เท่านั้นที่เป็นภาระให้ รุ่งนภา หาเงินมาชำระให้

ความล้มพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

รุ่งนภา ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการค้าประเวณีเริ่มต้นจากจุดที่ได้มีโอกาสเข้าเรียนต่อในระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในย่านสุขุมวิท เหตุที่ชอบเรียนเพราะอยากพูดคุย ทำธุรกิจที่ต้องพบปะกับผู้คนจำนวนมาก รุ่งนภาได้ย้ายที่พักอาศัยเดิมโดยได้ไปเช่าหอพักหญิงแห่งหนึ่งในย่านสุขุมวิท ใกล้กับมหาวิทยาลัยเพื่อสะดวกในการเดินทางไปศึกษา ทางบ้านจึงอนุญาตให้ไปเช่าอยู่ ค่าเช่าหอพักหญิง อยู่ที่ประมาณ 2,000 บาท ไม่รวมค่าน้ำค่าไฟฟ้าที่ได้ใช้ไป

รุ่งนภาได้รู้จักกับเพื่อนที่เช่าหอพักเดียวกันและเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยเดียวกัน บ่อยครั้งที่กลุ่มเพื่อนและรุ่งนภาจะไปเที่ยวผับและสถานบริการตอนกลางคืนอยู่เสมอ ทั้งดื่มเหล้าสูบบุหรี่ บางครั้งเพื่อนจะชวนให้ร่วมเสพยาเสพติดประเภทยาไอ(ยาเสพติดประเภทที่ 1 มีฤทธิ์ทางด้านหลอนประสาท ทำให้เกิดความมึนเมา เคลิบเคลิ้ม มีการจินตนาการเกิดขึ้นในความคิดของผู้ที่ได้เสพยาเข้าไป ชื่อเต็ม คือ ยาเอ็กซ์ตาซี) รุ่งนภา เป็นทุกอย่างจนรู้สึกเฉยชากับสิ่งมอมเมาเหล่านี้ เงินที่ทางบ้านให้มานั้น รุ่งนภา เห็นว่าคงไม่เพียงพอที่จะเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับตน เพื่อนได้ชักชวนให้ลองทำงานค้าประเวณีโดยจะแนะนำให้รู้จักกับเอเย่นต์รายหนึ่งซึ่งเป็นรุ่นพี่แต่ไม่ได้อยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน ในช่วงนั้นรุ่งนภาไม่อยากที่จะค้าประเวณี เหตุผลส่วนตัวมาจากรูปร่าง หน้าตาของตนที่ไม่ค่อยมีผู้ชายชอบ หรืออยู่ในสเปกของกลุ่มผู้ใช้บริการมากนัก แต่ได้ไปสมัครงานต่าง ๆ แล้วเห็นว่างานที่ทำส่วนใหญ่จะรวบรวมนเวลาเรียนของตน จึงลองเสี่ยงรับทำงานค้าประเวณีดู โดยได้ปิดบิดทางบ้านไว้ไม่ให้รู้ ช่วงที่รุ่งนภารับทำงานค้าประเวณีอยู่นั้นไม่ค่อยมีผู้ใช้บริการเรียกใช้บริการมากนัก ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ที่เรียกใช้บริการตนมักจะเป็นกลุ่มคนที่ทำงานเวลากลางคืนหรือกลุ่มคนที่ทำงานใช้แรงงาน รุ่งนภาจึงนำเงินที่ได้มาบวกกับทางบ้านส่งเงินมาให้นำมาเป็นค่าใช้จ่ายประจำวัน รุ่งนภา เคยขอร้องให้ทางบ้านช่วยเพิ่มเงินให้มากกว่าที่เป็นอยู่แต่ได้ตอบรับกลับมาว่าให้ไปหางานทำเองอยู่ที่กรุงเทพมหานคร เพราะทางบ้านก็มีภาระอื่น ๆ มากมายอยู่แล้ว รุ่งนภา จึงต้องค้าประเวณีเป็นอาชีพเพิ่มเติม ต่อมา รุ่งนภา ได้มีโอกาสเข้าไปทำงานค้าประเวณีอยู่สถานอาบอบนวดแห่งหนึ่งย่านสุขุมวิท โดยทำงานแบบไม่จำกัดช่วงเวลา หรือที่คนทั่วไปที่ชอบไปใช้บริการจะเรียกว่า SIDELINE รูปแบบนี้เป็นที่นิยมกันมากในหมู่นักศึกษาทั่วไป แต่ก็เสี่ยงที่อาจจะมีคนที่รู้จักหรือญาติสนิทมาเห็นเข้าได้ ค่าตัวของรุ่งนภา ในขณะที่ทำงานอยู่ในสถานอาบอบนวดอยู่ที่ประมาณ 1,500 – 2,000 บาท เงินที่ได้มาส่วนใหญ่มักจะใช้จ่ายไปกับกรเที่ยวในเวลากลางคืน ค่าเช่าหอพัก รวมถึงทรัพย์สินสิ่งของที่มีราคา ไม่ว่าจะ เป็น กระเป๋า รองเท้ามีียี่ห้อ เป็นต้น

จากประสบการณ์ประมาณปีกว่าที่ รุ่งนภา ได้สัมผัสกับการเป็นผู้ค้าประเวณี สัมผัสพบปะกับผู้ใช้บริการประเภทต่าง ๆ การได้เรียนรู้เทคนิควิธีการจากการสั่งสอนของเอเย่นต์ค้าประเวณี มีบางครั้งที่ผู้ใช้บริการซึ่งยังติดต่อกันทางโทรศัพท์ บางคนต้องการอยากได้ผู้ค้าประเวณีมาใช้บริการ รุ่งนภา จึงเริ่มติดต่อหาผู้ค้าประเวณีเป็นคนแรกคือ กลุ่มเพื่อนของรุ่งนภาเอง รุ่งนภาเริ่มติดต่อผู้ค้าประเวณีบ้าง จนเห็นว่า รายได้จากการเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณีอยู่ในระดับสูงกว่าผู้ค้าประเวณี หากมีความขยันในการบริการแก่ผู้ใช้บริการ การติดต่อผู้ค้าประเวณีตรงตามที่ผู้ใช้บริการต้องการ ประกอบอาจจะต้องมีสักวันที่จะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตามจับกุมตัวได้ และเรื่องราวที่ได้ปิดบังไว้ทั้งหมดอาจจะรับรู้ไปถึงครอบครัวที่ปทุมธานีได้ รุ่งนภาจึงเลิกอาชีพ พัฒนาตัวเองให้ขึ้นไปสู่เอเย่นต์ค้าประเวณี

วิธีการหาผู้ค้าประเวณีให้เข้ามาอยู่ในระบบบัญชีรายชื่อของ รุ่งนภา มีด้วยกันหลายวิธีได้แก่การติดต่อกับกลุ่มเพื่อน รุ่นพี่และรุ่นน้องที่มหาวิทยาลัยเดียวกันโดยจะจดเบอร์โทรศัพท์ไว้ หากใครสนใจจะโทรเข้ามาหา รุ่งนภา เอง การพูดคุยกับกลุ่มคนที่อยู่ในมหาวิทยาลัยนี้ รุ่งนภา จะวิธีการพูดจาที่โน้มน้าวใจกับบุคคลส่วนใหญ่ที่ต้องการใช้เงิน ดึงดูดใจให้ทราบถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับ เช่น บอกว่ามีรายได้ที่ต่อเดือนจะมีประมาณ 20,000 - 30,000 บาท โดยที่ไม่ต้องใช้แรงกายมากนัก บางครั้งอาจจะได้เงินมากกว่าที่บอกไว้ เป็นต้น การประกาศหาผู้ค้าประเวณีที่มีรูปร่างหน้าตาดีทางอินเทอร์เน็ต โดยจะให้เบอร์โทรศัพท์ไว้ใช้ในการติดต่อ การประกาศลงโฆษณาตามหน้าหนังสือพิมพ์นิตยสารที่วัยรุ่นชอบอ่าน หรือ การติดต่อที่ รุ่งนภา ต้องไปเที่ยวในสถานบันเทิงต่าง ๆ ที่วัยรุ่นชอบไปเที่ยวกัน วิธีนี้ รุ่งนภา จะนิยมใช้มากเนื่องจากตนเองก็ชอบไปเที่ยวในเวลากลางคืนอยู่แล้ว กลุ่มเพื่อนที่ไปเที่ยวกลางคืนจึงมีจำนวนมากทำให้ง่ายต่อการหาวัยรุ่นหน้าตาดีที่ต้องการค้าประเวณีเพื่อแลกกับเงินไว้ใช้ในการเที่ยว บ่อยครั้งที่วัยรุ่นเหล่านี้มักจะโทรมาหา รุ่งนภา ให้ช่วยหางานอยู่เสมอ ราคาของผู้ค้าประเวณีที่ รุ่งนภา จัดไว้อยู่ที่ประมาณ 1,200 – 5,000 บาท โดยกลุ่มผู้ค้าประเวณีในปัจจุบันที่เป็นที่นิยมสำหรับผู้ใช้บริการค้าประเวณีต้องการมากที่สุด คือ กลุ่มวัยรุ่นที่ชอบเที่ยวในเวลากลางคืน โดย รุ่งนภา ดูจากการติดต่อของผู้ใช้บริการ

ตารางที่ 17 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 2

รูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณี	รายละเอียดรูปแบบการติดต่อ
1.	การติดต่อกับกลุ่มเพื่อน รุ่นพี่และรุ่นน้องที่เรียนในมหาวิทยาลัยอยู่
2.	การประกาศหาผู้ค้าประเวณีทางอินเทอร์เน็ต
3.	การประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์ที่วัยรุ่นชอบอ่าน
4.	การติดต่อกับกลุ่มผู้เที่ยวในเวลากลางคืน

สำหรับในส่วนของผู้ซื้อบริการ รุ่งนภาจะหาจากการสอบถามกับเพื่อนฝูงที่ต้องการใช้บริการ การเข้าไปพบปะพูดคุยกับผู้ซื้อบริการที่เข้ามาในสถานบริการที่ส่วนใหญ่เป็นลักษณะผับ(สถานบันเทิงที่วงดนตรีขับร้องเพลง) หรือเคคต่าง ๆ (สถานบันเทิงที่เปิดเพลงให้ลูกค้าได้รับฟัง) รวมทั้งการประกาศติดต่อกันทางอินเทอร์เน็ต ผู้ซื้อบริการส่วนใหญ่จะเป็นคนทำงานตามบริษัทต่าง ๆ ตลอดจนคนที่ชอบเที่ยวเวลากลางคืน รายชื่อผู้ซื้อบริการค่าประเมินที่ชอบใช้บริการจากการติดต่อผ่าน รุ่งนภา อยู่เป็นประจำ จะถูกเก็บไว้เป็นข้อมูลสำคัญภายในคอมพิวเตอร์โดยจะเก็บไว้เป็นชื่อเล่นแล้ววงเล็บไว้ว่าทำงานอะไรเพื่อจดจำได้ ผู้ค้าประเมินที่อยู่ในบัญชีจะถูกจัดเก็บไว้เป็นรูปภาพมีการจัดวางทำช่วยวนพร้อมเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่จะเป็นเสื้อสายเดี่ยวเพื่อให้ผู้ซื้อบริการเกิดความสนใจหรือใช้ในการพิจารณาตัวผู้ค้าประเมิน รุ่งนภาจะติดต่อไปทางโทรศัพท์ก่อนว่าต้องการผู้ค้าประเมินหรือไม่ บางครั้งมีหน้าใหม่มาจะโทรติดต่อไป เมื่อผู้ซื้อบริการต้องการจะมีการตกลงราคากันตามสถานที่ต่าง ๆ ที่ได้นัดไว้ สำหรับผู้ซื้อบริการหน้าใหม่ที่ติดต่อเข้ามาจะนัดให้ไปพบกันตามโรงแรมต่าง ๆ เพื่อทำความรู้จักเพื่อให้แน่ใจว่าไม่ใช่เจ้าหน้าที่ปลอมตัวมาล่อซื้อ การเก็บเงินค่าประเมิน รุ่งนภา จะให้ผู้ค้าประเมินเป็นผู้เก็บเงินมาให้เพื่อแบ่งเงินกันในภายหลัง

ตารางที่ 18 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค่าประเมินของผู้ให้ข่าวคนที่ 2

รูปแบบวิธีการ	รายละเอียดวิธีการติดต่อผู้ซื้อบริการค่าประเมิน
1.	สอบถามจากกลุ่มเพื่อนที่ต้องการซื้อบริการ
2.	การติดต่อกับผู้เที่ยวในเวลากลางคืน
3.	การประกาศบริการค่าประเมินในอินเทอร์เน็ต

ราคาที่กำหนดไว้สำหรับผู้ค้าประเมินจะอยู่ที่ประมาณ 1,200 – 5,000 บาท อัตราส่วนแบ่งจะอยู่ที่ 40 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเมิน โดยเฉลี่ยต่อวันจะมีผู้ค้าประเมินมาใช้บริการประมาณ 5 – 10 คน รายได้ต่อวันจะอยู่ที่ประมาณ 2,000 - 5,000 บาท หากคิดเป็นรายเดือนจะอยู่ที่ประมาณ 60,000 – 100,000 บาท รายได้ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ถือว่าอยู่ในระดับที่ดีกว่าการเป็นผู้ค้าประเมิน โดยรายได้ดังกล่าวเป็นรายได้ที่ยังมิได้จากค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ รุ่งนภา ต้องจ่ายไปในแต่ละวันไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายในการติดต่อหาผู้ซื้อบริการ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงในการเดินทางไปตามสถานที่ต่าง ๆ ค่าเที่ยวในเวลากลางคืน ซึ่ง รุ่งนภา บอกว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่คิดว่ามีมากที่สุดตั้งแต่ทำงานมายังไม่เคยคิดคำนวณว่าเฉลี่ยต่อเดือนเป็นจำนวนเท่าไรเพราะไม่เคยจำไว้เนื่องจากกลับมาจากการเที่ยวก็หลับไปเพราะความเมากจากการดื่มสุรา รวมทั้งการเสพยาเสพติด ผู้วิจัยจึงได้ไปเที่ยว

ในสถานบันเทิงยามกลางคืนอยู่จำนวน 10 ครั้ง พบว่าในแต่ละครั้งจะมีค่าใช้จ่ายอยู่ที่ประมาณ 1,500 – 3,000 บาท

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 2

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อายุต่ำกว่า 18 ปี	10	25
อายุ 18 – 30 ปี	26	65
อายุมากกว่า 30 ปี	4	10
รวม	40	100.0

โดยสรุป รุ่งนภา ขอมรับว่า ความสัมพันธ์ที่เคยเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกระบวนการค้าประเวณีมาก่อน โดยเป็นผู้ค้าประเวณี สังเกตวิธีการติดต่อผู้ค้าประเวณี ศึกษาวิธีการเอาใจ ผู้ใช้บริการ ตลอดจนการพูดจาต่อรองราคาค่าตัวของผู้ค้าประเวณีเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ รุ่งนภา อยากเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาจนถึงปัจจุบัน

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

พ่ออายุ 52 ปี แม่อายุ 49 ปี บิดามารดาจบการศึกษาชั้นประถมศึกษา สาเหตุมาจากฐานะทางบ้านยากจนไม่มีเงินเพียงพอที่จะเรียนหนังสือ ครอบครัวของ รุ่งนภา ตั้งแต่เกิดมาจนถึงปัจจุบัน เริ่มขึ้นด้วยครอบครัวที่พ่อ แม่ ได้จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย พ่อกับแม่ทำงานขายก๋วยเตี๋ยวที่ตลาดแห่งหนึ่งในเขตบางบัวทอง จังหวัดปทุมธานี พ่อกับแม่มีลูกด้วยกัน 2 คน รุ่งนภา เป็นคนโต มีน้องชายเป็นคนเล็กกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี ปัจจุบันพ่อแม่อยู่ด้วยกัน โดยพ่อเป็นใหญ่ภายในบ้านลำดับเหตุการณ์ภายในครอบครัวของ รุ่งนภา ที่ได้สัมภาษณ์ไว้เริ่มจาก

พ่อของรุ่งนภาจบการศึกษาในระดับเทคโนโลยีที่จังหวัดปทุมธานี มีนิสัยเป็นคนที่มีนิสัยขี้ ไม่ว่าจะ เป็นแม่ หรือลูกต้องเชื่อฟังพ่อเสมอ บ่อยครั้งจะเห็นแม่ถูกทำร้ายส่วนใหญ่จะใช้มือตบหน้าแม่เวลาที่ทะเลาะกัน ชอบดื่มสุราเป็นอย่างมาก ช่วงเวลานั้นรุ่งนภาและน้องต้องคอยหลบซ่อนไม่ให้พ่อเห็นหน้า เนื่องจากกลัวว่าพ่อจะเข้ามาทำร้ายตน รุ่งนภาในตอนนั้นไม่เข้าใจว่าทำไมพ่อต้องชอบคุณทั้งที่เรื่องบางเรื่องสอนกันด้วยเหตุผลน่าจะเพียงพอแล้ว แต่พ่อจะมีข้อคิดตรงที่ไม่ค่อยมีเรื่องชู้สาวเข้ามาเกี่ยวข้องกับครอบครัวมาก

บางส่วนที่มีบ้างก็จะเป็นพวกหมอนวดแต่พ่อแม่ไม่ได้จิตใจอะไรหรือพามารับเลี้ยงให้เงินมากมายแต่อย่าง รุ่งนภาเคยถูกทำโทษด้วยการใช้มือตบหน้าและตามด้วยการใช้สายยางสำหรับฉีดน้ำที่กั้นเนื่องจาก รุ่งนภาชอบแอบหนีไปเที่ยวนอกบ้านไม่ช่วยทำงานบ้าน

แม่ของรุ่งนภา ชอบดื่มเบียร์ หากเวลาใดที่พ่อแม่ทะเลาะกันแล้วแม่ไม่ได้ดื่มเบียร์จะไม่ชวนทะเลาะโต้ตอบด้วย แต่ถ้าหากได้ดื่มเบียร์แล้วแม่จะมีการโต้ตอบชวนทะเลาะด้วยเสมอ รุ่งนภา มีความรู้สึกที่แม่จะรักน้องชายมากกว่าตนเพราะ เวลาที่ถูกทั้งสองคนทำอะไรผิด รุ่งนภาจะถูกแม่ตีกับด้วยก้านมะยมจำนวนมากกว่าน้องชาย บางครั้งจะใช้เข็มขัดโรงเรียนตีตนและน้องชาย แม่จะมีนิสัยชอบเก็บเงินไว้ไม่ค่อยนำเงินออกมาใช้จ่าย สิ่งของใดที่สามารถซ่อมแซมได้หรือยังมีสภาพใช้การได้จะนำมาใช้ก่อน

รุ่งนภา บอกว่าการกระทำที่ผู้ใหญ่ทั้งสองต้องทะเลาะกันทุกครั้ง พ่อต้องดื่มเหล้า แม่ต้องดื่มเบียร์ พ่อทะเลาะกันได้สักพักทั้งคู่ก็กลับมาคืนดีกัน เวลาที่ทั้งสองคนทะเลาะกันจะไม่ค่อยสนใจลูกทั้งสองคน แต่มักจะเอาแต่ใจตัวเองเป็นหลักไม่สนใจว่าลูกจะหิวข้าวหรือไม่ บ่อยครั้งที่ รุ่งนภาจะพาน้องชายออกไปหาเพื่อนบ้านข้างเคียงเพื่อขอข้าวกินบ้าง หรือหลบซ่อนตัวไม่ให้พ่อเห็นบ้างสิ่งเหล่านี้เป็นช่องว่างที่ทำให้ตนอยากที่จะทำอะไรหลายอย่างด้วยตนเอง อยากจะมีเงินไว้ดูแลตนเองและครอบครัวโดยไม่ต้องใช้เงินจากที่บ้านมีเงินเก็บไว้ใช้จ่ายส่วนตัวโดยไม่ต้องมาขอเงินจากพ่อแม่ ความคิดแรกเริ่มที่ทำงานค้าประเวณีถือเป็นทางออกที่ดีที่สุดแล้วในตอนที่ไม่ม่มีเงิน การเอาแต่ใจของพ่อแม่โดยไม่สนใจว่าลูกต้องการใช้จ่ายอะไรบ้างพฤติกรรมดังกล่าวเป็นสาเหตุที่ทำให้ต้องตัดสินใจทำงานอาชีพนี้

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

จำนวนผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่ในบัญชีโดยประมาณ 40 คน ราคาที่กำหนดไว้สำหรับผู้ค้าประเวณีจะอยู่ที่ประมาณ 1,200 – 5,000 บาท บางครั้งผู้ใช้บริการต้องการใช้บริการผู้ค้าประเวณีจำนวนหลายวันราคาจึงต้องคิดอีกอัตราหนึ่ง โดยจะคำนวณจากราคาต่อวันประมาณ 4,000 – 5,000 บาท อัตราส่วนแบ่งที่จะได้รับอยู่ที่ประมาณ 40 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี โดยเฉลี่ยต่อวันจะมีผู้ใช้บริการประมาณ 5 – 10 คน รายได้ต่อวันจะอยู่ที่ประมาณ 2,000 - 5,000 บาท หากคิดเฉลี่ยเป็นรายเดือนจะอยู่ที่ประมาณ 60,000 – 100,000 บาท สำหรับจำนวนผู้ค้าประเวณีสามารถแบ่งแยกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามที่ รุ่งนภา ได้ให้ข้อมูลมีดังนี้

ตารางที่ 20 แสดงประเภทของกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 2

ราคาของผู้ค้าประเวณี	ประเภทของผู้ค้าประเวณี
1,200 – 1,500 บาท	กลุ่มนักศึกษาที่เคยผ่านการค้าประเวณีมาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี
1,501 – 2,000 บาท	กลุ่มวัยรุ่นที่ชอบเที่ยวในเวลากลางคืน มีรูปร่างที่ดี สามารถดึงดูดใจผู้ใช้บริการได้ หน้าตาเรียบง่ายไม่ถึงสวยมาก
2,001 – 3,500 บาท	กลุ่มนักศึกษาที่หน้าตาดีผ่านการค้าประเวณีมาน้อยกว่า 1 ปี หรือ กลุ่มวัยรุ่นที่ชอบเที่ยวในเวลากลางคืน มีรูปร่างที่ดี หน้าตาดี
3,501 – 5,000 บาท	กลุ่มวัยรุ่นหรือนักศึกษาที่เคยปรากฏตามสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ทางโทรทัศน์ หรือตามหน้าหนังสือนิตยสารต่าง ๆ เป็นต้น

รૂงนภาจะจัดเก็บรายชื่อทั้งผู้ค้าประเวณีและผู้ให้บริการที่เข้ามาใช้บริการตนไว้ในคอมพิวเตอร์เพื่อสะดวกในการค้นหา เงินที่ได้จากการเป็นเอเย่นต์จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกจะส่งให้กับครอบครัวเพื่อใช้หนี้ที่มีอยู่รวมทั้งใช้จ่ายในครอบครัว ส่วนที่สองจะเก็บไว้ใช้จ่ายในธุรกิจการค้าประเวณีในด้านต่าง ๆ และส่วนที่สามจะเก็บไว้ใช้จ่ายส่วนตัว ปัจจุบันธุรกิจของ รૂงนภา สามารถส่งผู้ค้าประเวณีไปตามสถานที่ต่าง ๆ นอกกรุงเทพมหานครได้

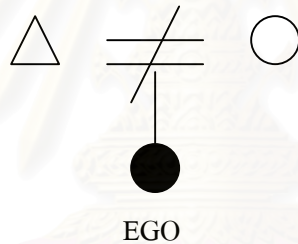
ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

รૂงนภามองกระบวนการค้าประเวณีที่เกิดขึ้นอยู่ในสังคมไทยปัจจุบันเป็นเรื่องทั่วไปโดยเฉพาะในกลุ่มของวัยรุ่นที่จะได้รับวัฒนธรรมตะวันตกในเรื่องของค่านิยมในการมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างชายกับหญิง หรือเพศเดียวกันก็ตาม ทุกวันนี้ทั้งชายและหญิงต่างไม่สนใจความบริสุทธิ์ที่มีอยู่แล้ว สำหรับผู้ใช้บริการถือเป็นเรื่องของมนุษย์ทั่วไปที่มีเงินแล้วต้องการระบายออกซึ่งอารมณ์ทางเพศ สังคมทุกวันนี้หากไม่แสวงหาเงินแล้วย่อมไม่มีทางที่จะอยู่ได้ในสังคมปัจจุบันได้ รૂงนภามองการค้าประเวณีเป็นเรื่องปกติในสังคมไม่ถือเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมแต่อย่างใด รัฐบาลไม่สมควรที่มุ่งจะลงโทษกระบวนการค้าประเวณีเพียงอย่างเดียวแต่ควรที่จะมุ่งแก้ไขกระบวนการค้าประเวณีมากกว่า เอเย่นต์ค้าประเวณีไม่ได้ใช้กำลังบังคับ ชู่เงิน ให้บุคคลใดเข้ามาเป็นผู้ค้าประเวณี วัยรุ่นต่างหากที่ต้องการเป็นผู้ค้าประเวณีเองสิ่งหนึ่งคือ เพื่อต้องการเงินมาใช้ในชีวิตประจำวัน สาเหตุส่วนหนึ่งน่าจะมาจากการเจริญเติบโตของธุรกิจต่าง ๆ ในปัจจุบัน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 3 : นางสาว สุวรรณษา (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

สุวรรณษา มีอายุขณะให้สัมภาษณ์ 22 ปี 3 เดือนนับถือศาสนาพุทธ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่เขตประชาชื่น กรุงเทพมหานคร พ่อแม่ไม่ได้อยู่ด้วยกันโดยแยกทางกันในช่วงประมาณปี พ.ศ. 2532 สุวรรณษาเป็นลูกคนเดียวของครอบครัว หลังจากที่พ่อและแม่แยกทางกัน สุวรรณษาอยู่กับแม่ที่บ้านเขตประชาชื่น กรุงเทพมหานคร ส่วนพ่อได้ออกจากบ้านไปอยู่กับภรรยาอื่นไม่ทราบว่าอยู่ที่ใด การแยกทางของผู้ปกครองไม่ได้มีปากเสียงทะเลาะกัน ทั้งสองคนจากกันด้วยดี สุวรรณษา เคยอยู่ในชั้น ปวช. ในพาณิชย์การแห่งหนึ่งเขตดุสิต แต่ผลการเรียนไม่ผ่านจึงถูกไล่ออก ปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาชีพใดนอกจากการเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณี

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจาก สุวรรณษา ในการชักชวนของเพื่อนที่ชอบเที่ยวในสถานบันเทิงเวลากลางคืนแห่งหนึ่งย่านรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร เพื่อนของผู้วิจัยได้แนะนำ สุวรรณษา ให้รู้จักกัน ผู้วิจัยได้แนะนำตัวพร้อมบอกจุดประสงค์การวิจัยเรื่องเอเย่นต์ค้าประเวณีให้ สุวรรณษา ได้รับทราบแล้ว ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องการปกปิดนามที่แท้จริงโดยจะใช้ชื่อนามสมมติแทน การเก็บข้อมูลโดยการมีส่วนร่วม ผลจากการพูดคุยกัน สุวรรณษา ยินยอมให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณี ผู้วิจัยจึงได้เริ่มเก็บข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะคำหารูปพรรณสัณฐานตัวบุคคล ผลจากการเก็บข้อมูล สุวรรณษา มีอายุประมาณ 20 – 25 ปี เป็นคนที่มีรูปร่างสูงผอมประมาณ 165 – 170 เซนติเมตร หน้าตาดี ผิวขาว รูปร่างหน้าใจ ไร้ผมยาว การแต่งกายมักจะใส่เสื้อยี่ห้อครีครูปสวมกางเกงยีนส์ขาขาว สุวรรณษาใช้การพูดจาแบบเป็นกันเอง พยายามพูดชักชวนโน้มน้าวให้คนคล้อยตามตนอยู่เสมอโดยเฉพาะในเรื่องการค้าประเวณี ไม่มีรอยแผลตำหนิ เป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

ภาระหนี้สิน

ช่วงก่อนปี พ.ศ. 2532 ครอบครัวของสุวรรณษา ยังมีพร้อมทั้งพ่อแม่ลูก พ่อทำงานรับจ้างซ่อมรถจักรยานยนต์ในย่านประชาชื่น โดยได้เช่าตึกแถวในระแวกใกล้กับบ้านพักของสุวรรณษา ส่วนแม่ทำหน้าที่เป็นแม่บ้านคอยดูแลลูก ฐานะทางบ้านในช่วงนั้นจัดอยู่ในระดับปานกลาง พ่อได้กู้เงินไว้จำนวน 100,000 บาท ใช้สำหรับการเปิดกิจการซ่อมรถจักรยานยนต์ขนาดเล็กห่างจากตัวบ้านไม่มากนัก รายได้ที่มีจะใช้ในครอบครัว มีเก็บออกไว้เท่าไรไม่ทราบ สุวรรณษา มีความสุขอยู่ในระดับหนึ่ง

หลังจากที่พ่อกับแม่ได้แยกทางกันในช่วงปี พ.ศ.2532 พ่อได้ออกจากบ้านไปอยู่กับภรรยาอื่นไม่ทราบว่าอยู่ที่ไหน แม่กับสุวรรณษา จึงต้องอยู่กันเพียงสองคน แม่ได้ไปสมัครเป็นลูกจ้างชั่วคราวในกรมชลประทานทำหน้าที่ในการตอกบัตรเข้าออกในกรมชลประทาน สุวรรณษา ได้เริ่มทำงานนอกบ้านตั้งแต่อายุได้ประมาณ 15 ปี เริ่มจากการเข้าไปทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง ทำงานไม่ถึงปี มีกลุ่มเพื่อนชักชวนให้ไปทำงานในสถานบันเทิงแห่งหนึ่งจึงได้สมัครเข้าไปทำงานตามกลุ่มเพื่อนที่รู้จักกันอยู่ริมคลองชลประทาน ย่านประชาชื่น เงินเดือนที่ได้คือ 3,500 บาท ทั้งนี้ยังไม่รวมค่าทิป(เงินที่ลูกค้าเข้ามาในสถานบันเทิงได้มอบให้แก่สุวรรณษาเป็นการส่วนตัว) ที่ได้มาจากลูกค้า

สุวรรณษา ได้เข้าเรียนในระดับ ปวช. ที่พาณิชยการแห่งหนึ่ง และเป็นประสบการณ์ครั้งแรกของการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนชายคนหนึ่งที่รู้จักในขณะที่เรียนอยู่ บ่อยครั้งที่กลุ่มเพื่อนจะชักชวนไปเที่ยวในเวลากลางคืนอยู่เสมอ สุวรรณษา จะแอบไปเที่ยวกลางคืนโดยไม่บอกให้แม่ทราบ เพราะรู้ว่าแม่คงไม่ให้ไปจึงต้องแอบหนีออกมาจากบ้าน บางครั้งจะถูกแม่จับได้และมีการลงโทษเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นการตำหนิหรือบอกลาว่าสุวรรณษาเป็นผู้หญิงที่ไม่ดีไม่รักนวลสงวนตัว มีนิสัยหรือพฤติกรรมเหมือนกับพ่อ รวมทั้งมีการใช้กำลังลงโทษกันส่วนใหญ่จะใช้สิ่งของที่อยู่ใกล้มือแม่เป็นเครื่องมือลงโทษ บ่อยครั้งที่ สุวรรณษา ไม่มีเงินไปเรียนหนังสือ และเหตุการณ์ที่ทำให้ สุวรรณษา เริ่มเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีเกิดขึ้นจาก ในวันที่ สุวรรณษา ได้เข้าไปเรียนหนังสือตามปกติ แต่แม่ไม่ได้ให้เงินเป็นค่าอาหาร เนื่องจากจับได้ว่าหนีออกจากบ้านตอนกลางคืนไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนชาย สุวรรณษา ได้ไปขอยืมเงินจากเพื่อนหญิงคนหนึ่งสนิทกันทราบภายหลังว่ามีอาชีพค้าประเวณีภายในโรงเรียนที่เรียนอยู่ เพื่อนหญิงคนดังกล่าวได้พูดชักชวนให้มาค้าประเวณีจะได้ไม่ต้องขอเงินจากแม่ หากจะซื้อสิ่งของอะไรก็ซื้อได้ หรือจะไปเที่ยวที่ไหนก็ได้ สุวรรณษา เล่าให้ฟังว่านั่งคิดอยู่เวลาหนึ่ง ช่วงเวลานั้นจำภาพได้แค่เพียงว่า พ่อและแม่แยกทางกัน โดยที่ไม่รู้สึกถึงความคิดของลูก อีกทั้งอยู่กับแม่ก็ไม่มีความสุขด้วยเหตุใดต้องมาหวนความรู้สึกของพ่อแม่ ประกอบกับเห็นว่าตนก็มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนชายมาแล้ว แต่ไม่ได้

ประโยชน์อะไรกลับมาเพราะเพื่อนชายที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนก็ไปมีเพื่อนหญิงคนอื่นโดยไม่เคยรัก สุวรรณา เพียงคนเดียวเลย จึงได้ตัดสินใจค้าประเวณี รายได้ที่มาจากการค้าประเวณีส่วนใหญ่จะหมดไปจากการเที่ยวเวลากลางคืน การซื้อสิ่งของใช้ส่วนตัวที่อยากได้ เริ่มดื่มสุรา สูบบุหรี่ ค่าตัวจากการค้าประเวณี อยู่ที่ประมาณ 1,200 บาท หักค่านายหน้าจากเอเยนต์จะเหลือประมาณ 800 บาท

การเรียนของสุวรรณาได้ตกต่ำลงจนไม่สามารถสอบผ่านได้ทางโรงเรียนจึงได้ออก หลังจากถูกไล่ออกแล้ว สุวรรณา ได้มาพักอาศัยอยู่กับบ้าน สุวรรณา ลองติดต่อหาผู้ใช้บริการที่ สุวรรณา ติดต่อยู่ประจำ สุวรรณา จะไปเที่ยวสถานบันเทิงยามกลางคืนพร้อมกับพาเพื่อนหญิงที่รู้จักและมีอาชีพค้าประเวณีประมาณ 4 คน ไปนั่งในสถานบันเทิงเพื่อให้ผู้ใช้บริการพิจารณาเลือก หากผู้ใช้บริการคนใดสนใจ จะเข้ามาติดต่อหรือสุวรรณาจะเดินเข้าไปสอบถามจากผู้ใช้บริการเอง เมื่อมีการดูตัวและตกลงราคากันแล้ว จะให้ผู้ใช้บริการไปกับผู้ใช้บริการเพื่อร่วมค้าประเวณี สุวรรณาได้นำเงินจากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีแบ่งให้กับแม่ส่วนหนึ่งเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวและนำไปใช้ชำระหนี้สินที่พ่อของตนได้ก่อไว้จำนวน 100,000 บาท ปัจจุบันได้ใช้หนี้สินจนหมดแล้ว แม่ของ สุวรรณา ทราบเรื่องที่ลูกมีอาชีพค้าประเวณีแล้ว ช่วงแรกจะดูค้ำอยู่บ้างภายหลังก็ไม่ได้ว่าอะไร

สรุป สุวรรณามีหนี้สินของครอบครัวก่อนเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเป็นเงินจำนวนประมาณ 100,000 บาท โดยส่วนตัวไม่ได้มีหนี้สินแต่อย่างใด

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

สุวรรณา เริ่มเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีจากการสมัครงานตามสถานที่ต่าง ๆ เรื่อยมา เงินที่ได้บางส่วนนำไปให้แม่เป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว สุวรรณา ชอบเที่ยวกลางคืนโดยมักจะไปกับกลุ่มเพื่อนที่ทำงานด้วยกัน หลังจากทำงานได้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง กลุ่มเพื่อนได้ชักชวนไปทำงานในสถานบริการย่านริมคลองชลประทาน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

สุวรรณาได้เข้ามาทำงานภายในผับ (สถานบันเทิงที่วงดนตรีร้องเพลง) ซึ่งเป็นที่รู้จักของบรรดาลูกค้าที่ต้องการมาเที่ยวเพื่อหาผู้ใช้บริการ สุวรรณาได้รู้จักสนิทสนมกับเพื่อนที่ทำงานในผับเดียวกัน และทราบว่าเพื่อนที่ทำงานด้วยยังหารายได้จากการค้าประเวณีด้วยการเข้าไปติดต่อกับลูกค้าที่รู้จักกัน ต้องการผู้ใช้บริการ เพื่อนของ สุวรรณา จะคอยจัดหาให้ กลุ่มผู้ใช้บริการที่ต้องการขายบริการมักจะแต่งตัวดูสวยงาม ส่วนใหญ่จะหน้าตาดี รูปร่างดี ยามที่มีเสียงเพลงเร้าใจ จะโยกย้าย สายสะโพก อยู่

บริเวณโต๊ะที่นั่ง โดยจะรวมกลุ่มกันประมาณ 5 คน การติดต่อมักจะต้องผ่านพนักงานภายในผับดังกล่าว พนักงานจะดำเนินการติดต่อให้จากนั้นกลุ่มลูกค้าประเวณีจะเดินเข้ามาทักทายลูกค้าโดยมีพนักงานคอยพูด โน้มน้าวใจ ให้มีความรู้สึกเป็นกันเองในกลุ่มลูกค้ากับลูกค้าประเวณี เพื่อสร้างความคุ้นเคยจะได้สะดวกในการติดต่อ เงินส่วนแบ่งสำหรับการติดต่อของพนักงานจะได้ในอัตราส่วนร้อยละ 20 ที่เหลือเป็นของลูกค้าประเวณี เหตุที่ได้ต่ำกว่าทั่วไปเนื่องจาก ลูกค้าประเวณีจะต้องเข้ามาพูดคุยเพื่อตกลงกันในเรื่องราคากันเอง พนักงานคงมีหน้าที่เพียงเป็นผู้ติดต่อเท่านั้น

บ่อยครั้งจะมีลูกค้าที่ดื่มสุราจนเมาได้ที่แล้ว มักจะเข้ามาติดต่อ สุวรรณษา ให้ช่วยติดต่อหาเด็กให้ โดยส่วนใหญ่ลูกค้าประเวณีจะเข้ามานั่งอยู่ภายในผับแล้ว สุวรรณษา จะแนะนำโดยให้ลูกค้ามองไปทาง โต๊ะที่กลุ่มเด็กประมาณ 5 คน นั่งดื่มสุรากัน สุวรรณษาจึงมีรายได้เสริมด้วยการเป็นนายหน้าช่วยติดต่อลูกค้าประเวณีให้ลูกค้าได้พิจารณา แต่เงินที่ได้มาส่วนใหญ่ยังไม่พอใช้กับค่าใช้จ่ายทางบ้าน ภายหลังจากแม่ได้ ออกจากงานมา เนื่องจากกรมชลประทานได้สั่งปลดพนักงานออก สุวรรณษา ต้องหารายได้เพิ่มขึ้นอีก

ช่วงเวลาดังกล่าว สุวรรณษา ได้ลองทำงานเป็นเอเยนต์ลูกค้าประเวณีโดยจริงจัง ด้วยการจดจำเบอร์ โทรศัพท์ของลูกค้าที่มาใช้บริการไว้เพื่อติดต่อสอบถามลูกค้าว่าต้องการเด็กหรือไม่ และติดต่อลูกค้าประเวณี ที่รู้จักเพื่อจัดทำเป็นบัญชี หากใครสนใจที่จะเป็นสมาชิกจะเก็บเบอร์โทรศัพท์ โดยได้ไปเช่าอพาร์ท เมนต์อยู่กับเพื่อนชายที่สนิทกันในสมัยเรียนอยู่ในพาณิชย์การแห่งหนึ่ง ย่านเขตคูสิต

การจัดเก็บรายชื่อลูกค้าประเวณีเริ่มจากการจัดทำบัญชีลูกค้าประเวณีด้วยการถ่ายรูปลูกค้าประเวณีไว้ เป็นอัลบั้ม การโพสต์ทำขึ้นอยู่กับตัวลูกค้าประเวณีเองที่ต้องการเป็นจุดสนใจต่อลูกค้า วิธีการหาลูกค้า ประเวณีในรูปแบบของ สุวรรณษา ส่วนใหญ่จะหาจากเด็กที่เข้ามาเที่ยวในสถานบันเทิงยามกลางคืน หรือ การเข้ามาติดต่อกับ สุวรรณษา เพื่อต้องการใช้เงินเอง

ตารางที่ 21 แสดงรูปแบบการติดต่อหาลูกค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 3

รูปแบบการติดต่อหาลูกค้าประเวณี	รายละเอียดรูปแบบการติดต่อ
1.	การติดต่อกลุ่มวัยรุ่นที่เข้ามาเที่ยวในเวลากลางคืน
2.	การจัดเก็บรายชื่อลูกค้าประเวณีที่เคยรู้จักมาก่อนแล้ว
3.	กลุ่มวัยรุ่นที่ต้องการเงินจะเข้ามาติดต่อกับผู้ให้ข่าวเอง โดยส่วนใหญ่จะรู้จักกันดี

การติดต่อลูกค้าเริ่มจากการเข้าพูดคุยทำตัวสนิทสนมกับลูกค้าที่เข้ามาในสถานบันเทิง หากลูกค้าคนไหนสนใจจะมีการแลกเบอร์โทรศัพท์ไว้เพื่อใช้ในการติดต่อภายหลัง เมื่อมีการติดต่ออีกครั้งจะให้นัดหมายเจอกันตามสถานที่ต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะพบเจอกันในโรงแรมตามที่ใช้บริการนัดไว้ สุวรรณาหรือเพื่อนชายที่สนิทจะเป็นคนพาผู้ค้าประเวณีไปส่งยังสถานที่ดังกล่าว สุวรรณา จะให้ผู้ค้าประเวณีเป็นผู้เก็บเงินจากลูกค้าหลังร่วมประเวณีเสร็จแล้ว เมื่อประมาณ ปี 2545 เพื่อนชายที่สนิทเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้แต่ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอจึงปล่อยตัวไป คงมีแต่เพียงผู้ค้าประเวณีที่ถูกจับและนำตัวไปเสียค่าปรับที่โรงพัก

ตารางที่ 22 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 3

รูปแบบวิธีการ	รายละเอียดวิธีการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณี
1.	การติดต่อกับกลุ่มผู้เที่ยวในเวลากลางคืน
2.	การสอบถามจากกลุ่มเพื่อนที่ต้องการซื้อบริการ

ความล้มพันธ์ในครอบครัว

พ่ออายุ 45 ปี มารดาอายุ 40 ปี พ่อและแม่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พ่อ และแม่ของสุวรรณา จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมายและมี สุวรรณาเป็นลูกเพียงคนเดียว ช่วงที่ สุวรรณาอายุได้ประมาณ 15 ปี พ่อกับแม่ได้แยกทางแล้ว และ โดยพ่อไปพักอาศัยอยู่กับภรรยาอื่นไม่ทราบว่าอยู่ที่ใด บางครั้งจะกลับมาเยี่ยมแม่ที่บ้านและนำเงินมามอบให้ ช่วงหลังพ่อไม่ได้ติดต่อกันเลย ขณะที่ทั้งสองคนอยู่ด้วยกันจะเรื่องทะเลาะกันอยู่ประจำแต่จะเป็นลักษณะของการแอบทะเลาะไม่ให้ได้รับรู้ สุวรรณาต้องแอบฟังถึงได้ทราบว่าพ่อแม่ทะเลาะกัน เมื่อพ่อไปอยู่กับภรรยาอื่น สุวรรณารู้สึกโกรธและเสียใจที่ทำไม่พ่อต้องทิ้งแม่และลูกไปแบบนี้ แม่และตนต้องอยู่ลำพัง ต่อสู้ชีวิตอย่างลำบาก สุวรรณาจะพยายามหาเงินมาให้ครอบครัว บางครั้งสุวรรณาแอบขโมยเอาเงินของแม่ไปเที่ยวกลางคืนและถูกจับได้โดนลงโทษด้วยการตี ด้วยสิ่งของที่อยู่กับเสื้อติดข้อมือพร้อมกับตุ้มในทางที่ไม่ได้อยู่เสมอ

แม่จะคอยสั่งสอนให้ต่อสู้ชีวิตเพียงลำพัง สอนให้รู้จักไปทำงานนอกบ้านหาเงินมาใช้ด้วยแรงงานของตนเอง อย่าพยายามให้คนอื่นมาช่วย ให้ช่วยด้วยการทำงานของตนเองก่อน สุวรรณา รู้สึกว่าครอบครัว

ที่เป็นอยู่อย่างกว้าง โศกเดี่ยวขาดผู้นำไม่ค่อยมีใครมาอบรมขัดเกลามากนัก เพราะแต่ก่อนจะมีพ่อคอยทำงาน แม่จะสามารถดูแลลูกได้มากขึ้นกว่าในปัจจุบัน หลังจากที่ขาดพ่อไป จึงต้องทำงานเพียงลำพังไม่มีใครคอยปรึกษา เวลาที่มีงานทางญาติฝ่ายพ่อ แม่จะไม่พาไป เหมือนแต่ก่อนทำให้สุวรรณษาารู้สึกว่าครอบครัวมีปัญหาไม่มีความสมบูรณ์เหมือนครอบครัวอื่น บางครั้งเห็นเพื่อนบ้านมีครอบครัวสมบูรณ์พร้อมพ่อแม่ลูกรู้สึกอิจฉา เพราะมีความสมบูรณ์มากกว่า

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

จำนวนผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่ในระบบบัญชีมีอยู่โดยประมาณ 50 คน บางครั้งผู้ค้าประเวณีจะเข้ามาติดต่อเมื่อมีการขาดสนในด้านการเงินจึงจะติดต่อมา พวกผู้ค้าประเวณีที่อยู่ในบัญชีจะมีราคาอยู่ที่ประมาณ 1,200 – 4,000 บาท ลูกค้าส่วนใหญ่จะต้องการผู้ค้าประเวณีที่มีรูปร่างสมส่วน มีหน้าอกหน้าตาดี ผิวขาว ผู้ค้าประเวณีจะเป็นผู้เก็บเงินเองจากลูกค้าหลังจากเสร็จการร่วมประเวณีแล้ว โดยสามารถแบ่งประเภทของผู้ค้าประเวณีโดยพิจารณาจากการคัดเลือกของ สุวรรณษา ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 3

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อายุต่ำกว่า 18 ปี	15	30.0
อายุ 18 – 30 ปี	35	70.0
อายุมากกว่า 30 ปี	-	0.0
รวม	50	100.0

ตารางที่ 24 แสดงกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกพิจารณาจากราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 3

ราคาของผู้ค้าประเวณี	ประเภทของผู้ค้าประเวณี
1,200 – 2,000 บาท	วัยรุ่นที่มีหน้าตา รูปร่างดีพอสมควร
2,001 – 4,000 บาท	วัยรุ่นที่มีหน้าตา รูปร่างดีมาก เช่น ผิวขาว หน้าหวาน สูงประมาณ 165 เซนติเมตรขึ้นไป

อัตราค่าส่วนแบ่งจะอยู่ที่ร้อยละ 50 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี มีบางครั้งที่ผู้ค้าประเวณีขอส่วนแบ่งมากกว่าตามเกณฑ์เพราะผู้ค้าประเวณีมีความจำเป็นต้องใช้เงินจริง จำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการต่อวันจะอยู่ที่ประมาณ 4 – 10 คน หากคิดเป็นรายได้ต่อเดือนจะอยู่ที่ประมาณ 150,000 บาท รายได้ดังกล่าวคิดว่าอยู่ในระดับที่สูง

ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

สุวรรณษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวผู้ค้าประเวณีว่า เป็นเหมือนบุคคลทั่วไปที่ต้องการหาเงินให้เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายประจำวัน ไม่ควรมองว่าผู้ค้าประเวณีเป็นคนเลว การค้าประเวณีเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่สังคมทั่วไป เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ ไม่มีทางที่รัฐบาลจะกำจัดการทั้งหมด ทุกวันนี้ผู้ค้าประเวณีส่วนใหญ่ไม่ใช่ผู้หญิงอายุวัยกลางคนเหมือนแต่ก่อน แต่เป็นเด็กวัยรุ่นเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็เป็นผู้ค้าประเวณีได้แล้ว และรูปแบบดังกล่าวก็ยากที่จะแก้ไข บอกปิดไม่ได้ว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเองก็มักจะใช้บริการจากการค้าประเวณีด้วยเหมือนกัน รัฐบาลควรที่จะเร่งแก้ไขมากกว่าการจับกุม ตราบดที่ปัญหาสังคมไทยยังมีความยากจน ความเจริญจากวัฒนธรรมตะวันตกที่ได้เติบโตมากขึ้นในสังคม เข้ามาเกี่ยวพันอยู่ ธุรกิจการค้าประเวณีไม่มีทางหมดไป และทุกวันนี้ไม่ได้มีแต่ผู้หญิงที่มีการค้าประเวณี ปัจจุบันเด็กผู้ชายหน้าตาดีก็กลายเป็นผู้ค้าประเวณีแล้วเช่นเดียวกัน

สำหรับกฎหมายไทยเกี่ยวกับการค้าประเวณี มีความคิดเห็นว่า กฎหมายที่บ้านเมืองกำหนดไว้ไม่สามารถช่วยในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีได้ เป็นแค่เครื่องมือให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อเป็นช่องว่างในการหาเงินของเจ้าหน้าที่เสียเอง ผลประโยชน์ที่มีมากกว่าเอเยนต์ค้าประเวณีคือเจ้าหน้าที่บ้านเมือง กระบวนการค้าประเวณีที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ต่างมีวิธีการต่าง ๆ ที่สามารถรอดพ้นจากการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เอเยนต์ค้าประเวณีส่วนใหญ่ในปัจจุบันต่างก็เป็นนักศึกษาตามสถาบันที่มีชื่อเสียง หรือเป็นคนที่เบื้องหน้ามีอาชีพการงานที่สุจริตเหมือนคนทั่วไปก็มี รัฐบาลควรหาทางแก้ไขมากกว่านี้

ผู้ให้ข่าวคนที่ 4 : นางสาว พรทิพย์ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

พรทิพย์ มีอายุขณะให้สัมภาษณ์ 23 ปี 8 เดือน เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ อุดอ เมือง จังหวัดนครปฐม ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ที่หอพักแห่งหนึ่งในเขตคลองตัน กรุงเทพมหานคร ยังไม่ได้แต่งงาน มีเพื่อนชายที่สนิทกันพักอาศัยอยู่กับพรทิพย์ ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง พ่อและแม่แยกทางกัน โดยแม่พักอาศัยอยู่ที่ อุดอ เมือง จังหวัดนครปฐม ส่วนพ่อไม่ทราบว่าจะอยู่ที่ใด พรทิพย์มีน้องสาวอยู่หนึ่งคน ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขต อุดอ เมือง จังหวัดนครปฐม

ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเอเจนต์ค่าประเวณีของ พรทิพย์ ได้ เนื่องจากได้ให้เพื่อนที่รู้จักกับกลุ่มเอเจนต์ค่าประเวณีโดยมีความสนิทสนมกันอยู่ในระดับหนึ่งระหว่างเพื่อนของผู้วิจัยและกลุ่มเอเจนต์ค่าประเวณี พรทิพย์เป็นหนึ่งในกลุ่มเอเจนต์ค่าประเวณีที่เพื่อนของผู้วิจัยรู้จักกันดี ผู้วิจัยได้ให้เพื่อนเข้าไปติดต่อสอบถามความสมัครใจจากกลุ่มเอเจนต์ค่าประเวณีก่อน โดยบอกวิธีการเก็บข้อมูลเป็นรูปแบบของการสัมภาษณ์ การปกปิดชื่อสกุลที่แท้จริงของผู้ให้สัมภาษณ์ การใช้นามสมมติในการรายงานผลการเก็บข้อมูล เพื่อให้ผู้สัมภาษณ์เกิดความมั่นใจในการให้ข้อมูลที่สำคัญอย่างแท้จริง พรทิพย์ เป็นหนึ่งในกลุ่มเอเจนต์ค่าประเวณีที่ยินยอมให้ข้อมูลการค่าประเวณี เพื่อนของผู้วิจัยจึงได้ให้เบอร์โทรศัพท์ของพรทิพย์ไว้ใช้ติดต่อ ผู้วิจัยได้ติดต่อและนัดพบกันที่ร้านอาหารญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในย่านคลองตัน ได้แนะนำว่าการเก็บข้อมูลครั้งนี้ได้เข้ามาศึกษาในฐานะเป็นนักศึกษาปริญญาโท พร้อมแนะนำวิธีการเก็บข้อมูลจาก พรทิพย์ ในฐานะเป็นผู้ให้สัมภาษณ์

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล พบว่า พรทิพย์ เป็นคนจังหวัดนครปฐม รูปร่างผอมสูงประมาณ 160 เซนติเมตร หน้าเป็นรูปสี่เหลี่ยมคางหมู คิ้วหนา ตาจมูกปกติ ไร้มวยาวประบ้าย้อมผมสีทอง ชอบแต่งกายใส่เสื้อเชิ้ตสวมกางเกงยีนส์ขาขาว รอยแผลตำหนิอยู่ที่หางคิ้วด้านขวามือของพรทิพย์ มีรอยนต์เก้งฉี่เป็นขนพาดหน้า การพูดจามีความเป็นกันเอง มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับคนที่เข้ามาสนทนาด้วยทุกครั้ง ที่พบกันจะมาพร้อมกับแฟนหนุ่มของพรทิพย์ ทราบข้อมูลว่า เป็นนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยเดียวกับที่ พรทิพย์ เรียนอยู่

ภาระหนี้สิน

พ่อแม่ของพรทิพย์ประกอบอาชีพเป็นชาวสวนปลูกส้มโออยู่ที่ อุดม เมือง จังหวัดนครปฐม ทั้งสองต่างช่วยกันดูแลสวนที่ปู่ได้ยกให้เป็นทรัพย์สินแก่พ่อได้ดูแลหลังจากที่พ่อแม่ได้แต่งงานกัน ส่วนใหญ่งานดูแลสวนส้มโอ พ่อจะเป็นผู้ดูแลเอง โดยมีแม่คอยเป็นคนคิดเงินภายในครอบครัว ในช่วงปี 2540 พ่อและแม่ได้แยกทางกันในช่วงอายุได้ประมาณ 17 ปี แม่ต้องทำงานหนักที่สวน ส้มโอเขต อุดม เมือง จังหวัดนครปฐม โดยปกติภาระหนักจะเป็นพ่อที่ทำหน้าที่ในการดูแลเป็นส่วนใหญ่ งานทุกอย่างแม่ต้องทำเองทั้งหมด ฐานะทางบ้านเดิมในระดับปานกลาง ต้องมีค่าใช้จ่ายมากขึ้นกว่าเดิม เงินที่เคยมีใช้จากการทำงานของพ่อไม่มีอย่างเคย ช่วงหลังเศรษฐกิจตกต่ำ การปลูกและจำหน่ายส้มโอในช่วงปี 2543 เกิดแยกลง แม่ต้องไปกู้ยืมเงินจากเพื่อนบ้านที่ปล่อยเงินกู้มาใช้ในการปลูกสวนส้มโอ อีกทั้งสุขภาพร่างกายของแม่ที่ทรุดลงรวมทั้งภาระที่ต้องเลี้ยงดูลูกทั้งสองคน ทำให้ต้องไปกู้ยืมเงินจากธนาคารต่าง ๆ โดยรวมประมาณ 500,000 บาท แม่ได้หันไปประกอบอาชีพแม่ค้าขายส้มโอแทน รายได้ที่มีอยู่ส่วนหนึ่งต้องแบ่งไปใช้หนี้ต่าง ๆ ที่เหลือจึงเก็บไว้ใช้ภายในครอบครัว แม่ไม่ยอมให้พรทิพย์และน้องลาออกจากโรงเรียนเพื่อหารายได้เสริม แม่บอกว่าอยากให้เรียนสูง ๆ จบการศึกษามาจะได้ไม่ต้องลำบากเหมือนแม่ของตน พรทิพย์ได้ไปเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขตคลองตัน กรุงเทพมหานคร โดยการฝากฝังของญาติทางฝ่ายแม่ โดยพักอาศัยอยู่ด้วยกัน หลังจากที่ได้เรียนไปได้ระยะหนึ่ง พรทิพย์ได้ขออนุญาตไปพักอาศัยอยู่ที่หอพักแห่งหนึ่ง โดยแอบให้เพื่อนชายที่สนิทไปพักอาศัยอยู่ด้วยกัน เพื่อนชายดังกล่าวมีรายได้เสริมซึ่งทราบภายหลังว่าเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

ช่วงระยะเวลาที่ได้เข้าไปพักอาศัยที่หอพักแห่งหนึ่งในย่านที่มีธุรกิจค้าประเวณีแอบแฝงอยู่ ความสนิทสนมกับเพื่อนกลุ่มหนึ่งที่มืออาชีพเป็นหญิงค้าประเวณีได้ชักชวนให้หาเงินด้วยวิธีการที่เพื่อนทำอยู่ พรทิพย์จึงได้หาเงินเสริมด้วยการเป็นหญิงค้าประเวณีอยู่ระยะหนึ่ง เพื่อนชายที่มืออาชีพเป็นเอเยนต์ค้า

ประเวณีได้เลิกอาชีพดังกล่าวไป และได้เข้าไปทำงานที่กรุงเทพมหานคร พรทิพย์จึงเริ่มหันมาประกอบอาชีพดังกล่าวเอง พรทิพย์เป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาแล้วประมาณ 3 ปี รายได้ส่วนใหญ่นำไปช่วยเหลือแม่ของตนที่ จังหวัดนครปฐม อีกส่วนเป็นค่าใช้จ่าย ส่วนตัวต่าง ๆ ปัจจุบันที่บ้านยังมีภาระหนี้สินอยู่จำนวนหนึ่ง

โดยสรุปแล้ว พรทิพย์มีหนี้สินที่ต้องชำระก่อนที่จะมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี เป็นหนี้สินที่เกิดขึ้นจากที่ครอบครัวได้ไปกู้ยืมเงินเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว ประมาณ 500,000 บาท ภายหลังจากที่ได้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณีแล้ว เงินส่วนหนึ่งที่ได้มาจะใช้เป็นค่าใช้จ่ายชำระหนี้สินจำนวน 200,000 บาท ยังเหลืออยู่ประมาณ 300,000 บาท

ความล้มพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

เส้นทางที่ พรทิพย์ ได้เข้ามาสู่วงการของธุรกิจการค้าประเวณีเริ่มต้นช่วงประมาณ ปี 2543 ขณะนั้นได้เข้าเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขตคลองตัน กรุงเทพมหานครพรทิพย์ได้รู้จักกับเพื่อนกลุ่มที่ชอบเที่ยวกลางคืนตาม สถานบริการย่านคลองตัน กรุงเทพมหานคร หลังจากที่ พรทิพย์ ทราบข่าวจากทางบ้านว่า รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ ตนจึงได้หางานทำเป็นอาชีพเสริม ด้วยการเป็นค้าประเวณีโดยการชักชวนของเพื่อนที่รู้จัก

เอเยนต์ที่ทำการติดต่อ พรทิพย์ เป็นเพื่อนชายรู้จักกันที่มหาวิทยาลัย เมื่อมีลูกค้าติดต่อเข้ามาเอเยนต์จะติดต่อทางโทรศัพท์หรือไม่ก็จะมาเรียกที่ห้องพัก เอเยนต์จะให้เด็กมารับไปส่งในสถานที่ที่ลูกค้านัดให้ไปพบ ราคาส่วนใหญ่จะอยู่ที่ประมาณ 1,200 – 1,500 บาท หักส่วนแบ่งเอเยนต์ไปประมาณ 500 – 800 บาท พรทิพย์ ได้ประกอบอาชีพค้าประเวณีไปได้ประมาณ 4 เดือน เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าจับกุมตนและเพื่อนอีกหลายคนในข้อหา เป็นหญิงค้าประเวณี ติดต่อ ชักชวน แนะนำให้ผู้อื่นร่วมประเวณีในที่สาธารณะ เอเยนต์ค้าประเวณีที่ติดต่ออยู่เสมอได้เลิกอาชีพดังกล่าวไป และเข้าไปทำงานอยู่ที่กรุงเทพมหานคร

หลังจากนั้น พรทิพย์ได้ศึกษาวิธีการต่าง ๆ ที่เคยรับรู้และหันมาประกอบอาชีพเอเยนต์ค้าประเวณีเริ่มต้นด้วยการหาผู้ค้าประเวณี ส่วนหนึ่งมาจากรายชื่อที่ได้มาจากเพื่อนชายที่เป็นเอเยนต์มาก่อน จะติดต่อไปเพื่อให้ทำความรู้จักกันและแลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์กัน อีกวิธีจะหาจากกลุ่มเพื่อนวัยรุ่นด้วยกันที่มี

ลักษณะหน้าตาดี รวมทั้งเพื่อนที่รู้จักตามสถานบริการต่าง ๆ เมื่อมีบัญชีรายชื่อผู้ค้าประเวณีประมาณ 30 คน จึงติดต่อกับลูกค้าต่าง ๆ จากรายชื่อของเอเยนต์คนเก่าที่เก็บไว้

ตารางที่ 25 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 4

รูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณี	รายละเอียดรูปแบบการติดต่อ
1.	การหาผู้ค้าประเวณีจากรายชื่อที่ได้มาจากกลุ่มเพื่อนที่เป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน
2.	การติดต่อกับกลุ่มเพื่อนวัยรุ่นที่ต้องการเงิน
3.	การติดต่อกับกลุ่มผู้เที่ยวในเวลากลางคืน ตามสถานบริการต่าง ๆ
4.	การติดต่อผู้ค้าประเวณีกับกลุ่มเอเยนต์ค้าประเวณีรายอื่น
5.	การติดต่อกับบุคคลที่พักอาศัยอยู่ในละแวกใกล้เคียงกับผู้ให้ข่าว

ราคาต่อรองของผู้ค้าประเวณีที่กำหนดไว้อยู่ที่ประมาณ 2,000 – 10,000 บาท จำนวนผู้ใช้บริการส่วนใหญ่อยู่ที่ 5 – 10 คนต่อวัน อัตราส่วนแบ่งจะได้ประมาณ 40 – 60 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี ผู้ซื้อบริการจะมีตั้งแต่เด็กวัยรุ่นจนถึงเจ้าของกิจการระดับใหญ่ พรทิพย์ จะเป็นผู้คัดเลือกหน้าตาเด็กเอง ชื่อเสียงในแวดวงธุรกิจค้าประเวณีได้เติบโตอย่างรวดเร็ว ลูกค้าส่วนใหญ่จะใช้บริการอยู่เสมอ การพูดจาที่ไพเราะ การเอาใจลูกค้าไม่ว่าจะเป็นการพาเด็กไปส่งตามสถานที่ต่าง ๆ พรทิพย์ เคยถูกเจ้าหน้าที่เข้าจับกุมขณะล่อซื้อให้นำผู้ค้าประเวณีไปส่งที่โรงแรมหรูแห่งหนึ่งในย่านพัทยา จังหวัดชลบุรี แต่ในการจับกุมครั้งนั้น เจ้าหน้าที่ไม่สามารถจับกุมได้เนื่องจาก พรทิพย์ รู้ทันก่อนที่จะเข้าจับกุม จึงเหลือแต่เพียงผู้ค้าประเวณีที่ถูกดำเนินคดีเสียค่าปรับ พรทิพย์ ให้ข้อมูลว่าต้องดูแลเจ้าหน้าที่ทุกครั้งที่มีการติดต่อมาบ่อยครั้งจะมีเจ้าหน้าที่เข้ามาติดต่อเพื่อขอเงินใช้โดยชอบอ้างว่า เอาไปใช้ทำงานต่างจังหวัดบ้าง รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีต่อเดือนโดยประมาณอยู่ที่จำนวน 100,000 บาท

ตารางที่ 26 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค่าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 4

รูปแบบวิธีการ	รายละเอียดวิธีการติดต่อผู้ซื้อบริการค่าประเวณี
1.	การสอบถามกับกลุ่มเพื่อนที่ต้องการซื้อบริการค่าประเวณี
2.	การประกาศโฆษณาตามหนังสือพิมพ์
3.	การติดต่อกับกลุ่มเอเยนต์ค่าประเวณีที่รู้จักกัน
4.	การเก็บรายชื่อผู้ซื้อบริการค่าประเวณีที่ผู้ให้ข่าวเคยให้บริการค่าประเวณีมาก่อน

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

พ่ออายุ 48 ปี แม่อายุ 48 ปี พ่อแม่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา สาเหตุมาจากครอบครัวไม่ค่อยนิยมให้ลูกเรียนหนังสือ แต่จะให้ให้ออกมาทำงาน พ่อและแม่จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีลูกด้วยกันสองคน พรทิพย์เป็นลูกคนโต มีน้องสาวอายุประมาณ 20 ปี

พ่อประกอบอาชีพเป็นชาวสวนปลูกส้มโอ อยู่ที่ จังหวัดนครปฐม พ่อมีนิสัยเจ้าชู้ แต่หลังจากที่แต่งงานกับแม่แล้ว พ่อไม่เคยมีนิสัยดังกล่าวให้แม่ต้องลำบากใจ พ่อจะรักลูกมาก พ่อเคยทำโทษเพียงไม่กี่ครั้ง การทำโทษของพ่อจะใช้ไม้ตีที่ก้น รายได้ส่วนใหญ่แม่จะเป็นผู้ดูแล พ่อเป็นคนขยันทำงานอยู่เสมอ เข้าของทุกวันเวลาประมาณ 06.00 น. พ่อจะตื่นขึ้นมาพร้อมแม่ แม่จะเข้าครัวทำกับข้าว ส่วนพ่อจะเข้าไปในดูแลสวน

หลังจากที่พ่อกับแม่แยกทางกัน พรทิพย์ มีความรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงภายในครอบครัวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะแม่ของตน พรทิพย์ ให้ข้อมูลว่า สาเหตุที่พ่อกับแม่แยกทางกันนั้นไม่ทราบสาเหตุที่แท้จริงพยายามถามพ่อกับแม่แล้ว แต่ท่านทั้งสองไม่ยอมบอก พยายามหาเหตุผลมาจนถึงปัจจุบัน แต่เชื่อว่าสาเหตุอาจจะมาจากมีอยู่ครั้งหนึ่งที่พ่อแม่ทะเลาะกันและพูดกันถึงเรื่องที่มีเพื่อนชายของแม่คนหนึ่งเข้ามาพูดคุยกับแม่ที่บ้านพัก แล้วพ่อกลับมาเห็นทั้งคู่กำลังคุยกันอยู่ ประกอบกับช่วงหลังจากที่พ่อกับแม่แยกทางกัน บ่อยครั้งที่กลับไปบ้านที่ จังหวัดนครปฐม แม่จะให้น้องไปเรียกเพื่อนชายคนดังกล่าวมากินข้าวที่บ้าน บ้างครั้งกลับมาที่บ้านไม่พบแม่สอบถามน้องสาวบอกว่า แม่ไปทำธุระกับเพื่อนชายดังกล่าวนอกบ้านสักพักจะกลับมา ช่วงหลัง พรทิพย์จะไม่พูดกับเพื่อนชายดังกล่าวของแม่ทั้งที่รู้จัก ไม่ชอบการกระทำดังกล่าวที่แม่ปฏิบัติอยู่ทุกวันนี้รวมทั้งน้องสาวเองก็ไม่ชอบเช่นกัน พรทิพย์ มักจะชวนน้องสาว ไปเที่ยวกลางคืนอยู่

เสมอ แม่ของ พรทิพย์ จะอนุญาตให้ไปตลอดไม่เหมือนแต่ก่อนที่พ่อกับแม่จะไม่อนุญาตให้ไปที่ยวกลางคืน คนในครอบครัวไม่เคยเข้ายุ่งเกี่ยวกับการค้าประเวณี

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

จำนวนผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่ในระบบบัญชีประมาณ 50 คน ส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาหน้าตาดี เป็นเพื่อน หรือไม่ก็รุ่นน้องที่เรียนอยู่ในสถาบันเดียวกัน หรือต่างสถาบัน การไปรับส่งผู้ค้าประเวณีจะใช้รถยนต์ที่ได้มาจากการค้าประเวณี ราคาค่าตัวของผู้ค้าประเวณีอยู่ที่ 2,000 – 5,000 บาท

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 4

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อายุต่ำกว่า 18 ปี	-	0.0
อายุ 18 – 30 ปี	36	72.0
อายุมากกว่า 30 ปี	14	22.0
รวม	50	100.0

ตารางที่ 28 แสดงประเภทของกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 4

ราคาของผู้ค้าประเวณี	ประเภทของผู้ค้าประเวณี
2,000 – 3,000 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่มีประสบการณ์ทางด้านค้าประเวณีมาก หรือที่วัยรุ่นชอบเรียกศัพท์ว่า “เครื่องหลวม”
3,000 – 5,000 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่มีรูปร่างหน้าตาดี มีประสบการณ์ทางด้านงานบันเทิง อยู่บ้าง

อัตราส่วนแบ่งอยู่ที่ 40 – 60 จำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการส่วนจะอยู่ที่ 5 – 10 คน รายได้ ต่อวันจะอยู่ที่ประมาณ 5,000 บาท หากคิดเป็นรายได้ต่อเดือนจะอยู่ที่ประมาณ 150,000 บาท รายได้ดังกล่าวถือว่าอยู่ในระดับสูง รายได้ดังกล่าวยังไม่ได้หักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ค่าใช้จ่ายทางบ้านที่จังหวัดนครปฐม ค่าใช้จ่ายในการติดต่อผู้ค้าประเวณี ค่าดูแลเจ้าหน้าที่ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่าง ๆ หากผลประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับต่ำคงไม่ประกอบอาชีพนี้ต่อไป

ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

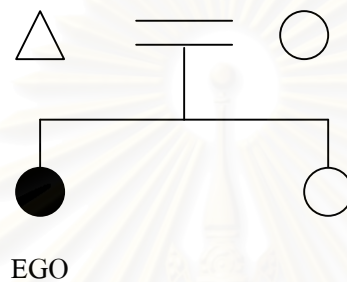
พรทิพย์ คิดเห็นว่า ธุรกิจการค้าประเวณีไม่ได้มีผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบัน สถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ส่วนผู้ใช้บริการก็ไม่ใช่ผู้ที่กระทำผิดต่อสังคม การที่ผู้ใช้บริการมาติดต่อให้หาผู้ค้าประเวณีเป็นเรื่องส่วนตัวของลูกค้าเอง กฎหมายไม่ควรที่จะมาลงโทษกัน อีกทั้งเอเยนต์ค้าประเวณีในปัจจุบันไม่ได้มีการบังคับ ชูเชิญ หลอกลวงให้เด็กมาค้าประเวณี ตรงกันข้ามเด็กต่างหากที่วิ่งเข้ามาติดต่อให้ช่วยหาลูกค้าให้ พรทิพย์มองว่าวัฒนธรรมการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือย ความต้องการทางด้านวัตถุสิ่งของที่มีราคาต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุส่วนหนึ่งให้เด็กต้องการหาเงินพิเศษด้วยการค้าประเวณี กฎหมายไทยควรจะต้องแก้ไขทางการระบุเฉพาะเจาะจงในการลงโทษกับกระบวนการค้าประเวณีที่มีการหลอกลวง ให้เด็กค้าประเวณี ไม่ใช่เหมารวมให้กลุ่มเอเยนต์ค้าประเวณีแบบ พรทิพย์ เป็นผู้ผิดกฎหมายด้วย พรทิพย์มองว่าการค้าประเวณีไม่ได้เป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรม แต่เป็นเรื่องของการซื้อขายสินค้าที่เป็นคนเท่านั้น หากถามไปที่ผู้ค้าประเวณีเอง ก็มีความรู้สึกเป็นเรื่องธรรมดาที่ต้องการเงิน อีกฝ่ายก็พร้อมที่จะจ่ายเงินในการให้บริการ รัฐต่างหากที่ควรจะนำธุรกิจดังกล่าวนี้มาทำให้ถูกกฎหมาย เหมือนกับธุรกิจห่วยเถื่อน ที่รัฐเป็นผู้ดูแลจัดการเอง

ผู้ให้ข่าวคนที่ 5 : นางสาว ยุวดี (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ยุวดี มีอายุขณะให้สัมภาษณ์ 24 ปี 2 เดือน นับถือศาสนาพุทธ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีภูมิลำเนาอยู่ จังหวัดอยุธยา ปัจจุบันได้เข้าพักอาศัยอยู่ที่ร้านเสริมสวยแห่งหนึ่ง ย่านพัฒนาพงษ์ กรุงเทพมหานคร บิดาและมารดา พักอาศัยอยู่ที่ จังหวัดอยุธยา ในเขต อัมพอ ผักไห่ ยุวดี มีน้องสาวอยู่อีกคนอายุประมาณ 20 ปี ยุวดีจบการศึกษาในระดับ ปวช.ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในเขต จังหวัดอยุธยา

ส่วนน้องสาวยังเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งใน จังหวัดอยุธยา เมื่อ ยุวดี เรียนจบได้ออกมาทำงานเสริมสวยภายใน กรุงเทพมหานคร เริ่มแรกได้เข้ามาพักอาศัยอยู่กับญาติทางพ่อ ต่อมาญาติได้แนะนำให้ไปสมัครเป็นช่างเสริมสวย เพราะเห็นว่า ยุวดี มีความถนัดทางด้านนี้อยู่ พ่อและแม่มีอาชีพทำไร่อยู่ที่ อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจาก ยุวดี ด้วยการแนะนำจากเพื่อนกลุ่มหนึ่งที่รู้จักกัน เนื่องจากมีความสนิทสนมกับ ยุวดี ซึ่งมีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี กลุ่มเพื่อนได้ไปพูดคุยกับยุวดี ในเรื่องการวิจัยเกี่ยวกับการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีให้ได้รับทราบ พร้อมบอกวิธีการเก็บข้อมูล การปกปิดข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้ข่าวว่าเป็นใคร โดยใช้นามสมมติ ปกปิดนามที่แท้จริงไว้ ปรากฏว่า ยุวดี ยินยอมให้ข้อมูล จึงได้ให้เบอร์โทรศัพท์ติดต่อไว้ ผู้วิจัยได้ติดต่อ ยุวดี ในภายหลัง จากการพูดคุยพบว่า ยุวดี ยินยอมให้ข้อมูล โดยจะต้องปกปิด ชื่อนามที่แท้จริงไว้

ข้อมูลได้เริ่มต้นจากการเก็บข้อมูลบุคคล คือ ยุวดี มีรูปร่าง สูงพอม อายุประมาณ 20 – 25 ปี หน้าสีเหลือง ไข้ผมยาวถึงกลางหลังข้อมผมเป็นสีทองปนกับผมสีดำ พุดจาเป็นกันเองกับผู้วิจัยทุกครั้งที่พบกัน รวมถึงคนอื่นที่รู้จัก ชอบเสริมสวยตั้งแต่ใบหน้าจนถึงร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นการนวดหน้า อบไอน้ำ เป็นต้น

ภาระหนี้สิน

ครอบครัวมีฐานะความเป็นอยู่ในระดับปานกลาง มีบ้านพักส่วนตัวอยู่ในเขต อตตอ ผักไห่ จังหวัดอยุธยา แม่จะทำงานไม่ค่อยได้มากเนื่องจากสุขภาพไม่ค่อยดี พ่อมีหน้าที่หลักที่ต้องทำงานมากกว่าใครภายในครอบครัว ครอบครัวมีอาชีพทำไร่ข้าวโพด พ่อได้ไปยืมเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและ

สหกรณ์ ไว้จำนวนเงิน 250,000 บาท ไว้สำหรับใช้ในการหาอุปกรณ์ ตลอดจนเมล็ดพันธุ์พืชในการทำไร่ แต่มีอยู่ช่วงหนึ่งที่ไร่ข้าวโพดเกิดเสียหายจากภัยพิบัติของอุทกภัย ประกอบกับมีแมลงที่เป็นศัตรูพืชเข้ามากัดกินไร่ข้าวโพดที่ได้ปลูกไว้ทำให้ครอบครัวต้องขาดทุน พ่อต้องหันไปทำงานรับจ้างอื่นเป็นอาชีพเสริมไม่ว่าจะเป็นรับจ้างฆ่าแหละเนื้อวัว รับค่าจ้างประมาณเดือนละ 3,500 บาท ยูติเป็นคนเรียนหนังสือดี ได้รับทุนเป็นค่าศึกษาอยู่ประจำจนสามารถเรียนจบในระดับ ปวช. ได้ แต่ความต้องการเงินมาช่วยครอบครัวจำเป็นต้องหางานทำเพื่อเงิน จึงตัดสินใจเข้ากรุงเทพมหานคร หางานเสริมเพื่อเป็นทุนให้กับครอบครัวอีกทางหนึ่ง

ยูติได้เข้าพักอาศัยอยู่กับญาติทางพ่อที่กรุงเทพมหานครแล้ว ได้ไปสมัครตามที่ประกาศไว้ในหนังสือพิมพ์แต่ยังไม่มียุติบริษัทใดตอบรับกลับมา สุดท้ายญาติได้พาไปสมัครเป็นช่างเสริมสวยในย่านพัฒนาพงษ์ กรุงเทพมหานคร ในช่วงเวลาที่ทำงานภายในร้านเสริมสวยดังกล่าวได้รู้จักกับหญิงสาวตลอดจนชายประเภทสอง(กะเทย) ที่มีอาชีพค้าประเวณี และเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีจำนวนมากมาย เนื่องจากย่านดังกล่าวจัดเป็นย่านของคนท่องเที่ยวมีทั้งชาวไทยและต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวมากมาย ยูติ ได้รู้จักและแลกเปลี่ยนความรู้ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ จากผู้ค้าประเวณีจนถึงเอเยนต์ค้าประเวณีด้วยความที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับคนอื่นอยู่เสมอ บ่อยครั้งที่ผู้ค้าประเวณีจะชักชวนให้ช่วยหาผู้ใช้บริการค้าประเวณี หากมีจะได้รับแบ่งปันเงินจากการติดต่อ กับเอเยนต์ค้าประเวณีมากมาย จนได้รับความรู้ทางการค้าประเวณีในระหว่างมีการเสริมสวย ยูติ ได้ติดต่อหาผู้ใช้บริการบ่อยครั้งจนสามารถสร้างสมาชิกประจำส่วนตัวได้ ต่อมาจึงลาออกจากร้านเสริมสวยดังกล่าวและมาเปิดเป็นร้านเสริมสวยส่วนตัว แจกที่มาใช้บริการจะมีทั้ง ผู้ค้าประเวณี เอเยนต์ค้าประเวณี ผู้ใช้บริการค้าประเวณี ภายในร้านจะมีอัลบั้มรูปถ่ายของผู้ค้าประเวณีเก็บไว้เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้พิจารณา ดู สำหรับทุนที่ใช้เปิดร้านเสริมสวยนั้น ยูติ ได้ไปกู้ยืมเงินมาจากธนาคารแห่งหนึ่งในราคาประมาณ 200,000 บาท ปัจจุบันได้ชำระหนี้สินหมดแล้ว ยังคงเหลือหนี้สินของครอบครัวเท่านั้น ยูติ ได้แบ่งปันเงินที่ได้จากการค้าประเวณีโดยแบ่งไว้สามส่วนคือ ส่วนแรกแบ่งให้กับทางบ้านเป็นจำนวนเงิน 20,000 บาท ส่วนที่สองแบ่งไว้ใช้ใช้จ่ายส่วนตัว ส่วนที่สามแบ่งไว้ใช้เป็นการใช้จ่ายในการติดต่อค้าประเวณี

สรุป ยูติ มีภาระหนี้สินจากทางบ้านอยู่ประมาณ 250,000 บาท ปัจจุบันยังช่วยทางบ้านจ่ายหนี้สินดังกล่าวอยู่โดยช่วยจ่ายไปแล้วประมาณ 100,000 บาท ภาระหนี้สินก่อนที่ ยูติ จะมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมีอยู่ประมาณ 200,000 บาท ปัจจุบันได้จ่ายหนี้สินดังกล่าวหมดสิ้นแล้ว

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

ยูดี ได้เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี หลังจากที่ครอบครัวประสบความล้มเหลวทางด้านการทำไร่ข้าวโพด จากผลพวงของน้ำท่วมประกอบกับมีแมลงมากัดกินทำให้ขาดทุนจากเกษตรกรรมดังกล่าวที่ได้ทำไว้ ยูดีจึงเข้ากรุงเทพมหานครเพื่อหางานทำ โดยได้อาศัยอยู่กับญาติผู้ใหญ่ ได้เข้ามาทำงานเป็นช่างเสริมสวยในย่านพัฒนาพงษ์ กรุงเทพมหานคร ช่วงเวลาที่ทำงานภายในร้านเสริมสวยดังกล่าวได้รู้จักกับกลุ่มผู้ค้าประเวณี รวมทั้งเหล่าเอเยนต์ค้าประเวณีจำนวนมากมาย เนื่องจากในย่านดังกล่าวจัดเป็นย่านเศรษฐกิจ มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวมากมาย ทำให้ ยูดี ได้รู้จักกับเอเยนต์ค้าประเวณีมากมาย และได้รับรู้เรื่องราวกระบวนการ เกี่ยวกับการค้าประเวณีในระหว่างที่เป็นช่างเสริมสวย ด้วยความต้องการหาเงินในช่วงนั้นจึงตกลงเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

เริ่มต้นจากต้องทราบข้อมูลระดับราคากลุ่มผู้ค้าประเวณี ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ราคาประมาณ 1,500 – 5,000 บาท หากเป็นกลุ่มผู้ค้าประเวณีซึ่งเป็นชาวต่างชาติจะอยู่ที่ประมาณ 3,000 – 6,00 บาท เมื่อได้บัญชีข้อมูลเบอร์โทรศัพท์ของกลุ่มผู้ค้าประเวณีจำนวนพอสมควรแล้ว เริ่มติดต่อกับ กลุ่มเอเยนต์ค้าประเวณีที่รู้จักสนิทสนมกัน ให้ช่วยหาลูกค้าที่ต้องการใช้บริการ โดยจะหักค่าหัวคิวให้กับเอเยนต์รายที่สามารถติดต่อได้ หลังจากการติดต่อลูกค้าโดยทางอ้อมแล้ว ต่อมา ยูดี สามารถ ติดต่อกับกลุ่มผู้ซื้อบริการโดยตรงจากการพาผู้ค้าประเวณีไปส่งตามที่ต้องการ มีการพูดคุย แลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์กัน ทำให้ ยูดี มีเงินเพิ่มมากขึ้น ยอมรับว่าการคบหาสมาคมกับกลุ่มผู้ค้าประเวณีต่าง ๆ ทำให้ตนเข้ามาสู่กระบวนการค้าประเวณีไปด้วย

ตารางที่ 29 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 5

รูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณี	รายละเอียดรูปแบบการติดต่อ
1.	การจดจำเบอร์โทรศัพท์ของผู้ค้าประเวณีที่รู้จักกัน
2.	การติดต่อกับกลุ่มเอเยนต์ค้าประเวณีที่รู้จัก
3.	การชักชวนกลุ่มเพื่อนที่รู้จักกัน

ตารางที่ 30 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค่าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 5

รูปแบบวิธีการ	รายละเอียดวิธีการติดต่อผู้ซื้อบริการค่าประเวณี
1.	การติดต่อกับกลุ่มผู้เที่ยวในเวลากลางคืน
2.	การประกาศโฆษณาตามหนังสือพิมพ์ประเภท สื่อลามก อนาจาร
3.	การติดต่อกับผู้ซื้อบริการที่เคยใช้บริการมาก่อน

จำนวนลูกค้าที่เข้ามาติดต่อวันหนึ่งมีจำนวน 10 – 15 คน ธุรกิจการเป็นเอเยนต์ค่าประเวณีที่ทำอยู่เงินที่ได้บางส่วนต้องแบ่งไปให้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองที่ดูแลพื้นที่อยู่ เพราะหากไม่ดูแลอาจถูกจับกุมดำเนินคดีได้ บ่อยครั้งจะมีข้าราชการระดับผู้ใหญ่จะสั่งให้ลูกน้องพาผู้ค้าประเวณีมาส่งตามสถานที่ต่าง ๆ

ความล้มพันธ์ในครอบครัว

พ่ออายุ 45 ปี แม่อายุ 43 ปี พ่อและแม่จบการศึกษา ป. 6 สาเหตุที่ได้รับการศึกษาน้อยเนื่องมาจากมีพี่น้องหลายคน ทางบ้านมีฐานะยากจน ไม่มีเงินส่งเรียนหนังสือ ปัจจุบันพ่อและแม่จดทะเบียนอยู่ด้วยกัน พ่อจะเป็นผู้นำภายในครอบครัว ชอบใช้ชีวิตที่เรียบง่ายจึงมักจะประกอบอาชีพทำไร่ พ่อชอบดื่มสุราเป็นอย่างมาก แม่ไม่ชอบดื่ม ขูดิ มองว่าพ่อแม่จะรักน้องสาวมากกว่าตน บางครั้งแอบไปนอนบ้านเพื่อนเพราะงอนพ่อที่เมาสุราอาละวาดในบ้าน อยู่กับเพื่อนเป็นเวลา 2 วัน ไม่เห็นว่าพ่อแม่จะมาตามจึงกลับบ้านไป พอไปถึงพ่อไม่สนใจว่ากลับมาแล้วมีเพียงแม่ที่ดูดำและถามไถ่ว่าหายไปไหนเท่านั้น เวลาเรียนหนังสือได้ในระดับดีไม่เคยได้รับคำชมเชยจากพ่อ มีเพียงแม่ที่ให้กำลังใจและให้ตั้งใจเรียน น้องสาวมักจะทะเลาะกันอยู่เสมอ เรื่องส่วนใหญ่จะมาจากการแย่งสิ่งของที่พ่อแม่ซื้อมาให้เล่น เวลาที่พ่อดื่มสุราจะชอบใช้เสียงดัง พุดจาตุมิ้ง คำด้วยถ้อยคำหยาบคาย และหากแม่เถียงมักจะมีการทำร้ายร่างกายกันอยู่บ่อย ส่วนใหญ่หากพบปัญหาจะปรึกษากับแม่เพียงเท่านั้น พ่อชอบเล่นการพนันชนไก่ ไก่ชนที่บ้านมีอยู่ด้วยกันประมาณ 2-3 ตัว ทุกเช้าพ่อจะนำไก่ชนมาออกกำลังด้วยการเดินรอบบ้านจากนั้นจะนำไก่มาปล้ำตีกันเพื่อประลองกำลัง พ่อมักจะนำไก่ชนไปตีพนันที่บ่อนไก่อยู่ละแวกใกล้เคียง ส่วนใหญ่จะพนันแพ้กลับมาเสมอ พอกลับมาถึงบ้านก็ดื่มสุราแล้วก็หาเรื่องเมาอาละวาด ส่วนแม่ชอบเล่นการพนันไพรมี่ โดยมีมักจะเรียกเพื่อนบ้านใกล้เคียงจำนวน 3 คน รวมตนเป็น 4 คนมาเล่นไพ่ เงินส่วนใหญ่จะอยู่ที่ประมาณ 20 บาท รู้สึกเฉยคิดว่าการเล่นพนันเป็นเรื่องธรรมดา ไม่มีความคิดหรือไม่เหมาะสม หากวันไหนที่แม่เล่นไพ่ได้ก็มักจะได้กินกับข้าวหลายอย่าง

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

จำนวนผู้ค้าประเวณีที่อยู่ในบัญชีจะอยู่ที่ประมาณ 60 คน ราคาจะอยู่ที่ประมาณ 1,200 บาท ถึง 6,000 บาท กรณีถ้าเป็นชาวต่างชาติจะอยู่ที่ราคาประมาณ 3,000 – 6,000 บาท ในวันหนึ่งจะมีผู้ใช้บริการติดต่อทางโทรศัพท์ ประมาณ 10 – 15 คน

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 5

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 18 ปี	-	0.0
อายุ 18 – 30 ปี	42	70.0
อายุมากกว่า 30 ปี	18	30.0
รวม	60	100.0

ตารางที่ 32 แสดงประเภทของกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 5

ราคาของผู้ค้าประเวณี	ประเภทของผู้ค้าประเวณี
1,200 – 2,000 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่มีประสบการณ์การค้าประเวณีมาก
2,000 – 3,000 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่มีรูปร่าง หน้าตาดีมาก ส่วนใหญ่มีอายุประมาณ 20 – 25 ปี
3,000 – 6,000 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่เป็นชาวต่างชาติ

ระบบการแบ่งจ่ายเงินที่ได้จากการค้าประเวณีจะอยู่ที่ 40 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี ต่อมาภายหลังได้มีการปรับอัตราโดยยุติจะได้รับที่ 50 และผู้ค้าประเวณีได้รับ 50 เช่นเดียวกัน เนื่องจากต้องใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางส่งผู้ค้าประเวณีไปยังสถานที่ลูกค้านัดหมายให้มาพบเจอ รายได้ที่ได้รับจากการค้าประเวณีจะอยู่ที่ประมาณ 100,000 – 200,000 บาท เงินที่ได้รับเป็นผลประโยชน์ตอบแทนที่อยู่ในระดับสูง แต่ก็เสี่ยงต่อการจับกุมของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง จำเป็นที่จะต้องรู้จักกับเจ้าหน้าที่ไว้เพื่อคอยดูแล เงินที่ได้ดังกล่าวยังไม่รวมกับการหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มีทั้งค่าใช้จ่ายในการเป็นค่าเช่าตึกในการเปิดร้านเสริมสวย ค่าอุปกรณ์ต่าง ๆ ในกิจการของร้านเสริมสวย ค่าดูแลของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง เป็นต้น

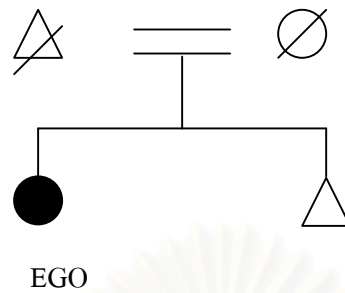
ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

ยูวดี คิดว่ากระบวนการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ไม่ได้ก่อความเดือดร้อนให้กับสังคม ไม่ได้ทำให้ใครได้รับความเสียหาย ผู้ค้าประเวณี และเอเยนต์ค้าประเวณี เป็นคนกลุ่มหนึ่งเหมือนคนทั่วไปที่ต้องการมีเงินจำนวนมากไว้ใช้สำหรับครอบครัวของตน ไม่ได้ทำให้ใครได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย การค้าประเวณีไม่จัดเป็นอาชญากรรมเหมือนกับที่สังคมมองไว้ ส่วนผู้ให้บริการก็ไม่ได้ทำให้ใครได้รับความเสียหายเป็นความต้องการของมนุษย์ทั่วไปที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์เหมือนกับคนทั่วไป การค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ช่วยบำบัดความต้องการทางเพศของคนให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่เป็นปกติ ไม่ได้ขัดต่อศีลธรรมแต่อย่างใด กฎหมายไม่ควรมีการลงโทษกลุ่มคนเหล่านี้ด้วยการจำคุก หรือด้วยวิธีการรุนแรง แต่ควรที่จะมุ่งแก้ไขมากกว่าการปราบปราม

ผู้ให้ข่าวคนที่ 6 : นาง สุนีย์ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

สุนีย์ มีอายุขณะให้สัมภาษณ์ประมาณ 30 ปี 6 เดือน เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่ที่ เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันยังคงพักอาศัยอยู่ในละแวกใกล้เคียง พ่อและแม่ได้เสียชีวิตลงเมื่อ สุนีย์ อายุได้ประมาณ 17 ปี เนื่องจากอุบัติเหตุทางเรือ คงเหลือไว้แต่เพียงบ้านพักหลังหนึ่งและเงินจำนวนก้อนหนึ่ง สุนีย์ ต้องอยู่ในความดูแลของน้าสาว สุนีย์ ต้องเลี้ยงดูน้องชายอีกคนที่อายุประมาณ 12 ปี จึงต้องออกจากโรงเรียนในช่วงกำลังเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ช่วงที่หางานอยู่นั้นได้เข้าไปทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟ อาหารที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง สุนีย์ เป็นผู้หญิงที่หน้าตาดี ได้เชื้อเงินจากมารดา และได้มีเพื่อนแนะนำงานที่ได้เงินมาก สุนีย์ มีความจำเป็นต้องทำจึงไปตามคำแนะนำของเพื่อน โดยได้สมัครเป็นพนักงานหมอนวดที่นวดแผนโบราณแห่งหนึ่งในย่านห้วยหมาก รายได้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการค้าประเวณีไว้คอยดูแลการเรียนของน้องชายและค่าใช้จ่ายภายในบ้าน ช่วงที่ทำงานอยู่นวดแผนโบราณมีนักธุรกิจคนหนึ่งคอยดูแลค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ ภายหลังได้ให้ สุนีย์ เป็นเจ้าของร่วมกันดูแลธุรกิจคาราโอเกะแห่งหนึ่งย่านห้วยหมากแทนนักธุรกิจที่ดูแลอยู่ เนื่องจากต้องไปดูแลธุรกิจด้านอื่น ต่อมานักธุรกิจดังกล่าวได้ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์เสียชีวิต สุนีย์ จึงได้เป็นเจ้าของร้านดูแลธุรกิจ คาราโอเกะเพียงลำพัง โดยมีเบื้องหลังเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีในย่านห้วยหมาก

ผู้วิจัย ได้รู้จักกับ สุนีย์ เพราะได้เข้าไปเที่ยวที่สถานบันเทิงของสุนีย์ เป็นผู้ดูแลอยู่ก่อนที่จะมีการทำวิจัยนี้ โดยรู้จักกันส่วนตัวในฐานะเพื่อน เมื่อได้มีโอกาสเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี สุนีย์ ยินยอมให้ข้อมูลเกี่ยวกับการค้าประเวณี โดยมีการปกปิดนามจริงไว้ โดยข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคลของผู้ให้ข่าว พบว่า สุนีย์ เป็นผู้หญิง ผอม สูงราวประมาณ 160 เซนติเมตร หน้ารูปไข่ ไข้วผมยาว โกรกผมสีน้ำตาลแดง คิ้วบาง หูตาปกติ เป็นผู้หญิงที่รักษารูปร่างดี ชอบออกกำลังกายว่างงาน ชอบดื่มสุรา ไม่ชอบสูบบุหรี่ มีผู้ชายเข้ามาติดพันจำนวนมาก มีรถยนต์ญี่ปุ่นเป็นยานพาหนะส่วนตัวจำนวนหลายคัน

ภาระหนี้สิน

สุนีย์ ประกอบธุรกิจเป็นเจ้าของร้านคาราโอเกะแห่งหนึ่งในย่านหัวหมาก รายได้จากกิจการส่วนใหญ่จะมาจากการเปิดห้องให้ลูกค้าเข้ามาใช้บริการในการร้องเพลง บริการเครื่องดื่มต่างๆ เด็กวัยรุ่นหน้าตาดีที่เข้ามาเป็นเพื่อนในการร้องเพลงแล้วแต่ลูกค้าจะต้องการ หากต้องการจะพาไปคู่มือห้องเพื่อเลือกเด็กที่จะร้องเพลง โดยจัดเป็นชั่วโมงราคาจะอยู่ที่ประมาณชั่วโมงละ 150 บาท ถ้าพนักงานที่ได้จากธุรกิจดังกล่าวนี้ยังไม่พอกับค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปกับกิจการธุรกิจคาราโอเกะ เพราะต้องเสียค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า พนักงานต่างๆ ตลอดจนต้องจำกัดเวลา ในช่วงที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการกวาดจับกุมมาก ลูกค้าจะไม่มาใช้บริการต้องหาช่องทางธุรกิจอื่นเข้ามาเสริมเพื่อทดแทนรายได้ที่ขาดหายไป

ก่อนที่สุนีย์ จะเข้ามาสู่การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ฐานะทางบ้านอยู่ในระดับปานกลาง รายได้ส่วนใหญ่ได้มาจากการเป็นหมอนวดตามสถานนวดแผนโบราณในย่านหัวหมาก บางครั้งได้รับเงินดูแลจากลูกค้าซึ่งส่วนใหญ่เป็นเจ้าของร้านหรือเจ้าของบริษัทต่าง ๆ ที่มีฐานะดีคอยช่วยเหลือ สำหรับภาระหนี้สินที่มีอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่จะอยู่ที่ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในธุรกิจคาราโอเกะซึ่งต้องระดมธุรกิจดังกล่าวให้อยู่รอด

เนื่องจากในย่านที่ สุนีย์ เปิดร้านอยู่นั้นมีร้านคาราโอเกะเกิดขึ้นจำนวนมาก ต่างก็มีการแข่งขันกันอย่างสูง ในช่วงปี 2545 กิจการของ สุนีย์ เกือบต้องปิดลง เนื่องจากทนรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไม่ไหว แต่ได้กู้เงินจากธนาคาร และเพื่อนที่รู้จักตลอดจนเสียเจ้าของโรงงานต่าง ๆ ที่รู้จักและเป็นคู่ขา กับ สุนีย์ เข้าช่วยเหลือ โดยรวมเป็นภาระหนี้สินอยู่ประมาณ 500,000 บาท ประกอบกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจคาราโอเกะดังกล่าวที่ต้องใช้จ่ายอยู่ตลอดเวลา

หลังจาก สุนีย์ ได้ใช้ธุรกิจการค้าประเวณีมาเสริมกับธุรกิจคาราโอเกะตามคำแนะนำของผู้มีประสบการณ์ในธุรกิจดังกล่าว สุนีย์ จึงเริ่มรวบรวมเด็กสาวหน้าตาดีที่ต้องการหาเงินพิเศษ ไม่จำกัดว่าจะต้องอยู่ประจำสถานบันเทิงมาคอยให้บริการแก่ลูกค้า ทำให้สามารถชำระหนี้ที่มีอยู่และเป็นค่าใช้จ่ายในธุรกิจดังกล่าวได้ ปัจจุบันยังคงมีหนี้สินเหลืออยู่ไม่มากนักประมาณ 100,000 บาท แต่สามารถใช้จ่ายหนี้สินได้หมด เงินที่ได้จากธุรกิจการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีบางส่วนได้นำมาเก็บไว้เป็นทุนสำรองไว้ใช้ในยามจำเป็น

สรุป สุนีย์ ไม่ได้หนีสินที่เกิดขึ้นจากพ่อแม่ เนื่องจากได้เสียชีวิตไปด้วยอุบัติเหตุทางทะเล สุนีย์ มีภาระหนี้สินจากการทำธุรกิจคาราโอเกะ ก่อนที่จะมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีประมาณ 500,000 บาท สุนีย์ ให้สัมภาษณ์ว่า สาเหตุส่วนหนึ่งที่ต้องประกอบธุรกิจการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาจากภาระหนี้สินที่ได้ก่อไว้ก่อนที่จะเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

หลังจากที่ สุนีย์ ต้องรับภาระเลี้ยงดูน้องชายเพราะพ่อแม่ได้เสียชีวิตไปจากอุบัติเหตุทางเรือ สุนีย์ต้องออกจากโรงเรียนในช่วงกำลังเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และหางานเพื่อให้มีรายได้ด้วยการเข้าไปทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟอาหารที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง ได้รู้จักกับเพื่อนหญิงคนหนึ่งแนะนำงานที่ได้เงินมาก รับทราบว่าเป็นหมอนวดแผนโบราณแห่งหนึ่ง ซึ่งนอกจากเป็นหมอนวดแล้วยังมีเรื่องการค้าประเวณีเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย สุนีย์ จำเป็นต้องทำตามคำแนะนำของเพื่อน โดยได้สมัครเป็นพนักงานหมอนวดที่นวดแผนโบราณแห่งหนึ่งในย่านหัวหมากเรียนรู้ เทคนิควิธีการนวดต่าง ๆ การพูดคุยกับลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ การชักจูงใจในด้านต่าง ๆ รายได้ส่วนใหญ่มาจากการค้าประเวณี มีไว้คอยดูแลเรื่องค่าเล่าเรียนของน้องชายและภายในบ้าน ช่วงที่ทำงานอยู่นวดแผนโบราณมีนักธุรกิจคนหนึ่งมาคิดพัน คอยดูแลค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ ภายหลังจากความสนิทสนมกันได้ให้ สุนีย์ เป็นผู้ดูแลธุรกิจคาราโอเกะแห่งหนึ่งย่านหัวหมาก เนื่องจากมีธุรกิจมากมายจนไม่มีใครดูแลจึงให้ สุนีย์ ช่วยดูแลธุรกิจแทน นักธุรกิจได้มาคิดพัน

อยู่ประมาณปีกว่าปรากฏว่า นักธุรกิจคนดังกล่าวได้ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์เสียชีวิต สุนีย์ ได้เข้ามาซื้อกิจการคาราโอเกะที่ดูแลอยู่โดยได้กู้ยืมเงินมาจำนวนหนึ่ง ได้เข้าดูแลธุรกิจคาราโอเกะแต่เพียงลำพัง ร้านคาราโอเกะที่ ดูแลอยู่ในช่วงเวลานั้นไม่ค่อยดี ไม่มีใครเป็นที่ปรึกษาในธุรกิจดังกล่าว ได้แต่ประคับประคองธุรกิจเรื่อยมาจนมาในช่วงปี 2545 มีการกวัดข้นสถานบริการต่าง ๆ ร้านคาราโอเกะที่ สุนีย์ ดูแลอยู่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจกวัดข้นตรวจตราอยู่เสมอ ทำให้ลูกค้าเริ่มลดลงเป็นอย่างมาก ประกอบกับในย่านดังกล่าวจัดว่าเป็นย่านของสถานบริการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจคาราโอเกะ ธุรกิจบริการทางเพศ ต่าง มีการแข่งขันกันอย่างสูง กิจการของเกือบจะต้องปิดลง เนื่องจากทนรับค่าเช่าจ่ายต่าง ๆ ไม่ไหว แต่ได้กู้เงินจากธนาคาร กับเพื่อนที่รู้จักตลอดจนเสียเจ้าของโรงงานต่าง ๆ ที่รู้จักและเป็นคู่ขาเข้าช่วยเหลือไว้

สุนีย์ ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่สนิทกันให้ลองทำธุรกิจการค้าประเวณีมาเสริมกับธุรกิจคาราโอเกะ จึงเริ่มรวบรวมเด็กสาวหน้าตาดีที่ต้องการหาเงินพิเศษ ไม่จำกัดว่าจะต้องอยู่ประจำ สถานบันเทิงมาคอยให้บริการแก่ลูกค้า ลักษณะการเป็นเอเย่นต์จะเริ่มจากเมื่อมีลูกค้ามาใช้บริการ พนักงานจะเปิดห้องคาราโอเกะให้ร้องเพลง พนักงานจะสอบถามว่าต้องการเด็กมาบริการหรือไม่ เมื่อลูกค้าต้องการพนักงานจะพาเด็กมาให้เลือกจนลูกค้าเรียกชื่อเรียบร้อย หากลูกค้าสนใจต้องการร่วมประเวณีจะเรียกพนักงานมาให้ทราบ กำหนดราคาในการซื้อเวลาตัวเด็กที่ต้องมาทำงานในร้านอยู่ในราคาประมาณ 500 บาท ส่วนค่าตัวของเด็กจะอยู่ในราคาประมาณ 1,200 – 1,500 บาท รวมแล้วจะอยู่ที่ประมาณ 1,700 – 2,000 บาท ทั้งนี้ สุนีย์ จะหักค่าใช้จ่ายในการติดต่อผู้ใช้บริการจากผู้ค้าประเวณีในอัตราร้อยละ 60 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี เมื่อลูกค้าตอบตกลงจึงสามารถพาเด็กไปตามโรงแรมมาตรฐานในละแวกใกล้เคียง ในส่วนนี้เด็กจะมีเทคนิคการพูดคุย การสังเกตลูกค้าไม่ว่าจะเป็นการใช้จ่ายเงิน การแต่งกาย เป็นต้น ส่วนใหญ่เด็กจะไปด้วยเป็นเวลาประมาณ 3 ชั่วโมง หากมีการค้างคืนจะเพิ่มเงินอีกราคาหนึ่ง

การคัดเลือกผู้ค้าประเวณีจึงเริ่มจากการบอกกล่าวกันในกลุ่มเพื่อน และจากการประกาศตามหน้าหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ในการจัดหาผู้ค้าประเวณีที่ต้องการมีรายได้ดี จากนั้นจะมีการดูหน้าตา รูปร่างตลอดจนบุคลิกในการพูดคุยกับลูกค้าซึ่งจะต้องมีการฝึกฝนกัน ช่วงอายุจะอยู่ที่ 20 – 25 ปี ราคาตัวที่ผู้ค้าประเวณีเมื่อนำมารวมกันแล้วจะแบ่งเป็นรายไป สุนีย์ ใช้ศัพท์การค้าประเวณีแต่ละครั้งว่า “ ประคอง ” ประคองหนึ่งผู้ค้าประเวณีจะได้ในอัตราส่วนที่ 60 ที่เหลือเป็นของ สุนีย์ สาเหตุที่มากกว่าผู้ค้าประเวณีเพราะต้องเป็นค่าใช้จ่ายในธุรกิจคาราโอเกะ ไม่ว่าจะเป็นค่าไฟฟ้า ตลอดจนพนักงานต่าง ๆ เป็นต้น

ตารางที่ 33 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 6

รูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณี	รายละเอียดรูปแบบการติดต่อ
1.	การชักชวนบุคคลที่ต้องการหาเงินทางด้านนี้
2.	การประกาศตามหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ

ความล้มพันธ์ในครอบครัว

พ่อได้เสียชีวิตเมื่ออายุประมาณ 35 ปี แม่เสียชีวิตเมื่ออายุประมาณ 32 ปี มีลูกด้วยกัน 2 คน สุนีย์เป็นลูกคนโต มีน้องชายเป็นคนสุดท้อง อายุประมาณ 27 ปี ก่อนที่พ่อและแม่เสียชีวิต ประกอบอาชีพบรรทุกปลาจากสมุทรสาครมาส่งที่ กรุงเทพมหานคร สุนีย์ จำไม่ได้ว่าพ่อแม่จบการศึกษาระดับใด ภายหลังจากที่พ่อแม่เสียชีวิต สุนีย์และน้องชายได้มาอยู่ในความปกครองของน้ำสาว

ช่วงที่ พ่อแม่ ยังมีชีวิตอยู่ สุนีย์และน้องชาย มีความเป็นอยู่ที่ดี พ่อแม่จะช่วยกันทำงานเพื่อหาเงินมาให้ลูกได้เรียนหนังสือ พ่อแม่ อยากให้สุนีย์ มีอาชีพเป็นพยาบาลรักษาคนไข้ สุนีย์ ก็อยากเป็นพยาบาลเช่นกันจะได้ดูแล พ่อแม่ ของตน ส่วนน้องชายอยากให้เป็นทหาร สุนีย์ไม่เคยเห็นพ่อแม่ทะเลาะกันถึงขั้นทำร้ายร่างกายกัน อาจจะมีปากเสียงกันบ้างเท่านั้น แม่มีนิสัยชอบเล่นหวยไม่ว่าจะเป็น หวยรัฐบาล หรือ หวยใต้ดิน แต่ไม่เคยถูกหวยสักครั้งเท่าที่จำได้ พ่อแม่ชอบพาลูกทั้งสองคนไปเที่ยวทะเลที่ชายหาดบางแสน พัทยา จังหวัดชลบุรี สุนีย์รู้สึกอบอุ่นเวลาที่ได้อยู่กับพ่อแม่

หลังจากที่พ่อแม่เสียชีวิตไป สุนีย์ และน้องชาย ต้องอยู่ที่บ้านพักโดยมีน้ำสาวคอยมาดูแลและเป็นผู้ปกครอง หากทางสุนีย์และน้องชายมีความจำเป็นต้องมีผู้ปกครองไว้ใช้กับกิจกรรมต่าง ๆ จากโรงเรียน น้ำสาวมีอายุประมาณ 51 ปี แต่งงานแล้วมีลูกผู้ชาย 2 คน และผู้หญิง 1 คน น้ำสาวจะรักน้องชายมากกว่า สุนีย์ เพราะเห็นว่า สุนีย์ โตเป็นผู้ใหญ่พอแล้ว ประกอบกับ สุนีย์ ชอบได้เถียงน้ำสาวในเรื่องที่เข้ามายุ่งเกี่ยวในการจัดสรรเงินที่สุนีย์ หามาได้อยู่เสมอ ทำให้สุนีย์ เกิดความรำคาญ บ่อยครั้งที่ น้ำสาว จะใช้บ้านของสุนีย์ เปิดเป็นบ่อนการพนันไพ่ สุนีย์ จึงแอบโทรศัพท์เรียกดตำรวจมาจับกุม น้ำสาว สืบทราบว่ สุนีย์ เป็นผู้แจ้งจึงไม่ชอบ สุนีย์ จึงชอบที่จะออกมาทำงานหาเงินนอกบ้าน เพื่อมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวภายในบ้าน

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

จำนวนผู้ค้าประเวณีที่อยู่ในความดูแลมีจำนวนประมาณ 50 คน ราคาของผู้ค้าประเวณีจะอยู่ในช่วงระหว่าง 1,800 – 5,000 บาท รูปแบบของการติดต่อของลูกค้ามีลักษณะที่เข้ามาภายในร้านอาหารโอเกะ จากนั้นจะมีการแนะนำตัวผู้ค้าประเวณีให้ลูกค้าดูและพิจารณาเลือก หากสนใจต้องการตัวผู้ค้าประเวณีจะกำหนดราคาในการซื้อเวลาตัวเด็กที่ต้องมาทำงานในร้านอยู่ในราคาประมาณ 500 บาท ไม่รวมค่าตัวของผู้ค้าประเวณี เมื่อรวมแล้วจะอยู่ที่ประมาณ 2,500 – 6,000 บาท สุนีย์ ได้คำติดต่อการเป็นเอเยนต์รวมทั้งเป็นเจ้าของร้านในอัตรา 60 ส่วนตัวผู้ค้าประเวณีจะได้ในอัตรา 40 เนื่องจากต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากในดูแลกิจการร้านอาหารโอเกะ เมื่อลูกค้าตอบตกลงจึงสามารถพาเด็กไปตามโรงแรมในละแวกใกล้เคียงได้

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 6

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อายุต่ำกว่า 18 ปี	-	0.0
อายุ 18 – 30 ปี	36	72.0
อายุมากกว่า 30 ปี	14	28.0
รวม	50	100.0

ตารางที่ 35 แสดงประเภทของกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 6

ราคาของผู้ค้าประเวณี	ประเภทของผู้ค้าประเวณี
1,800 – 2,000 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่ผ่านการค้าประเวณีจำนวนมาก สภาพร่างกายพอให้บริการได้
2,000 – 4,000 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่มีอายุน้อย ส่วนใหญ่อยู่ที่ประมาณ 20 ปี กำลังศึกษาอยู่ รูปร่างหน้าตาดี
4,000 – 5,000 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่เป็นชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่หากผู้ซื้อบริการรายใดต้องการ ทางเอเยนต์จะติดต่อมาในภายหลัง

ในวันหนึ่งจะมีลูกค้าเข้ามาติดต่อเรียกใช้บริการโดยเฉลี่ย 10 คน ต่อวัน ผลประโยชน์ที่ สุนีย์ ได้รับอยู่ในระหว่าง 150,000 ต่อเดือน รายได้ขนาดนี้ถือว่าอยู่ในระดับสูงสามารถช่วยเสริม รายได้ที่มีอยู่ให้กิจการดีขึ้นได้ หากได้รับผลประโยชน์จำนวนน้อยคงต้องเลิกกิจการดังกล่าวรวมทั้งกิจการเปิดร้านคาราโอเกะแล้วหันไปหาอาชีพอื่นแทน

ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

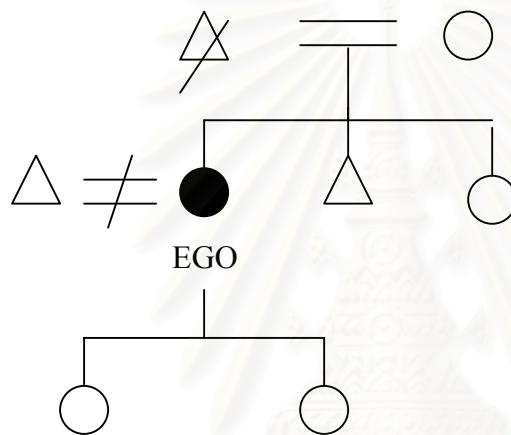
สุนีย์ เห็นว่า ผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่ในปัจจุบันต่างมาทำงานอย่างนี้เพราะมีความจำเป็นทางการเงิน หากมีเงินเพียงพอคงไม่มีทางหาเงินทางด้านนี้เพราะทำให้เสียศักดิ์ศรี สุนีย์เองก็มีความจำเป็นต้องหาเงินทางด้านนี้เพราะประสบการณ์ที่ได้รับทำให้คุณสามารถหาเงินทางด้านนี้ได้ หากเป็นไปได้ถ้าไม่จำเป็นจะไม่ยอมมาทำงานแบบนี้เด็ดขาด ภายหลังจากที่ได้ทำงานประเภทนี้สิ่งที่ได้รับคือความเฉยชาต่อการค้าประเวณี รู้สึกมันเป็นเรื่องที่ธรรมดา เห็นลูกค้ามาใช้บริการจะคิดแต่เพียงเรื่องเงินทองเท่านั้น กล่าวกฎหมายที่มีผลต่อบุคคลที่ทำตัวเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ซึ่งลักษณะรูปแบบของ สุนีย์ ก็เข้าข่ายในลักษณะดังกล่าว แต่สิ่งที่คุณได้ทำไปนั้นเกิดจากความต้องการทางการเงินที่จะนำมาใช้ในชีวิตประจำวันของตน หากมีรายได้ที่พอสมควรคิดว่าจะเลิกกิจการดังกล่าวแล้วไปทำงานรูปแบบอื่นที่ถูกกฎหมาย เพราะเบื่อกับชีวิตต้องคอยระวังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้มองภาพเจ้าหน้าที่ตำรวจไปในทางที่ไม่ดีอยู่ตลอดเวลา

ผู้ให้ข้อมูลที่ 7 : นางกาญจนา (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

กาญจนา มีอายุขณะนี้สามสิบสามปี 5 เดือน นับถือศาสนาพุทธ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อีตอ ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ที่อพาร์ทเมนต์แห่งหนึ่งในย่านรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร ไม่ได้แต่งงานอย่างเป็นทางการแต่มีแฟนหลายคน สามคนปัจจุบันมีลูกด้วยกัน 2 คน สามิได้แยกทางกันไปเมื่อประมาณปี 2540 พ่อเสียชีวิตส่วนแม่ของกาญจนาน่าอยู่อาศัยที่ อีตอ ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี กาญจนามีน้องอยู่อีก 2 คน คนกลางเป็นผู้ชาย ส่วนคนเล็กเป็นผู้หญิง ปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาชีพใดนอกจากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณีของกาญจนา มาจากความร่วมมือจากกลุ่มเพื่อนที่กาญจนารู้จักกันได้ให้ความช่วยเหลือ เป็นตัวกลางติดต่อกับกาญจนา พบว่า กาญจนา ยินยอมให้ข้อมูลที่สำคัญได้ โดยจะต้องมีการปกปิดนามจริงไม่ให้ใครทราบว่าเป็นใคร ผู้วิจัยจึงได้มีโอกาสพบกับกาญจนา และเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณีของกาญจนาได้ เริ่มต้นจากข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคลของกาญจนา พบว่า กาญจนา มีรูปร่าง ผอม สูงประมาณ 170 เซนติเมตร ผมหยิก ชอบแต่งกายใส่เสื้อเชิ้ตสวมกระโปรงยาว กาญจนาใช้ภาษาในการพูดแบบเป็นกันเอง

ภาระหนี้สิน

ครอบครัวของกาญจนาในอดีตดั้งเดิม พ่อแม่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการค้าประเวณีโดยเปิดเป็นรูปแบบช่อง มีผู้คุมผู้ค้าประเวณี โดยมีพ่อแม่ของกาญจนาเป็นเจ้าของกิจการ พ่อแม่ของกาญจนาได้เปิดเป็นช่องอยู่จำนวนมากในเขต อีตอ เมือง จังหวัดราชบุรี โดยสมัยก่อนช่องสามารถแอบเปิดได้โดยเสรีเป็นช่วงที่โรคเอดส์ยังไม่แพร่ระบาดมากนัก ต่อมาโรคเอดส์ได้เกิดระบาดมากขึ้นและทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ออกกวาดล้างการค้าประเวณีอย่างจริงจังจึงพร้อมกับการประกาศณรงค์ป้องกันโรคเอดส์ จากการมีเพศสัมพันธ์ต่าง ๆ กิจการช่องต่าง ๆ ได้ถูกปิดลงไป ครอบครัวของกาญจนาได้รับผลกระทบดังกล่าวเช่นเดียวกัน พ่อของกาญจนาถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมนำตัวไปดำเนินคดีเกี่ยวกับการค้าประเวณี กาญจนา ให้ข้อมูลว่าหลังจากช่วงที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจกวาดจับกุมอยู่ประจำทำให้รายได้ของครอบครัวต้องหมดลงอีกทั้งต้องนำเงินที่มีอยู่ไปประกันตัวพ่อของตนเพื่อที่จะสู้คดี ผลกระทบดังกล่าวทำให้ครอบครัวของกาญจนาได้เปลี่ยนรูปแบบการค้าประเวณีมาอยู่ในรูปแบบของการเปิดร้านอาหารบังหน้าภายในร้านจะมีผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่เดิมเปลี่ยนมาเป็นเด็กเสิร์ฟอยู่ภายในร้านอาหารดังกล่าวโดยการติดสินบนกับทางเจ้าหน้าที่บางคนที่มีอำนาจในช่วงนั้นให้ช่วยดูแลกิจการของตน

ต่อมาในช่วงปี พ.ศ. 2543 พ่อของกาญจนาได้เสียชีวิตลงด้วยโรคมะเร็งทางปอด ครอบครัวของกาญจนา ยังคงประกอบอาชีพดังกล่าวไปได้ช่วงระยะหนึ่งพอถึงประมาณปี 2544 รัฐบาลได้ประกาศนโยบายในการปราบปรามธุรกิจการค้าประเวณีอย่างจริงจังอีกครั้ง ครอบครัวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจที่คอยดูแลอยู่เข้าจับกุมโดยอ้างว่าต้องทำไปเพราะหน้าที่ไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ กาญจนาต้องถูกดำเนินคดีแต่ได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่บางคนทำให้ถูกดำเนินคดีเพียงเสียค่าปรับไม่กี่พันบาท ครอบครัวของกาญจนา ต้องเป็นหนี้สินมากมาย จากการนำเงินที่ไปกู้ยืมจากคนอื่นมาลงทุนเปิดกิจการค้าประเวณี แต่การค้าดำเนินกิจการยังไม่ทันได้กำไรก็กลับมา รัฐบาลได้เร่งปราบปรามการค้าประเวณีทำให้ถูกเจ้าหน้าที่จับกุมเสียก่อนทำให้ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ต้องรับหน้าที่สำคัญแทนพ่อของตนซึ่งได้เสียชีวิตไปหนี้สินมีอยู่โดยประมาณ 2 -3 ล้านบาท หนี้สินส่วนใหญ่จะเป็นเงินที่ได้ลงทุนเปิดเป็นช่องค้าประเวณี รวมทั้งร้านอาหารที่ได้เปิดไปโดยกู้ยืมเงินจากคนปล่อยเงินกู้ธนาคารต่าง ๆ รวมทั้งธนาคารโดยอ้างว่านำเงินไปประกอบธุรกิจถูกต้องตามกฎหมาย กาญจนาตัดสินใจเข้ากรุงเทพมหานครเพื่อไปอยู่กับญาติผู้ใหญ่คนหนึ่งที่อยู่กันเพราะทำธุรกิจการค้าประเวณีอยู่เหมือนกัน และเริ่มค้นหาธุรกิจการค้าประเวณีร่วมกับญาติดังกล่าวโดยเปิดกิจการอยู่ในละแวกรัชดาภิเษก รูปแบบที่กาญจนาเริ่มต้นใหม่ร่วมกับญาติเริ่มต้นจากการจัดหาลูกค้าที่ต้องการใช้บริการซึ่งญาติมีอยู่ในระบบบัญชีจัดเก็บไว้ในข้อมูลคอมพิวเตอร์ กาญจนาจะเป็นคนจัดรูปภาพของผู้ค้าประเวณีตามที่ต้องการไว้ส่งไปให้ทางไปรษณีย์ หรือจะส่งไปทางอีเมลล์ทางอินเทอร์เน็ตของลูกค้า นอกจากการค้าประเวณี กาญจนากับญาติ ยังได้ร่วมกันจำหน่ายสิ่งพิมพ์ลามก อนุสาวรีย์ต่าง ๆ ต่อมาญาติของกาญจนาได้เลิกอาชีพดังกล่าวลงเนื่องจากภรรยาที่อยู่ด้วยกันxor้องไว้ให้เห็นแก่ลูกที่จะเกิดขึ้นมาอีกทั้งมีเงินที่ได้จากธุรกิจการค้าประเวณีมากเพียงพอ สามารถปลดหนี้สินที่มีอยู่ได้แล้ว กาญจนาจึงรับเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเพียงคนเดียวจนเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีญาติคนดังกล่าวคอยให้การปรึกษา กาญจนาจัดได้ว่าเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีที่มีชื่อเสียงใน ย่านรัชดาภิเษก กาญจนาเป็นคนฉลาดที่จะคอยดูแลเจ้าหน้าที่ที่มีผลต่อการเกี่ยวข้องกับธุรกิจค้าประเวณีของตน กาญจนาจะเอาใจปรนนิบัติอยู่เสมอด้วยการติดต่อเด็กหน้าตาดีให้บริการโดยตลอดที่ท่านทั้งหลายต้องการ ปัจจุบันกาญจนาได้ใช้หนี้สินที่มีอยู่มากมายไปบางส่วนแล้วเป็นจำนวนเงินประมาณ 1,000,000 บาท คิดว่าชีวิตนี้เลิกอาชีพดังกล่าวไม่ได้แน่ เพราะเป็นอาชีพสุดท้ายที่สามารถช่วยเหลือครอบครัวของตนให้อยู่รอดได้จนถึงทุกวันนี้

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

กาญจนา มีความสัมพันธ์ต่อธุรกิจการค้าประเวณีมาตั้งแต่เป็นเด็ก เริ่มต้นจากพ่อแม่ ท่านทั้งสองเป็นผู้บุกเบิกธุรกิจดังกล่าวโดยสมัยก่อนธุรกิจการค้าประเวณีจะมีรูปแบบของการเปิดกิจการในรูปแบบช่องในเขต อตอ เมือง จังหวัดราชบุรี ซึ่งในสมัยอดีตจะแอบเปิดกันได้โดยเจ้าหน้าที่ไม่ค่อยเข้มงวดในเรื่อง

ค้าประเวณี จนมีผู้คนกล่าวกันว่าหากมา ออตอ บ้านโป่ง หรือ ออตอ เมือง จังหวัดราชบุรี แล้วไม่ได้มาใช้บริการตามช่องทางในย่านดังกล่าว ถือว่ายังไม่ถึง จังหวัดราชบุรี เป็นคำพูดของคนที่ชอบมาเที่ยวสถานแบบนี้เนื่องจากในย่านดังกล่าวช่องถูกเปิดกิจการอย่างเปิดเผยเกือบทุกตัวเมืองมีไม่ต่ำกว่า 100 แห่ง เท่าที่ กาญจนา จำได้โดยประมาณ สมัยก่อนช่องเปิดได้โดยเสรี ต่อมาในช่วงที่โรคเอดส์เกิดระบาดมากขึ้นทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ออกกวาดล้างช่องอย่างจริงจังพร้อมกับมีการประกาศณรงค์ป้องกันโรคเอดส์ ช่องต่าง ๆ ได้ถูกปิดลงไป ครอบครัวของกาญจนา ได้รับผลกระทบดังกล่าวเช่นเดียวกัน พ่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมนำตัวไปดำเนินคดี กาญจนา รับว่าหลังจากช่วงที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจกวาดจับกุมอยู่ประจำทำให้รายได้ของครอบครัวที่เคยมีอยู่ต้องลดน้อยลง อีกทั้งต้องนำเงินที่มีอยู่ไปประกันตัวพ่อของตนเพื่อที่จะสู้คดี เงินบางส่วนต้องนำไปชำระหนี้สินที่มีอยู่ จากผลกระทบดังกล่าวครอบครัวของกาญจนาได้เปลี่ยนรูปแบบการค้าประเวณีเป็นรูปแบบของการเปิดร้านอาหารบังหน้าภายในร้านจะมีหญิงสาวที่ค้าประเวณีที่มีอยู่เดิมเปลี่ยนมาเป็นเด็กเสิร์ฟอยู่ภายในร้านอาหารดังกล่าว โดยการวิ่งเต้นกับเจ้าหน้าที่ให้ช่วยดูแลกิจการของกาญจนา ซึ่งรับหน้าที่เป็นเจ้าของร้านเอง ผู้ค้าประเวณีที่หันตัวเองมาเป็นเด็กเสิร์ฟจะมาจากช่องที่มีอยู่เดิม เด็กเหล่านี้จะมาทางเหนือของประเทศไทยบ้าง หรือเป็นพวกไทยใหญ่บ้าง โดยได้มาจากนายหน้าที่ยักจกกันคนหนึ่ง นายหน้าเหล่านี้จะไปติดต่อกับครอบครัวของเด็กชักชวนให้ออกมาทำงานและยินยอมที่จะขาย หลังจากตกลงกับพ่อแม่ของเด็กแล้วในราคาที่อยู่ประมาณ 5,000 - 20,000 บาท แล้วแต่ความยากจนและความเดือนร้อนของพ่อแม่เหล่านั้น กาญจนาจะซื้อจากนายหน้าในราคา 30,000 - 50,000 บาท โดยเด็กจะเต็มใจทำงาน อัตราส่วนแบ่งที่กาญจนาได้รับอยู่ที่ร้อยละ 80 ที่เหลืออีก 20 เป็นของเด็ก รายได้ทั้งหมดต้องหักค่าตัวที่ซื้อมาหลังจากนั้นจะให้ค่าตัวมากขึ้น เมื่อเด็กได้ใช้หนี้ค่าตัวจากจนหมดแล้ว เงินที่ได้ต่อไปจะนำเงินส่งให้ที่บ้าน

ในปี พ.ศ.2543 พ่อของกาญจนาได้เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งทางปอด แต่ ครอบครัวของ กาญจนา ยังคงประกอบอาชีพดังกล่าวต่อไป พอถึงประมาณปี พ.ศ. 2544 รัฐบาลได้ประกาศนโยบายในการปราบปรามธุรกิจการค้าประเวณีอย่างจริงจังอีกครั้ง ครอบครัวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจที่คอยดูแลอยู่เข้าจับกุมโดยอ้างว่าต้องทำไปเพราะหน้าที่ไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ กาญจนาต้องถูกดำเนินคดี แต่ได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่บางคนที่ทำให้ถูกดำเนินคดีเพียงเสียค่าปรับไม่กี่พันบาท ครอบครัวของ กาญจนา ต้องเป็นหนี้สินมากมายจากการกู้ยืมเงินจากคนอื่นมาลงทุนเปิดกิจการค้าประเวณี กาญจนาต้องรับหน้าที่สำคัญแทนพ่อของตนซึ่งได้เสียชีวิตไปหนี้สินมีอยู่ ส่วนใหญ่จะเป็นเงินที่ได้ลงทุนเปิดเป็นช่องค้าประเวณี รวมทั้งร้านอาหาร กาญจนาจึงตัดสินใจเข้ากรุงเทพมหานครเพื่อไปอยู่กับญาติผู้ใหญ่คนหนึ่งที่ยักจกโดยมีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเหมือนกัน กาญจนาจึงเริ่มต้นทำธุรกิจการค้าประเวณีใหม่ร่วมกับญาติดังกล่าวโดยเปิดกิจการอยู่ในละแวกรัชดาภิเษก

รูปแบบที่ กาญจนา เริ่มต้นใหม่ร่วมกับญาติเริ่มต้นจากการจัดหาลูกค้าที่ต้องการใช้บริการซึ่งญาติมีอยู่ในระบบบัญชีจัดเก็บไว้ในข้อมูลคอมพิวเตอร์ กาญจนาเป็นคนจัดรูปภาพของผู้ค้าประเวณีตามที่ต้องการไว้ส่งไปให้ทางไปรษณีย์ หรือจะส่งไปทางอีเมลล์ทางอินเทอร์เน็ตของลูกค้า กาญจนา ยังหารายได้ด้วยการจัดจำหน่ายสิ่งพิมพ์ลามก อนาจารต่าง ๆ ส่งทางไปรษณีย์ด้วยการประกาศลงโฆษณาในอินเทอร์เน็ต หรือประกาศตามหน้าหนังสือเกี่ยวกับการร่วมเพศ ต่อมาญาติของกาญจนาได้เลิกอาชีพดังกล่าวลงเนื่องจากภรรยาขอร้องให้เลิก กาญจนาจึงรับเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเพียงคนเดียวจนเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีญาติคนดังกล่าวคอยให้การปรึกษา กาญจนาจัดได้ว่าเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีที่มีชื่อเสียงในย่านรัชดาภิเษก กาญจนาเป็นคนฉลาดที่จะคอยดูแลเจ้าหน้าที่ที่มีผลต่อการเกี่ยวข้องกับธุรกิจค้าประเวณีของตน กาญจนาจะเอาใจปรนนิบัติอยู่เสมอด้วยการติดต่อเด็กหน้าตาดีให้บริการโดยตลอดที่ทำงานทั้งหลายต้องการ

ตารางที่ 36 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 7

วิธีการหาผู้ค้าประเวณี	รายละเอียดการหาผู้ค้าประเวณี
1.	การติดต่อจากเอเยนต์ค้าประเวณีรายอื่น
2.	การติดต่อกลุ่มวัยรุ่นที่เข้ามาเที่ยวกลางคืนตามสถานบันเทิง
3.	การให้ผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่ในบัญชีช่วยหาให้
4.	การประกาศโฆษณาตามอินเทอร์เน็ต
5.	การประกาศโฆษณาตามหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการร่วมเพศ

ตารางที่ 37 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 7

รูปแบบวิธีการ	รายละเอียดวิธีการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณี
1.	การติดต่อกับกลุ่มผู้ซื้อบริการที่เคยใช้บริการมาแล้ว
2.	การประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์ประเภท สื่อลามกอนาจาร
3.	การประกาศในอินเทอร์เน็ต

สรุป กาญจนา มีความสัมพันธ์กับกระบวนการค้าประเวณี ก่อนจะมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี เริ่มต้นจากการเรียนรู้ตามที่พ่อแม่ได้เคยทำไว้ ตลอดจนได้ทำงานร่วมกับญาติในการร่วมทำธุรกิจการค้าประเวณี

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

พ่อแม่ของ กาญจนา ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกันอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ก่อนที่แม่จะได้แต่งงานกับพ่อ แม่เคยมีเพื่อนชายที่สนิทกันและมีลูกด้วยกันมาก่อน 1 คน กาญจนาเรียนจบแค่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พ่อแม่ไม่ทราบว่าจบการศึกษาอะไรมา ชีวิตในวัยเด็กของกาญจนามีความสัมพันธ์กับธุรกิจการค้าประเพณีมาก เริ่มมาจากพ่อแม่เป็นเจ้าของกิจการชอ่งในเขต ออถอ เมือง จังหวัดราชบุรี รายได้กินหนึ่งมีเงินจำนวนหลายพันบาท ตั้งแต่เป็นเด็กก็รู้จักกับอบายมุขต่าง ๆ ที่พ่อแม่และญาติของครอบครัวเล่นกันอยู่เป็นประจำไม่ว่าจะเป็นการพนันต่าง ๆ สามารถเล่นได้แทบทุกประเภท เช่น ไฮโลว์ คือ การใช้ลูกเต๋าจำนวน 3 ลูกมาทายผลกันว่าจะมีแต้มออกมากี่แต้ม โดยการใช้ฝาครอบลูกเต๋าวัว สำหรับลูกเต๋า 1 ลูก จะมีทั้งหมด 6 ด้าน แต่ละด้านจะกำหนดจุดรวมทั้งหมด 6 จุด หรือ 6 แต้ม รวมลูกเต๋าทันทั้งหมุด 3 ลูก มี 18 แต้ม การแทงเลขจะแบ่งแต้มเป็น 3 ระดับ แต้มต่ำจะมีจำนวนแต้มตั้งแต่ 10 แต้มลงมา แต้มกลางคือ มี 11 แต้ม และแต้มสูงจะมีจำนวนแต้มตั้งแต่ 12 แต้มขึ้นไป กำถั่วโปปิ่นจะใช้ลูกเต๋าทันจำนวน 3 ลูก ในการทายผลแต้มที่ได้รวมกันในลูกเต๋าทันทั้ง 3 ลูก หากแต้มในลูกเต๋ารวมแล้วเกิน 4 แต้ม จะต้องเอา 4 หาร เศษที่เหลือคือแต้มที่ทายออกมา โดยจะมีตารางทายผลแต้มตั้งแต่ 1 ถึง 4 ไพ่รัมมี คือ การใช้ไพ่ป๊อกในการเล่นสำหรับแต้มที่ได้มีหลายกรณี เช่น แต้มที่เลขหมายบนไพ่ตรงกันเรียกว่า ตอง แต้มที่มีเลขหมายบนไพในลักษณะเรียงกันเรียกว่า เรียง เป็นต้น การเล่นจะมีจำนวน 4 คนเท่านั้น ไพ่ป๊อกแปดเก้า จะใช้ไพ่ป๊อกในการเล่นบอกแต้ม โดยจะแจกไพ่จำนวน 2 ใบ โดยจะต้องมีจำนวนแต้มจากไพ่ 2 ใบรวมกันเท่ากับ 9 แต้ม หรือ 8 แต้ม ไพ่ผสมสิบ ใช้ไพ่ป๊อกในการเล่น โดยการแจกไพ่จำนวน 2 ใบ รวมแต้มแล้วต้องเท่ากับ 10 แต้ม ตลอดจนการตีพนันชนไก่ เป็นต้น บ่อยครั้งที่ กาญจนา ต้องวิ่งหนีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไล่กวาดขณะเข้าล้อมจับวงการพนันที่ตนเป็นเจ้าของอยู่บ่อยครั้งจนรู้จักกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องถิ่นนั้นแทบทุกคน กาญจนา รับว่าตนมีนิสัยเจ้าชู้ โดยคิดนิสัยมาจากพ่อ ครอบครัวมักจะพูดกันถึงเรื่องของธุรกิจการค้าประเพณีอยู่เสมอ กาญจนา ให้สัมภาษณ์ว่า การที่ตนเองชำนาญด้านการติดต่อลูกค้าที่มาใช้บริการส่วนหนึ่งมาจากการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับการค้าประเพณีมาจากครอบครัวเอง

ผลประโยชน์จากการค้าประเพณี

จำนวนผู้ค้าประเพณีที่มีอยู่ในระบบบัญชีทางข้อมูลคอมพิวเตอร์ประมาณ 100 คน ราคาที่กำหนดไว้อยู่ที่ราคาประมาณ 2,000 - 5,000 บาท ผู้ค้าประเพณีที่เข้ามาติดต่อส่วนใหญ่เป็นทั้งนักศึกษา เด็กวัยรุ่นสนใจแตกอยากที่จะหาเงินทองด้วยตนเองเพื่อนำเงินไปเกี่ยวกับเพื่อนฝูงในเวลากลางคืน อยากมีสิ่งของที่มีราคามาใช้ เป็นต้น สำหรับลูกค้าที่มาใช้บริการอยู่ที่ประมาณ 5 - 10 คน ต่อวัน โดยเฉลี่ยต่อวันจะมีรายได้

จากการค้าประเวณีประมาณ 5,000 - 10,000 บาท โดยมีอัตราต่อรองระหว่างผู้ค้าประเวณีอยู่ที่ร้อยละ 40 - 50 โดยจะได้ประมาณร้อยละ 40 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี แต่หากเป็นเด็กที่เข้ามาติดต่อหน้าใหม่จะอยู่ที่ร้อยละ 50 โดยเฉลี่ยแล้วรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 200,000 - 300,000 บาท นอกจากอาชีพเอเยนต์ค้าประเวณีแล้วไม่เคยประกอบอาชีพใด กาญจนาเห็นว่า รายได้จากความเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีถือว่าอยู่ในระดับสูง หากได้รับผลประโยชน์ตอบแทนน้อยแล้ว ก็ยังคงต้องทำต่อไปเพราะไม่รู้จะไปประกอบอาชีพอะไรเนื่องจากไม่มีความถนัด

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 7

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อายุต่ำกว่า 18 ปี	36	36.0
อายุ 18 - 30 ปี	42	42.0
อายุ มากกว่า 30 ปี	22	22.0
รวม	100.0	100.0

ตารางที่ 39 แสดงประเภทของกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 7

ราคาของผู้ค้าประเวณี	ประเภทของผู้ค้าประเวณี
2,000 - 3,500 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่มีประสบการณ์ทางการค้าประเวณีมามาก
3,500 - 5,000 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่มี รูปร่างหน้าตาดี อายุราวประมาณ 20 - 25 ปี ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่

ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

ความรู้สึกโดยส่วนตัวคิดว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องปกติของคนทั่วไป รัฐบาลพยายามปราบปรามยังไงก็ไม่มีวันหมดเพราะรูปแบบหรือขบวนการค้าประเวณีมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้มีจุดประสงค์ก็เพื่อให้รอดพ้นจากการจับกุมจากเจ้าหน้าที่บ้านเมือง อีกทั้งทุกวันนี้มีแต่เจ้าหน้าที่มาขอเงินอยู่เสมอ บ้างก็บอกว่าเอาเงินไปให้นายใหญ่ บ้างก็บอกว่าเอาเงินไปใช้ในการทำงานต่างจังหวัด ทุกอย่างเป็นขออ้างที่เป็นทั้งเรื่องจริงและไม่จริง เชื่อว่าการทำงานของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองขณะนี้ถูกบีบบังคับอะไรหลาย

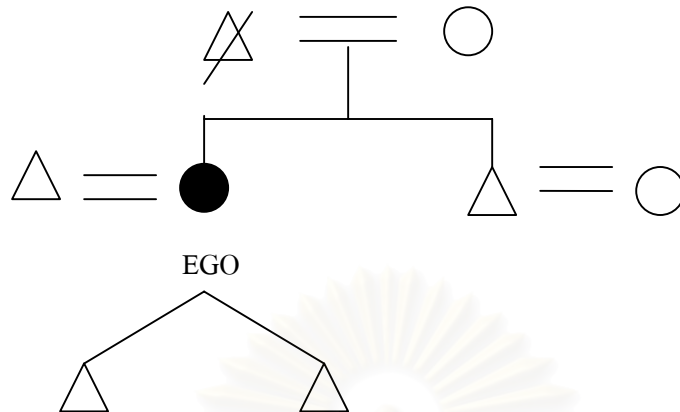
อย่างจากรัฐบาล บ่อยครั้งที่มิมีเจ้าหน้าที่มาบ่นให้ตนได้รับฟังถึงเรื่องปัญหาการใช้จ่ายเงินในปัจจุบันของข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการปราบปราม กาญจนนาได้รับฟังว่าทุกวันนี้ระหว่างเจ้าหน้าที่บ้านเมืองกับตนต่างก็พึ่งพาอาศัยกันโดยตลอดแล้วธุรกิจค้าประเวณีจะหมดลงได้อย่างไร กฎหมายที่ออกมาไม่เห็นด้วยที่จะมุ่งลงโทษผู้กระทำความผิดในธุรกิจค้าประเวณี ควรที่จะหาทางแก้ไขในระบบธุรกิจค้าประเวณีมากกว่า

ผู้ให้ข่าวคนที่ 8 : นาง เตือนใจ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

เตือนใจ ปัจจุบันอายุ 35 ปี 8 เดือน นับถือศาสนา พุทธ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ปัจจุบันแต่งงานมีครอบครัวจดทะเบียนสมรสแล้ว มีอาชีพรับราชการตำรวจ อายุประมาณ 40 ปี มีบุตรด้วยกันสองคน เป็นชายฝาแฝดทั้งสองคน อายุประมาณ 10 ปี หลังจากแต่งงานกับสามีแล้วได้ย้ายมาอยู่ที่แฟลตข้าราชการตำรวจที่สามีเดินทางไปทำงานอยู่ กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันพ่อได้เสียชีวิตลงเหลือแต่แม่ และพี่ชาย

ผู้วิจัยได้ข้อมูลเกี่ยวกับการค้าประเวณีจาก เตือนใจ เนื่องจากได้มีโอกาสทราบข้อมูลจากเพื่อนว่า เตือนใจ มีอาชีพเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณี โดยเพื่อนของผู้วิจัยรู้จักกับ เตือนใจและสามีของเตือนใจดี จึงให้เพื่อนของผู้วิจัย ช่วยติดต่อ พร้อมแนะนำวิธีการเก็บข้อมูลด้วยการปกปิดนามที่แท้จริงเพื่อปกปิดชื่อจริงของผู้ให้สัมภาษณ์ ปรากฏว่า เตือนใจ ยินยอมให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัย โดยได้พบกับเตือนใจเป็นครั้งแรกที่ห้องพักของเตือนใจ พร้อมสามี มีการพูดคุย แนะนำตัวกัน เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการให้ข้อมูลที่สำคัญของผู้ให้สัมภาษณ์

ภาระหนี้สิน

พ่อของเดือนใจก่อนที่จะเสียชีวิตมีอาชีพเป็นช่างซ่อมอาคารปีนให้กับคนทั่วไป ส่วนแม่มีอาชีพขายข้าวแกงในตลาดท่าม่วง โดยมีเดือนใจและพี่ชายคอยช่วยเหลือแม่ด้วยการล้างจาน คัดเงิน เป็นต้น รายได้จากพ่อแม่อยู่ในระดับปานกลางไม่ได้สร้างภาระหนี้สินให้แก่เดือนใจแต่อย่างใด

หลังจากที่ เดือนใจ ได้แต่งงานแล้วเมื่อประมาณปี 2534 สามิไม่ให้ทำงานนอกบ้าน เดือนใจจึงเป็นแม่บ้านทำงานภายในครอบครัวไม่ว่าจะเป็น การเลี้ยงดูลูก ทำความสะอาดภายในห้องพัก เป็นต้น รายได้ส่วนใหญ่จะมาจากเงินเดือนของสามิ ในช่วงปี 2536 เดือนใจ ได้ให้กำเนิด ลูกชายเป็นฝาแฝด ค่าใช้จ่ายภายในบ้านมีเพิ่มมากขึ้นกว่าถึงเท่าตัว เพียงเงินเดือนของสามิไม่พอที่จะเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว สามิได้กู้เงินจากสหกรณ์ออกทรัพย์ของที่ทำงานมาจำนวนหนึ่งใน วงเงินประมาณ 200,000 บาท รวมทั้งกู้เงินฉุกเฉินจากราชการเนื่องจากบุตรชายคนเล็กของตนต้องเข้าโรงพยาบาลอยู่เป็นประจำ บ่อยครั้งที่ต้องยืมเงินจากเพื่อนห้องข้างเคียงรวมถึงมารดาของตนที่อาศัยอยู่จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อมาเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวของตน

เดือนใจ บอกว่าเมื่อเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีแล้วได้นำเงินที่ได้จากอาชีพดังกล่าวให้สามิตนเพื่อนำไปชำระหนี้สินที่ไปกู้ยืมเงินมารวมแล้วประมาณ 300,000 บาท ปัจจุบัน เดือนใจ ไม่มีภาระหนี้สิน คงมีแต่เพียงภาระค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันที่ต้องชำระอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นค่าเล่าเรียนบุตร ค่าน้ำค่าไฟ ค่าผ่อนรถยนต์ที่สามิได้ซื้อมาในราคาประมาณ 600,000 บาท

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

เตือนใจ มีความสัมพันธ์กับการค้าประเวณี เริ่มต้นจาก ในช่วงที่เข้ามาทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ได้สมัครเป็นเด็กเสิร์ฟที่สถานบันเทิงแห่งหนึ่ง ได้รู้จักกับเพื่อนกลุ่มหนึ่งนอกจากอาชีพเป็นเด็กเสิร์ฟแล้วยังค้าประเวณีเพื่อหาเงิน เพื่อนดังกล่าวชักชวนตนเพราะเห็นว่ามีเงินจำเป็นต้องใช้เงิน เพื่อนจะพูดให้ฟังอยู่เสมอว่าไม่ต้องกลัวจะติดโรคจากลูกค้าที่มาใช้บริการ เดียวนี้มีวิธีการป้องกันด้วยการให้ผู้ให้บริการสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีการร่วมเพศ ตนเห็นว่าเป็นวิธีได้เงินง่าย จึงลองไปกับเพื่อนดู โดยมีกลุ่มเพื่อนคอยสอนวิธีเอาใจลูกค้าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเข้าพูดคุยเพื่อให้ลูกค้าเกิดความสบายใจ พอใจในการให้บริการเพื่อหวังจะได้ทิป(เงินพอใจที่ลูกค้ามอบให้นอกจากค่าตัวที่ได้ตกลงกับเอเยนต์ค้าประเวณี) เป็นค่าตอบแทน เงินที่ได้ส่วนใหญ่จะเก็บไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ส่วนที่เหลือเก็บส่งไปให้ที่บ้านที่จังหวัดกาญจนบุรี ช่วงที่ทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟอยู่นั้น ได้รู้จักกับสามีของเตือนใจ โดยเด็กภายในสถานบันเทิงแนะนำให้รู้จัก เพราะเจ้าของสถานบันเทิงจ้างวานให้คอย ดูแลความเรียบร้อยภายในสถานบันเทิงดังกล่าวไม่ให้วัยรุ่นก่อเหตุทะเลาะวิวาทกัน ความสนิทสนมกันทำให้มีความสัมพันธ์ทางเพศต่อมาได้แต่งงานกัน

เตือนใจ กับสามีได้พักอาศัยอยู่ที่ห้องพักที่ทางการได้จัดไว้ สามีเป็นคนชอบดื่มเหล้าเป็นประจำ พักหลังที่อยู่ด้วยกันจะดื่มเหล้าหนักกว่าเดิมมาก เจ้าของสถานบันเทิงที่เตือนใจ เคยทำงานอยู่เห็นว่าขาดความรับผิดชอบ เพราะมาทำงานเป็นบางครั้งบางครั้งจึงยกเลิกว่าจ้างแล้วให้ทหารมาเป็นคนดูแลแทน รายได้ที่เป็นอยู่จึงน้อยลง ต่อมาเตือนใจได้คลอดบุตรออกมาเป็น ฝาแฝด ความเป็นอยู่ในช่วงนั้นลำบากมาก เป็นภาระหนี้สินมากมาย

เตือนใจกับสามีได้ปรึกษาค้นหาหนทางที่จะได้เงินมาเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวเตือนใจ ได้เสนอว่า รายได้จากความเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีอยู่ในระดับสูง อีกทั้งสามีของตนเป็นข้าราชการตำรวจทำงานเกี่ยวข้องกับการจับกุมผู้ค้าประเวณี อาศัยข่าวภายในที่ทำงานของสามีเพื่อให้รอดพ้นจากการจับกุมเตือนใจ จึงเริ่มทำตัวเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีโดยเริ่มจากการติดต่อกลุ่มเพื่อนที่มีอาชีพค้าประเวณีอยู่ให้ช่วยติดต่อกับหญิงสาวตลอดจนเด็กชายที่อยากมีรายได้ตามสถานบันเทิงต่าง ๆ ที่กลุ่มเพื่อนของตนทำงานเกี่ยวข้องอยู่ รวมทั้งบรรดาผู้ค้าประเวณีที่สามีสามารถติดต่อได้ เมื่อมีบัญชีรายชื่อของผู้ค้าประเวณีแล้วจึงเริ่มเก็บข้อมูลรูปภาพต่าง ๆ ไว้ เพื่อให้ลูกค้าที่ต้องการดูรูปภาพก่อนตัดสินใจ

ตารางที่ 40 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 8

รูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณี	รายละเอียดรูปแบบการติดต่อ
1.	การติดต่อกับกลุ่มผู้ค้าประเวณีที่เคยรู้จักกันมาก่อน
2.	การติดต่อกับกลุ่มผู้เที่ยวในเวลากลางคืน

สำหรับการติดต่อผู้ซื้อบริการ ในช่วงแรกสามีจะเป็นคนคอยติดต่อหาลูกค้าตามสถานบันเทิงต่าง ๆ ที่มีผู้คนรู้จัก ตลอดจนเพื่อนตำรวจด้วยกันที่ต้องการใช้บริการ ภายหลังจากที่ธุรกิจการค้าประเวณีเริ่มมีลูกค้าติดต่อมากขึ้น สามี ได้ถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการค้าประเวณี ผู้บังคับบัญชาจึงสั่งให้เลิกอาชีพดังกล่าว ช่วงหลัง เตือนใจ จึงทำหน้าที่ติดต่อลูกค้า ส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าที่มาจากสามี และมาจากการพูดต่อกันของลูกค้าเอง ธุรกิจทุกวันนี้ จะเป็นระบบมากขึ้นมีอัลบั้มรูปภาพของผู้ค้าประเวณีให้ลูกค้าได้ดูก่อนที่จะมีการนัดพบเจอกัน เมื่อมีการตกลงพบเจอกันเกิดขึ้นผู้ค้าประเวณีจะเป็นผู้รับเงินจากผู้ใช้บริการค้าประเวณีเอง จากนั้นจะนำมาส่งให้ เตือนใจ โดยหักจากราคาของผู้ค้าประเวณี อัตราส่วนแบ่งของการค้าประเวณีเดือนใจจะได้รับในอัตราร้อยละ 40 – 50 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี

เตือนใจ ไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่เข้าจับกุมโดยวิธีการล่อซื้อค้าประเวณีจากเจ้าหน้าที่ที่ปลอมตัวเป็นลูกค้า ส่วนใหญ่จะถูกผู้บังคับบัญชาของสามี คอยห้ามไม่ให้ ทำงานประเภทนี้เป็นช่วง ๆ เนื่องจากมีการกวาดล้างของทางข้าราชการระดับสูง พอพ้นช่วงดังกล่าวไป จึงเริ่มเป็นเอเยนต์ต่อ เตือนใจ จะมีสิ่งของหรือบางครั้งผู้บังคับบัญชาดังกล่าวต้องการอะไร จะหามาให้อยู่เสมอเพื่อเป็นการตอบแทนที่คอยช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ในลักษณะเป็นพรรคพวกกัน

ความล้มพันธ์ในครอบครัว

พ่อของเตือนใจ ได้เสียชีวิตเมื่อประมาณ ปี 2540 ด้วยโรคมะเร็งที่ต่อมลูกหมาก ส่วนแม่ยังมีชีวิตอยู่ อายุประมาณ 60 ปี ปัจจุบันแม่พักอาศัยอยู่ที่อำเภอ ท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี เตือนใจมีพี่ชายอยู่ 1 คน อายุประมาณ 37 ปี ปัจจุบันทำงานเป็นช่างก่อสร้างตามสถานที่ต่าง ๆ ในเขตจังหวัดกาญจนบุรี พี่ชายพักอาศัยอยู่กับแม่และภรรยา พ่อแม่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตจังหวัดกาญจนบุรี พี่ชายจะสนิทกับเตือนใจ ส่วนใหญ่มีปัญหาจะปรึกษาแม่และคนในครอบครัว ปัจจุบันยังไม่มีใครทราบว่าเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

เดือนใจ มีความรู้สึกวุ่นวายในครอบครัวไม่ค่อยมีความอบอุ่น ช่วงเวลาที่พ่อยังไม่เสียชีวิต พ่อจะทำงานเป็นช่างซ่อมอาวุธปืนให้กับทางข้าราชการต่าง ๆ เคยถูกพ่อเตะเข้าที่ก้น เนื่องจากไม่พอใจที่เดือนใจ แอบไปเที่ยวกับเพื่อนในเทศกาลประจำปีของตัวอำเภอเมือง เวลาที่พ่อดื่มเหล้ามากจนขาดสติชอบอาละวาด เคยมีครั้งหนึ่งพ่อได้หยิบขวดโซดาตีเข้าที่หัวของแม่ ทำให้แม่ หัวแตกต้องเย็บหลายเข็ม พ่อเป็นคนเจ้าชู้ แต่แม่ไม่เคยต่อว่าพ่อ ส่วนใหญ่จะทำตัวอยู่เฉย ๆ แต่จะไม่พูดกับพ่อ เมื่อจบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ออกมาทำงานช่วยแม่ขายกับข้าวในตลาด เนื่องจากพ่อล้มป่วยลง เดือนใจจึงได้ไปทำงานที่กรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้หาเงินมาช่วยเหลือทางครอบครัวบ้าง และเป็นค่ารักษาพยาบาลให้กับพ่อ จึงไปพักอาศัยอยู่กับน้ำสาวในละแวกเขตดินแดง เงินที่ได้มาจากการค้าประเวณีจะส่งให้แม่เป็นผู้รับผิดชอบ แต่แม่ไม่ทราบเงินดังกล่าวได้มายังไง ปัจจุบันก็ยังไม่ทราบไม่ยอมให้แม่รับทราบกลัวท่านจะเสียใจมาก

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

จำนวนผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่ในบัญชีมีทั้งหมดประมาณ 50 คน แบ่งเป็นหญิง 35 คน เป็นชาย 15 คน ส่วนจำนวนที่อยู่นอกบัญชียังมีอีกประมาณ 50 คน โดยสามารถแบ่งกลุ่มผู้ค้าประเวณีได้ดังนี้

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 8

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ต่ำกว่า 18 ปี	10	20.0
ระหว่าง 18 –30 ปี	40	80.0
อายุ 30 ปีขึ้นไป	-	-
รวม	50	100.0

ระดับของผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่มีตั้งแต่เด็กหญิงสาวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป แต่กลุ่มส่วนใหญ่ที่ลูกค้าต้องการมากที่สุดในปัจจุบันคือ เด็กหญิงสาวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรืออายุประมาณ 18 ปี หากมีการพูดคุยข้อมูลของผู้ค้าประเวณีที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ลูกค้าจะให้ความสนใจเป็นพิเศษ อาศัยระดับการศึกษานี้เป็นจุดตั้งราคาเพิ่มขึ้น ราคาของผู้ค้าประเวณีจะเริ่มต้นจากราคาประมาณ 1,500 – 5,000 บาท ส่วนใหญ่ผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่จะให้บริการแบบชั่วคราวเท่านั้น จะไม่ยอมอยู่ค้างกับลูกค้าเพราะกลัวทางบ้านจะจับได้ว่าหาเงินด้วยวิธีการค้าประเวณี

ตารางที่ 42 แสดงประเภทของกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 8

ราคาของผู้ค้าประเวณี	ประเภทของผู้ค้าประเวณี
1,500 – 2,000 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่มีประสบการณ์ทางการค้าประเวณีจำนวนมากพอสมควร มีรูปร่าง หน้าตาดี พอสมควร
2,000 – 3,500 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ ชอบเที่ยวเวลากลางคืน หากขาดเงินจะติดต่อมาทางโทรศัพท์เพื่อให้ช่วยติดต่อผู้ซื้อบริการ กลุ่มนี้จะผ่านการร่วมประเวณีมาน้อย ศัพท์ที่วัยรุ่นชอบเรียก คือ “แจ่ม”
3,500 – 5,000 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่มีรูปร่างหน้าตาดีมาก ส่วนใหญ่จะเคยผ่านงานทางด้านสื่อต่างๆ เช่น ทางโทรทัศน์ เคยขึ้นปกนิตยสารมาบ้าง เป็นต้น

จำนวนลูกค้าที่เข้ามาติดต่อใช้บริการต่อวัน จะไม่แน่นอนบางวันก็ไม่มีใครมาติดต่อ ส่วนใหญ่ในวันหยุดสัปดาห์ หรือวันสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการร่วมเพศจะมีลูกค้ามาใช้บริการจำนวนมาก บางวันมีลูกค้ามาใช้บริการถึง 15 คน ตนเองต้องรีบโทรศัพท์หาผู้ค้าประเวณีที่ยังว่างงานอยู่ เพื่อจองตัวไว้ก่อน เนื่องจากเกรงว่าจะมีเอเยนต์รายอื่นมาจองไว้ก่อน โดยอัตราส่วนแบ่งที่จะได้รับคิดเป็นร้อยละ 40-50 สำหรับผู้ค้าประเวณีบางรายที่รู้จักกันดีมีความจำเป็นต้องใช้เงินมาก จะให้เงินไปทั้งหมดเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายไปก่อน แล้วค่อยหักเก็บในภายหลัง บางครั้งผู้ค้าประเวณีบางรายเมื่อได้ติดต่อขอเงินส่วนแบ่งที่ให้ไปก็ไม่รับสายและไม่มาเป็นสมาชิกอีกเลย โดยบางรายผันตัวเองเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีไปก็มี

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนได้รับจากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีประมาณ 200,000 บาท ต่อเดือน โดยยังไม่หักค่าใช้จ่ายจากการดูแลนายตำรวจระดับชั้นผู้ใหญ่โดยให้สามีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้คอยดูแลค่าใช้จ่ายในการโทรศัพท์ติดตามตัวผู้ค้าประเวณี ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูบุตรของตน สำหรับรายได้ระดับนี้ถือว่าเป็นผลประโยชน์ระดับสูง หากไม่ได้มีรายได้ดังกล่าวในระดับนี้ อาจจะยังทำอยู่ เพราะไม่รู้จะประกอบอาชีพอะไร

ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

เดือนใจ มีความคิดเห็นว่าการซื้อขายของผู้ค้าประเวณีเป็นเรื่องปกติธรรมดา สถานที่ที่ไหนก็เห็นมีอยู่เกือบทั่วประเทศมันเป็นสิทธิของผู้ค้าประเวณีเองที่ต้องการเลือกจะเป็นอยู่อย่างนี้ และ เป็นสิทธิของลูกค้าเองที่ต้องการหาที่ระบายในสิ่งที่ เป็นธรรมชาติ เพียงแต่ต้องมีข้อแลกเปลี่ยนคือเงินทอง โดย

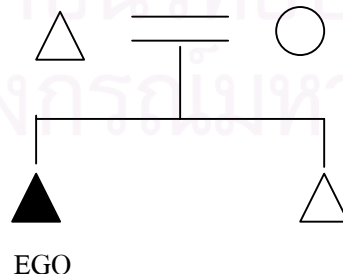
ลูกค้าจะมีทั้งนักศึกษา คนทำงาน นักธุรกิจต่าง ๆ สังคมมองว่าการค้าประเวณีเป็นอาชญากรรม เป็นเรื่องที่ไม่ดีศีลธรรม แต่เตือนใจ ไม่คิดอย่างนั้น แม้แต่เจ้าหน้าที่บ้านเมืองยังมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่ดีศีลธรรมก็มี

เตือนใจ คิดว่าการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเป็นหนทางหนึ่งที่จะทำให้ได้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวของตนเท่านั้น อีกทั้งมีสามีเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงไม่กลัวว่าจะถูกตำรวจจับ ส่วนใหญ่ตำรวจที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีก็รู้จักสนิทสนม และมีการขอใช้บริการอยู่เสมอเตือนใจไม่เห็นด้วยกับมาตรการทางกฎหมายที่มีการลงโทษผู้ค้าประเวณี ลูกค้า รวมทั้งเอเยนต์ค้าประเวณี และไม่เห็นว่าการค้าประเวณีจะเป็นการผิดศีลธรรม สังคมไม่ควรมาโจมตีการค้าประเวณีในด้านนี้ ควรหาทางแก้ไขการค้าประเวณีทางอื่น เช่น จัดให้มีการจดทะเบียนเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ผู้ให้ข่าวคนที่ 9 : นาย บุญชัย (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

บุญชัย มีอายุขณะให้สัมภาษณ์ 22 ปี 4 เดือน นับถือศาสนาพุทธ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ อตอ กำแพงแสน จังหวัดนครปฐม มีพี่น้องด้วยกัน 2 คน เป็นผู้ชายทั้งสองคน บุญชัยเป็นน้องคนสุดท้อง พ่อและแม่อยู่ด้วยกันที่ อตอ กำแพงแสน จังหวัดนครปฐม บุญชัย ศึกษาอยู่ในราชภัฏแห่งหนึ่งใน เขตรามอินทรา กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ในอพาร์ทเมนต์แห่งหนึ่งในย่านรามอินทรา โดยเช่าอยู่กับเพื่อนหญิงซึ่งมีเพศสัมพันธ์กัน

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีจากบุญชัย จากการแนะนำจากกลุ่มเพื่อนว่า บุญชัย เป็นเอเยนต์ค้าประเวณีที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งในเขตย่านรามอินทรา กรุงเทพมหานคร อีกทั้งเพื่อนของผู้วิจัยมีความสนิทสนมกับ บุญชัย ในระดับหนึ่ง จึงได้ติดต่อไป เบื้องต้น บุญชัย ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล เนื่องจากยังเกิดความกลัวว่าจะถูกจับกุม พยายามไม่รับโทรศัพท์จากผู้วิจัย ผู้วิจัยได้พยายามติดต่ออยู่หลายวันจน บุญชัย ยอมรับโทรศัพท์ และได้พูดคุยเกี่ยวกับวิธีการสัมภาษณ์ การปกปิดนามที่แท้จริง ผลดีที่อาจจะเกิดจากการวิจัยในครั้งนี้ให้ บุญชัย ได้รับทราบ จึงยินยอมที่จะให้ข้อมูลที่สำคัญ โดยได้นัดพบกันที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งในเขตรามอินทรา กรุงเทพมหานคร จากการพบกันจำนวนหลายครั้งมีการสร้างความสัมพันธ์ การพูดคุยให้ทราบถึงเหตุที่จะต้องศึกษากระบวนการค้าประเวณี วิธีการปกปิดนามที่แท้จริงของผู้ให้สัมภาษณ์ บุญชัย เกิดความเชื่อใจจึงยินยอมที่จะให้ข้อมูลสำคัญแก่ผู้วิจัย สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล พบว่า บุญชัย มีรูปร่างเตี้ย สูงประมาณ 165 เซนติเมตร กิวหนา หน้าสีเหลือง ไร้ผม รองทรง ตาสองชั้น ปากห้อย มีรอยสักยันต์เก้ายอดที่ด้านหลังของบุญชัย รอยสักชื่อ พ่อที่แขนขวา และ รอยสัก ชื่อ แม่ที่แขนซ้าย ส่วนอื่นปกติ

ภาระหนี้สิน

แต่ก่อนพ่อของ บุญชัย ได้เปิดเป็นค่ายสอนมวยขนาดเล็กลงอยู่ในเขต อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม พ่อจะสอนเชิงมวยให้บุญชัยและพี่ชาย บุญชัยชอบการชกต่อมายาวตั้งแต่เด็กมากกว่า พี่ชาย ส่วนตัวนั้นพี่ชายจะชอบพวกรถแข่งมากกว่า บ่อยครั้งที่พ่อจะให้ บุญชัย ขึ้นชกตามเวทีมวยในงานวัดต่าง ๆ ในเขตตัวอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ในอดีต บุญชัย หวังว่าสักวันหนึ่งจะได้ไปต่อในสนามมวยระดับใหญ่ ส่วนแม่มีอาชีพเป็นคนดูแลช่อง โดยได้จัดทำข้างบ้านเป็นห้องพักมีสังกะสีปิดกันรอบรั้ว ลักษณะสถานที่เป็นสองชั้น ด้านชั้นล่างจะมีผู้ค้าประเวณีนั่งอยู่ตามเก้าอี้ มีไฟสลัวอยู่ด้านล่างเพื่อสร้างบรรยากาศราคาค่าตัวนั้น บุญชัย จำไม่ได้ว่าแม่กำหนดราคาเท่าใด ฐานะทางบ้านขณะนั้นอยู่ในระดับที่ดี

ในช่วงปี พ.ศ. 2542 เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ออกกวาดล้างจับกุมกระบวนการค้าประเวณี แม่ของบุญชัย หนีไม่พ้นการจับกุมในครั้งนี้ แม่ของ บุญชัย โคนแฉ่งข้อหาหลายข้อหาไม่ว่าจะเป็นในข้อหาเป็นธุระจัดหญิงค้าประเวณี และบังคับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีให้ค้าประเวณี บุญชัยจำได้ว่าช่วงนั้นกำลังเข้าศึกษาต่อที่สถาบันราชภัฏแห่งหนึ่งในมหาวิทยาลัย ฐานะทางบ้านของบุญชัยเริ่มตกต่ำลง พ่อของบุญชัยที่เปิดสอนมวยให้แก่คนทั่วไปได้เลิกลงเนื่องด้วยสังขาร ตลอดจนไม่มีสปอนเซอร์สนับสนุน การส่งนักมวยไปชกตามสนามมวยต่าง ๆ จำเป็นต้องใช้เงินพอสมควร หลังจากนั้นพ่อได้ไปกู้ยืมเงินจากธนาคารจำนวน 200,000 บาท มาซื้อรถยนต์กระบะบรรทุกแล้วทำเป็นรถรับจ้างบรรทุกสิ่งของต่าง ๆ รายได้ต่อเดือน จะอยู่ที่

ประมาณ 10,000 บาท พอเกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์อยู่บ่อย ๆ เนื่องจากสายตาของท่านไม่ค่อยดี เงินที่ได้จากการรับจ้างจึงใช้ไปกับค่าซ่อมต่าง ๆ บุญชัยตัดสินใจไปสมัครเป็นนักมวยในค่ายมวยแห่งหนึ่งในย่านลุมพินี กรุงเทพมหานคร เพื่อหวังว่าจะได้เงินจากการขึ้นชกตามสนามมวยต่าง ๆ เป็นค่าเล่าเรียน บุญชัย คิดว่าฝีมือการชกของตนอยู่ในระดับดี ส่วนใหญ่จะชนะมากกว่าแพ้ เงินส่วนใหญ่ที่หามาได้จากการเป็นนักมวยไม่พอกับค่าใช้จ่ายทางบ้านมากนัก ส่วนแม่ของบุญชัยได้รับการพ้นโทษออกมาแล้วจากการตัดสินจำนวน 2 ปีกว่า ยังไม่ได้หางานทำคงอยู่กับพ่อที่บ้านเหมือนเดิม

หลังจากที่บุญชัยได้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี เงินที่ได้มาสามารถนำไปช่วยเหลือทางบ้าน ไม่ว่าจะเป็นช่วยเหลือผ่อนชำระรถยนต์ที่พ่อซื้อมา เงินที่ไปกู้ยืมจากคนอื่นเพื่อนำมาเป็นค่าซ่อมรถยนต์ ตลอดจนค่าใช้จ่ายส่วนตัว มีเงินเหลือเก็บไว้ใช้จ่ายต่อไป

สรุป บุญชัยมีภาระหนี้สินจากทางบ้านก่อนเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเป็นจำนวนเงินประมาณ 200,000 บาท โดยส่วนตัวบุญชัย ไม่เคยก่อภาระหนี้สินแต่อย่างใด รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี บุญชัยนำไปชำระหนี้สินที่มีอยู่จนหมดแล้ว

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

ชีวิตของ บุญชัย เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีจากการเข้าศึกษาที่สถาบันราชภัฏแห่งหนึ่งในเขต รามอินทรา กรุงเทพมหานคร ได้รู้จักกับกลุ่มนักศึกษาซึ่งเป็นเพื่อนกันในสถาบันเดียวกัน เบื้องหลังเป็นผู้ค้าประเวณี บุญชัยมีเพื่อนหญิงอยู่คนหนึ่งที่เป็นผู้ค้าประเวณีเหมือนกัน ทั้งสองคนอยู่ด้วยกันที่อพาร์ทเมนต์แห่งหนึ่ง โดยบุญชัยจะมาพักอาศัยอยู่ในช่วงวันเสาร์อาทิตย์ ส่วนวันจันทร์ถึงศุกร์ บุญชัยจะเก็บตัวอยู่ที่ค่ายมวยแห่งหนึ่งในย่านลุมพินี บางครั้งก็พักอาศัยอยู่ที่ อพาร์ทเมนต์แห่งหนึ่ง

บุญชัย เริ่มเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี จากการสนิทสนมกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นผู้ค้าประเวณีประกอบกับมีเพื่อนหญิงที่สนิทคอยสนับสนุนให้ช่วยหาลูกค้าที่ต้องการผู้ค้าประเวณี บุญชัยมองเห็นช่องทางที่จะได้เงินดังกล่าวจากขบวนการค้าประเวณี จึงลองทำดู แรกเริ่มจากการติดต่อกับกลุ่มนักมวยภายในค่ายที่ต้องการเด็ก รวมทั้งเจ้าของค่ายมวยต่าง ๆ ที่รู้จัก ทำไปได้ช่วงหนึ่งเห็นว่าเงินส่วนแบ่งที่ได้มาจากผู้ค้าประเวณีได้รับผลประโยชน์อยู่ในระดับดี จึงเริ่มทำอย่างจริงจัง มีการทำเป็นระบบรูปภาพไว้ดูเวลาที่มีลูกค้าต้องการสไลด์แบบไหน

ตารางที่ 43 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 9

รูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณี	รายละเอียดรูปแบบการติดต่อ
1.	การติดต่อกับกลุ่มผู้ชอบเที่ยวเวลากลางคืน
2.	การติดต่อกับกลุ่มเพื่อนหญิงที่รู้จักกัน และกำลังต้องการใช้เงิน
3.	การประกาศโฆษณาในอินเทอร์เน็ต

ราคาผู้อยู่ในบัญชีของบุญชัยจะอยู่ที่ประมาณ 1,200 – 1,800 บาท ส่วนใหญ่จะเป็นเด็กวัยรุ่นในละแวกเขตดอนเมือง งามอินทรา รวมทั้งเด็กในละแวกลุมพินี กรุงเทพมหานคร ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นเด็กวัยรุ่น ตลอดจนคนในวัยทำงานต่าง ๆ การติดต่อลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นการติดต่อกันทางโทรศัพท์ ปัจจุบันได้ขยายกลุ่มลูกค้าออกไปในสถานบริการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น สถานบันเทิงชื่อดังในย่านรามอินทรา เขตลุมพินี กรุงเทพมหานคร หรือตามร้านอาหารที่มีวัยรุ่นมาพบปะพูดคุยกันภายหลังจากที่สถานบันเทิงได้ปิดลง วัยรุ่นจะมารวมกลุ่มที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งจำนวนมาก เพื่อมานั่งดื่มสุรา สั่งอาหาร รวมทั้งเป็นที่รู้กันว่าจะมีเอเยนต์ค้าประเวณีพาเด็กวัยรุ่นหน้าตาดีมานั่งเพื่อลูกค้าคนไหนสนใจ เอเยนต์จะเข้าไปนั่งพูดคุยแนะนำตัว บุญชัยเป็นหนึ่งในเอเยนต์ที่วัยรุ่นตลอดจนคนทำงานทั่วไปรู้จักดี ในเรื่องของการชกมวยช่วงหลังบุญชัยไม่ค่อยสนใจฝึกซ้อมมากนัก เพราะลำพังเพียงเงินที่ได้จากการค้าประเวณีก็เพียงพอสำหรับตนเองและครอบครัวแล้ว เงินที่ได้จากการค้าประเวณีจะส่งไปให้ครอบครัวอยู่เสมอ บุญชัยบอกกับพ่อและแม่ว่าอาจจะไม่ชกมวยต่อไป ตนต้องทำงานเป็นเอเยนต์ ค้าประเวณีมีรายได้ดี แม้อายุเดือนให้ระวังเจ้าหน้าที่บ้านเมืองอาจจะถูกจับกุมได้ ส่วนใหญ่บุญชัยจะดูแลเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ โดยยอมรับว่าบ่อยครั้งที่มีการจับกุมหน้าบ้านเมืองมาใช้บริการ สำหรับค่าตัวจะน้อยกว่าราคาปกติ โดยผู้ค้าประเวณีจะได้เงินเหมือนเดิมประมาณ 500 – 800 บาท บุญชัยเคยถูกเจ้าหน้าที่จากหน่วยกลางล่อซื้อขณะนำผู้ค้าประเวณีไปส่งให้ลูกค้า แต่สามารถวิ่งหลบหนีไปได้ ส่วนผู้ค้าประเวณีถูกจับกุมไปเสียค่าปรับที่โรงพัก บุญชัยต้องทำหน้าที่จ่ายให้แทนผู้ค้าประเวณี

ตารางที่ 44 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค่าประเมินของผู้ให้ข่าวคนที่ 9

รูปแบบวิธีการ	รายละเอียดวิธีการติดต่อผู้ซื้อบริการค่าประเมิน
1.	การพากลุ่มผู้ค้าประเมินไปที่ยิวเวลากลางคืนเพื่อล่อให้ผู้ซื้อบริการสนใจอยากเข้ามาติดต่อ
2.	การติดต่อกับกลุ่มเพื่อนที่เรียนอยู่ด้วยกัน

ปัจจุบัน บุญชัย มีเครือข่ายเป็นผู้ซื้อบริการที่ จังหวัดนครปฐม จำนวนมาก เนื่องจากทุกครั้งที่ บุญชัย กลับบ้านไปเที่ยวที่บ้าน จังหวัดนครปฐม มักจะพาเด็กไปเที่ยวยามราตรีเพื่อหาลูกค้าตามสถานบันเทิงที่มีชื่อเสียงต่าง ๆ ในย่านองค์พระปฐมเจดีย์ บ่อยครั้งที่ ต้องขับรถพาเด็กไปส่งที่ จังหวัดนครปฐม ราคาต่อรองจะอยู่ในระดับสูงเนื่องจากต้องคิดค่านำตัวเด็กไปส่งตามสถานที่ต่าง ๆ

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

พ่ออายุ 55 ปี แม่อายุ 50 ปี พ่อแม่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา สาเหตุมาจากฐานะทางบ้านยากจน พ่อ และแม่ของบุญชัย จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมายและมีลูกผู้ชายด้วยกันสองคน บุญชัย เป็นน้องคนสุดท้อง พี่ชายอายุประมาณ 27 ปี

พ่อเปิดค่ายสอนมวยขนาดเล็กอยู่ในเขต อัมพอ กำแพงแสน ตั้งแต่ที่ตนและพี่ชายยังเด็กอยู่ พ่อชอบการชกมวยมาก เคยขึ้นชกตามสนามมวยชื่อดังหลายครั้ง พ่อจะสอนเชิงมวยให้บุญชัยและพี่ชายไว้ป้องกันตัวอยู่เสมอ บุญชัยชอบการชกต่อมมาตั้งแต่เด็กมากกว่าพี่ชาย บุญชัยชอบที่จะขึ้นชกตามเวทีมวยในงานวัดต่าง ๆ เพื่อให้ได้เงินเป็นค่าขนม พ่อไม่เคยลงโทษ บุญชัย ด้วยวิธีการรุนแรง แต่จะอบรมด้วยคำพูดจาหยาบคาย และจะไม่พูดกับ บุญชัย แม่ของบุญชัยมีอาชีพเป็นคนดูแลช่อง จัดทำสถานที่ข้างบ้านเป็นห้องพักจำนวนหลายห้องมีสังกะสีปิดกันรอบรั้วไม่ให้ใครเห็น ด้านชั้นล่างจะมีผู้ค้าประเมินนั่งอยู่ตามเก้าอี้ต่าง ๆ มีไฟสลัวอยู่ด้านล่างเพื่อสร้างบรรยากาศ ราคาค่าตัวนั้น บุญชัยจำไม่ได้ว่าแม่กำหนดราคาเท่าใด บุญชัยไม่ชอบพฤติกรรมที่แม่ของตนชอบสูบบุหรี่และดื่มเหล้าเวลาทำงานข้างบ้าน แม่ชอบพูดจาหยาบคายเวลาคุยกับผู้ค้าประเมิน พ่อจะเกรงใจแม่มาก ส่วนใหญ่แม่จะตะโกนด่าพ่อเวลาที่ทะเลาะกัน ชอบขว้างปาสิ่งของที่ อยู่ใกล้มือ แต่ไม่กล้าใช้กำลังรุนแรงต่อพ่อ คงกลัวถูกพ่อสวนกลับมาบ้าง บุญชัยมักจะถูกแม่ทำโทษด้วยการตีด้วยไม้ ส่วนใหญ่เป็นเรื่อง

ที่บุญชัย ก่อเรื่องที่ทำให้แม่ต้องเดือดร้อน เช่น ไปชกต่อยกับเพื่อน แอบหนีเรียนมาเล่นเกมคอมพิวเตอร์จนถูกอาจารย์จับได้ บุญชัยชอบเข้าไปพูดคุยกับผู้ค้าประเวณีที่แม่ดูแลอยู่ บุญชัยรู้สึกชอบคลุกคลีกับบรรดาผู้ค้าประเวณี มีความรู้สึกสนุกสบายใจที่ได้พูดคุย บุญชัยไม่ค่อยชอบคุยกับพี่ชายบ่อยครั้งที่มีเรื่องชกต่อยกัน บางครั้งไม่พอใจกันจะทำขึ้นไปชกบนเวทีมวยที่พ่อสร้างไว้ ส่วนใหญ่บุญชัยจะแพ้พี่ชายเพราะตัวโตกว่า บุญชัยคิดว่าส่วนหนึ่งที่ทำให้หันมาทำงานในการค้าประเวณีน่าจะมาจากการเห็นแม่ของตนมีพฤติกรรมกรรมากรเป็นเจ้าแม่คุมห้อง มีลูกน้องคอยดูแลผู้ค้าประเวณี คิดว่าครอบครัวของตนยังไม่สมบูรณ์ อยากให้แม่เป็นเหมือนแม่คนอื่นที่คุยกับลูกด้วยวาจาที่ไม่หยาบคาย

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

จำนวนผู้ค้าประเวณีที่บุญชัยมีอยู่ในระบบบัญชีมีอยู่โดยประมาณ 50 คน ผู้ค้าประเวณีส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาในสถาบันราชภัฏที่ตนเรียนอยู่ วิทยาลัยจากโรงเรียนมัธยมชื่อดังต่าง ๆ ภายในเขตรามอินทรา ตลอดจนวัยรุ่นที่ไม่ได้เรียนแต่ต้องการเงิน กลุ่มพวกนี้จะชอบเที่ยวในสถานบันเทิงต่าง ๆ เงินที่ได้มาจะใช้ในการซื้อสิ่งของเพื่อตามกลุ่มเพื่อน วัยรุ่นส่วนใหญ่โทรศัพท์เข้ามาสมัครตามคำชักชวนของเพื่อนที่ได้รับข้อมูลจากคนที่อยู่ในบัญชีของบุญชัย ราคาอยู่ที่ประมาณ 1,200 – 1,800 บาท การพบปะของลูกค้าส่วนใหญ่จะมีการโทรสั่งจองกันมาก่อน หรือพาเด็กประมาณ 5 – 10 คน ไปเที่ยวตามสถานบันเทิงชื่อดังของอำเภอ เมือง จังหวัดนครปฐม เพื่อลูกค้าที่สนใจต้องการใช้บริการ หลังจากเวลาประมาณ 02.00 น. จะพาเด็กไปนั่งทานข้าวที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งซึ่งเป็นแหล่งรวมวัยรุ่นยามที่สถานบันเทิงปิดลง วัยรุ่นตลอดจนคนทำงานต่าง ๆ จะมารวมตัวกันเกือบ 100 คน ส่วนหนึ่งต้องการมาดูเด็ก เด็กในบัญชีของบุญชัยส่วนใหญ่ จะมีรูปร่างสมส่วน ไม่สูงมากนัก หน้าตาดี บุญชัยจะเป็นผู้เก็บเงินเองจากลูกค้าหลังจากมีการตกลงราคากันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 9

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อายุต่ำกว่า 18 ปี	10	20.0
อายุ 18 – 30 ปี	36	72.0
อายุมากกว่า 30 ปี	4	8.0
รวม	50	100.0

อัตราค่าส่วนแบ่งจะอยู่ที่ร้อยละ 40 จำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการต่อวันจะอยู่ที่ประมาณ 5-15 คน หากคิดเป็นรายได้ต่อเดือนจะอยู่ที่ประมาณ 100,000 - 200,000 บาท ยังไม่ได้หักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ต้องจ่าย โดยส่วนตัวคิดว่ารายได้ดังกล่าวถือว่าอยู่ในระดับที่สูง ถ้าหากจบการศึกษาจะไปหางานทำและเลิกอาชีพดังกล่าว แต่หากยังไม่ได้รับการทำงานคงยังทำอยู่ต่อไป รู้สึกเฉยกับอาชีพดังกล่าว แต่สิ่งที่กลัวคือการถูกเจ้าหน้าที่จับกุม

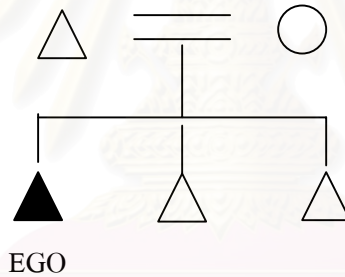
ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

บุญชัย คิดเห็นว่า การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี หรือเป็นผู้ค้าประเวณีก็ตาม นั้นไม่ได้หมายถึงการกระทำต่อใครให้ได้รับความเสียหาย ตรงกันข้ามกับทำให้คนที่ต้องการระบายทางเพศได้รับการปลดปล่อย คนได้รับเงินไปใช้จ่ายในครอบครัว ไม่ได้เป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมแต่เป็นเรื่องที่ผิดกฎหมายเท่านั้น คนทั่วไปต่างหากที่มองการกระทำดังกล่าวเป็นสิ่งที่ผิดไปเอง พวกที่มองเรื่องนี้เป็นสิ่งไม่ดี เป็นกลุ่มประเภทที่ไม่ปกติธรรมดาเหมือนคนทั่วไป อาจจะมองได้ว่าเป็นพวกสมรรถภาพทางเพศเสื่อม ไม่มีทางที่เจ้าหน้าที่บ้านเมืองจะสามารถกำจัดหมด ทุกวันนี้ผู้ค้าประเวณีส่วนใหญ่ที่มีอยู่ในบัญชีล้วนแต่เป็นวัยรุ่นทั้งนั้นมองเห็นถึงความตกต่ำทางเศรษฐกิจที่ทำให้สังคมของวัยรุ่นต้องเป็นอย่างนี้ และกลุ่มวัยรุ่นดังกล่าวยากที่จะแก้ไขต่อไปจะพัฒนาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีในลักษณะกลุ่มเล็ก ถ้าจะเร่งปราบปรามควรที่จะแก้ไขตัวเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเสียก่อน ที่ผ่านมามีเจ้าหน้าที่บ้านเมืองต่างหากที่เป็นตัวเริ่มปัญหาการค้าประเวณีเกิดขึ้นมาก่อน สมัยก่อนเจ้าหน้าที่บางคนอาศัยธุรกิจดังกล่าวเปิดเป็นช่องมีการบังคับ ขู่เข็ญ ผู้ค้าประเวณี ไม่เหมือนกับธุรกิจปัจจุบันที่เกิดขึ้นจากความสมัครใจของผู้ค้าประเวณี เมื่อไม่สามารถหากินกับผู้ค้าประเวณีได้เจ้าหน้าที่ก็จ้องที่จะเล่นงานธุรกิจของเอเยนต์ค้าประเวณีแทน เพื่อเป็นการชดเชยกับผลประโยชน์ที่เสียไป เห็นได้จากในปัจจุบันธุรกิจห่วยได้ดินถูกปราบปรามมากขึ้นกว่าเดิม เจ้าหน้าที่บางนายหมดผลประโยชน์ เริ่มที่จะแสวงหาผลประโยชน์จากธุรกิจเอเยนต์ค้าประเวณีซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเด็กวัยรุ่นที่ยังด้อยประสบการณ์กว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมือง รัฐควรที่จะแก้ไขนาระบบธุรกิจค้าประเวณีดังกล่าวจากมุมมองมาทำเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์แล้วนำผลประโยชน์บางส่วนไปช่วยเหลือสังคม

ผู้ให้ข่าวคนที่ 10 : นายสรารุช (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

สรารุช มีอายุขณะให้สัมภาษณ์ 22 ปี 9 เดือน นับถือศาสนาพุทธ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ อ่างทอง สามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ที่อพาร์ทเมนต์แห่งหนึ่งในเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ยังไม่ได้แต่งงาน กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีอยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ย่านพระรามเก้า พ่อและแม่พักอาศัยอยู่ที่ จังหวัดสุพรรณบุรี มีลูกด้วยกัน 3 คน เป็นผู้ชายทั้งสามคน สรารุชเป็นลูกคนโตมีประวัติถูกจับกุมในข้อหาเมียเสพติด(ยาบ้า) ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตจำนวนประมาณ 5 เม็ด ปัจจุบันไม่ได้เสพแล้ว

สรารุชเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี โดยได้แสดงความคิดเห็นในแง่ดีเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ ภายหลังจากที่ผู้วิจัยได้พูดคุยถึงสาเหตุการวิจัยในครั้งนี้ วิธีการปกปิดนามที่แท้จริงเพื่อให้ สรารุช เกิดความสบายใจ เชื่อใจ ยินยอมให้ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีจากตน โดยเริ่มจากข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล พบว่า สรารุช มีรูปร่าง ผอมสูงประมาณ 180 เซนติเมตร รูปร่างหน้าไข่ ไข่ผมยาวประบ่า มีรอยแผลเป็นที่แขนด้านซ้ายลักษณะคล้ายถูกของมีคม

ภาระหนี้สิน

พ่อของ สรวุฑ ทำงานรับราชการเป็นลูกจ้างชั่วคราวอยู่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งใน อําเภอ สามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ได้รับเงินเดือนประมาณ 3,500 บาท เงินเดือนส่วนใหญ่ของพ่อจะได้รับ ประมาณ 2,000 บาท เมื่อหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมทั้งหนี้สินที่ไปกู้ยืมเงินมาเพื่อใช้จ่ายในครอบครัวประมาณ 20,000 บาท แม่ของ สรวุฑ ประกอบอาชีพเป็นแม่ค้าขายส้มตำโดยเปิดร้านอยู่ที่หน้าบ้าน รายได้ส่วนใหญ่อยู่ที่ประมาณ 5,000 – 7,000 บาท ฐานะการเงินทางบ้านของ สรวุฑ อยู่ในระดับปานกลางสามารถ เลี้ยงลูกได้พอสมควรแต่ไม่มากนัก หากต้องส่งเสียลูกทั้งสามให้เรียนในระดับสูง สรวุฑ ในฐานะลูกคนโต จึงต้องออกทำงานนอกบ้านอยู่เสมอ ส่วนใหญ่จะไปรับจ้างเป็นเด็กซ่อมรถจักรยานยนต์ที่ร้านจักรยานยนต์แห่งหนึ่งในตลาด อําเภอ สามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี สรวุฑ เรียนจบมัธยมศึกษาได้เข้าไปศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีที่กรุงเทพมหานคร โดยไปพักอาศัยอยู่กับญาติที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานครและหางาน ทำเพื่อเป็นรายได้เสริม

สรวุฑ มีโอกาสได้เข้ามาสู่กระบวนการค้าประเวณีเมื่อญาติที่พักอาศัยอยู่ด้วยชักชวนให้เข้าทำงาน เป็นเด็กขับรถจักรยานยนต์รับส่งผู้ค้าประเวณี ซึ่งมักจะพักอาศัยอยู่ในละแวกใกล้เคียงกับที่พักอาศัย นอกจากงานที่เป็นเด็กเสริฟอยู่ที่สถานบริการแห่งหนึ่ง รายได้ส่วนใหญ่จะใช้ไปกับค่าเล่าเรียน รวมทั้งยา เสพติด(ยาบ้า) ที่ติดอยู่ในช่วงที่ไปรู้จักกับเพื่อนกลุ่มหนึ่งในย่านที่พักอาศัยอยู่ สรวุฑ ทำงานรับส่งผู้ค้า ประเวณีอยู่ประจำจนรู้จักและสนิทสนมกันดีในกลุ่มผู้ค้าประเวณี บ่อยครั้งที่ชักชวนกันไปมั่วสุมเสพยาเสพติดภายในห้องพักของผู้ค้าประเวณี เงินบางส่วนที่ได้มาผู้ค้าประเวณีจะแบ่งให้ไปใช้จ่าย ญาติจับได้ว่า สรวุฑ แอบเสพยาเสพติด(ยาบ้า) จึงได้บอกให้เลิก แต่ สรวุฑ ไม่ได้ฟังที่ญาติพูดอีกทั้งยังแอบขโมยเอา ทรัพย์สินของญาติไปขายที่โรงรับจำนำจนญาติจับได้จึงให้ออกจากบ้านไป สรวุฑ พักอาศัยอยู่ที่อพาร์ท เมนต์แห่งหนึ่งในย่านดอนเมือง และติดต่อชักชวนเพื่อนหญิงที่มีอาชีพเป็นผู้ค้าประเวณีให้มาอยู่ด้วยกัน สรวุฑ มองเห็นทางที่จะได้เงินมาจากธุรกิจค้าประเวณีจึงเริ่มต้นเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเรื่อยมา โดยในช่วงที่เป็นเอเยนต์เงินที่ได้ สรวุฑ จะส่งไปให้ทางบ้านเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวอยู่เสมอ ปัจจุบันทาง บ้านไม่มีหนี้สินแต่อย่างใด

สรุป สรวุฑ ไม่ได้มีภาระหนี้สินที่ตนได้ก่อไว้ก่อนที่จะมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี โดยสรวุฑมี ภาระหนี้สินจากทางครอบครัวได้ก่อไว้จำนวน 20,000 บาท เท่านั้น รายได้จากความเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี สรวุฑ ได้นำไปช่วยเหลือบ้าง ปัจจุบันหนี้สินดังกล่าวได้ชดใช้จนหมดแล้ว สรวุฑ เห็นว่า ภาระหนี้สินที่ ตนมีอยู่ไม่ได้มีผลต่อการมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

ความล้มพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

สรารุช ได้เข้าสู่การค้าประเวณีจากที่ได้เข้าพักอาศัยกับญาติที่บ้านพักในย่านบางเขน กรุงเทพมหานคร เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในย่านพระรามเก้า กรุงเทพมหานคร ญาติได้ให้สรารุช เป็นเด็กส่งผู้ค้าประเวณีในเวลาที่มึลูกค้มาใช้บริการ สรารุช จะเป็นคนไปรับ ผู้ค้าประเวณีและพาไปส่งตามสถานที่ต่าง ๆ ที่ลูกค้นัดให้ไปส่ง ส่วนแบ่งที่ได้จากญาติจะได้ครั้งละ 200 บาท นอกจากงานดังกล่าวแล้วยังรับทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟอยู่ที่สถานบริการแห่งหนึ่งแบบไม่ระบุเวลา รายได้ส่วนใหญ่จะใช้เป็นค่าเล่าเรียน ที่เหลือจะนำไปเที่ยวเตร่ยามกลางคืน สรารุชมักจะไปที่อยู่กับกลุ่มเพื่อนที่เป็นหญิงค้าประเวณีและแอบเสพยาบ้ากันในห้องพักของเพื่อน ญาติจับได้ว่า สรารุช แอบเสพยาบ้าจึงบอกให้เลิก สรารุช พยายามที่จะเลิกแต่ยังแอบเสพยาบ้าอยู่เสมอ เงินที่ได้จากการเป็นเด็กรับส่งรวมทั้งเด็กเสิร์ฟ ไม่เพียงพอสำหรับชีวิตที่เป็นอยู่ในช่วงนั้น สรารุชแอบขโมยเอาทรัพย์สินของญาติจำไม่ได้ว่าเป็นอะไรบ้างแต่ขายได้ราคาประมาณ 5,000 บาท แล้วเอาไปใช้จ่ายส่วนตัวและนำเงินไปซื้อยาบ้ามาเสพกับเพื่อนหญิงที่มีอาชีพค้าประเวณี ญาติจับได้จึงให้ออกจากบ้านเพราะทนรับพฤติกรรมไม่ได้พร้อมกับแจ้งทางบ้านให้ได้รับทราบ สรารุช กลับไปบ้านที่ จังหวัดสุพรรณบุรี พ่อกับแม่ไม่ได้ลงโทษอะไรแต่บอกให้เลิกเสพ สรารุชรับปากและบอกทางบ้านจะไปทำงานที่กรุงเทพมหานคร โดยจะไปพักอาศัยอยู่กับเพื่อน สรารุช ได้เข้าพักอาศัยอยู่ที่อพาร์ทเมนต์แห่งหนึ่งในย่านดอนเมือง และติดต่อชักชวนเพื่อนหญิงที่มีอาชีพเป็นหญิงค้าประเวณีให้มาอยู่ด้วยกัน เส้นทางกระบวนการค้าประเวณีเหมือนเป็นหนทางเดียวในช่วงเวลานั้นที่มองเห็นช่องทางหาราเงินจึงเริ่มร่วมกับเพื่อนตั้งตัวเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณีในย่านดอนเมืองที่พักอาศัยอยู่

จากประสบการณ์ที่ได้รับมาในช่วงเป็นเด็กรับส่งผู้ค้าประเวณี ติดต่อกับลูกค้ที่เคยมาใช้บริการจากญาติของตน โดยให้เบอร์โทรศัพท์ไว้ติดต่อ การพาผู้ค้าประเวณีประมาณ 2 – 5 คนไปที่เวกกลางคืนตามสถานบันเทิง ส่วนใหญ่จะเป็นแขกประเภทพวกวัยทำงานมาเที่ยวพักผ่อน และหาเด็กที่ขายบริการทางเพศ สรารุช จะเข้าไปติดต่อเพื่อตกลงราคากัน ลูกค้ของ สรารุช มีทั้งวัยรุ่นจนถึงวัยทำงาน โดยเฉลี่ยจะมีลูกค้มาใช้บริการตนประมาณ 2 – 5 คน ในช่วงวันศุกร์ เสาร์ และวันหยุดสำคัญจะมีลูกค้มาใช้บริการมากกว่าปกติ สรารุช จะเก็บรายชื่อลูกค้ที่มาใช้บริการประจำไว้ในสมุดจดไดอารีเพื่อเก็บไว้จดจำ

การติดต่อหาผู้ค้าประเวณีจะเริ่มจากกลุ่มเพื่อนที่มีอาชีพเป็นผู้ค้าประเวณี ที่เคยไปรับส่งลูกค้มาก่อน กลุ่มเพื่อนในมหาวิทยาลัยที่ต้องการใช้เงินด่วนจะให้เบอร์โทรศัพท์ติดต่อไปพร้อมกับพูดโน้มน้าวใจเพื่อให้เพื่อนตัดสินใจเองว่าต้องการมีอาชีพดังกล่าวหรือไม่ รวมทั้งการติดต่อกับพนักงานภายในสถานบันเทิงให้ช่วยติดต่อตน หากมีเด็กต้องการหาเงินเพื่อมาเที่ยวในสถานบันเทิง จำนวนผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่ใน

บัญชีประมาณ 30 – 50 คน บางคนเข้ามาทำงานเพียงไม่กี่ครั้ง ไม่สามารถติดต่อกลับไปได้ก็มี กลุ่มคนเหล่านี้จะเป็นเด็กที่จำเป็นต้องใช้เงินถึงจะติดต่อเข้ามา ราคาที่กำหนดไว้สำหรับกลุ่มผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่ในบัญชีจะอยู่ที่ราคาประมาณ 1,200 – 2,500 บาท ในกลุ่มผู้ค้าประเวณีมีชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยแล้วหาเงินด้วยวิธีการค้าประเวณีอยู่หลายคนราคาจะอยู่ที่ประมาณ 2,000 – 4,000 บาท ขึ้นอยู่กับเชื้อชาติของแต่ละคน หากไปทางยุโรปจะมีราคาที่ดีกว่าแถบเอเชีย

ตารางที่ 46 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 10

รูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณี	รายละเอียดรูปแบบการติดต่อ
1.	การติดต่อกับกลุ่มผู้ค้าประเวณีที่เคยรู้จักกันมาก่อน
2.	การชักชวนกลุ่มเพื่อนที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน
3.	การติดต่อพนักงานภายในสถานบันเทิงที่ผู้ให้ข่าวทำงานอยู่ให้ช่วยติดต่อหาเด็กที่ต้องการเงินด่วน

ตารางที่ 47 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 10

รูปแบบวิธีการ	รายละเอียดวิธีการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณี
1.	การติดต่อกับลูกค้าที่ผู้ให้ข่าวเคยพาผู้ค้าประเวณีไปส่งให้ตามสถานที่ต่าง ๆ
2.	การพาผู้ค้าประเวณีไปเที่ยวเวลากลางคืน พร้อมกับติดต่อกับกลุ่มผู้ซื้อบริการ

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 10

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อายุต่ำกว่า 18 ปี	14	28.0
อายุ 18 – 30 ปี	30	60.0
อายุมากกว่า 30 ปี	6	12.0
รวม	50	100.0

ตารางที่ 49 แสดงประเภทของผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 10

ราคาของผู้ค้าประเวณี	ประเภทของผู้ค้าประเวณี
1,200 – 2,500 บาท	ผู้ค้าประเวณีที่เป็นคนไทย ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 18 – 25 ปี หน้าตาและรูปร่างดี
2,000 – 3,000 บาท	ผู้ค้าประเวณีที่เป็นชาวต่างชาติแถบเอเชีย
3,000 – 4,000 บาท	ผู้ค้าประเวณีที่เป็นชาวต่างชาติแถบตะวันตก

สรารุช จะได้รับอัตราส่วนร้อยละ 40 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี รายได้ต่อวันที่ได้รับจะอยู่ที่ประมาณ 5,000 - 6,000 บาท หากคิดเป็นรายเดือนจะเฉลี่ยประมาณ 150,000 – 180,000 บาทรายได้ที่มีอยู่จะแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกส่งให้กับทางบ้านประมาณ 10,000 บาท อีกส่วนจะนำไปใช้จ่ายต่าง ๆ รวมทั้งนำไปซื้อยาบ้ามาเสพมั่วสุมกันในหมู่เพื่อนฝูง สรารุช ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมอยู่หลายครั้งส่วนใหญ่ไม่ใช่เกี่ยวกับการค้าประเวณีแต่เป็นการมั่วสุมเสพยาบ้ากันในห้องพัก จึงคิดว่า หากมีเงินมากพอสมควรแล้วจะเลิกอาชีพเอนด์ค้าประเวณี

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

พ่ออายุ 48 ปี และแม่ อายุ 46 ปี พ่อและแม่เป็นชาวจังหวัดสุพรรณบุรี พ่อแม่จดทะเบียนสมรสกันอยู่ถูกต้องตามกฎหมายมีลูกด้วยกัน 3 คน เป็นผู้ชายทั้งหมด สรารุช เป็นลูกคนโต ส่วนน้องทั้งสองคนกำลังศึกษาต่ออยู่ที่เทคนิคแห่งหนึ่งใน อ.เมือง จว.สุพรรณบุรี สรารุชกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร พ่อจบการศึกษาในระดับ ปวช. ไม่ทราบว่าจบที่ใด ส่วนแม่ไม่ทราบว่าจบในระดับใด ปัจจุบันพ่อทำงานเป็นลูกจ้างชั่วคราวอยู่ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งในเขต อ.สามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนแม่ใช้บริเวณหน้าบ้านด้านล่างเปิดเป็นร้านขายส้มตำ พ่อแม่และน้องทั้งสองคนพักอาศัยอยู่ด้วยกันมีเพียง สรารุช ที่มาพักอาศัยอยู่ที่กรุงเทพมหานคร พ่อเป็นคนขยันทำงาน ทุกเช้าจะรีบตื่นนอนก่อนทุกคนแล้วจะรีบไปทำงานที่องค์การบริหารส่วนตำบล พ่อเป็นที่รักของเจ้าหน้าที่ภายในองค์การแม่จะเป็นแม่บ้านที่ดูแลลูกแบบปล่อยให้เผชิญโลกจะสั่งสอนให้ลูกพยายามหางานทำอยู่เสมอ พ่อแม่ไม่เคยลงโทษด้วยการใช้กำลังแต่จะต่อว่าเพื่อให้ลูกได้สำนึกผิดเองบางครั้งก็จะไม่พูดด้วย สรารุช จะสนิทกับ

น้องทั้งสองคนมาก เวลาที่ไปทำกิจกรรมอะไรหรือไปเล่นกีฬาจะต้องไปด้วยกันเสมอแต่น้องจะถูกพ่อแม่ต่อว่ามากกว่าเพราะมีนิสัยชอบเอาแต่ใจ คนในครอบครัวไม่ดื่มเหล้าและไม่สูบบุหรี่ แต่ สราวุธ จะชอบดื่มเหล้าสูบบุหรี่ เวลาที่กลับมาบ้านจะไม่ดื่มเพราะกลัวครอบครัวต่อว่า สราวุธ รู้สึกภูมิใจที่หาเงินมาให้ครอบครัวได้ใช้จ่าย ปัจจุบันยังแอบเสพยาบ้าอยู่เป็นบางครั้งแต่จะพยายามเลิกให้ได้

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

จำนวนผู้ค้าประเวณีของมีอยู่ด้วยกันประมาณ 30 – 50 คน ราคาที่กำหนดไว้เมื่อมีลูกค้ามาติดต่อใช้บริการจะอยู่ที่ 1,200 – 2,500 บาท อัตราส่วนแบ่งที่ได้รับอยู่ที่ร้อยละ 40 ของทั้งหมดที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี จำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการจาก สราวุธ จะมีอยู่ด้วยกัน 2 – 5 คน โดยเฉพาะวันศุกร์ เสาร์ หรือวันหยุดสำคัญจะมีลูกค้ามาติดต่อมากกว่าเกณฑ์ทั่วไป รายได้จากการเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณีโดยเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ประมาณ 2,000 – 5,000 บาท หากคิดเฉลี่ยเป็นรายเดือนอยู่ที่ประมาณ 100,000 บาท รายได้จากการเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณีคิดว่าเป็นผลประโยชน์ที่สูง หากใครได้มีโอกาสเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณียากที่จะเลิกอาชีพนี้ไปได้ ผลประโยชน์ที่ได้รับจะแบ่งเป็นสองส่วน ส่วนแรกจะส่งไปให้ทางบ้านได้ใช้จ่ายต่าง ๆ ส่วนที่สองใช้เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ส่วนตัว

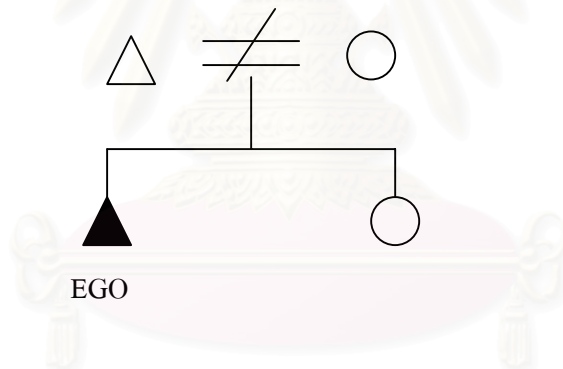
ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

สราวุธเห็นว่ากระบวนการค้าประเวณีที่เป็นอยู่ทุกวันนี้เกิดขึ้นทั่วสังคมไทย รูปแบบของของคนที่ต้องการเงินแต่ไม่ได้มีการบังคับ ชูเชิญให้ผู้ค้าประเวณีมาร่วมเพศกับลูกค้า และไม่ได้สร้างความเสียหายหรือไปมีผลกระทบต่อใครโดยตรง การกระทำของคนอาจเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรม แต่ทุกคนหากเลือกได้ก็อยากเกิดเป็นลูกคนรวยที่มีฐานะทางบ้านไม่มีใครอยากเกิดมาลำบากต้องทำงานตั้งแต่ยังเด็กเพื่อหาเงินมาช่วยเหลือครอบครัวและตัวเอง สราวุธ ไม่เห็นด้วยที่กฎหมายมีบทลงโทษต่อพวกตน ควรมีการแยกแยะรูปแบบของการค้าประเวณีแล้วมุ่งลงโทษกับพวกที่มีการ หลอกลวงเด็กบังคับให้มาค้าประเวณีมากกว่าที่จะเหมารวมพวกตนเป็นผู้กระทำผิดไปด้วย

ผู้ให้ข่าวคนที่ 11 : นาย สันติ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

สันติ มีอายุขณะนี้สัมภาษณ์ 23 ปี 6 เดือน นับถือศาสนาพุทธ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดเชียงใหม่ ปัจจุบันพักอาศัยและเข้าศึกษาอยู่ที่กรุงเทพมหานครในระดับปริญญาตรี พ่อแม่ของ สันติ มีลูกด้วยกัน 2 คน สันติ เป็นลูกคนโต คนเล็กเป็นผู้หญิง ปัจจุบันพ่อและแม่ได้แยกทางกันมาประมาณ 4 ปี สาเหตุ สันติ บอกว่าน่าจะมาจากพ่อไปมีเมียอื่น พ่อแม่จึงเริ่มมีปากเสียงทะเลาะกันจนหย่าขาดจากกัน ส่วน สันติและน้องสาวอยู่กับฝ่ายแม่ ต่อมา สันติ ได้เข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยที่กรุงเทพมหานคร จึงได้พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครโดยเช่าหอพักอยู่ในละแวกใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยที่ตนเรียนอยู่จนถึงปัจจุบัน

สันติ ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเอนด์ค้ำประเวณีแก่ผู้วิจัย โดยการแนะนำให้รู้จักกันจากกลุ่มเพื่อนของผู้วิจัย โดยได้อธิบายถึงวิธีการสัมภาษณ์ การปกปิดนามจริงด้วยการกำหนดนามสมมติขึ้นมาเพื่อปกปิดไม่ให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้รับความเสียหาย ข้อมูลเริ่มต้นในการเก็บข้อมูลเบื้องต้นคือ ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล พบว่า สันติ มีรูปร่าง สันทัด สูงประมาณ 175 เซนติเมตร ไร้ผมยาวแค่ต้นคอ คิ้วหนา ตาสองชั้น จมูกและปากปกติ ไม่พบรอยตำหนิหรือรอยแผลเป็น

ภาระหนี้สิน

ในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2540 พ่อกับแม่ยังอยู่ด้วยกัน พ่อมีอาชีพรับราชการเป็นครูสอนอยู่ที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ก่อนที่พ่อแม่จะหย่าร้างกัน มีฐานะที่มั่นคง ส่วนแม่ประกอบอาชีพค้าขายใช้รถเงินขายกับข้าวอยู่ตามริมถนนของตัวอำเภอเมือง

หลังจากที่พ่อแม่หย่าร้างกันช่วงประมาณปี พ.ศ. 2540 สันติและน้องสาวได้มาอยู่กับแม่ที่บ้านของยาย สันติตัดสินใจเข้าเรียนต่อที่มหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานครภายหลังจากที่เรียน จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เหตุผลเพราะมีเพื่อนของ สันติ จำนวนหลายคนได้ไปเรียนต่อที่กรุงเทพมหานครเหมือนกัน จึงชักชวนให้ไปด้วย ในช่วงเวลาที่เข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ทราบข่าวจากทางบ้านว่าแม่ของตนเป็นเนื้องอกที่เต้านม จึงได้กู้เงินจากทางธนาคารแห่งหนึ่งในเขตจังหวัดเชียงใหม่โดยใช้ชื่อแม่เป็นผู้กู้เงินประมาณ 200,000 บาท มาเป็นค่ารักษาพยาบาล ส่วนที่เหลือเก็บเอาไว้เป็นทุนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ สันติ เริ่มหางานทำตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้จ่ายในการเรียนที่มหาวิทยาลัยเนื่องจากมหาวิทยาลัยมีลักษณะเปิดให้นักศึกษาค้นหาความรู้เอง จากการจำหน่ายหนังสือเรียนโดยไม่ต้องเข้าห้องเรียน หลังจากนี้ สันติ หันมาประกอบอาชีพการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีทำให้มีรายได้สามารถผ่อนชำระหนี้จากทางธนาคารโดยสันติใช้จ่ายหนี้สินจากการกู้ยืมเงินจากธนาคารรวมประมาณ 140,000 บาท และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ รวมแล้วใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 6,000 บาท ปัจจุบันไม่มีภาระหนี้สิน

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

ก่อนที่ สันติ เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีได้ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างอยู่ที่ร้านอาหาร แห่งหนึ่งในเขตย่านห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร รายได้ต่อเดือนประมาณ 4,500 บาท ขณะนั้นยังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัย สันติ ได้รู้จักกับเพื่อนหญิงคนหนึ่ง ซึ่งพักอาศัยอยู่ในหอพักเดียวกัน โดยต่อมาทั้งสองคนรู้จักกันจนมีความสัมพันธ์กัน เพื่อนหญิงนอกจากเป็นนักศึกษาแล้วยังมีอาชีพเป็นหญิงค้าประเวณีในรูปแบบของการมีเอเยนต์ ค้าประเวณีเป็นผู้ดูแลติดต่องานให้ ส่วนใหญ่ของผู้ซื้อบริการมักจะเป็น ผู้ชายวัยกลางคนมีอาชีพเป็นหลักแหล่ง มีฐานะทางการเงินที่มั่นคงพอสมควรหรืออาจจะเป็นนิสิตนักศึกษาภายในสถาบันที่เรียนอยู่รวมทั้งนิสิตนักศึกษาต่างสถาบันที่ทราบข้อมูลการค้าประเวณี ราคาตัว มีหลายราคาแยกเป็นประเภทชั่วคราวจะอยู่ที่ราคาประมาณ 1,500 – 2,000 บาท ประเภทค้างคืนจะอยู่ที่ราคาประมาณ 3,000 – 5,000 บาท ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับการต่อรองราคาของเอเยนต์ค้าประเวณี เอเยนต์จะดูจากลักษณะของ ผู้ซื้อบริการไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย ฐานะทางด้านการประกอบอาชีพที่มั่นคง เป็นต้น สันติได้รู้จักกับกลุ่มเพื่อน

ของ เพื่อนหญิงที่สนิทคนดังกล่าว และทราบว่าทั้งหมดประกอบอาชีพค้าประเวณีเหมือนกัน ผู้วิจัย ได้ไปสำรวจสภาพแวดล้อมภายในหอพักที่สันติ พุดถึง จากการสอบถามคนในละแวกใกล้เคียงที่อยู่ใกล้กับหอพักดังกล่าว พบข้อมูลว่า หอพักที่สันติพักอาศัยอยู่นั้น เป็นแหล่งมั่วสุมยาเสพติด เป็นที่พักพิงของกลุ่มผู้ค้าประเวณี สอดคล้องกับข้อมูลที่ทำให้สัมภาษณ์จากสันติ ว่าคนที่เข้ามาพักอาศัยอยู่ในหอพักดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีอาชีพเป็นผู้ค้าประเวณี สันติ ได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานสนิทสนมและมีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนดังกล่าวทุกคน บ่อยครั้งจะขอเงินจากกลุ่มเพื่อนที่ค้าประเวณี เพื่อนำไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน รวมทั้งนำเงินไปเที่ยวเตร่ในยามราตรี

ประมาณปี 2544 สันติ เห็นว่า ค่าใช้จ่ายเงินที่มีอยู่ไม่เพียงพอ จึงลองหาเงินด้วยการเป็นนายหน้าติดต่อค้าประเวณีเพียงแฉ่ชั่วคราวเท่านั้นในช่วงแรก เริ่มทำงานตามเพื่อนหญิงที่สนิทสนมอธิบายในด้านการติดต่อผู้ค้าประเวณีต่าง ๆ เริ่มต้นจากกลุ่มเพื่อนต่าง ๆ ที่ขัดสนทางด้านการเงินหรือต้องการเงินมาเป็นค่าใช้จ่าย สถานที่เริ่มต้นคือภายในมหาวิทยาลัยที่เรียนอยู่ด้วยการติดต่อแนะนำนิสิตนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยที่ต้องการหญิงค้าประเวณี หากใครสนใจจะพาไปที่ซุ้มมหาวิทยาลัยที่คนในละแวกนั้นรู้ดีว่าเป็นจุดนัดพบการติดต่อซื้อขายการค้าประเวณีเกิดขึ้น หากมีผู้ซื้อสนใจจะจ่ายเงินให้ อัตราส่วนแบ่งจากการค้าประเวณีจะได้รับในอัตราร้อยละ 30 - 40 ส่วนที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี

หลังจากเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีได้ระยะหนึ่งเห็นว่ามียาขายได้สูง สันติ จึงเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีโดยทำเป็นอาชีพ เริ่มขยายการติดต่อลูกค้าด้วยการพากลุ่มเพื่อนไปเที่ยวตอนกลางคืนตามสถานบันเทิงต่าง ๆ ที่มีการมั่วสุมกันของกลุ่มวัยรุ่นจนตลอดจนกลุ่มคนต่างๆ ที่เข้ามาพักผ่อนจะสังเกตกลุ่มคนตามสถานบันเทิงและเข้าไปพูดคุยมีการแลกเปลี่ยนโทรศัพท์ หากมี ใครสนใจต้องการใช้บริการ สมาชิกที่มาใช้บริการเป็นประจำจะมีการติดต่อทางโทรศัพท์มือถือ จากนั้นจะมีการนัดเจอกันตามสถานต่าง ๆ ที่ลูกค้าต้องการให้มาเจอ ส่วนลูกค้าที่เป็นหน้าใหม่ จะเข้าไปรู้จักทำความคุ้นเคยก่อนเพื่อดูว่าไม่ใช่เจ้าหน้าที่ปลอมตัวมาล่อซื้อค้าประเวณีจากตนหรือไม่

การคัดเลือกผู้ค้าประเวณีจะเริ่มต้นจากกลุ่มเพื่อน ที่เป็นนักศึกษาอยู่ ดูจากลักษณะหน้าตา ตลอดจนรูปร่างสัดส่วนที่เหมาะสมและที่สำคัญต้องเป็นคนที่สามารถพูดคุยเอาใจลูกค้าได้ โดยทั่วไปลูกค้าจะเลือกหญิงสาวที่มีรูปร่างหน้าตาดี หน้าอกโต ผอม สูงประมาณ 165 เซนติเมตรขึ้นไป เอาใจเก่งพูดคุยสนุกสนานตลอดเวลา จากนั้นได้รู้จักกับเอเยนต์ค้าประเวณีรายอื่นมีการแลกเปลี่ยนผู้ค้าประเวณีเพื่อเพิ่มการขยายผู้ค้าประเวณีให้มีจำนวนมากขึ้นในกรณีที่ผู้ค้าประเวณีภายในความดูแลไม่สามารถให้บริการได้เนื่องจากต้องดูแลลูกค้าอยู่ ราคาตัวของผู้ค้าประเวณีจะดูจาก หน้าตา สัดส่วน และที่สำคัญคือ อายุ ผู้ค้าประเวณีที่มีอายุ

ในช่วงระหว่าง 18 –25 ปี จะได้ราคาที่ดีประมาณ 2,000 –4,000 บาท ผู้ค้าประเวณีที่มีอายุมากที่สุดอยู่ที่ประมาณ 30 ปี

ตารางที่ 50 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 11

รูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณี	รายละเอียดรูปแบบการติดต่อ
1.	การชักชวนกลุ่มเพื่อนที่ต้องการใช้เงิน ด้วยการพูดโน้มน้าวใจ
2.	การแลกเปลี่ยนรายชื่อผู้ค้าประเวณีกับเอเยนต์ค้าประเวณีรายอื่น
3.	การประกาศโฆษณาในอินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 51 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 11

รูปแบบวิธีการ	รายละเอียดวิธีการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณี
1.	การติดต่อกับกลุ่มเพื่อนหรือคนที่สนใจในมหาวิทยาลัยต้องการซื้อบริการจากผู้ค้าประเวณี
2.	การประกาศโฆษณาในอินเทอร์เน็ต
3.	การพากลุ่มผู้ค้าประเวณีไปเที่ยวในเวลากลางคืนตามสถานบันเทิงต่าง ๆ และชักชวนกลุ่มผู้ซื้อบริการที่สนใจ

สรุป สันติ ระบุว่าปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ต้องเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี คือ ประสบการณ์ที่ สันติ ได้เรียนรู้การเข้าไปมีความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้ค้าประเวณีจนทำให้ตนเป็นมีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

พ่อมีอายุประมาณ 47 ปี แม่ มีอายุประมาณ 42 ปี พ่อแม่จดทะเบียนสมรสแต่งงานกันมีลูกด้วยกัน 2 คน สันติ เป็นพี่ชายคนโต มีน้องสาวเป็นคนสุดท้ายอายุประมาณ 16 ปี ปัจจุบันพ่อแม่หย่าร้างแล้ว เนื่อง

จากแม่จับได้ว่าสามีไปมีเมียช้อย น้องสาว กำลังเรียนอยู่มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ แม่จบการศึกษาชั้น ป. 6 จากโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนพ่อทราบแต่เพียงว่าจบ การศึกษาในระดับปริญญาตรี พ่อรับราชการเป็นครูสอนชั้นประถมศึกษาอยู่ที่ โรงเรียนแห่งหนึ่งในเขต จังหวัดเชียงใหม่

พ่อ เป็นคนเงิบไม่ค่อยพูด บางครั้งที่ ทำอะไรผิด พ่อจะทำโทษด้วยการใช้ไม้เรียวตี พ่อชอบ ดื่มเหล้าหากมีอาการเมาจะมีนิสัยที่เปลี่ยน ไปคือเป็นคนที่ร่าเริงมาก ชอบขำขี้เล่นของออกนอกบ้าน บาง ครั้งก็ไล่แม่รวมทั้งตนและน้องสาวออกนอกบ้าน แม่และลูกทั้งสองต้องไปพักอาศัยอยู่ที่บ้านของยายอยู่ห่าง จากบ้านไม่กี่กิโลเมตร แม่เป็นผู้หญิงเรียบร้อยเป็นผู้คอยดูแล เวลามีปัญหาที่เกิดขึ้น จะปรึกษาเรื่องต่าง ๆ มากกว่าพ่อ ส่วนน้องสาวมักจะไม่ค่อยพูดกันมาก

หลังจากที่พ่อแม่แยกทางกัน สันติ ไปพักอาศัยอยู่ที่บ้านของยายพร้อมด้วยแม่และน้องสาว ราย ได้ส่วนใหญ่จะมาจากแม่ ฐานะทางบ้านยากจนลง ช่วงที่พักอาศัยอยู่ที่บ้านของยาย รู้สึกไม่อยากจะอยู่ เบื่อ กับชีวิตที่เป็นอยู่ว่าทำไมพ่อแม่ต้องทำให้ มีปมด้อยไม่อยากจะถูกเพื่อนล้อเล่นว่า พ่อและแม่แยกทางกัน จนเมื่อ จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนหลายคนพร้อมใจกันเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่กรุงเทพมหานคร สันติอยากมี ประสบการณ์ของชีวิตอยากสัมผัสชีวิตของคนกรุงเทพมหานคร และอยากไปใช้ชีวิตของลูกผู้ชาย ไม่อยาก เจอหน้าคนในครอบครัวของตน

สมาชิกครอบครัวเคยทำผิดกฎหมาย คือ แม่ชอบแอบเอาเงินที่ได้จากการค้าขาย ไปเล่นการพนัน ไปฟ็อกแปดเก้า บริเวณตึกแถวภายในตลาด ส่วนใหญ่แม่มักจะเล่นเสีย เมื่อกลับมาจะถูกพ่อจับได้ทั้งสอง จะมีปากเสียงกัน จะได้ยินเสมอว่าแม่ของตนไปทำอะไรมา เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าจับกุมแต่แม่หลบหนี มาได้

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

จำนวนผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่โดยประมาณ 60 คน ผู้ค้าประเวณีเป็นผู้หญิงมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จนถึง 30 ปี ลูกค้าหน้าใหม่ที่โม้รู้จักคนในวงการค้าประเวณี หรือไม่ทันคำพูดจาโน้มน้ำ จะถูกหลอกโดย ให้ ผู้ค้าประเวณีโกงอายุตัวเองเพื่อให้ลูกค้าเพิ่มราคาที่สูงกว่าความเป็นจริงโดยการให้ผู้ค้าประเวณีใส่เสื้อผ้า เด็ดนักเรียนมัธยมศึกษา หรือใส่เสื้อผ้าของนิสิตนักศึกษาแล้วแต่งหน้าให้ดูเหมือนเด็ก รายชื่อผู้ค้าประเวณี ที่มีอยู่จึงมีทั้งแบบค้าประจําเป็นอาชีพหลัก อีกประเภทคือเมื่อมีเรื่องขัดสนทางด้านการเงินจึงจะโทรมาให้

หางานให้ ส่วนใหญ่จะเป็นนิสิตนักศึกษา หรือเป็นพวกที่พบบันในสถานบันเทิงต่าง ๆ แล้วแลกเบอร์โทรศัพท์ ราคาตัวของผู้ค้าประเวณีจะแยกออกเป็นหลายระดับ ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับราคาประมาณ 1,800 – 3,500 บาท อัตราส่วนแบ่งจากการค้าประเวณี จะได้รับในอัตราร้อยละ 30 – 40 ส่วนที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี หากลูกค้าต้องการให้ค้างคืนราคาจะอยู่ที่ประมาณ 4,000 – 6,000 บาท กลุ่มลูกค้าที่มักให้ผู้ค้าประเวณีพัก ค้างคืนด้วยส่วนใหญ่มักจะเป็นจำพวกข้าราชการระดับใหญ่ หรือนักธุรกิจ พ่อค้าที่มีฐานะดี ลูกค้าที่มาใช้บริการ ส่วนใหญ่ภายใน 1 วันจะมาใช้บริการอยู่ที่ประมาณ 3 – 5 คน บางคนจะเรียกผู้ค้าประเวณีมากกว่า 1 คน เพื่อเอาไปรวมเพศแบบหมู่หรือที่เรียกว่า สวิงกิ้ง ลูกค้าบางคนจะเรียกสัญลักษณ์ผู้ค้าประเวณีแทน เช่น ไก่ หญ้าอ่อน ของหวาน เพื่อป้องกันคนทางบ้านจับได้

ตารางที่ 52 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 11

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อายุต่ำกว่า 18 ปี	-	0.0
อายุ 18 – 30 ปี	48	80.0
อายุมากกว่า 30 ปี	12	20.0
รวม	60	100.0

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีคิดเฉลี่ยต่อวันจะอยู่ที่ประมาณ 3,000 – 5,000 บาท หากคิดเป็นเดือนจะอยู่ที่ประมาณ 90,000 - 150,000 บาท สำหรับรายได้นี้ถือว่าอยู่ในเกณฑ์สูงมากสำหรับ ททรัพย์สินจากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีนอกจากตัวเงินแล้ว ได้แปลสภาพเป็นทรัพย์สินมีค่าต่าง ๆ ได้แก่ รถเก๋ง ราคาประมาณ 400,000 บาท มีสร้อยคอทองคำหนักประมาณ 1 บาท แต่งตัวดูมีฐานะ หากผลประโยชน์ที่ได้รับจากขบวนการอยู่ในระดับน้อยอาจยังคงประกอบอาชีพนี้ หรือเลิกอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี สันติ ไม่กลัวว่าเจ้าหน้าที่จับกุม เพราะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ยังมาใช้บริการหรือมาขอเงินใช้ตนอยู่เสมอ โดยที่ผ่านมามีเจ้าหน้าที่หลายท่านเข้ามาใช้บริการอยู่เป็นจำนวนมาก ค่าบริการจะอยู่ในระดับราคาที่ถูกลงกว่าราคาทั่วไป เพื่อหวังจะได้รู้จักกับเจ้าหน้าที่ให้คอยช่วยเหลือธุรกิจของตนสามารถดำเนินต่อไปได้ บางครั้งมีเจ้าหน้าที่มาขอเงินโดยอ้างว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ หรือให้ช่วยเหลือทางการเงินที่มีการจัดงานขึ้น สันติ จะช่วยเหลืออยู่เสมอเพื่อหวังเป็นบุญคุณต่อกันในภายหลัง

ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

สันติ มองว่าการร่วมเพศระหว่างชายหญิงเป็นสิ่งปกติที่เกิดขึ้นอยู่เป็นธรรมชาติของชีวิตคน สัตว์ทั่วไปก็มีการผสมพันธุ์เหมือนกัน ผู้ค้าประเวณีก็เป็นคนเหมือนกันมีชีวิตจิตใจมีความจำเป็นที่จะต้องดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ไม่ได้ไปบังคับ ชู้เชิญ หรือทำร้ายร่างกายใครให้มาค้าประเวณี ทุกคนต่างทำงานเพื่อต้องการเงิน บ่อยครั้งมองตัวเองว่าเป็นเหมือนพ่อค้า ผู้ค้าประเวณีเป็นเหมือนสินค้าที่จะต้องมีการคัดเลือกว่าสมควรที่จะตั้งราคาเท่าไร บางครั้งหากลูกค้าที่ไม่รู้จักเลือกสินค้า ก็ต้องมีการ โกงกันบ้างเพื่อจะได้เงินเพิ่ม สำหรับลูกค้าที่มาซื้อบริการ คิดว่าเป็นธรรมชาติของคนที่ยังมีกิเลส ย่อมต้องการจะแสวงหาสิ่งปลดทุกข์ หรือสิ่งแปลกใหม่ที่เป็นการทำท่าย ลูกค้าบางคนอาจมีปมด้อยที่ทางบ้านไม่สามารถช่วยให้ผ่อนคลายในปมด้อยนั้น ได้จึงต้องหาทางออกด้วย การติดต่อผู้ค้าประเวณี เช่นลูกค้าบางคนมีปมด้อยอาจต้องการผู้หญิงที่เหมือนแม่ของตนมาให้ความอบอุ่นจึงติดต่อกับหาหญิงค้าประเวณีที่มีอายุมากกว่าตนก็มี อาจจะเป็นเพราะความรู้สึกที่อยู่ข้างในของลูกค้าเองโดยยังไม่ทราบเหตุผล การค้าประเวณีเป็นเหมือนสิ่งปลดปล่อยให้กับผู้ที่ต้องการปลดทุกข์ ไม่ได้มองว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรม และไม่ได้มองว่าตัวเองผิดศีลธรรมแต่อย่างใด

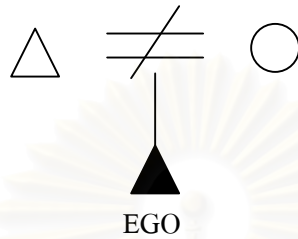
สำหรับกฎหมายที่มีผลต่อการค้าประเวณีไม่ว่าจะเป็นผู้ค้าประเวณี เอเยนต์ค้าประเวณี รวมทั้งลูกค้าที่มาใช้บริการ เห็นว่าไม่เห็นด้วยกับกฎหมายต่าง ๆ ที่มีผลต่อการค้าประเวณี ทำไม่ต้องมาลงโทษในสิ่งที่ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ ไม่สมควรที่จะลงโทษกันถึงต้องจำคุก หากลงโทษควรลงโทษกับพวกที่มีการ บังคับทาบทำร้ายร่างกายผู้ค้าประเวณีโดยที่ไม่ได้เต็มใจ รัฐบาลไม่ควรเหมากฎหมายรวมไปหมด รัฐบาลควรหาทางแก้ไขในระบบธุรกิจการค้าประเวณีให้ถูกต้องตามกฎหมายมากกว่าที่จะให้เจ้าหน้าที่มาจับกุมพวกคน และปล่อยให้เจ้าหน้าที่หาकिनกับธุรกิจดังกล่าว

ผู้ให้ข่าวคนที่ 12 : นาย กฤษณา (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

กฤษณา มีอายุขณะนี้สามขวบ 24 ปี 8 เดือน นับถือศาสนาพุทธ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีภูมิลำเนาอยู่ที่ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ที่ตึกแถวแห่งหนึ่งในย่านรามอินทรา กรุงเทพมหานคร ยังไม่ได้แต่งงาน พ่อและแม่แยกทางกัน โดยกฤษณาอาศัยอยู่กับแม่ กฤษณา เป็นลูกชาย

คนเดียว กฤษฎาจะมีนิสัยเหมือนผู้หญิงชอบผู้ชายชอบแต่งตัวคล้ายผู้หญิง ปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาชีพ
กฤษฎาเรียนจบ ปวช.ในพาณิชย์การแห่งหนึ่งย่านปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้รู้จักกับ กฤษฎา มาก่อนที่จะรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยนี้ เนื่องจากผู้วิจัยรู้จักพ่อของ
กฤษฎา จึงได้มีโอกาสพูดคุยกับ กฤษฎา อยู่หลายครั้ง เมื่อได้มีโอกาสทำวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยจึงเข้าไปพูดคุย
กับ กฤษฎา เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณี ความไวใจจากการที่ได้รู้จักกัน ประกอบกับ
การอธิบายในวิธีการสัมภาษณ์ของผู้วิจัยทำให้ กฤษฎา ยินยอมให้ข้อมูลที่สำคัญ เริ่มต้นจากข้อมูลเกี่ยวกับ
ตัวบุคคล พบว่า กฤษฎา มีนิสัยชอบผู้ชาย ไว้ผมยาว ชอบแต่งหน้าเหมือนผู้หญิง ทานยาที่มีสารฮอร์โมน
เพศหญิงเพื่อให้มีหน้าอกคล้ายผู้หญิง สูงประมาณ 170 เซนติเมตร พูดจาอ่อนหวานคล้ายผู้หญิง

ภาระหนี้สิน

พ่อของ กฤษฎา มีอาชีพรับราชการเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจทำงานในสถานีตำรวจแห่งหนึ่งในเขต
กรุงเทพมหานคร มีเงินเดือนประมาณ 10,000 บาท แต่มีเงินที่ได้จริงประมาณ 2,000 บาท โดยหักจากเงินที่
ไปกู้ยืมในระบบของราชการและนอกระบบจากคนปล่อยเงินกู้ต่าง ๆ รวมแล้วประมาณ 150,000 บาท
ส่วนแม่ของ กฤษฎาไม่ได้ประกอบอาชีพใด ส่วนใหญ่ในช่วงกลางวันจะจับกลุ่มกับแม่บ้านข้างเคียงใน
แฟลตที่พักอาศัยอยู่หลังสถานีตำรวจแอบลักลอบเล่นไพ่รมมี กฤษฎาจะได้ยินพ่อบ่นอยู่ประจำในเรื่องของ
เงินเดือนว่าพอสิ้นเดือนเงินออกมาเหมือนไม่มีแทบจะไม่ได้ใช้เงินเลย สาเหตุส่วนใหญ่ที่พ่อไปกู้ยืมเงิน
มาจะเป็นเรื่องของการแอบไปมีภรรยาอยู่นอกบ้านแล้วมีเรื่องราวใหญ่โตร้องเรียนมาถึงสถานีตำรวจ พ่อ
ต้องออกมาแก้ปัญหาทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวร้องเรียนจากภรรยาที่ไปฟ้องผู้บังคับบัญชาระดับสูง
ให้ดำเนินการทางวินัย และต้องแก้ปัญหาคุยตกลงกับแม่ที่พร้อมจะทะเลาะกันทั้งวันอยู่แล้ว ภาระหนี้สินที่
กฤษฎา ได้สอบถามจากทางบ้านแล้วนำมาคิดรวมกันน่าจะอยู่ประมาณ 100,000 –200,000 บาท นอกจาก

หนี้สินที่มีอยู่แล้ว พ่อยังคิดเงินค่าสุราตามร้านค้าที่ส่วนใหญ่ พ่อกับกลุ่มเพื่อนจะไปตั้งวงดื่มเหล้ากัน กฤษฎา ไม่ค่อยเข้าใจว่าทำไมชีวิตของข้าราชการตำรวจชอบดื่มสุราอยู่ประจำ เชื่อว่าแทบจะทุกคนชอบดื่มสุรา

กฤษฎา มีความรู้สึกเป็นผู้หญิงตั้งแต่เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา ชอบแต่งหน้าทาแป้งอยู่เสมอ ระดับการเรียนอยู่ในระดับปานกลางไม่ดีมากนัก ต่อมาได้เข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช. ที่พาณิชย์การแห่งหนึ่งในเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ช่วงที่เรียนอยู่ได้รู้จักกับกลุ่มเพื่อนหญิงที่มีพฤติกรรมค้าประเวณี เพื่อนกลุ่มดังกล่าวจะชักชวนไปเที่ยวกลางคืนอยู่เสมอ และบ่อยครั้งจะชวน กฤษฎา ให้รับทำงานค้าประเวณีโดยเห็นว่ามินินิสัยชอบผู้ชาย กฤษฎา เริ่มอาชีพดังกล่าวกับกลุ่มเพื่อนเหล่านั้น รายได้ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 500 บาท หรือไม่ได้รับเนื่องจากพอใจที่จะไม่รับต้องการความสุขที่ได้จากผู้ชายเท่านั้น หลังจากที่ กฤษฎา จบการศึกษาในระดับ ปวช. แล้วไม่ได้เรียนในระดับสูงอีก กฤษฎา ยังคงคบกับกลุ่มเพื่อนเหมือนเดิมและยังคงทำงานค้าประเวณีอยู่หากมีใครต้องการมีเพศสัมพันธ์กับตน กฤษฎา มีความใฝ่ฝันอยากที่จะไปผ่าตัดเป็นผู้หญิงเต็มตัว ได้มีโอกาสที่ทำให้ กฤษฎา ได้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเริ่มขึ้นเมื่อได้ไปพักอาศัยอยู่กับเพื่อนที่อยู่ในย่านรามอินทรา ที่มีผู้ค้าประเวณีพักอาศัยอยู่จำนวนมาก เพื่อนส่วนใหญ่สนับสนุนให้ กฤษฎา ทำงานเสริมด้วยการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี คอยช่วยติดต่อกับผู้ให้บริการแล้วจะได้ส่วนแบ่งแรกเริ่ม กฤษฎา จะหาผู้ซื้อบริการจากสถานบริการต่าง ๆ และติดต่อกับพนักงานภายในสถานบันเทิงต่าง ๆ ให้ช่วยติดต่อลูกค้าที่ต้องการผู้ค้าประเวณี กฤษฎา ทำงานเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาได้ประมาณ 3 ปี รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี แต่ก่อนจะได้ประมาณเดือนละ 10,000 – 20,000 บาท ปัจจุบันจากประสบการณ์ที่สั่งสมมา กฤษฎา มีเงินที่เก็บได้จากธุรกิจดังกล่าวประมาณเดือนละ 200,000 บาท มีตึกแถวไว้เป็นที่พักอาศัยส่วนตัว มีรถเก๋งตลอดจนเครื่องประดับมีราคาไว้ใช้อย่างสบาย เงินที่ได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี กฤษฎา ส่งให้กับทางบ้านอยู่เสมอ อีกส่วนจะเก็บไว้เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ปัจจุบันหนี้สินที่มีอยู่ของครอบครัวยังเหลือไม่มาก ส่วนหนึ่งอาจจะมาจากพ่อชอบไปยืมเงินนอกระบบมาเป็นค่าดื่มสุราอยู่ประจำ กฤษฎา จึงไม่ให้เงินพ่อแต่จะแอบไปให้แม่ มากกว่า อนาคต กฤษฎา คิดว่าจะเก็บเงินจำนวนหนึ่งแล้วไปทำศัลยกรรมตกแต่งเรือนร่างให้เป็นหญิง เพราะอยากเป็นมานาน ประกอบกับมีกลุ่มเพื่อนส่งเสริมให้ทำ

สรุป กฤษฎา มีภาระหนี้สินก่อนเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีจากการกู้ยืมเงินของพ่อประมาณ 150,000 บาท ภาระหนี้สินที่ กฤษฎา ได้ก่อไว้เองไม่มี

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

กฤษฎา เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีในสมัยที่อายุได้ประมาณ 15 ปี สามารถสอบเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนพาณิชย์การแห่งหนึ่ง ย่านปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ได้รู้จักกับกลุ่มเพื่อนนักศึกษาโรงเรียนด้วยกัน เบื้องหลังมีอาชีพเป็นหญิงค้าประเวณี กฤษฎา เคยสอบถามถึงสาเหตุที่ทำให้ไม่กลุ่มเพื่อนหญิงเหล่านั้นถึงเลือกที่จะค้าประเวณี ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นเหมือนกันว่าได้เงินเร็ว ไม่ต้องขอเงินจากพ่อแม่ มีเครื่องประดับที่มีราคามาใช้อยู่ประจำสามารถเอาไปอวดเพื่อนคนอื่นได้ กฤษฎา ได้ไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนดังกล่าวอยู่ประจำ ความสนิทสนมทำให้ถูกชักชวนให้มาทำอาชีพค้าประเวณี หากมีลูกค้าติดต่อมาว่าต้องการผู้ชายมาบริการจะติดต่อให้ทันที พร้อมกับสอนวิธีการเอาใจลูกค้าพร้อมวิธีการร่วมเพศแบบต่าง ๆ ให้ฟัง ส่วนใหญ่จะใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้กับลูกค้า หรือบางครั้งจะให้ลูกค้าร่วมเพศกันทางด้านประตูลัง (ก้น) กฤษฎา ไม่ยอมรับว่าตัวเองเป็นคนผิดปกติไม่เหมือนคนทั่วไป แต่คิดว่าเป็นสิ่งที่จะต้องการที่จะเป็นต่างหาก

หลังจากที่เดินทางในเส้นทางของการค้าประเวณี เพื่อนของ กฤษฎา ได้ยุยงสนับสนุนให้ลองเป็นนายหน้าคอยช่วยติดต่อหาผู้ใช้บริการให้ กฤษฎา ตกลงช่วยจึงเริ่มต้นด้วยการติดต่อผู้ค้าประเวณีเริ่มจากกลุ่มเพื่อนที่รู้จักและต้องการใช้เงิน และจากการติดต่อเด็กที่เข้าไปเที่ยวสถานบริการต่าง ๆ หากใครสนใจจะให้เบอร์โทรศัพท์ไว้ติดต่อ จำนวนรายชื่อผู้ค้าประเวณีในปัจจุบันที่มีอยู่และจัดทำบัญชีไว้มีอยู่จำนวน 50 คน ผู้ค้าประเวณีส่วนใหญ่จะเคยผ่านการค้าประเวณีมาแล้ว เบื้องหน้าจะเป็นนักศึกษาหน้าตาดี มีเครื่องประดับราคาแพงติดกายอยู่ตลอด ราคาที่กำหนดไว้อยู่ที่ 1,200 – 2,000 บาท สถานบริการประเภท ผับ หรือเชค จะเป็นสถานที่ในการให้ลูกค้าได้พบปะเพื่อดูหน้าตาเด็กที่พามานั่งดื่มสุรา เดินรำไปตามเสียงเพลงในลักษณะเร้าใจให้ลูกค้าเกิดความสนใจ หากเป็นลูกค้าประจำจะมีการติดต่อกันทางโทรศัพท์บ้างหรือพบปะเจอกันตามสถานที่ต่าง ๆ หากมีใครติดต่อมาพร้อมที่จะติดต่อหาผู้ค้าประเวณีให้ทันที

ตารางที่ 53 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 12

รูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณี	รายละเอียดรูปแบบการติดต่อ
1.	กลุ่มเพื่อนที่รู้จักกันและต้องการใช้เงิน
2.	กลุ่มวัยรุ่นที่ชอบเที่ยวในสถานบริการตอนกลางคืน

สำหรับการติดต่อหาลูกค้ามาใช้บริการ กฤษฎา จะติดต่อลูกค้าตามสถานบริการต่าง ๆ โดยจะสังเกตก่อนว่าไม่ใช่เจ้าหน้าที่จึงเริ่มเข้าไปพูดคุยด้วย และมีการสอบถามลูกค้าว่าต้องการเด็กมานั่งคุยด้วยหรือไม่ อีกวิธีการหนึ่งจะไปติดต่อกับพนักงานภายในสถานบันเทิงต่าง ๆ ให้ช่วยติดต่อลูกค้าหากมีใครต้องการ ลูกค้าขาประจำจะจดเบอร์โทรศัพท์เก็บไว้เพื่อติดต่อในภายหลัง หากลูกค้าต้องการใช้บริการ โดยเฉลี่ยต่อวันจะมีลูกค้ามาใช้บริการประมาณ 5 คน ประสบการณ์ที่ทำงานเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีอยู่ที่ประมาณ 3 ปี

ตารางที่ 54 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 12

รูปแบบวิธีการ	รายละเอียดวิธีการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณี
1.	กลุ่มผู้เที่ยวในสถานบริการเวลากลางคืน
2.	การติดต่อกับพนักงานในสถานบันเทิงต่าง ๆ ให้ช่วยติดต่อหาผู้ซื้อบริการ

อัตราส่วนแบ่งที่ได้รับจะอยู่ที่ประมาณ 40 ส่วนที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีแต่ก่อนจะได้ประมาณเดือนละ 10,000 – 20,000 บาท ปัจจุบันมี รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีประมาณเดือนละ 200,000 บาท รายได้ต่อวันจะอยู่ที่ประมาณ 5,000 บาท รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีได้ซื้อตึกแถวไว้เป็นที่พักอาศัยส่วนตัว มีรถเก๋งไว้ไปรับไปส่งผู้ค้าประเวณีตามสถานที่ต่าง ๆ เงินที่ได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีจะแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนแรกจะส่งให้กับทางบ้านไว้ใช้จ่ายอยู่เสมอ อีกส่วนจะเก็บไว้เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

กฤษฎา เคยถูกเจ้าหน้าที่จับกุมขณะนำผู้ค้าประเวณีมาส่งให้ลูกค้าที่โรงแรมแห่งหนึ่ง แต่สามารถวิ่งเต้นให้พ่อของตนเข้าช่วยจึงสามารถรอดพ้นจากการแจ้งข้อหาเป็นธุระจัดหาผู้ค้าประเวณีมาได้ แต่ต้องเสียค่าปรับที่สถานีตำรวจในข้อหาติดต่อ ชักชวน ให้ผู้อื่นร่วมประเวณี ทางบ้านของทราบดีว่ามีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีแต่ไม่ได้ห้าม พ่อบอกแต่เพียงว่าหากมีเงินมากแล้วก็ให้เลิก ความใฝ่ฝันของ กฤษฎา ที่ได้ตั้งใจไว้หากมีเงินเพียงพอคือการผ่าตัดแปลงเพศ หากได้ผ่าตัดแล้วอาจจะเลิกอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี แต่อนาคตก็ไม่แน่ว่าจะไม่เลิกหากไม่มีเงินก็ต้องทำเพราะมีประสบการณ์ทางด้านนี้เป็นอย่างมาก

ความล้มพันธ์ในครอบครัว

พ่ออายุประมาณ 45 ปี แม่อายุประมาณ 46 ปี พ่อและแม่ของจตุระเบียงสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมายมีลูกด้วยกัน 1 คนคือ กฤษฎาจบการศึกษาในระดับ ปวช. จากโรงเรียนพาณิชย์การแห่งหนึ่งย่านปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ส่วนพ่อจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากนั้นได้เข้ารับราชการเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจบการศึกษาที่โรงเรียนตำรวจไม่ทราบอยู่ที่ใด ส่วนแม่ไม่ทราบว่าจบการศึกษาอยู่ในระดับใดทราบเบื้องต้นว่าเคยมีอาชีพเป็นนักร้องตามสถานบันเทิงมาก่อนที่จะมาแต่งงานกับพ่อ ปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาชีพใด ทำหน้าที่เป็นแม่บ้านของครอบครัว พ่อกับแม่พักอาศัยอยู่ที่แฟลตตำรวจ เงินเดือนที่พ่อได้รับมาจากรัฐไม่เคยเข้ามาถึงครอบครัวเลยส่วนใหญ่จะหมดไปกับการดื่มเหล้าระหว่างเพื่อนฝูงข้าราชการตำรวจด้วยกัน สิ้นเดือนทุกครั้งที่เงินเดือนเข้าบัญชี พ่อจะหายไปกับเพื่อน 2 -3 วัน ไม่รู้หายไปไหน กฤษฎา ไม่มีความรู้สึกศรัทธาในเครื่องแบบของพ่อเพราะทุกวันจะเห็นพ่อนั่งดื่มเหล้ากับเพื่อนพอมาก็กลับเข้ามาบ้าน วันไหนเมาหนักก็จะหลับไปวันไหนเมาแบบไม่มีสติมาบ้านแทบแตกบ่อยครั้งที่ครอบครัวต้องมีใครได้รับ บาดเจ็บเพราะฝีมือของพ่อ กฤษฎา ยังเคยได้ยื่นผู้บังคับบัญชาตำพ่อกว่าเป็นกำลังพลเสื่อม งานการไม่ค่อยทำชอบหาแต่เรื่อง ส่วนแม่ก็ชอบเรียกเพื่อนมาจับกลุ่มกับแม่บ้านนั่งเล่นไพ่ค่าเวลาไปเรื่อย ๆ

พ่อจะไม่ค่อยสนใจ กฤษฎา มากนัก ส่วนหนึ่งน่าจะมาจาก ชอบทำตัวเป็นผู้หญิง พ่อไม่ชอบให้ใครมาพูดถึงลูกตัวเองว่าเป็นอยากเป็นผู้หญิง รู้สึกอาย กฤษฎา ไม่เข้าใจว่าทำไมแม่แต่พ่อยัง รังเกียจกันได้ แม่จะไม่ต่อว่าในเรื่องการมีพฤติกรรมเหมือนผู้หญิง บ่อยครั้งที่แม่จะสอนแต่งหน้าให้ แม่ยอมรับไม่รังเกียจ กฤษฎา จะรักแม่ เงินที่ได้ส่วนใหญ่จะส่งมาให้แม่ หากส่งเงินมาให้พ่อกลัวว่าจะเอาเงินไปเที่ยวเตร่จนไม่สนใจครอบครัว พ่อกับแม่ไม่เคยทำโทษแต่จะชอบด่าอยู่ประจำ กฤษฎา ไม่ชอบให้พ่อกับแม่ทะเลาะกันรู้สึกน่าเบื่อ ไม่อยากมีครอบครัวอย่างที่ป็นอยู่ในปัจจุบัน ชอบที่จะไปกับกลุ่มเพื่อนเพราะรู้สึกได้ปลดปล่อยความเป็นตัวเองโดยไม่ต้องสนใจใคร

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

จำนวนผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่ในบัญชีโดยประมาณ 50 คน ราคาที่กฤษฎากำหนดไว้สำหรับผู้ค้าประเวณีจะอยู่ที่ประมาณ 1,200 - 2,000 บาท อัตราส่วนแบ่งจะได้รับจากการเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณีอยู่ที่ประมาณ 40 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี โดยเฉลี่ยต่อวันจะมีลูกค้ามาใช้บริการประมาณ 5 คน รายได้ต่อวันจะอยู่ที่ประมาณ 5,000 บาท หากคิดเฉลี่ยเป็นรายเดือนจะอยู่ที่ประมาณ 100,000 บาท กฤษฎาจะจัดเก็บรายชื้อทั้งผู้ค้าประเวณีและลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการอยู่ประจำไว้ในสมุดจดเพื่อสะดวกในการจดจำ เงินที่ได้

จากการเป็นเอเยนต์จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกจะส่งให้กับครอบครัวเพื่อใช้หนี้ที่มีอยู่รวมทั้งใช้จ่ายในครอบครัว ส่วนที่สองจะเก็บไว้ใช้จ่ายในธุรกิจการค้าประเวณีในด้านต่าง ๆ

ตารางที่ 55 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 12

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อายุต่ำกว่า 18 ปี	12	24.0
อายุ 18 –30 ปี	32	64.0
อายุมากกว่า 30 ปี	6	12.0
รวม	50	100.0

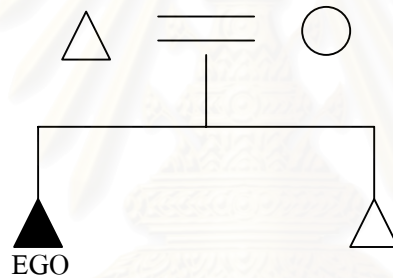
ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

กฤษฎา เห็นว่าการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีหรือเป็นผู้ค้าประเวณี เป็นเรื่องของคนที่ต้องการหาเงินมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ไม่ได้มีเงินมีทองมาตั้งแต่เกิดหากมีเงินคงไม่ต้องมาทำงานแบบนี้หรอก แต่การกระทำดังกล่าวไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อนหรือได้รับความเสียหาย สังคมชอบมองว่าเป็นเรื่องเสียหายอยู่เรื่อย ส่วนลูกค้าที่มาใช้บริการ เห็นว่าเป็นเรื่องปกติของคนทั่วไปไม่เห็นแปลกตรงไหน ทุกวันนี้กระบวนการค้าประเวณีต่างก็ต้องป้องกันตัวเองด้วยการให้ลูกค้าที่มาใช้บริการทุกคนต้องสวมถุงยางอนามัย ปัญหาโรคเอดส์ไม่ได้มีสาเหตุเกิดจากกลุ่มพวกตนเพราะผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่ในบัญชีจะกำชับเสมอให้ลูกค้าสวมถุงยางตลอด เห็นว่ากฎหมายไม่ควรมุ่งที่จะลงโทษเอเยนต์ค้าประเวณี ผู้ค้าประเวณี ตลอดจนลูกค้าที่มาใช้บริการด้วยการจำคุกควรที่จะหาทางแก้ไขมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีไม่ได้มองว่าเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมหรือเกี่ยวข้องในเรื่องนี้แต่อย่างใด

ผู้ให้ข่าวคนที่ 13 : นาย หิรัญ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

หิรัญ มีอายุขณะนี้สามปี 4 เดือน นับถือศาสนาพุทธ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีภูมิลำเนาอยู่ที่ เขตประชาชีน กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ที่ห้องเช่าแห่งหนึ่งในเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ยังไม่ได้แต่งงานจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งย่านห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พ่อแม่พักอาศัยอยู่ในเขตประชาชีน มีลูกด้วยกัน 2 คน เป็น ผู้ชายทั้งสองคน หิรัญเป็นลูกคนโต เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภทยาไอโดยไม่ได้รับอนุญาต ปัจจุบันยังเสพยาไออยู่บ้าง

ภาระหนี้สิน

ครอบครัวของ หิรัญ มีฐานะมั่นคงจัดอยู่ในระดับร่ำรวย พ่อประกอบอาชีพเป็นเจ้าของ กิจการ วัสดุก่อสร้างอยู่ที่ย่านประชาชีน รายได้ต่อเดือนไม่สามารถกำหนดได้ ส่วนแม่ประกอบอาชีพเป็นผู้จัดการของบริษัทเครื่องสำอางค์ แห่งหนึ่ง รายได้ต่อเดือนหลายแสนบาท หนี้สินไม่มี หิรัญ เรียนจบปริญญาตรีมาแล้วแต่ไม่เคยนำความรู้มาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตน หิรัญเป็นคนชอบเที่ยวเวลากลางคืน ไม่ชอบทำงานตามที่พ่อแม่มุ่งหมายจะให้มารับทำหน้าที่แทนตน หิรัญมีผู้หญิงมากมายเข้ามาในชีวิต พ่อทนพฤติกรรมไม่ได้จึงไม่ให้เงินไปใช้ และให้ออกจากบ้านไป หิรัญเข้ามาสู่การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีจากการสนิทสนมกับเพื่อนหญิงที่ชอบไปเที่ยวตามสถานบันเทิงด้วยกัน เพื่อนหญิงเหล่านี้ไม่ได้มีฐานะร่ำรวยอะไรส่วนใหญ่นอกกับ หิรัญ เพื่อที่จะได้เที่ยวเวลากลางคืน หรือขอเงินไว้ใช้ส่วนตัวในยามที่จำเป็น หิรัญ ได้ใช้เพื่อนหญิงเหล่านี้แนะนำให้เพื่อนฝูงที่รู้จักกันชอบเที่ยวด้วยกัน เพื่อหาเงินจากการค้าประเวณี หิรัญ เข้าสู่การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี โดยไม่รู้ตัวและมีความรู้สึกชอบที่จะมีอาชีพแบบนี้ด้วย รายได้ส่วนใหญ่จะนำไปเที่ยว

ตอนกลางคืนเพื่อแสวงหาความสุขเท่านั้นและนำเงินไปซื้อยาอีมาเสพกับเพื่อนที่ไปด้วยกันรวมทั้งเพื่อนหญิงที่ค้าประเวณี

โดยสรุป หิรัญ ไม่เคยมีภาระหนี้สินก่อนที่จะมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี รวมทั้ง พ่อแม่ของตนไม่ได้มีภาระหนี้สินแต่อย่างใด

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

เส้นทางของ หิรัญ เริ่มต้นเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี จากการขอพบเพื่อนฝูง ทั้งผู้ชายผู้หญิง ไปเที่ยวเตร่ยามกลางคืน เพื่อนในกลุ่มไม่ได้มีฐานะร่ำรวยมากนัก บางคนเบื้องหลังมีอาชีพค้าประเวณี หลังจากที่ได้ไปเที่ยวในเวลากลางคืนตามสถานบันเทิงต่าง ๆ แล้ว หิรัญ จะพากลุ่มเพื่อนดังกล่าวมาร่วมประเวณีกันเกือบทุกครั้ง บางครั้ง หิรัญ จะไปนอนค้างอพาร์ทเมนต์ของกลุ่มเพื่อนที่ค้าประเวณีอยู่หลายครั้ง กลุ่มเพื่อนเหล่านี้จึงมักให้ หิรัญ หาผู้ที่ต้องการใช้บริการค้าประเวณี หิรัญ จึงมักจะช่วยหาผู้ใช้บริการให้ ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเพื่อนที่รู้จัก หรือ นักธุรกิจต่าง ๆ ที่รู้จักกับ หิรัญ จากประสบการณ์ที่ได้ช่วยผู้ค้าประเวณีหารายได้ ประกอบกับความคึกคะนองที่ตัวเองสามารถหารายได้จำนวนมาก สามารถนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงต่าง ๆ ได้อย่างสบาย หิรัญ จึงเริ่มหันมาประกอบอาชีพเอเยนต์ค้าประเวณี

จากจุดเริ่มต้นดังกล่าว หิรัญ เริ่มพากลุ่มเพื่อนที่ค้าประเวณีไปเที่ยวตามสถานบันเทิงต่าง ๆ ที่มีเสียงเพลง มีนักดนตรีร้องเพลงเร้าใจภายในร้าน หากมีลูกค้าคนใดสนใจ หิรัญจะเดินไปพูดคุยด้วย ถามว่าชอบเด็กคนไหนมีการตกลงค่าตัวกัน แต่มีข้อแม้ว่าเด็กที่ถูกเลือกจะไม่ไปนั่งที่โต๊ะของลูกค้าเมื่อสถานบันเทิงปิดลงลูกค้าจะขับรถไปรออยู่ข้างนอก หิรัญ จะรับเด็กไปส่งตามที่ได้ นัดหมายไว้พร้อมกับมอบเงินให้ไว้ ราคาจะอยู่ที่ประมาณ 2,500 บาท หิรัญจะได้ส่วนแบ่งที่ 1,000 บาท ที่เหลือเป็นของเด็ก บางครั้งลูกค้าจะมาใช้บริการเป็นจำนวนมากจนผู้ค้าประเวณีที่จัดหาไม่เพียงพอ สถานที่อีกแห่งหนึ่งที่ หิรัญ พูดให้ฟังว่าเป็นแหล่งรวมผู้ค้าประเวณี คือ ร้านข้าวต้มแห่งหนึ่งในย่านห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ราคาในระหว่างที่มานั่งทานข้าวต้มจะอยู่ที่ประมาณ 1,000 - 1,500 บาท

การติดต่อหาผู้ค้าประเวณี เริ่มจากการติดต่อกับกลุ่มเพื่อนฝูงที่มีฐานะไม่ร่ำรวย แต่ ต้องการใช้จ่ายหรือเดือดร้อนทางการเงิน การติดต่อกับกลุ่มผู้เที่ยวในสถานบันเทิงแล้วต้องการใช้จ่ายด่วนจากนั้น จะเก็บเบอร์โทรศัพท์ไว้เพื่อติดต่อในวันข้างหน้า การให้กลุ่มเพื่อนที่ ค้าประเวณีช่วยติดต่อ

หาให้อีกทอดหนึ่ง ปัจจุบัน หิริญมีผู้ค้าประเวณีอยู่ในบัญชีประมาณ 60 คน เป็นทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ สำหรับผู้ค้าประเวณีที่เป็นเด็กไทยจะอยู่ที่ราคาประมาณ 2,500 - 4,000 บาทผู้ค้าประเวณีที่เป็นชาวต่างชาติ จะอยู่ที่ราคาประมาณ 3,000 - 5,000 บาท ทั้งนี้การพิจารณาจะดูจากสัดส่วน รูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณ ชนชั้น ระดับการศึกษาต่าง ๆ เป็นต้น การติดต่อหาลูกค้าที่มาใช้บริการ จะหาจากลูกค้าที่มาเที่ยวในสถานบันเทิงต่าง ๆ โดยมีพนักงานภายในร้านที่ได้ติดต่อไว้ช่วยพูดคุย โดยเฉลี่ยมีลูกค้ามาใช้บริการประมาณ 5 - 10 คน ต่อวัน

ตารางที่ 56 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 13

รูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณี	รายละเอียดรูปแบบการติดต่อ
1.	การติดต่อกับกลุ่มเพื่อนที่มีฐานะยากจนและต้องการเงิน
2.	การชักชวนกลุ่มผู้เที่ยวในเวลากลางคืนและต้องการเงินไปเที่ยว
3.	การให้กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่รู้จักให้ช่วยหา

หิริญ จะได้รับอัตราส่วนแบ่งร้อยละ 40 -50 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี รายได้ต่อวันได้รับประมาณ 5,000 - 10,000 บาท หากคิดเป็นรายเดือนจะอยู่ที่ประมาณ 200,000 บาท รายได้ส่วนใหญ่จะนำไปเที่ยวเตร่ในสถานบันเทิงมั่วสุมยาเสพติดต่าง ๆ กันกับเพื่อนฝูง ตอนแรกไม่ได้คาดคิดที่จะเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี แต่พอได้ทำงานแล้วรู้สึกว่ามีเงินได้มาเร็วไม่ต้องออกแรงมากเหมือนงานอื่น หิริญไม่เคยมีประวัติการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเกี่ยวกับการค้าประเวณี แต่ถูก จับกุมเกี่ยวกับการมั่วสุมยาเสพติด

ความล้มพันธ์ในครอบครัว

พ่ออายุ 50 ปี แม่อายุ 48 ปี พ่อและแม่จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมายมีลูกด้วยกัน 2 คน เป็นผู้ชายทั้งสองคน หิริญเป็นลูกคนโต หิริญจบการศึกษาชั้นปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในเขตหัวหมาก ส่วนน้องชายอายุ 20 ปี กำลังเรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี พ่อจบการศึกษาในระดับ ปวส. (ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง) ในสถาบันแห่งหนึ่งจำไม่ได้ว่าเป็นที่ใด ส่วนแม่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทไม่ทราบว่ายู่สาขาใดจบที่ใดมา พ่อประกอบอาชีพเป็นเจ้าของกิจการวัสดุก่อสร้างตั้งอยู่ในเขตพระราชวัง กรุงเทพมหานคร ส่วนแม่ประกอบอาชีพเป็นผู้จัดการในบริษัทเครื่องสำอางค์แห่งหนึ่ง

หิรัญ ให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัยว่า หากดูจากภายนอกครอบครัวน่าจะเป็นครอบครัวที่อบอุ่น เพราะมีพร้อมทั้งพ่อแม่ลูกมีเงินทองมากมายพอที่ หิรัญ จะใช้จ่ายอย่างสบาย แต่ความเป็นจริง หิรัญ กลับรู้สึกอึดอัดกับสิ่งที่เป็นอย่างนี้ พ่อกับแม่ไม่เคยได้ให้ความรักด้วยการอบรมลูกของตนหรือให้ความเอาใจใส่ในเรื่องบางเรื่อง ที่ลูกต้องการ หิรัญ รู้ตัวดีว่าตนเป็นคนเอาแต่ใจตนเอง แต่ที่นำไปส่วนหนึ่งต้องโทษที่พ่อแม่ไม่เคยมาอยู่ใกล้ลูก ชอบไปทำงานต่างประเทศไม่ค่อยอยู่บ้าน ส่วนแม่จะชอบไปเที่ยวงานราตรีของบริษัทอยู่เสมอ หิรัญ จึงต้องหาทางออกด้วยการชวนเพื่อนไปเที่ยว กลางคืน ไม่เคยกลัวเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมาจับกุมเพราะคิดว่าเส้นใหญ่ ทุกวันนี้ไปเที่ยวสถานบันเทิงใดชอบพกพาอาวุธปืนที่ลูกน้องของพ่อซื้อมาให้เป็นของขวัญวันเกิด ทุกวันนี้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองก็เป็นพวกเดียวกัน บ่อยครั้งที่เจ้าหน้าที่จะโทรไปช่วยจัดหาเด็กไปให้ที่โรงแรมหรือตามสถานที่นั้นคหมายไว้

สรุป หิรัญ เห็นว่าสาเหตุส่วนหนึ่งที่ตนต้องไปเที่ยวในเวลากลางคืน เสพยาเสพติด มาจากไม่ได้รับการอบรม ดูแลอย่างเพียงพอจาก พ่อแม่ ที่ให้เวลาในการทำงานเป็นส่วนใหญ่โดยไม่ให้ความสำคัญกับการดูแลลูกของตน สุดท้ายจึงมองว่าการเป็นเอเจนต์ค่าประเวณีไม่ได้เป็นเรื่องที่เสียหายเพราะไม่มีใครมาคอยดูแลตน

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

จำนวนผู้ค้าประเวณีมีอยู่ประมาณ 60 คน ผู้ค้าประเวณีในระบบของมีทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ สำหรับผู้ค้าประเวณีที่เป็นเด็กไทยจะอยู่ที่ราคาประมาณ 2,500 - 4,000 บาท มีอายุตั้งแต่ 16 ปี จนถึงอายุ 30 ปี ผู้ค้าประเวณีที่เป็นชาวต่างชาติจะอยู่ที่ราคาประมาณ 3,000 - 5,000 บาท ทั้งนี้จะพิจารณาจากส่วนประกอบต่างของผู้ค้าประเวณี การติดต่อหาลูกค้าที่มาใช้บริการ จะหาจากลูกค้าที่มาเที่ยวในสถานบันเทิงต่าง ๆ โดยมีพนักงานภายในร้านที่ได้ติดต่อไว้ช่วยพูดคุย โดยเฉลี่ยมีลูกค้ามาใช้บริการจากประมาณ 5 - 10 คนต่อวัน ชาวต่างชาติหาได้จากการติดต่อกับพนักงานตามหอพักต่าง ๆ ที่มีชาวต่างชาติเข้ามาพักอาศัยโดยแอบลักลอบเข้ามาในประเทศไทยหรือไม่ได้ต่อวีซ่า(หนังสือเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย) เพื่อขอพำนักอาศัยอยู่ในประเทศไทย

ตารางที่ 57 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 13

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อายุต่ำกว่า 18 ปี	15	25.0
อายุ 18 – 30 ปี	45	75.0
อายุมากกว่า 30 ปี	-	0.0
รวม	60	100.0

ตารางที่ 58 แสดงประเภทของกลุ่มผู้ค้าประเวณีแยกตามราคาต่อรองของผู้ให้ข่าวคนที่ 13

ราคาของผู้ค้าประเวณี	ประเภทของผู้ค้าประเวณี
2,500 – 4,000 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่เป็นคนไทย ส่วนใหญ่จะมีอายุอยู่ที่ประมาณ 22 ปี รูปร่าง สูง โปรง ผิวขาว หน้าตาดี
3,000 – 5,000 บาท	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่เป็นชาวต่างชาติ มีทั้งแถบเอเชีย และตะวันตก

อัตราส่วนแบ่งอยู่ที่ร้อยละ 40 -50 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี รายได้ต่อวันได้รับประมาณ 5,000 บาท - 10,000 บาท หากคิดเป็นรายเดือนจะอยู่ที่ประมาณ 200,000 บาท รายได้ส่วนใหญ่จะนำไปเที่ยวเตร่ในสถานบันเทิงมั่วสุมยาเสพติดต่าง ๆ กันกับเพื่อนฝูง สิ่งที่ได้กระทำไปเกิดจากความต้องการมีความสุข แต่เมื่อได้ทำธุรกิจการค้าประเวณี ปรากฏว่าเงินได้มาโดยง่าย เงินส่วนใหญ่จะใช้จ่ายกับการเที่ยวเตร่และให้เงินแก่เพื่อนหญิงที่มีอยู่หลายคน ตอนแรกไม่ได้คาดคิดที่จะเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี แต่พอได้เป็นแล้วรู้สึกว่ดี เงินได้มาเร็วไม่ต้องออกแรงมากเหมือนงานอื่น ผลประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในปัจจุบันคิดว่าอยู่ในระดับสูงมาก หากได้รับผลประโยชน์จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีน้อยลงจะยังคงทำต่อไป เพราะต้องการทำงาน

ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

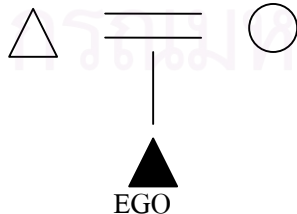
หิรัญ คิดว่าธุรกิจการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ลูกค้ามาใช้บริการต่างก็ได้รับความสุขกลับไปไม่เห็นมีใครเอาความทุกข์มาให้ ธุรกิจการค้าประเวณีเป็นเรื่องส่วนตัวไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน สังคมต่างหากที่ไปมองเองว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ไม่ดี กฎหมายไม่ควรมาลงโทษเอเย่นต์ค้าประเวณี ผู้ค้าประเวณีตลอดจนลูกค้าที่ใช้บริการ ควรมุ่งที่จะแก้ไขมากกว่าในเรื่องศีลธรรม รู้สึกเฉยไม่เห็นว่าจะเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมตรงไหน บางทีพวกผู้ชายไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้ค้าประเวณียังคิดว่าแอบไปมีภรรยาบ่อยอีก ลูกค้ามาใช้บริการแล้วก็จ่ายเงินไม่มีภาระผูกพันใด ๆ ไม่เหมือนกับภรรยาบ่อยที่มีความสัมพันธ์แล้วต้องมีภาระเลี้ยงดูต่อไปอีก

ผู้ให้ข่าวคนที่ 14 : นาย อุกฤษ (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

อุกฤษ มีอายุขณะให้สัมภาษณ์ 26 ปี 6 เดือน นับถือ ศาสนาพุทธ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ อุดตอ เมือง จังหวัดนครปฐม กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัย ยานแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร พ่อและแม่อยู่ด้วยกันในเขต อุดตอ เมือง จังหวัดนครปฐม ใกล้กับองค์พระปฐมเจดีย์ อุกฤษ เป็นบุตรคนเดียว ปัจจุบันยังไม่ได้สมรส แต่มีเพื่อนหญิงจำนวนหลายคน ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ในย่านเตาปูน กรุงเทพมหานคร ทำงานเป็นพนักงานโรงแรมแห่งหนึ่งในย่านประชาชื่น กรุงเทพมหานคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุกฤษ ได้ยินยอมให้ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับเอเยนต์ค้าประเวณี หลังจากที่ผู้วิจัยได้ติดต่อไปทางโทรศัพท์โดยคำแนะนำจากกลุ่มเพื่อนที่รู้จักกับ อุกฤษ อยู่ ผู้วิจัยได้มีโอกาสพบ อุกฤษ จำนวนหลายครั้ง พร้อมกับเริ่มเก็บข้อมูลโดยอธิบายวิธีการสัมภาษณ์ให้ อุกฤษ ได้รับฟัง การปกปิดนามจริงโดยการใช้นามสมมติเป็นวิธีการที่ อุกฤษ เกิดความเชื่อใจในการให้ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้เริ่มเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

ภาระหนี้สิน

พ่อแม่ของ อุกฤษ มีอาชีพขายผักประเภทต่าง ๆ ในตลาดกลางเมืองนครปฐม โดยจะต้องตื่นในช่วงประมาณ 04.00 น ทุกครั้ง รายได้จากการขายผักอยู่ประมาณ 10,000 – 30,000 บาท ฐานะทางบ้านอยู่ในระดับปานกลาง สามารถส่งเสียให้ อุกฤษ ได้เรียนจนถึงมหาวิทยาลัยได้ อุกฤษ เข้าไปเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยภายในกรุงเทพมหานครพักอาศัยภายในหอพักชายห่างจากมหาวิทยาลัยไม่เท่าไรมากนัก ประมาณปี พ.ศ. 2540 แม่ของ อุกฤษ ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์จากการรักษาพบว่าแม่ต้องพิการทางช่วงล่างของร่างกายไม่สามารถเดินได้ตามปกติต้องนั่งรถเข็นตลอดเวลา ปัจจุบันยังต้องรักษาทางกายภาพอยู่เสมอ พ่อจึงทำงานเพียงคนเดียวมีการกู้ยืมเงินจากธนาคารมาใช้เป็นค่ารักษาพยาบาล รวมทั้งเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นค่าซ่อมรถยนต์ที่ใช้ชนผักต่าง ๆ รวมทั้งได้กู้ยืมเงินกับเพื่อนบ้านใกล้เคียงที่ปล่อยเงินกู้ รวมแล้วประมาณ 100,000 บาท

อุกฤษ เห็นว่าฐานะทางบ้านไม่ค่อยดีจึงหาอาชีพเสริมเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เริ่มต้นจากการเข้าไปสมัครตามพนักงานร้านค้าต่าง ๆ ทำงานไปสักกระยะถูกไล่ออกเนื่องจากไม่ค่อยมาทำงาน ชอบไปเที่ยวตอนกลางคืนกับเพื่อนฝูง ชอบดื่มเหล้าในยามที่ว่างเสมอ ปัจจุบันทำงานเป็นพนักงานดูแลภายในโรงแรม่านรูดทำหน้าที่รับโทรศัพท์และคอยคิดเงินค่าเข้าพักในโรงแรม โดยชั่วคราวจะอยู่ในราคาประมาณ 250 บาท เป็นเวลา 3 ชั่วโมง หากเป็นค้างคืนอยู่ที่ราคา 700 บาท ต่อหนึ่งคืน

หลังจากที่ อุกฤษ มีรายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ผลประโยชน์ที่ได้มาบางส่วน อุกฤษ จะส่งเงินไปให้ทางบ้านที่ จังหวัดนครปฐม เป็นจำนวนเงิน 5,000 – 10,000 บาท บางส่วนจะนำไปให้เพื่อนหญิงที่คบหากันอยู่ ส่วนที่เหลือเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว อุกฤษ คิดว่ารายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีอยู่ในระดับสูง ภาระหนี้สินที่ได้ไปกู้ยืมเงินมา อุกฤษ นำเงินจากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีไปชำระรวมแล้วประมาณ 80,000 บาท จากหนี้สินที่มีอยู่ประมาณ 100,000 บาท

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

ช่วงเวลาที่ อุกฤษ์ เข้ามาทำงานภายในโรงแรมแห่งหนึ่ง ย่านประชาชื่น กรุงเทพมหานครภาษาของคนทั่วไปที่รู้จักโรงแรมที่ อุกฤษ์ ทำงานอยู่นั้นส่วนใหญ่จะเรียกว่า โรงแรมม่านรูด ผู้วิจัย ได้ไปสำรวจสังเกตสภาพแวดล้อมของโรงแรมดังกล่าวพบว่า โรงแรมมีป้ายประกาศชื่อของโรงแรมไว้ ดูจากภายนอกจะเห็นว่ามิสภาพไม่หรูหราเหมือนโรงแรมทั่วไป เมื่อได้เข้าไปภายในโรงแรมพบว่า ภายในมีการแบ่งห้องจำนวนหลายห้องแต่ละห้องจะมีม่านที่ □ คอยปิดบังห้องไว้โดยด้านหน้าของห้องจะบริเวณลานกว้างเพียงพอสำหรับการจอดรถของลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ ผู้วิจัยได้สอบถาม อุกฤษ์ ให้ข้อมูลว่าการมีม่านปิดบังห้องไว้เพื่อปกปิดมิให้ผู้ใดทราบว่าภายในห้องมีผู้ใดเข้ามาพักอาศัยบ้าง ราคาพักอาศัยแบ่งเป็น 2 แบบ แบบแรกเป็นแบบชั่วคราวใช้เวลาอยู่ภายในห้องพักจำนวน 3 ชั่วโมง ราคาอยู่ที่ประมาณ 200 บาท แบบที่สองเป็นแบบค้างคืนใช้เวลาอยู่ได้ถึงวันรุ่งขึ้น ราคาประมาณ 500 บาท สำรวจภายในห้องพบเตียงใหญ่ขนาดประมาณ 6 ฟุต มีโทรทัศน์สำหรับการติดต่อกับประชาสัมพันธ์ และโทรทัศน์ นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์เสริมใช้สำหรับการร่วมเพศ กล่าวคือ มีลักษณะคล้ายเตียงของสตรีที่กำลังคลอดลูกในโรงพยาบาล เปิดดูโทรทัศน์ พบการเผยแพร่ของภาพลามกที่ทางโรงแรมเปิดให้ลูกค้าได้ดูเพื่อปลุกอารมณ์ทางเพศ อุกฤษ์ ทำหน้าที่เป็นพนักงานรับฟังโทรศัพท์จากลูกค้าในการติดต่อ กรณีต้องการ สั่งอาหาร เครื่องดื่ม ตลอดจนงานยามอนามัย จุดประสงค์ของโรงแรมม่านรูดเหมือนกันหมดคือ เปิดให้เป็นสถานบริการในการร่วมหลับนอนค้าประเวณี ในวันหนึ่งจะมีผู้มาใช้บริการต่อวันจำนวนมาก หาก อุกฤษ์ มีเงินมากเคยมีความคิดที่จะเปิดโรงแรมม่านรูด เพราะเห็นว่าได้เงินเร็วสามารถถอนทุนภายในเวลาไม่กี่ปี เนื่องจากในหนึ่งวันมีผู้มาใช้บริการไม่ต่ำกว่า 20 - 40 ราย หากคิดเป็นเงินต่อเดือนมีรายได้ประมาณ 150,000 - 300,000 บาท อุกฤษ์ ได้รู้จักกับเพื่อนคนหนึ่งทำงานอยู่ในโรงแรมดังกล่าวทำหน้าที่ในการคอยจัดหาเด็กไว้คอยบริการลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ ราคาตัวจะอยู่ที่ประมาณ 1,500 - 3,000 บาท แล้วแต่เกรดคุณภาพของหญิงไม่ว่าจะเป็นระดับการศึกษา อายุ หน้าตา จำนวนครั้งที่เคยให้บริการ โดยกลุ่มลูกค้าดังกล่าวนี้จัดอยู่ในระดับพิเศษจะรู้จักกับเจ้าของโรงแรมเป็นอย่างดี ส่วนใหญ่จะเปิดห้องหรือของโรงแรมที่มีทั้งห้องส่วนตัว ห้องส่วนรวม และมีห้องอบไอน้ำไว้คอยให้บริการอัตราราคาของห้องจะอยู่ที่ประมาณ 2,000 - 3,000 บาท กลุ่มลูกค้าดังกล่าวส่วนใหญ่จะเรียกหญิงค้าประเวณีตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ส่วนใหญ่ลูกค้าจะมีฐานะดีจนถึงดีมาก

ความสนิทสนมทำให้ อุกฤษ์ ได้รับความรู้ถึงวิธีการในการติดต่อผู้ค้าประเวณี บางครั้งเพื่อนได้ให้อุกฤษ์ ช่วยติดต่อเรียกผู้ค้าประเวณีแทน ทำให้ทราบว่ามีการแบ่งราคากันคือ ราคาหญิงค้าประเวณี

ประมาณ 1,500 บาท จะแบ่งให้กับ อุกฤษ์ ประมาณ 300 บาท ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี จึงเห็นว่ากระบวนการติดต่อหาหญิงค้าประเวณีมีรายได้เสริมสำหรับตนจึงเริ่มเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเป็นอาชีพเสริมอีกทางหนึ่ง

เริ่มจากการติดต่อ แนะนำ ชักชวน บรรดากลุ่มเพื่อนรู้จักกันที่พักอาศัยอยู่ในหอพักย่าน เคาปูน เนื่องจากเป็นย่านชุมชนจำนวนมากทำให้ง่ายต่อการติดต่อพูดคุยกันปากต่อปาก ขยายการติดต่อไปยังกลุ่มวัยรุ่นที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน รวมทั้งกลุ่มผู้ค้าประเวณีที่มีไว้ในใช้บริการภายในโรงแรมม่านรูดที่ทำงานอยู่ ในช่วงปี 2544 เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในข้อหาเป็นธุระจัดหาหญิงค้าประเวณีในขณะที่นำหญิงค้าประเวณีไปส่งที่โรงแรมแห่งหนึ่งในย่านปากเกร็ด ครั้งนั้นสามารถคุยกับเจ้าหน้าที่ชุดจับกุมได้จนไม่ต้องถูกดำเนินคดีแต่ต้องเสียเงินค่าช่วยเหลือให้รอดพ้นจากการจับกุมจำนวนเงิน 20,000 บาท ในช่วงหลังมักจะเริ่มทำเป็นขบวนการ โดยมีการติดต่อกับเอเยนต์รายอื่นที่รู้จักกันมีการแลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์ไว้เพื่อติดต่อกับผู้ค้าประเวณีต่าง ๆ บางครั้งไม่มีตามที่ลูกค้าต้องการ อาทิเช่น ลูกค้าบางคนต้องการชายประเภทสองมาใช้บริการ หรือต้องการเด็กหนุ่มหน้าตาดีมาใช้บริการ เป็นต้น อุกฤษ์ได้จัดระบบของผู้ค้าประเวณีเป็น อัลบั้มไว้ให้ลูกค้าเลือกหากลูกค้าจะมีการติดต่อกันอีกครั้งหนึ่งเพื่อตกลงราคากันตามร้านค้าต่าง ๆ

ตารางที่ 59 แสดงรูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 14

รูปแบบการติดต่อหาผู้ค้าประเวณี	รายละเอียดรูปแบบการติดต่อ
1.	การชักชวนกลุ่มเพื่อนที่รู้จักกันในสแควท์พักอาศัย
2.	การชักชวนกลุ่มเพื่อนที่มหาวิทยาลัยเดียวกัน
3.	กลุ่มผู้ค้าประเวณีที่ทำงานอยู่ในโรงแรมม่านรูด

อุกฤษ์ คิดว่ารายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีสามารถทำให้ครอบครัวของตนมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีมากขึ้น สามารถมีทรัพย์สินต่าง ๆ มากมายที่ตนและครอบครัวต้องการ เงินสามารถที่จะซื้อเจ้าหน้าที่ให้คอยดูแลธุรกิจได้โดยไม่ต้องถูกดำเนินคดีต่อไป เอเยนต์ค้าประเวณีส่วนใหญ่ไม่ค่อยกลัวเจ้าหน้าที่ส่วนหนึ่งเห็นว่าเป็นคดีเล็กน้อยไม่ใช่คดีใหญ่โตอะไรมากมาย อีกส่วนคิดว่าเป็นคดีที่สามารถพูดคุยขอร้องเจ้าหน้าที่ให้ช่วยเหลือคดีได้และเจ้าหน้าที่เองก็ชอบได้เงินจากคดีแบบนี้อยู่แล้ว

ความล้มพันธ์ในครอบครัว

พ่ออายุ 48 ปี แม่อายุ 46 ปี พ่อแม่จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย อุกฤษ์เป็นลูกคนเดียวของครอบครัว พ่อแม่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา พ่อแม่ทำงานรับจ้างขายผักในเขต อ.เมือง จังหวัดนครปฐม ช่วงหลังแม่ไม่สามารถทำงานหนักได้เหมือนแต่ก่อนเนื่องจากถูกรถชนทำให้เป็นอัมพาตพิการช่วงล่างตั้งแต่เอวลงไป

พ่อของอุกฤษ์ มีนิสัยเจ้าชู้ ชอบแอบไปกับนักร้องตามคาเฟ่ต่าง ๆ บางครั้งเสียเงินเสียทองให้ นักร้องจนหมดตัว กลับมาบ้านถูกแม่จับได้มีเรื่องทะเลาะกันประจำ มีหลายครั้งที่แม่อยากจะไปบวชชีที่วัดในจังหวัดเพชรบุรี แต่ได้ขอร้องไว้ถ้าไม่มีแม่ จะไม่รู้อยู่กับใคร อุกฤษ์เป็นคนทีกลัวพ่อมาก พ่อชอบด่าว่า ไอ้โง่ อยู่เสมอ บ่อยครั้งจะพ่อดีด้วยไม้จำนวนหลายครั้งอยู่เสมอ เวลาพ่อดื่มเหล้าจะต้องหลบไปอยู่กับเพื่อนข้างบ้านก่อน เพราะรู้ว่าต้องเมาอาละวาดที่บ้าน แต่มีสิ่งหนึ่งที่ได้มาจากพ่อคือ นิสัยที่เจ้าชู้เหมือนพ่อ แม่ของอุกฤษ์ชอบเล่นไพ่โดยเฉพาะไพ่ป๊อกแปดเก้าที่ อ.เมือง จังหวัดนครปฐม มีบ่อนเปิดให้มีการเล่นการพนันอยู่เสมอ ทั้งพ่อแม่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับกระบวนการค้าประเวณี ปัจจุบันไม่ทราบว่าเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

อุกฤษ์ มีความรู้สึกว่าครอบครัวของตนไม่สมบูรณ์แบบ คิดว่าครอบครัวของตนก็คล้ายกับครอบครัวอีกหลายครอบครัวที่ย่อมต้องมีปัญหาอะไรมากมายเกิดขึ้นกับครอบครัว อุกฤษ์ มีความสุขที่จะอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีความสุขที่จะได้มีเพื่อนหญิงหลายคน มีความสุขที่จะได้มีเงินมาก แล้วนำไปเที่ยวตอนกลางคืน บ่อยครั้งจะส่งเงินไปให้ทางบ้านผ่านธนาคาร โดยจะโทรศัพท์หาทางบ้านเป็นบางครั้ง หากเป็นไปได้อยากให้ครอบครัวของตนมีความสมบูรณ์แบบมากกว่านี้ อยากให้ครอบครัวของตนมีฐานะที่ดีกว่านี้

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

ผู้ค้าประเวณีมีอยู่ในบัญชีประมาณ 30 - 40 คน จำนวนที่นอกบัญชีไม่สามารถระบุได้ว่ามีจำนวนเท่าใด ระดับของผู้ค้าประเวณีจะอยู่ในช่วงระดับ ปวช. - ปวส. จนถึงระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นหญิงสาวที่ต้องการหาเงินพิเศษโดยอ้างว่าใช้เป็นค่าเล่าเรียน แต่ความจริง ส่วนใหญ่จะนำเงินไปใช้จ่ายซื้อของสินค้าต่างประเทศ(แบรนด์เนม) ตามประสาวัยรุ่นที่มักจะใช้ของที่ฟุ่มเฟือย เพื่อไม่ให้หน้าในแวงวงเพื่อนฝูงที่รู้จักกัน ราคาผู้ค้าประเวณีจะเริ่มที่ช่วง 1,200 - 3,000 บาท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะหน้าตา ผิวพรรณ รูปร่างสัดส่วนที่เข้าชวนจิตใจ ส่วนใหญ่ถ้าเป็นลูกค้าที่ใช้บริการหญิงสาว จะต้องมีลักษณะหน้าสวย

รูปรางตี สูงโปร่ง มีหน้าอกขนาดใหญ่ เอาใจลูกค้าเก่งจะได้เงินเพิ่มเป็นพิเศษ หากเป็นลูกค้าที่ต้องการผู้ชาย จะเลือกลักษณะหน้าตาที่สะอาด หุ่นสมส่วน อวัยวะทางเพศมีขนาดใหญ่พอสมควร

ตารางที่ 60 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 14

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อายุต่ำกว่า 18 ปี	-	0.0
อายุ 18 – 30 ปี	30	75.0
อายุมากกว่า 30 ปี	10	25.0
รวม	40	100.0

สำหรับอัตราส่วนแบ่งจากการค้าประเวณี จะได้รับอัตราส่วนแบ่งอยู่ที่อัตราร้อยละ 40 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี รายได้ จะมีเงินอยู่ที่ประมาณ 100,000 – 300,000 บาท แต่หากได้หักค่าใช้จ่ายแล้วจะอยู่ที่ประมาณ 60,000 – 150,000 บาท ต่อเดือน รายได้ถือว่าเป็นผลประโยชน์ค่าตอบแทนที่อยู่ในระดับสูงสำหรับตน แต่ต้องเสี่ยงกับถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม หากพบว่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมีรายได้น้อยลง อุกฤษ์ จะไม่ประกอบอาชีพดังกล่าว

ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

อุกฤษ์ มีความเห็นว่าผู้ค้าประเวณีที่อยู่ในบัญชีเป็นเสมือนคนทั่วไปที่ต้องการหาเงินมาใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่สนใจว่าผู้ค้าประเวณีนั้นจะนำเงินไปใช้ในทางด้านใด บางคนนำเงินไปใช้เป็นค่าเล่าเรียนจริง บางคนถูกเพื่อนชักนำไปเพื่อให้ได้เงินไปซื้อของใช้ราคาแพงเพื่อให้มีฐานะดูเท่าเทียมกับเพื่อน อุกฤษ์ ไม่เคยบิบบังคับผู้ค้าประเวณีคนใดให้มาร่วมขบวนการค้าประเวณีนี้ ทุกคนต่างเรียกร้องให้ตนช่วยเหลือทางด้านการเงินทั้งนั้น อิศระทางด้านการตัดสินใจเป็นผู้ค้าประเวณีเอง

สำหรับผู้ให้บริการทางเพศ มองว่าลูกค้าไม่ใช่พระที่สามารถละกิเลสทางโลกแล้วไปพึ่งพาโลกธรรม แม้พระบางรูปยังไม่สามารถละกิเลสทางเพศได้เหมือนกัน การค้าประเวณีจึงเป็นสิ่งปลดเปลื้องให้กับคนทั่วไปที่มีความต้องการทางเพศไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง เพราะลูกค้าไม่ได้จำกัดอยู่ที่ผู้ชายเพียง

อย่างเดียวน บางครั้งจะมีผู้หญิงมาใช้บริการเช่นกัน แต่จะให้ผู้ชายโทรมาติดต่อแทน เป็นเรื่องธรรมดาของคนที่ต้องการทางเพศ ต้องการที่จะปลดปล่อยบางสิ่งบางอย่างเพื่อการผ่อนคลายความเครียด

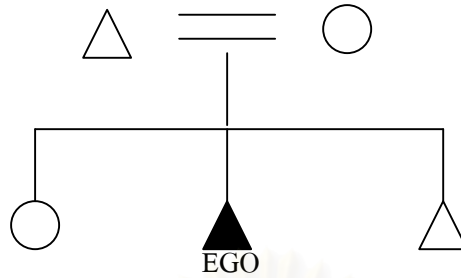
การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี คิดว่าตนเป็นเสมือนตัวกลางระหว่างคนที่ต้องการทางเพศกับ คนที่พร้อมจะให้บริการทางเพศ เป็นผู้เสนอสินค้าให้แก่ลูกค้าซึ่งมักจะมีทั้งคุณภาพต่างระดับกันไป บางครั้งก็ทำเกรดซีให้เป็นเกรดเอ หากลูกค้าดูไม่เป็นมักจะเลือกไป การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีถือเป็นหนทางหนึ่งของการหาเงินมาใช้ในครอบครัวและชีวิตประจำวัน ไม่ได้เป็นที่ทำให้ตนต้องผิดศีลธรรม สังคมต่างหากที่ไปมองว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมเอง

กฎหมายไม่ควรมีการบัญญัติให้การค้าประเวณีผิดกฎหมาย เพราะการค้าประเวณีเป็นเรื่องของธรรมชาติของมนุษย์ที่ย่อมมีอยู่ตลอดเวลา หากจะมีการลงโทษควรลงโทษกับพวกที่ใช้กำลัง บังคับ ผู้ค้าประเวณีให้มีการร่วมเพศ อย่างนี้ถึงจะถูกต้อง แม้รัฐบาลจะมีการปราบปรามเพียงใด ไม่สามารถทำให้หมดได้ รูปแบบของการค้าประเวณีย่อมมีการแปรเปลี่ยนรูปแบบไป จนยากที่รัฐจะเข้าปราบปรามให้หมดได้ เพราะทุกวันนี้มีเอเยนต์ค้าประเวณีเกิดขึ้นมามากมายเคลื่อนเมืองในรูปแบบต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ต้องสืบหาอยู่นาน บางครั้งเจ้าหน้าที่ยังเห็นดีด้วยกับการค้าประเวณีเสียเอง ปัจจุบันคนเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีอายุน้อยก็มีอยู่เยอะ หากไม่มีกฎหมายทั้งเอเยนต์ค้าประเวณี ผู้ซื้อบริการ และผู้ค้าประเวณี

ผู้ให้ข่าวคนที่ 15 : นาย สาธิต (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

สาธิต มีอายุขณะให้สัมภาษณ์ 28 ปี 7 เดือน นับถือศาสนาพุทธ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีภูมิลำเนาอยู่ที่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ที่อพาร์ทเมนต์แห่งหนึ่งในย่านบางนา กรุงเทพมหานคร ยังไม่ได้แต่งงาน มีเพื่อนหญิงอยู่ด้วยกันที่อพาร์ทเมนต์ดังกล่าว พ่อและแม่อยู่ด้วยกันที่ ต.หินเหล็กไฟ อ.ตอ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สาธิตมีพี่น้องด้วยกัน 3 คน เป็นผู้ชาย 2 คน ผู้หญิง 1 คน ผู้หญิงเป็นพี่สาวคนโต ส่วนสาธิต เป็นลูกคนกลาง ปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาชีพใด นอกจากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

ผู้วิจัยได้รู้จักกับ สาริต ด้วยการแนะนำจากกลุ่มเพื่อนของผู้วิจัยที่รู้จักกับสาริต โดยทราบว่าสาริตเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ผู้วิจัยได้พูดคุยติดต่อทางโทรศัพท์ กับสาริต อยู่หลายครั้ง โดยในช่วงแรกที่พูดคุย สาริต ขอมพูดคุยเพียงเล็กน้อย พร้อมกับปฏิเสธตัวเองว่าไม่ใช่เอเยนต์ค้าประเวณี แต่หลังจากที่ กลุ่มเพื่อนได้ชักชวน สาริต มารับประทานอาหารตามสถานที่แห่งหนึ่งและให้ผู้วิจัยได้มาเจอกัน จากการพูดคุยในวงสนทนาทำให้ สาริต เกิดความไวใจมากขึ้น แต่ยังไม่ได้เริ่มเก็บข้อมูลหรือสัมภาษณ์ข้อมูลแต่อย่างใด ผู้วิจัยใช้เวลาในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อ สาริต จำนวนหลายครั้ง จนเกิดความไวใจกันจึงยินยอมที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับเอเยนต์ค้าประเวณี โดยผู้วิจัยได้อธิบายวิธีการเก็บข้อมูลด้วยการปกปิดนามจริง ใช้นามสมมติในการสัมภาษณ์ให้ข้อมูลต่าง ๆ

ภาระหนี้สิน

พ่อของ สาริต มีอาชีพขายสินค้าตามตลาดในย่านใจกลางเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สินค้าส่วนใหญ่ที่ขายได้แก่ นาฬิกา กระเป๋า ตลอดจนเสื้อผ้าต่าง ๆ โดยมีแม่ของตนคอยเป็นพนักงานคิดเงิน พี่สาวของสาริตจะคอยช่วยเหลือพ่อแม่ตลอดเวลาโดยจะทำหน้าที่ขนของมาขายยังย่านดังกล่าว บ้านของสาริตเป็นบ้านไม้ชั้นเดียว ฐานะทางบ้านของพ่อแม่อยู่ในระดับปานกลาง สามารถเลี้ยงลูกทั้งสามคนได้หากขยันทำงาน สาริตและพี่น้องเรียนจนจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 พ่อไม่ได้ส่งเสียเงินทองให้เรียนต่อ ท่านได้บอกว่าหากต้องการเรียนจริงให้ไปทำงานแล้วไปเรียนในระบบนอกศึกษา หากใครยังหางานทำไม่ได้ให้กลับมาช่วยพ่อแม่ขายของ รายได้ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ประมาณ 7,000 – 10,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่จะขายให้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวในย่านหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พี่สาวกับน้องชายของ สาริต ได้ทำงานในท่าเรือแห่งหนึ่งเขต ออตอ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทำหน้าที่ในการตรวจนับจำนวนปลาที่เรือจากสมุทรสงคราม สมุทรสาคร บรรทุกส่งมายังท่าเรือ เงินเดือนไม่ทราบว่าเป็นเท่าใด

สาริต ให้สัมภาษณ์ว่า ในช่วงที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาได้รู้จักกับเพื่อนกลุ่มหนึ่งที่มี พฤติกรรมติด ยาเสพติดไม่ว่าจะเป็น ยาบ้า (เมทแอมเฟตามีน) ยาอี (เอ็กซ์ตาซี) เพื่อนจะชอบเสพยาเสพติดมาก

บ่อยครั้งที่ สาธิต ก็ร่วมเสพกับกลุ่มเพื่อนด้วย คิดว่าคงไม่มีทางติดยาแน่ ช่วงแรกเริ่มจากการลองเสพก่อน ไม่ได้คิดอะไรมาก โดยส่วนใหญ่จะนำไปเสพในขณะที่ไปเที่ยวตอนกลางคืน เนื่องจากร้านขายของที่ พ่อขายอยู่นั้นเป็นละแวกใกล้เคียงกับสถานบันเทิงต่าง ๆ ซื่อดังในย่าน หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วัยรุ่นสมัยนั้นอายุต่ำกว่า 18 ปี สามารถเข้าไปเที่ยวได้เนื่องจากพนักงานรักษาความปลอดภัยไม่เข้มงวด สำหรับลูกค้าที่เข้ามาเที่ยวข้างในได้โดยไม่มีการตรวจบัตรประชาชน สาธิตมักจะไปกับกลุ่มเพื่อนจำนวนหลายคน จุดประสงค์ที่ไปคือต้องการหาเรื่อง ชาวบ้าน หากมีวัยรุ่นต่างถิ่นจำนวนมากเข้ามา ก็มักจะทำดีกัน เพื่อนในกลุ่มบางคนมักจะนำ ยาเสพติดมาด้วยและนำมาให้เสพอ้างว่าให้เกิดความสนุกสนาน สาธิตเริ่มรู้ตัวเองว่าติดยาเสพติดชนิดยาอียอย่างมาก ทุกคืนต้องออกไปเที่ยวตอนกลางคืนอยู่เสมอ ช่วงนี้ราคาจะอยู่ที่ประมาณ 300 – 500 บาท พ่อแม่ของ สาธิต จับได้จึงไม่ให้เงินไปเสพ บ่อยครั้งเข้าจึงร่วมกับเพื่อนเข้าไปลักทรัพย์ตามบ้านต่างๆ ที่เจ้าของไม่อยู่บ้าง วิ่งราวทรัพย์จากชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

สาธิต ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมส่งตัวดำเนินคดีฟ้องศาล ภายหลังจากที่สาธิตพ้นโทษออกมา พ่อได้ให้ สาธิต ไปพักอาศัยอยู่กับญาติทางฝ่ายแม่ที่กรุงเทพมหานครเพื่อไม่ให้คบกับเพื่อนกลุ่มเดิมอีก เมื่อไปถึงกรุงเทพมหานคร สาธิต ได้รู้จักกับเพื่อนอีกกลุ่มที่ชอบเที่ยวกลางคืนเหมือนกันและเบื้องหลังมีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนดังกล่าวทำให้สาธิต ได้รับรู้ข้อมูลของกระบวนการค้าประเวณีที่เพื่อนทำอยู่ในย่านบางนาง ทั้งหมดมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด พร้อมกับชักจูงให้ลองทำงานเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี หากเพื่อนไม่มีผู้ค้าประเวณีตามที่ผู้ใช้บริการต้องการจะได้ประสานมายังสาธิต ให้ช่วยหาให้ สาธิต จึงทำตามที่เพื่อนได้ชักชวนคู่อีกทั้งยังมองถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากทรัพย์สินของกลุ่มเพื่อนที่มีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ผลประโยชน์ที่ได้มาส่วนหนึ่งจะใช้ไปกับการเสพยาเสพติด อีกส่วนหนึ่งจะใช้ในการเที่ยวตอนกลางคืนอย่างฟุ่มเฟือย โดยจะกันไว้ส่วนหนึ่งมอบให้กับพ่อแม่ไว้เป็นค่าใช้จ่ายโดยอ้างว่าไปทำงานเป็นพนักงานที่โรงแรมแห่งหนึ่ง ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เร่งปราบปรามการค้าประเวณีมากขึ้น รายได้จากการค้าประเวณีทำให้ สาธิต มีรายได้เพิ่มมากขึ้น บ่อยครั้งจะนำเงินไปส่งให้ทางบ้านที่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ส่วนที่เหลือจะนำเป็นค่าใช้จ่ายซื้อสิ่งของต่าง ๆ รวมทั้งยาเสพติดด้วย

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

สาธิต ได้เดินทางเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีในช่วงที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาได้รู้จักกับเพื่อนกลุ่มหนึ่งที่ติดยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ยาบ้า (เมทแอมเฟตามีน) ยาอี (เอ็กซ์ตาซี) สาธิต เห็นว่า

เพื่อนเสพยากันจึงอยากลองบ้างตอนนั้นไม่ได้คิดว่าจะติดยาคิดว่าเสฟไปยั้งงั้นไม่ได้คิดอะไรมาก ช่วงที่เรียนอยู่มัธยมมักจะไปที่ยวตอนกลางคืนอยู่ประจำตามสถานบันเทิงต่าง ๆ ชื่อตั้งในย่านหัวหิน สมัยนั้นวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 18 ปี สามารถเข้าไปเที่ยวข้างในได้โดยไม่มีกรตรวจบัตรประชาชนปิดเวลาประมาณ 04.00 น.

สาธิต มักจะเข้าไปในสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนจำนวนหลายคน ตามประสาวัยรุ่นไปกับคนหมู่มาก ย่อมที่อยากประลองกำลังกับวัยรุ่นกลุ่มที่ไม่ชอบขี้หน้าในสถานบันเทิงดังกล่าว เพื่อนในกลุ่มบางคนมักจะนำยาเสฟติดมาด้วยและนำมาให้เสฟอ้างว่าให้เกิดความตลกคะนอง จนหลายครั้งสาธิต รู้ตัวเองว่าติดยาเสฟติดแล้ว ชนิดของยาที่ติดเป็นยาอี ทุกคืนต้องออกไปเที่ยวตอนกลางคืน อยู่เสมอ สาธิตมีความสุขกับการได้เสฟยามาก บ่อยครั้งจะร่วมมือกับเพื่อนเข้าไปลักทรัพย์ตามบ้านต่างๆ ที่เจ้าของไม่อยู่บ้าง วิ่งราวทรัพย์ฝรั่งบ้าง

สาธิตถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมอยู่บ่อยครั้งในข้อหาเสพยาเสฟติด(ยาอี) หลังจากพ้นโทษออกมาแล้วยังกลับไปคบกับเพื่อนกลุ่มเดิมอีก พ่อจึงให้ไปอยู่กับญาติที่บางนา กรุงเทพมหานคร เพื่อหวังจะให้ไปใช้ชีวิตทำงานใหม่ที่กรุงเทพมหานคร ในช่วงแรกได้เข้าไปทำงานภายในร้านอาหารแห่งหนึ่งย่านบางนา เงินที่ได้มาส่วนใหญ่จะนำไปเที่ยวตอนกลางคืนโดยยังไม่เลิกนิสัยเดิมคือชอบเสพยาบ้า สาธิตได้รู้จักกับกลุ่มเพื่อนอยู่กลุ่มหนึ่งในสถานบันเทิงแห่งหนึ่ง ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนดังกล่าวในเรื่องของการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี เพื่อนดังกล่าวพูดให้ฟังว่าการเป็นเอเยนต์ไม่จำเป็นต้องออกแรงมาก เพียงให้คำพูดโน้มน้าวใจลูกค้าให้มาใช้บริการของตน ประกอบกับเลี้ยงเด็กเอาไว้ใช้ในการค้าประเวณี ส่วนหนึ่งก็เป็นของเอเยนต์ไปส่วนที่เหลือก็เป็นของเด็ก สถานที่ดีแล้วแต่ลูกค้าหรือบางทีจะให้เราเป็นคนจัดให้ รายได้ถือว่าอยู่ในระดับสูง ที่สำคัญมีเงินเพียงพอที่จะซื้อยาเสฟติดมาเสฟได้จำนวนมาก หากมีมากก็ขายให้กับวัยรุ่นที่ต้องการเสฟบางคนต้องการเสฟโดยยอมแลกกับการค้าประเวณี สาธิตจึงเริ่มลองทำตามเพื่อนที่ได้แนะนำมา

เริ่มต้นจากการเก็บเบอร์โทรศัพท์ผู้ค้าประเวณีที่ส่วนใหญ่จะรู้จักกันตามสถานบันเทิงต่าง ๆ จากคนเพียงไม่กี่คนพูดกันไปปากต่อปากทำให้เริ่มมีเด็กอยู่ในบัญชีจำนวนหลายคนประมาณ 30 - 40 คนระหว่างนั้นได้ติดต่อกับลูกค้าตามสถานบันเทิงโดยสังเกตจากการเข้ามาเที่ยว ตลอดจนการแต่งกาย ทำความรู้จักกับพนักงานตามโรงแรมต่าง ๆ ในย่านบางนา เพื่อติดต่อกับชาวต่างชาติที่ต้องการผู้ค้าประเวณีมาใช้บริการ การติดต่อก็เป็นผลสำเร็จเมื่อเริ่มมีชาวต่างชาติต้องการ ผู้ค้าประเวณีที่เป็นคนไทยมาบริการที่ห้องพักโดยได้รับการติดต่อจากพนักงาน จากธุรกิจที่คิดว่าได้เงินเพียงไม่กี่บาท แต่พบว่ารายได้

เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 100,000 – 300,000 บาท ลูกค้าที่มาใช้บริการกับมีตั้งแต่วัยรุ่นทั่วไป จนถึงวัยทำงาน รวมทั้งชาวต่างชาติ วิธีการหาผู้ค้าประเวณีของสาริตสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

สำหรับราคาต่อรองของผู้ค้าประเวณีอยู่ที่ 1,500 – 3,500 บาท หากเป็นผู้ค้าประเวณีให้บริการต่อชาวต่างชาติจะอยู่ที่ 2,000 – 4,000 บาท สำหรับเด็กที่อยู่ในความดูแลมีทั้งหน้าตาดี ผิวพรรณดี ส่วนหญิงที่ผิวดำแดง รูปร่างสมส่วน ฝรั่งจะชอบใช้บริการ บางครั้งมีชาวต่างชาติต้องการเด็กชายอายุประมาณ 10 – 20 ปี หรือไม่ก็เป็นสาวประเภทสอง สำหรับผลประโยชน์ที่ได้มาคิดว่าอยู่ในเกณฑ์สูง โดยรายได้ส่วนหนึ่งจะใช้ไปกับการเสพยาเสพติด อีกส่วนหนึ่งจะใช้ในการเที่ยวตอนกลางคืนอย่างฟุ่มเฟือย ส่วนที่เหลือจะให้กับพ่อแม่ไว้เป็นค่าใช้จ่าย ลูกค้าส่วนใหญ่จะมาใช้บริการต่อวันประมาณ 10 – 15 คน

การติดต่อจะมีทั้งการโทรศัพท์เรียกให้ไปพบตามสถานที่ได้นัดไว้พร้อมเด็กประมาณ 2 – 3 คน การพาเด็กจำนวนหนึ่งเข้าไปเที่ยวในสถานบันเทิงดังกล่าวพร้อมกับเพื่อนฝูง หากมีลูกค้าสนใจจะให้พนักงานในสถานบริการเป็นผู้คอยติดต่อให้อีกทอดหนึ่ง และการโทรเรียกจากพนักงานของโรงแรมว่าต้องการเด็กมาให้บริการ พนักงานจะโทรติดต่อมายังได้ตั้งเพื่อให้ช่วยหาให้โดยพนักงานดังกล่าวจะได้ค่านายหน้า โดยสรุปวิธีการติดต่อผู้ให้บริการของ สาริต มีดังนี้

ตารางที่ 61 แสดงรูปแบบการติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณีของผู้ให้ข่าวคนที่ 15

วิธีการติดต่อผู้ซื้อบริการ	รายละเอียดการติดต่อผู้ให้บริการ
1.	การติดต่อจากผู้ให้บริการที่รู้จักกันผ่านทางโทรศัพท์
2.	การติดต่อผู้ให้บริการตามสถานบันเทิงกลางคืน
3.	การติดต่อกับพนักงานโรงแรมต่าง ๆ ให้ช่วยหาผู้ให้บริการที่ต้องการผู้ค้าประเวณี

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

พ่ออายุ 56 ปี แม่อายุ 56 ปี พ่อและแม่ได้จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมายและมีลูกด้วยกันสามคน สาริตเป็นน้องคนกลาง และมีน้องชายเป็นคนสุดท้อง พี่สาวอายุประมาณ 30 ปี ส่วนน้องชายอายุประมาณ 25 ปี สาริตไม่ทราบว่าพ่อและแม่จบการศึกษาในระดับใด

พ่อเป็นผู้ชายที่มีนิสัยเจ้าชู้ ชอบมีเมียชื่อนอกบ้านอยู่ประจำ หาเงินมาได้เท่าไร แม่ต้องเก็บไว้เอง เพราะกลัวว่าพ่อกับเพื่อนจะไปเลี้ยงเด็กหมด พ่อชอบสูบบุหรี่มาก บางครั้งที่มีเพื่อนฝูงมาเยี่ยมเยียนพ่อจึงจะดื่มสุรา พ่อไม่ค่อยชอบรมสังฆอน สาธิต ในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติตนต่อสังคม พ่อมักจะให้ต่อสู้ยาไปยอมแพ้ สอนรู้จักแต่คำว่าชนะอยู่เสมอ ในช่วงหลังที่พ่อจับได้ว่าติดยาเสพติด พ่อเป็นคนแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มาจับกุมเพราะทนเห็นสภาพลูกติดยาไม่ได้ ตอนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจพาไปโรงพัก พ่อกลับตัวว่าเป็นลูกเนรคุณ ไม่สมควรเกิดมาเป็นลูกคน ความรู้สึกที่ว่าทำไมพ่อต้องพูดแบบนี้กับเขาเกิดขึ้นมาตั้งแต่ก่อนไม่เคยมาสังฆอนคนในเรื่องที่ถูกต้องของสังคม ไม่เข้าใจเหตุผลที่พ่อทำ บางครั้งเครียดจะไม่ปรึกษาที่บ้าน แต่จะไปพบเพื่อนแล้วหาฮาฮาเสพเพื่อให้ลืมทุกสิ่งทุกอย่าง พ่อมักจะให้ลูกออกไปหางานทำไม่ควรมานั่งอยู่เฉยในบ้าน ส่วนแม่จะไม่ค่อยมีปากเสียงภายในบ้านเพราะจะให้ความเกรงใจพ่อมาก เวลาที่ทำอะไรผิดทั้งพ่อและแม่จะรุมตำไม่เห็นมีใครปลอบ แต่ตนไม่ได้สนใจอะไรมาก ตอนนี่คิดว่าตนเป็นผู้ใหญ่พอแล้ว มีความคิดว่าครอบครัวยอมไม่สมบูรณ์แบบทุกครอบครัว ครอบครัวของตนก็เหมือนกัน

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

จำนวนผู้ค้าประเวณีมีอยู่ในระบบบัญชีมีอยู่โดยประมาณ 30 - 40 คน ผู้ค้าประเวณีจะมีหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ รูปแบบนักเรียนนักศึกษาในย่านต่าง ๆ หรือ รูปแบบของเด็กวัยรุ่นที่ชอบเที่ยวกลางคืน บางคนต้องการเงินไปซื้อยาบ้า มาเสพกับกลุ่มเพื่อน สาธิตจะต่อรองกับเด็กดังกล่าวให้ช่วยหาลูกค้า และรูปแบบของผู้ที่เคยผ่านการค้าประเวณีมาก่อน ส่วนใหญ่กลุ่มพวกนี้จะให้บริการพวกต่างชาติเพียงอย่างเดียว คนที่อยู่ในบัญชีส่วนใหญ่จะอยู่ในราคาประมาณ 1,500 – 3,500 บาท ส่วนราคาการให้บริการชาวต่างชาติจะอยู่ที่ประมาณ 2,000 – 4,000 บาท การพบปะของ ลูกค้าส่วนใหญ่จะมีการโทรสั่งจองกันมาก่อน หรือจะพาเด็กประมาณ 5 คน ไปเที่ยวตามสถานบันเทิงชื่อดัง หรือการโทรเข้ามาสั่งจองของพนักงานในโรงแรมที่มีลูกค้าต้องการเด็กมาใช้บริการ

ตารางที่ 62 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 15

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อายุต่ำกว่า 18 ปี	-	0.0
อายุ 18 – 30 ปี	31	77.5
อายุมากกว่า 30 ปี	9	22.5
รวม	40	100.0

อัตราค่าส่วนแบ่งจะอยู่ที่ร้อยละ 40 - 50 จำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการต่อวันจะอยู่ที่ประมาณ 10 - 15 คน หากคิดเป็นรายได้ต่อเดือนจะอยู่ที่ประมาณ 100,000 – 300,000 บาท โดยส่วนตัว คิดว่ารายได้ดังกล่าวถือว่าอยู่ในระดับที่สูง หากผลประโยชน์ที่ได้รับมีน้อย สาธิต จะไม่ประกอบอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

สาธิต มองว่า การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเป็นสิ่งที่เป็นเรื่องปกติของคนที่ไม่มียะไรจะประกอบอาชีพอย่างตน หนทางดังกล่าวนี้ถือว่าผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรมน้อยที่สุดแล้ว แต่ไม่ได้ไปก่ออาชญากรรมทำให้ใครเดือดร้อนต่อสังคม เป็นเรื่องของการสมยอมของลูกค้าและผู้ค้าประเวณีเท่านั้น การค้าประเวณีเป็นเสมือนเครื่องระบายความต้องการทางเพศของคนทั่วไป บางทีตัวเองก็เหมือนผู้ที่ช่วยให้คนอื่นได้มีเงินไปใช้จ่ายในครอบครัว คนที่ไม่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะคิดว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ผิด ทางกลับกันคนที่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์อย่าง สาธิต คิดว่าเป็นเรื่องปกติ

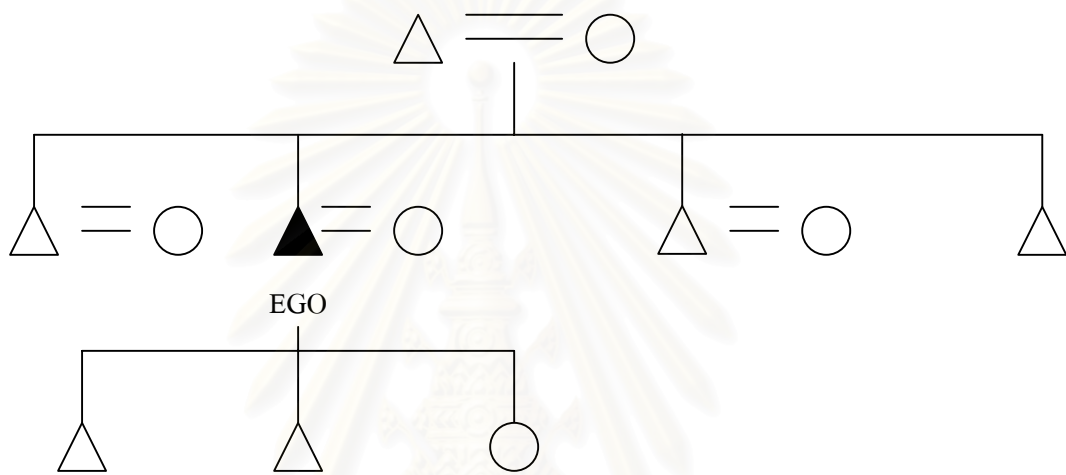
กฎหมายที่ออกมาเหมือนกับช่วยให้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองนำกฎหมายมาบังคับคนอย่างพวกตน ทุกวันนี้จะเห็นได้จากต้องคอยดูแลเจ้าหน้าที่ทั้งท้องที่ที่อยู่ ทั้งหน่วยกลาง ซึ่งนั่นเป็นสิ่งที่จำเป็นและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ สาธิต มองภาพเจ้าหน้าที่บ้านเมืองในภาพลบ เป็นคนที่คอยจ้องแต่จะเอาผลประโยชน์ ยามที่รัฐมีการเร่งปราบปรามก็มาขอความช่วยเหลือจากตนให้หาดีการค้าประเวณีเพื่อเป็นผลงานให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงได้รับทราบว่ามีผลงานจริงเท่านั้น รัฐควรที่จะต้องแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีให้ดีกว่าที่เป็นอยู่

ผู้ให้ข่าวคนที่ 16 : นาย ประสพโชค (นามสมมติ)

ข้อมูลทั่วไป

ประสพโชคมีอายุขณะให้สัมภาษณ์ประมาณ 30 ปี 10 เดือน นับถือศาสนาพุทธ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อตจอ ดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี จบการศึกษาชั้นสูงสุดคือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอตจอ ดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ต่อมาได้เข้ารับราชการทหาร แต่งงานจดทะเบียนสมรสมีบุตรด้วยกัน 3 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 1 คน ประสพโชคและครอบครัวพักอาศัยอยู่ในบ้านพักที่ทาง

การได้จัดไว้ นอกจากการรับราชการ ประสพโชคยังหารายได้พิเศษด้วยการเป็นผู้คุมหรือพนักงานรักษาความปลอดภัยคอยดูแลภายในเชค(สถานบันเทิงที่มีนักดนตรีร้องเพลง พร้อมเปิดเพลงมีการจำหน่ายสุราให้กับลูกค้า) ย่านพระรามเก้า กรุงเทพมหานคร โดยได้รับการว่าจ้างจากผู้บังคับบัญชาคนหนึ่ง พ่อแม่มีลูกด้วยกัน 4 คน เป็นผู้ชายทั้ง 4 คน ประสพโชคเป็นลูกชายคนที่ 2 ของครอบครัว

ผู้วิจัย รู้จักกับ ประสพโชค ก่อนที่จะได้มาศึกษาในเรื่องวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้รู้จักกับ ประสพโชค ด้วยการไปรับประทานอาหารที่บ้านแห่งหนึ่ง โดยผู้บังคับบัญชาของประสพโชครู้จักกับผู้วิจัย พร้อมกับแนะนำให้ประสพโชคได้รู้จัก บ่อยครั้งที่ผู้วิจัยไปเที่ยวสถานบันเทิงที่ ประสพโชค คอยดูแลอยู่จึงเกิดความสนิทสนมกัน ประสพโชคยินยอมให้ข้อมูลที่สำคัญ

ภาระหนี้สิน

ประสพโชค ได้รับเงินเดือนปัจจุบันที่ระดับ 8,500 บาท ส่วนภรรยาไม่ได้ทำงานมีหน้าที่เพียงดูแลลูกของตนเท่านั้น พ่อและแม่ของโชคมีฐานะยากจนประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปในเขต ตลาดดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ประสพโชคมีพี่น้องด้วยกัน 4 คน โชคเป็นบุตรคนที่ 2 พี่น้องส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพค้าขาย มีน้องชายคนสุดท้องที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ แต่หันไปยุ่งเกี่ยวกับ ยาเสพติดประเภท ยาบ้า เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในข้อหาขายยาบ้าไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำไม่ได้ว่ามีอยู่ที่เมื่อ ปัจจุบันน้องชายของ ประสพโชค ยังแอบเสพยาอยู่เสมอ ประสพโชคเห็นว่าฐานะทางครอบครัวไม่ดี เมื่อเรียนจบ

มัธยมศึกษาปีที่ 6 ครบกำหนดเกณฑ์ทหารได้เข้ารับราชการ โดยเห็นว่าจะได้ไม่รบกวนทางบ้านเพราะอย่างน้อยก็มีเงินประจำมีสวัสดิการต่าง ๆ ไว้สนับสนุน จึงเข้ารับราชการทหารเรื่อยมา

ในช่วงที่ประสพโชคแต่งงานมีครอบครัวแล้ว ฐานะทางการเงินไม่ดีขึ้น เนื่องจากต้องรับภาระดูแลภายในบ้านพัก ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มีมากขึ้นทั้งค่าเลี้ยงดูลูก ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ประสพโชคชอบดื่มสุรากับเพื่อนฝูงอยู่เสมอ ช่วงแรกที่ได้เงินเดือนมักจะนำไปดื่มสุรากับเพื่อน หรือไม่ก็พากันไปเที่ยววราตรีตามสถานบันเทิงแล้วแต่เพื่อนจะพาไป ต่อมาไม่มีเงินใช้จ่ายเนื่องจากเงินเดือนที่ได้มาก็ถูกหักค่าใช้จ่ายจากการไปกู้ยืมเงินสหกรณ์บ้าง กู้ยืมเงินจากเพื่อนฝูงที่มีฐานะดีกว่า กู้ยืมเงินจากคนปล่อยเงินกู้ เป็นเงินประมาณ 200,000 บาท เงินเดือนที่ได้มาก็ไม่เหลือไว้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว เนื่องจากต้องใช้เป็น ค่าใช้จ่ายเงินกู้ ประสพโชค จึงได้ปรึกษากับผู้บังคับบัญชาเพื่อหางานนอกมาเสริมรายได้ จนได้รับงานนอกให้เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในเขตที่ผู้บังคับบัญชาของประสพโชคดูแลอยู่ ประสพโชคจะได้รับเงินประมาณ 5,500 บาท ซึ่งเงินดังกล่าวก็มักจะหมดไปจากการดื่มสุรา เลี้ยงผู้หญิง

หลังจากที่ ประสพโชค เป็นเอเยนต์ค้าประเวณีโดยเสริมจากรายได้จากการเป็นคนดูแลในเขตแล้ว รายได้ที่ได้มาส่วนหนึ่งจะนำไปชำระหนี้สินที่มีอยู่ อีกส่วนจะนำไปเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว ส่วนที่เหลือจะนำไปเที่ยวกลางคืน เลี้ยงเด็กที่ ประสพโชค ดูแลอยู่

สรุป ประสพโชค มีภาระหนี้สินก่อนเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีประมาณ 200,000 บาท หลังจากเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีแล้ว เงินจากการเป็นเอเยนต์ได้นำไปจ่ายหนี้สินบางส่วนประมาณ 100,000 บาท อีกส่วนมอบให้กับพ่อแม่ประมาณ 5,000 บาทต่อเดือน ที่เหลือเก็บไว้ใช้จ่ายภายในครอบครัวและอื่น ๆ เช่น ดื่มสุรา หรือ เลี้ยงผู้หญิง

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

ช่วงที่เงินเดือนของประสพโชค ถูกหักเงินจากการกู้ยืมในด้านต่าง ๆ จึงได้ไปปรึกษาเพื่อนฝูงที่รู้จักสนิทสนม ให้ช่วยหางานนอกราชการ เพื่อนฝูงจึงได้แนะนำนายทหารนายหนึ่งให้รู้จัก เนื่องจากนายทหารคนดังกล่าวเป็นผู้จัดหาคนไว้คอยดูแลตามสถานบันเทิงต่าง ๆ รวมทั้งเป็นผู้ดูแลวินรถจักรยานยนต์ในเขตย่านฝั่งธนบุรี ต่อมา ประสพโชค ได้เข้ามาทำงานเป็นผู้ดูแลรถแห่งหนึ่งในย่านพระรามเก้าด้วยการแนะนำของนายทหารดังกล่าว หน้าที่คือร่วมกับเพื่อนที่ได้รับการว่าจ้างเหมือนกันคอยดูแลความเรียบร้อย

รื้อภายในเชค ไม่ให้เกิดเรื่องทะเลาะวิวาท รวมทั้งต้องคอยตรวจบัตรประชาชนค้นหาสิ่งของต่าง ๆ แต่บ่อยครั้งที่ ประสพโชค และเพื่อนมักจะไม่ตรวจบัตรประชาชน เพราะลูกค้าเข้ามาจนมากไม่สามารถตรวจสอบได้ละเอียด ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่นเข้ามาใช้บริการโดยจะมารวมกันเป็นกลุ่ม ประสพโชครับทำงานอาชีพดังกล่าวได้ ประมาณ 5 ปี คุณแลธมาหลายแห่งส่วนใหญ่จะอยู่ในย่านพระรามเก้า หรือไม่ก็ย่านรัชดาภิเษก

ช่วงที่ทำงานคุณแลธอยู่นั้น ประสพโชคได้พบกับวัยรุ่นต่าง ๆ ที่เข้ามาในเชค บ่อยครั้งที่เด็กวัยรุ่นหน้าตาดีจะเข้ามาติดต่อให้ช่วยหาผู้ใช้บริการที่สนใจเด็กวัยรุ่น โดยจะเสนอราคาประมาณ 1,500 –2,000 บาท หรือบางครั้งลูกค้าจะให้พนักงานในเชคเข้ามาติดต่อหาหญิงค้าประเวณีให้ ประสพโชคจะจดเบอร์โทรศัพท์เด็กวัยรุ่นดังกล่าวไว้ เมื่อมีการตกลงกันระหว่างลูกค้ากับเด็กวัยรุ่น ประสพโชคจะได้รับค่าตอบแทนด้วย จึงเห็นว่าหากทำอย่างต่อเนื่องสามารถเป็นเงินเก็บไว้ใช้ คุณแลธภายในครอบครัวได้ วันหนึ่งจะมีลูกค้าเข้ามาติดต่อไม่ต่ำกว่า 5 ราย หากเป็นวันศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์ ลูกค้าจะมีจำนวนมาก ปัจจุบัน ประสพโชค เป็นที่รู้จักในแวดวงดังกล่าว ลูกค้าจะโทรสั่งมาเพื่อให้ช่วยหาเด็กวัยรุ่นตามที่ต้องการ หน้าที่เพียงแค่เช็คเบอร์โทรศัพท์บรรดาเด็กวัยรุ่น ส่วนใหญ่จะหากินกับอาชีพดังกล่าวอยู่บ่อยให้มาพบที่เชคดังกล่าว โดยประสพโชคจะเป็นผู้แนะนำให้รู้จักกับลูกค้าซึ่งจะนั่งดื่มสุร่าอยู่ภายในร้าน บางครั้งให้พาไปส่งตามสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นร้านอาหาร หรือ โรงแรม หากเป็นนอกสถานที่ ประสพโชค จะบวกค่าเสียเวลาในการนำส่งลูกค้ามาด้วย เงินที่ได้ส่วนใหญ่จะใช้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

พ่ออายุประมาณ 57 ปี แม่อายุประมาณ 54 ปี ปัจจุบันพ่อและแม่อยู่ด้วยกันที่ อโศก ดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ประสพโชคมีพี่น้องด้วยกัน 4 คน ประสพโชคเป็นบุตรคนที่ 2 น้องคนสุดท้องของประสพโชคติดยาเสพติด(ยาบ้า) ปัจจุบันยังไม่เลิก พ่อและแม่ของประสพโชคต้องคอยดูแลอยู่เสมอ ส่วนลูกคนอื่นมีอาชีพค้าขายและมีครอบครัวแล้ว พ่อและแม่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาแต่ไม่ทราบว่าจะในชั้นใดเพราะท่านไม่เคยบอกให้ฟัง

ประสพโชค เล่าให้ฟังว่า พ่อและแม่มีอาชีพเปิดร้านอาหารบริเวณหน้าบ้าน ภายในครอบครัวมีฐานะค่อนข้างยากจนต้องใช้จ่ายอย่างประหยัด การดำเนินชีวิตเป็นไปด้วยความเรียบง่าย พ่อเป็นใหญ่ในบ้าน พ่อเลิกสูบบุหรี่แต่ยังไม่เลิกดื่มสุรา วันเสาร์อาทิตย์จะมีกลุ่มเพื่อนมารวมดื่มกันที่บ้าน ภายในบ้าน

พ่อแม่ ชอบเล่นการพนันห่วยใต้ดินเนื่องจากเป็นค่านิยม พ่อแม่จะรักลูกไม่เท่ากัน โดยประสพโชค มองว่า พี่ชายคนโตจะได้รับความรักมากกว่าใคร อีกทั้งในบรรดาลูกทุกคน พี่ชายคนโตเป็นคนเรียนเก่งที่สุด ทำให้ น้องชายคนสุดทายเป็นเกิดอิจฉาและหันไปติดยาเสพติดจากกลุ่มเพื่อนที่ติดยาเช่นเดียวกัน พ่อแม่ต้องคอยดูแล จนถึงปัจจุบัน เวลาที่พ่อแม่ไม่ทะเลาะกันจะพูดจาไพเราะ หากทะเลาะกันจะพูดจาหยาบคาย ภายในครอบครัว พ่อแม่จะพยายามสอนลูกให้เป็นคนดี การลงโทษจะใช้เหตุผลมากกว่าตีหรือทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง พ่อแม่ไม่สามารถให้คำปรึกษาที่ดีได้ เนื่องจากมีความรู้สั้น ประสพโชค ไม่ค่อยพูดคุยกับพี่น้อง เนื่องจาก เป็นเด็กเกเร ไม่ชอบเรียนหนังสือที่ผ่านมากถูกพ่อแม่บังคับให้เรียน จำเป็นต้องเรียนจนได้มารับราชการทหาร รู้สึกว่า การเป็นทหารมีทั้งศักดิ์ศรี ไม่ต้องเกรงกลัวตำรวจ เพราะมีผู้บังคับบัญชาคอยดูแลอยู่เสมอ ประสพโชคจะเชื่อฟังแม่เวลาทำนอบรมสั่งสอน แต่จะไม่ยอมทำตามที่พ่อสั่ง ประสพโชคมองว่าพ่อชอบ ทำตัวไร้สาระเพราะชอบดื่มสุรา ชอบหาเรื่องกับชาวบ้านในยามที่เมาสุรา ประสพโชคไม่เคยเล่าเรื่องที่ตน เป็นผู้ดูแลสถานบันเทิงและเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีให้ทางบ้านได้รับทราบ เกรงว่าแม่ของตนจะเสียใจเนื่องจากทำนออายุมากแล้ว ไม่อยากให้อับอาย

ประสพโชคชอบที่จะออกไปนอกบ้าน ชอบไปเที่ยวกับเพื่อนมากกว่า ชอบที่จะไปเที่ยวตามสถาน บันเทิงยามว่างอยู่เสมอ สำหรับลูกของตนมักจะ ไม่ค่อยพูดคุยกันมากนักเนื่องจากลูกจะกลัวโชคเวลาเมาสุรา จะอาละวาดภายในบ้านพัก บ่อยครั้งจะถูกผู้บังคับบัญชาของประสพโชคตักเตือนอยู่เสมอ

พ่อแม่พี่น้องไม่เคยเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกระบวนการค้าประเวณี มีเพียงโชคเท่านั้นที่ชอบไปใช้บริการ จากผู้ค้าประเวณีตามช่องต่าง ๆ ภายใน อีตอ ดำเนินสะดวกสมัยที่ยังเรียนอยู่มัธยมศึกษาในจังหวัดราชบุรี โดยการแนะนำจากกลุ่มเพื่อนในสมัยนั้น

ผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

จำนวนผู้ค้าประเวณีส่วนใหญ่จะเป็นเด็กวัยรุ่นอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 18 – 24 ปี หน้าตาดี รูปร่างดี แต่งตัวเก่ง เด็กวัยรุ่นรู้วิธีการเอาใจ ลูกค้าดีอยู่แล้ว ราคาตั้งแต่ 1,500 – 2,500 บาท เด็กวัยรุ่นมักจะ ได้เงินเพิ่มจากลูกค้าเองจากการเอาใจ ดูแลลูกค้าเป็นอย่างดีจนติดใจ ซึ่งถือเป็นความสามารถส่วนตัวเด็กวัยรุ่น ส่วนใหญ่จะได้ส่วนแบ่งในอัตราประมาณ 50 ต่อราคาค่าตัว บัญชีรายชื่อที่มีอยู่ประมาณ 50 คน ส่วนใหญ่จะเป็นในลักษณะของการโทรศัพท์เข้ามาบอกว่า หากมีลูกค้าให้โทรเรียกด้วย บางครั้งก็ตามไปเรียกภายใน เรด ซึ่งจะให้พนักงานภายในร้านคอยดูแล เมื่อมีลูกค้าต้องการเด็ก จะให้พนักงานพาไปคูตัวที่โต๊ะข้างที่เด็ก นั่งคอยอยู่เพื่อเป็นการตัดสินใจ

ตารางที่ 63 แสดงจำนวนของผู้ค้าประเวณีแยกตามอายุของผู้ให้ข่าวคนที่ 16

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อายุต่ำกว่า 18 ปี	20	40.0
อายุ 18 – 30 ปี	30	60.0
อายุมากกว่า 30 ปี	-	0.0
รวม	50	100.0

ในวันหนึ่งจะมีลูกค้าทั้งแบบประจำ และแบบไม่ประจำเข้ามาติดต่อหลายคน หากวันไหนเป็นวันศุกร์ เสาร์ หรือเป็นวันเทศกาลสำคัญ จะมีลูกค้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก โดยเฉลี่ยจะมีลูกค้ามาใช้บริการต่อวันประมาณ 5 – 10 คน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 150,000 บาท ทั้งนี้ยังไม่ได้หักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ต้องใช้จ่ายไม่ว่าจะเป็น ค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวและทางด้านพ่อแม่ของตน ค่าใช้จ่ายในการดูแลผู้บังคับบัญชาระดับสูงที่เคารพ

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากธุรกิจการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ถือว่าอยู่ในระดับดีทำให้ ครอบครัวของตนอยู่ได้โดยไม่ลำบาก มีเงินไว้เลี้ยงดูคนในครอบครัวและภรรยาที่อยู่คนเดียว หากได้รับผลประโยชน์จากธุรกิจน้อยอาจจะไม่ประกอบอาชีพดังกล่าว เพราะกลัวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม

ทัศนคติต่อการค้าประเวณี

ประสพโชค เห็นว่าการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี การมาใช้บริการทางเพศของลูกค้า ตลอดจนผู้ค้าประเวณีในปัจจุบันมีลักษณะเป็นอิสระที่จะเลือกหาเงินด้วยวิธีดังกล่าวนี้เอง ไม่ควรที่จะมองว่าคนเหล่านี้เป็นคนที่กระทำผิดกฎหมาย กระบวนการดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากฝ่ายหนึ่งมีความต้องการ อีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้เสนอความต้องการ โดยมีฝ่ายกลางคอยเป็นตัวกลางในการติดต่อ ไม่ได้มีการบังคับให้มีการค้าประเวณี ไม่ควรมองว่าตนและคนเหล่านี้เป็นคนเลว เป็นผู้ที่กระทำผิดกฎหมาย รัฐบาลไม่ควรมาเร่งปราบปรามธุรกิจนี้ ควรที่จะปราบปรามพวกที่ก่อคดีอาชญากรรมร้ายแรงมากกว่าพวกตน

กฎหมายไม่ควรมีการบัญญัติการลงโทษพวกตน กระบวนการธุรกิจที่ทำอยู่นั้นมองว่าเป็นเรื่องที่มีได้เกิดขึ้นจากการทรมาณให้คนมาค้าประเวณี กฎหมายควรมีข้อยกเว้นถ้าเป็นไปได้ ไม่ควรมีกฎหมายที่จะ

ลงโทษพวกตน การค้าประเวณีมิใช่เป็นเรื่องของการผิดศีลธรรม แต่เป็นเรื่องของการปลดความเครียด สร้างความสุขของลูกค้าที่ต้องการ และเป็นการช่วยเหลือ ผู้ค้าประเวณีได้มีเงินไว้ใช้เพื่อที่จะดำเนินชีวิตต่อไป ประสพโชคไม่คิดว่าการเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรมแต่อย่างใด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

การพิสูจน์สมมติฐานและอภิปรายผลการวิจัย

ในการเสนอผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเจนต์การค้าประเวณี นั้น ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาดังกล่าวออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนที่ 2 การพิสูจน์สมมติฐาน และส่วนที่ 3 การอภิปรายผลการวิจัย

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา จากการสัมภาษณ์แบบ เจาะลึกเป็นรายบุคคลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแล้ว พบว่าข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 คน สามารถสรุปในรูปแบบของตารางดังต่อไปนี้

เพศของผู้ให้ข่าว

ตารางที่ 64 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	8	50.0
หญิง	8	50.0
รวม	17	100.00

จากตารางที่ 64 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยการจำแนกตามเพศพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

อายุขณะให้สัมภาษณ์

ตารางที่ 65 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	0	0.00
20 - 25 ปี	10	62.50
26 - 30 ปี	3	18.75
31 ปีขึ้นไป	3	18.75
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 65 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ให้สัมภาษณ์ โดยแบ่งออกเป็น อายุระหว่าง 20 ปี – 25 ปี มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.50 อายุระหว่าง 26 ปี – 30 ปี มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 และ อายุ 31 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 โดยกลุ่มตัวอย่างมีอายุสูงสุด 35 ปี 8 เดือน เป็นเพศหญิง อายุต่ำสุด 21 ปี 5 เดือน เป็นเพศหญิง และมีอายุโดยเฉลี่ยอยู่ในช่วง 28.65 ปี

ภูมิลำเนาเดิมของผู้ให้ข่าว

ตารางที่ 66 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนาเดิมของผู้ให้สัมภาษณ์

ภูมิลำเนาเดิม	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	5	31.25
ภาคกลาง	8	50.00
ภาคเหนือ	1	6.25
ภาคตะวันตก	2	12.50
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 66 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิภาคเดิม พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางมีมากที่สุด จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.25 ตามมาด้วย กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันตก จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 และกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคเหนือ จำนวน 1 ราย คิดเป็น ร้อยละ 6.25

อาชีพของผู้ให้ข่าว

ตารางที่ 67 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของผู้ให้สัมภาษณ์

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษา	7	43.75
รับราชการ	1	6.25
เจ้าของร้านเสริมสวย	1	6.25
แม่บ้าน	1	6.25
เจ้าของร้านคาราโอเกะ	1	6.25
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	5	31.25
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 67 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพ นักศึกษา มีมากที่สุด จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ได้นอกจากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.25 นอกนั้นเป็นจำนวน 1 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ได้แก่อาชีพ รับราชการ เจ้าของร้านเสริมสวย แม่บ้าน เจ้าของร้านคาราโอเกะ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 68 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	1	6.25
มัธยมศึกษา	4	25.00
ระดับ ปวช. ปริญญาตรี	3	18.75
	8	50.00
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 68 ได้แสดงจำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีจำนวนมากที่สุด 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามมาด้วยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับ ปวช. จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับประถมศึกษามีจำนวนน้อยที่สุด คือ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25

5.2 การพิสูจน์สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและวิธีสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมในการหาคำตอบในการวิจัยโดยมีสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. การมีภาระหนี้สินมากทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี
2. การมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี
3. ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่นทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี
4. การมีผลประโยชน์ที่ได้รับสูงทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี
5. ทศนคติต่อการค้าประเวณีด้านบวกทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี

สมมติฐานที่ 1 การมีภาระหนี้สินมาก ทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี

สมมติฐานนี้สามารถอธิบายด้วยทฤษฎีความกดดันทางสังคมได้ว่า ในปัจจุบันคนส่วนใหญ่ต่างมีจุดมุ่งหมายปลายทางคือการมีฐานะทางการเงินที่ดี ไม่เป็นหนี้สินกับผู้อื่นต่างที่จะหาวิธีการปฏิบัติเพื่อจะได้อะไรซึ่งจุดหมายดังกล่าว หากแต่ในกลุ่มบุคคลบางคนที่ฐานะทางการเงินที่ไม่ดีอยู่แล้ว หรือเป็นกลุ่มคนที่ฐานะทางการเงินได้ไปก่อภาระหนี้สินไว้ซึ่ง การดำเนินวิถีชีวิตประจำวันตามปกติ กลุ่มบุคคลดังกล่าวไม่สามารถที่จะหาปัจจัยทางการเงินมาปลดปล่อยหนี้สินดังกล่าวทำให้เกิดแรงกดดันเบี่ยงเบนไปด้วยการหาเงิน โดยวิธีทางลัดซึ่งเป็นการผิดกฎระเบียบทางสังคมซึ่งได้กำหนดไว้ ด้วยเหตุนี้จึงได้มีเอเยนต์ค่าประเวณีเกิดขึ้น

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับภาระหนี้สินพิจารณาจากประเด็นต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 ราย ดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข่าวคนที่ 1 ให้สัมภาษณ์ว่า ภายหลังจากที่พ่อได้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางรถยนต์เมื่อประมาณปี พ.ศ.2536 ฐานะทางบ้านไม่ค่อยดี โดยแม่ต้องเลี้ยงดูจตุรงค์และน้องชายฝาแฝดสองคน แม่ได้ไปกู้เงินจากธนาคารแห่งหนึ่งเป็นจำนวนเงิน 300,000 บาท หลังจากที่ผู้ให้ข่าว มีอาชีพเป็นเอเยนต์ค่าประเวณีแล้ว ได้นำเงินไปชำระหนี้สินช่วยทางบ้าน บางส่วนของรายได้นำมาใช้จ่ายส่วนตัว ปัจจุบันหนี้สินได้ชำระหมดแล้ว

ผู้ให้ข่าวคนที่ 2 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อแม่มีอาชีพขายกล้วยเดี่ยวในย่านบางบัวทองจังหวัดปทุมธานี ในช่วงปี พ.ศ. 2542 ครอบครัวได้ย้ายบ้านไปอยู่ตึกแถว พ่อได้กู้ยืมเงินจากธนาคารประมาณ 300,000 บาท หลังจากที่ผู้ให้ข่าวเป็นเอเยนต์ค่าประเวณี ได้นำเงินไปช่วยเหลือครอบครัวด้วยการชำระหนี้สินที่มีอยู่จนหมดแล้ว

ผู้ให้ข่าวคนที่ 3 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อได้ไปกู้เงินไว้จำนวน 100,000 บาท เพื่อนำมาเปิดกิจการอู่ซ่อมรถจักรยานยนต์ รายได้อยู่ในระดับปานกลาง ภายหลังจากที่ผู้ให้ข่าว มีอาชีพเป็นเอเยนต์ค่าประเวณี ไม่ได้นำเงินไปชำระหนี้สินที่พ่อได้กู้เงินไว้ เนื่องจากในช่วงปี พ.ศ. 2532 พ่อกับแม่ได้แยกทางกัน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 4 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อแม่ได้แยกทางกันเมื่อประมาณ 2540 แม่ต้องไปกู้ยืมเงินจากธนาคาร รวมทั้งปล่อยเงินกู้ รวมประมาณ 500,000 บาท เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว เนื่องจากแม่

ต้องดูแลกิจการสวนส้มโอเพียงคนเดียว หลังจากที่ผู้ให้ข่าว ได้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี เงินที่ได้มาจากอาชีพดังกล่าว นำไปชำระหนี้สินของแม่จำนวนหนึ่ง โดยยังชำระหนี้สินไม่หมด

ผู้ให้ข่าวคนที่ 5 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อได้กู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์จำนวน 250,000 บาท เพื่อนำเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการทำเกษตรกรรม และผู้ให้ข่าว ได้เปิดกิจการร้านเสริมสวยเป็นจำนวนเงิน 200,000 บาท หลังจากที่ได้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณีได้นำเงินไปชำระหนี้สิน ปัจจุบันหนี้สินจากการเปิดร้านเสริมสวยได้ชำระแล้ว คงเหลือเพียงหนี้สินที่พ่อ ได้กู้ยืมเงินไว้

ผู้ให้ข่าวคนที่ 6 ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้ให้ข่าวมีอาชีพประกอบธุรกิจการโอเคะ แต่ในช่วงประมาณ พ.ศ. 2545 ได้กู้เงินจากธนาคารรวมทั้งกู้เงินเพื่อนที่รู้จักกันเป็นเงินจำนวน 500,000 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกิจการที่ดูแลอยู่ เนื่องจากเป็นช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำทำให้มีค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ภายหลัง ได้นำธุรกิจการค้าประเวณีมาใช้ โดยผู้ให้ข่าว เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี สามารถชำระหนี้สินที่มีอยู่ คงเหลือหนี้สินอยู่ประมาณ 100,000 บาท

ผู้ให้ข่าวคนที่ 7 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อแม่ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของ ช่าง จำนวนหลายแห่งในเขตจังหวัดราชบุรี ในช่วงประมาณ ปี พ.ศ. 2543 รัฐบาลได้เร่งปราบปรามการค้าประเวณีเป็นอย่างมาก ครอบครัวได้รับผลกระทบจากการปราบปรามดังกล่าวโดยตรง ส่งผลให้เงินที่ใช้เป็นทุนในการทำกิจการโดยการกู้ยืมเงินไม่สามารถนำไปชำระได้เป็นจำนวน 2 – 3 ล้านบาท หลังจากที่ได้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณีสามารถนำเงินที่ได้มาไปชำระหนี้สินดังกล่าว ปัจจุบันยังคงเหลืออยู่ประมาณ 1,000,000 บาท

ผู้ให้ข่าวคนที่ 8 ให้สัมภาษณ์ว่า ได้แต่งงานเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2534 ภายหลังจากนั้นประมาณ 2 ปี ได้ให้กำเนิดลูกชายฝาแฝดจำนวน 2 คน สามมิได้กู้เงินมาจำนวน 200,000 บาท เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว หลังจากที่ได้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี หนี้สินดังกล่าวได้ชำระจนหมด ส่วนหนึ่งได้มาจากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

ผู้ให้ข่าวคนที่ 9 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อมีอาชีพเปิดค่ายมวยไทย อยู่ที่จังหวัดนครปฐม ภายหลังจากกิจการดังกล่าว ตกต่ำลง พ่อจึงหันไปประกอบอาชีพรับจ้าง โดยได้กู้ยืมเงินจำนวน 200,000 บาท เพื่อซื้อรถบรรทุกรับจ้าง หลังจากที่ผู้ให้ข่าวเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีไม่ได้นำไปช่วยชำระหนี้สินทางบ้านแต่อย่างใด

ผู้ให้ข่าวคนที่ 10 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อได้ไปกู้ยืมเงินมาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวประมาณ 20,000 บาท โดยพ่อทำงานอยู่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนแม่มีอาชีพค้าขาย หลังจากที่ผู้ให้ข่าวเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ไม่ได้นำเงินที่ได้มาช่วยชำระหนี้สินเนื่องจากเห็นว่าหนี้สินดังกล่าวทางบ้านสามารถชำระได้

ผู้ให้ข่าวคนที่ 11 ให้สัมภาษณ์ว่า ช่วงประมาณ ปี พ.ศ.2540 แม่ได้กู้เงินจำนวน 200,000 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาโรค เนื่องจากแม่ป่วยเป็นเนื้องอกที่เต้านม หลังจากที่ผู้ให้ข่าว เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี รายได้ส่วนหนึ่งได้ชำระเงินที่แม่ได้กู้ยืมไว้จนหมดแล้ว

ผู้ให้ข่าวคนที่ 12 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อมีอาชีพรับราชการเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำโรงพักแห่งหนึ่ง พ่อได้กู้ยืมเงินมาประมาณ 150,000 บาท ส่วนใหญ่ที่พ่อต้องมีหนี้สินมาจาก เรื่องคู่สาวที่พ่อแอบมีภรรยา น้อย ทะเลาะกันจนถึงเข้าแจ้งความกับร้อยเวรสอบสวน อีกทั้งพ่อชอบดื่มสุรากับเพื่อนจำนวนมากคิดเงินจากทางร้านค้าอยู่ประจำ หลังจากที่ กฤษฎา เป็นเอเยนต์ค้าประเวณีแล้ว ได้นำเงินจากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีไปชำระหนี้สินบางส่วน โดยจะมอบเงินให้กับแม่ไว้ ปัจจุบันยังชำระหนี้สินไม่หมด

ผู้ให้ข่าวคนที่ 13 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อแม่มีฐานะมั่นคง อยู่ในระดับร่ำรวย ไม่มีหนี้สิน หลังจาก ผู้ให้ข่าว เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี จึงไม่ต้องนำเงินไปชำระหนี้สินแต่อย่างใด

ผู้ให้ข่าวคนที่ 14 ให้สัมภาษณ์ว่า เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2540 แม่ได้รับอุบัติเหตุทำให้ไม่สามารถเดินได้ พ่อต้องทำงานหนัก เนื่องจากมีอาชีพขายผักในตลาดกลางเมืองนครปฐม พ่อได้กู้เงินจำนวน 100,000 บาท เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่าซ่อมรถยนต์สำหรับขนผัก ค่ารักษาพยาบาลแม่ รวมทั้งเป็นค่าใช้จ่ายภายในบ้าน หลังจากที่ ผู้ให้ข่าว เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี เงินที่ได้มาจากการค้าประเวณี บางส่วนได้นำเป็นค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้สินจากทางบ้าน ปัจจุบันยังชำระหนี้สินไม่หมด

ผู้ให้ข่าวคนที่ 15 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อแม่มีอาชีพค้าขายที่ตลาดใน ย่านอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รายได้ส่วนใหญ่อยู่ที่ประมาณ 10,000 บาท มีพี่น้องอยู่ 3 คน พี่สาวและน้องชายคนเล็กมีอาชีพเป็นพนักงานในท่าเรือแห่งหนึ่ง เขตอำเภอหัวหิน ครอบครัวไม่มีภาระหนี้สิน หลังจากที่ ผู้ให้ข่าวเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ได้แบ่งเงินบางส่วนส่งให้แก่ทางบ้าน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 16 ให้สัมภาษณ์ว่า รัฐบาลทหาร ได้กู้เงินจำนวน 200,000 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มากมาย หลังจากที่ได้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ได้นำเงินไปชำระหนี้สินที่มีอยู่ อีกส่วนเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว รวมทั้งนำไปเที่ยวในเวลาว่าง ปัจจุบันยังชำระหนี้สินไม่หมด

ตารางที่ 69 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกจากภาระหนี้สิน

จำนวนภาระหนี้สิน	จำนวน	ร้อยละ
10,000 – 100,000 บาท	3	18.75
สูงกว่า 100,000 บาท ขึ้นไป	11	68.75
ไม่มีหนี้สิน	2	12.50
รวม	16	100.00

ตารางที่ 70 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกจากการชำระหนี้สิน

การชำระหนี้สิน	จำนวน	ร้อยละ
ชำระหนี้สินหมดแล้ว	3	18.75
ยังชำระหนี้สินไม่หมด	7	43.75
ยังไม่ได้ชำระหนี้สิน	3	18.75
ไม่มีหนี้สิน	3	18.75
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 69 และ 70 ข้างต้น และจากการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี มีภาระหนี้สินมากกว่า 100,000 ขึ้นไป มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.75 ส่วนใหญ่ยังชำระหนี้สินที่มีอยู่ไม่หมด มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.75 และผู้ที่ยังไม่ได้ชำระหนี้สินอีก 3 ราย เป็นจำนวนร้อยละ 18.75 เมื่อได้รวมทั้ง 2 รายการแล้วคิดเป็นร้อยละ 62.50 จึงยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2. การมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีทำให้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 เป็นการพิจารณาตามทฤษฎีการคบค้าสมาคมกับกลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ที่เคยเข้าไปเกี่ยวข้องกับกับการค้าประเวณีไม่ว่าจะเป็นผู้ค้าประเวณี หรือมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกระบวนการค้าประเวณีจะมีแนวโน้มที่จะทำให้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี หรือการที่ได้เรียนรู้การจัดการ ตลอดจนการบริหารของเอเยนต์ค้าประเวณี โดยอาจจะได้มาจากการเป็นผู้ค้าประเวณีมาก่อน หรือผู้ซื้อบริการค้าประเวณีจากเอเยนต์ค้าประเวณี สามารถมองเห็นหนทางได้ว่า หากเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีแล้วจะได้รับผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนจำนวนมหาศาลทำให้ฝันตัวเองเข้าสู่การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีได้ โดยที่ครอบครัว หรือผู้ปกครองของบุคคลดังกล่าวไม่เคยเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีหรือค้าประเวณีมาก่อน

ข้อมูลเกี่ยวกับการมีความสัมพันธ์กับการค้าประเวณี สามารถพิจารณาจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 ราย ดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข่าวคนที่ 1 ให้สัมภาษณ์ว่า ได้เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีจากการเรียนรู้พฤติกรรมการค้าประเวณีของกลุ่มเพื่อนที่รู้จักกัน โดยกลุ่มเพื่อนดังกล่าวมีอาชีพค้าประเวณี ได้รับการสั่งสอนวิธีการต่าง ๆ ในการดูแลผู้ซื้อบริการจากเอเยนต์ค้าประเวณี จนฝันตัวเองมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี โดยที่พ่อแม่ไม่เคยมีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน และยังไม่ทราบว่าผู้ให้ข่าว มีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี หากทราบพ่อแม่ต้องเสียใจ

ผู้ให้ข่าวคนที่ 2 ให้สัมภาษณ์ว่า ได้เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี จากการชักชวนของกลุ่มเพื่อนที่เรียนหนังสืออยู่ที่เดียวกัน และพักอาศัยอยู่ในหอพักเดียวกัน จากการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่ค้าประเวณีและเอเยนต์ค้าประเวณีอยู่ตลอด ภายหลังเห็นว่ามีรายได้ดีจึงฝันตัวเองมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี โดยที่พ่อแม่ไม่เคยมีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน หากพ่อแม่ทราบต้องเสียใจ

ผู้ให้ข่าวคนที่ 3 ให้สัมภาษณ์ว่า ได้เข้าไปทำงานภายในสถานบันเทิงแห่งหนึ่งเปิดบริการเวลากลางคืน โดยเป็นพนักงานคอยติดต่อกเวลาที่มียูกค้าเข้ามาเที่ยวภายในสถานบันเทิงดังกล่าว ได้รู้จักกับกลุ่มเพื่อนที่มีอาชีพเดียวกัน เบื้องหลังคือเป็นเอเยนต์คอยติดต่อหาผู้ค้าประเวณีให้กับลูกค้าที่ต้องการซื้อบริการค้าประเวณี โดยผู้ค้าประเวณีส่วนใหญ่จะเข้ามานั่งในสถานบันเทิงดังกล่าวในแต่ละโต๊ะจะมีอยู่ประมาณ 5 คน พร้อมกับออกลีลาการเต้นไปตามเสียงเพลงในลักษณะเป็นการช่วยวน ดึงดูดใจให้ลูกค้ามาสนใจ ผู้ให้ข่าวได้มีโอกาสติดต่อกับผู้ค้าประเวณีอยู่หลายครั้ง จึงลองหันมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีด้วยการจดเบอร์โทรศัพท์ของลูกค้าที่ต้องการซื้อบริการค้าประเวณีไว้ การจดเบอร์โทรศัพท์ของผู้ค้าประเวณีไว้ การฝึกพูดโน้มน้าว เจรจาต่อรองกับผู้ซื้อบริการ การจัดหาผู้ค้าประเวณีมาไว้ในความดูแล การแบ่งอัตราส่วนรายได้ที่ต้องการ จนเกิดเป็นความชำนาญจึงได้ผันตัวเองมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีอย่างเต็มตัว ครอบครัวไม่เคยมีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 4 ให้สัมภาษณ์ว่า ได้เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีจากการชักชวนของเพื่อนที่เรียนหนังสือ และชอบเที่ยวในเวลากลางคืนด้วยกัน โดยมีเอเยนต์ค้าประเวณีที่เป็นเพื่อนชายเรียนอยู่ด้วยกันคอยชักชวน จากภาระที่ ครอบครัวมีรายได้น้อย ประกอบกับตนต้องหาเงินมาเรียนหนังสือจึงได้ค้าประเวณี ภายหลังเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าจับกุมผู้ให้ข่าวและกลุ่มเพื่อนที่ค้าประเวณี แต่เพื่อนชายที่เป็นเอเยนต์ค้าประเวณีได้หลบหนีไปอยู่กรุงเทพมหานคร และได้เลิกอาชีพดังกล่าวไป ผู้ให้ข่าวจึงหันมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีแทนเพื่อนชายดังกล่าว ครอบครัวไม่เคยเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 5 ให้สัมภาษณ์ว่า ได้เข้ามาทำงานในร้านเสริมสวย ย่านพัฒนาพงษ์ กรุงเทพมหานคร ภายในร้านเสริมสวยดังกล่าว ได้รู้จักกับกลุ่มเอเยนต์ค้าประเวณี รวมทั้ง ผู้ค้าประเวณีจำนวนมากที่เข้ามาเสริมสวยภายในร้าน ความมีมนุษยสัมพันธ์ดีทำให้ถูกชักชวนจากกลุ่มเอเยนต์ค้าประเวณี เห็นว่ามีรายได้ดีอีกทั้งมีเอเยนต์จำนวนมากที่รู้จักกับเจ้าหน้าที่ที่สามารถช่วยให้รอดพ้นจากการจับกุมได้ จึงได้ผันตัวเองมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ด้วยการเปิดร้านเสริมสวยเป็นของตนเอง การจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ค้าประเวณี ผู้ซื้อบริการค้าประเวณี รวมทั้งรายชื่อเอเยนต์รายอื่นที่สามารถติดต่อได้ ครอบครัวไม่เคยเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 6 ให้สัมภาษณ์ว่า ได้เข้ามาทำงานเป็นหมอนวดแผนโบราณแห่งหนึ่ง รายได้ส่วนใหญ่จะมาจากการค้าประเวณี เนื่องจากพ่อแม่ได้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางเรือ ทำให้ต้องรับภาระดูแลความเป็นอยู่ด้วยตัวเอง ผู้ให้ข่าวได้มีโอกาสดูแลกิจการธุรกิจคาราโอเกะแห่งหนึ่งย่านหัวหมาก เนื่องจากได้มีนักธุรกิจรายหนึ่งมาติดพันและเลี้ยงดู ต่อมานักธุรกิจได้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ ธุรกิจที่ดูแลอยู่เกิด

ภาวะตกต่ำลงเป็นอย่างมาก ผู้ให้ข่าว ได้รับการชักชวนจากกลุ่มเพื่อนให้ลองทำธุรกิจค้าประเวณีควบคู่ไปกับการเปิดให้ห้องคาราโอเกะ จากนั้นมา ได้ทำธุรกิจทั้งสองอย่างพร้อมกัน กิจการจึงได้เริ่มดีขึ้น ผู้ให้ข่าว จึงหันมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีอย่างจริงจัง มีการคัดสรรผู้ค้าประเวณีที่มีรูปร่างหน้าตาดี เข้ามาอยู่ในความดูแล จัดทำเป็นระบบไว้คอยต้อนรับลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ ครอบครัวยุคนี้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 7 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อแม่ของตนมีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน โดยมีรูปแบบของการเปิดเป็นช่องใช้สำหรับการค้าประเวณีที่จังหวัดราชบุรี ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ออกปราบปรามการค้าประเวณีอย่างเข้มงวด ครอบครัวต้องเปลี่ยนรูปแบบการค้าประเวณีมาเป็นแบบร้านอาหารมีเด็กเสิร์ฟไว้คอยบริการค้าประเวณี แต่ก็ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามจับกุม ภายหลังได้เข้ามาที่กรุงเทพมหานคร และร่วมมือกับญาติผู้ใหญ่ที่รู้จักกันทำธุรกิจค้าประเวณี ในรูปแบบของการติดต่อผู้ซื้อบริการ และผู้ค้าประเวณีผ่านทางโทรศัพท์ สถานที่ในการร่วมประเวณีเป็นสถานที่ตามที่อยู่ของผู้ซื้อบริการจะนัดให้ไปส่ง ครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการค้าประเวณีมาก่อน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 8 ให้สัมภาษณ์ว่า ได้เข้ามาทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟในสถานบันเทิงแห่งหนึ่ง ซึ่งนอกจากอาชีพดังกล่าวแล้วยังแอบค้าประเวณี เพื่อหาเงินมาใช้ในประจำวัน ภายหลังได้แต่งงานกับสามีซึ่งมีอาชีพรับราชการตำรวจนายหนึ่ง ช่วงเวลาที่อยู่กับสามี รายได้ที่จะเข้ามาในครอบครัวหายากทำให้ขาดรายได้ ผู้ให้ข่าวจึงผันตัวเองมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีด้วยการรวบรวมรายชื่อผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่เดิม และรายชื่อผู้ค้าประเวณีที่สามีหามาได้จากการไปเที่ยวตามสถานบันเทิงต่าง ๆ เมื่อมีรายชื่อจำนวนมากแล้ว จึงเริ่มติดต่อลูกค้าที่ต้องการซื้อบริการค้าประเวณี สำหรับพ่อแม่ไม่เคยมียเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 9 ให้สัมภาษณ์ว่า ได้รู้จักกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นผู้ค้าประเวณีและได้มีเพศสัมพันธ์ด้วย กลุ่มเพื่อนดังกล่าวได้เข้ามาชักชวนให้ลองติดต่อผู้ซื้อบริการค้าประเวณี ปรากฏว่า สามารถติดต่อได้จำนวนหลายคน เห็นว่ารายได้จากการติดต่อเป็นรายได้ดี ไม่ต้องออกแรงกายมาก ใช้แค่เพียงคำพูดเท่านั้นในการติดต่อ จึงได้ผันตัวเองมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี โดยในอดีตแม่เคยเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีในรูปแบบของการเปิดเป็นช่อง มีผู้ค้าประเวณีไว้ให้บริการจำนวนมาก

ผู้ให้ข่าวคนที่ 10 ให้สัมภาษณ์ว่า ได้เข้ามาทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟอาหารที่สถานบริการแห่งหนึ่งที่กรุงเทพมหานคร นอกจากนั้นยังรับหน้าที่ในการส่งผู้ค้าประเวณีไปตามสถานที่ต่าง ๆ ที่ญาติผู้ใหญ่ซึ่งได้รับหน้าที่ให้เป็นผู้ปกครองแทนพ่อแม่สั่งให้ไปส่ง ต่อมาญาติจับได้ว่าผู้ให้ข่าวแอบเสพยาบ้าและยังมา

ขโมยเอาทรัพย์สินจากบ้านของญาติไป จึงให้ไปอยู่ที่อื่น ผู้ให้ข่าว จึงไปเช่าอพาร์ทเมนต์แห่งหนึ่งและเริ่มรวบรวมรายชื่อผู้ค้าประเวณีที่ตนมีอยู่ เริ่มติดต่อผู้ซื้อบริการที่เคยเก็บเบอร์โทรศัพท์ไว้ จากจำนวนผู้ซื้อบริการจำนวนน้อยที่รู้ว่าป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ในปัจจุบันมีจำนวนมากที่ติดต่อซื้อบริการโดยผ่านผู้ให้ข่าว สำหรับพ่อแม่ไม่เคยเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 11 ให้สัมภาษณ์ว่า ได้รู้จักกับกลุ่มเพื่อนหญิงที่มีอาชีพค้าประเวณี และพักอาศัยอยู่ที่เดียวกันมีเพศสัมพันธ์ด้วยแล้วทุกคน กลุ่มเพื่อนหญิงดังกล่าวได้ชักชวนให้ เป็นนายหน้าในการติดต่อหาผู้ซื้อบริการให้โดยจะหักค่านายหน้าให้ ผู้ให้ข่าว จึงได้ลองทำคู่ด้วยการติดต่อจากกลุ่มเพื่อนที่เรียนหนังสืออยู่ด้วยกัน จากการลองทำดูเห็นว่ามียาได้ดี และหาเงินง่ายมากกว่าอาชีพอื่น จึงได้ผันตัวเองมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี สำหรับพ่อแม่ไม่เคยเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 12 ให้สัมภาษณ์ว่า มีนิสัยเป็นผู้หญิง ชอบแต่งตัวเหมือนผู้หญิง ได้รับการชักชวนจากเพื่อนหญิงกลุ่มหนึ่งให้ค้าประเวณี ต่อมาได้หันมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเพื่อหาเงินมาช่วยชำระหนี้สินทางบ้าน และเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว สำหรับพ่อแม่ไม่เคยเป็นเอเยนต์มาก่อน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 13 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อแม่มีฐานะดี ไม่เคยเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน ผู้ให้ข่าวชอบเที่ยวในเวลากลางคืน รู้จักกับกลุ่มเพื่อนหญิงที่ค้าประเวณีและมีเพศสัมพันธ์กันในภายหลัง กลุ่มเพื่อนดังกล่าวได้ชักชวนให้ช่วยหาผู้ที่ต้องการซื้อบริการทางเพศ แรกเริ่ม ช่วยติดต่อหาให้โดยไม่คิดเงิน ช่วงหลังเห็นว่าทำไปแล้วได้เงินดีจึงผันตัวเองมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

ผู้ให้ข่าวคนที่ 14 ให้สัมภาษณ์ว่า ได้เข้ามาทำงานเป็นพนักงานในโรงแรมหรูแห่งหนึ่ง ย่านพระราชวัง กรุงเทพมหานคร ได้มีโอกาสรู้จักกับเพื่อนชายคนหนึ่งทำงานเหมือนกัน แต่เบื้องหลังจะคอยหาผู้ค้าประเวณีมาให้กับลูกค้าที่มาใช้บริการโรงแรม บ่อยครั้งที่เพื่อนจะชวนให้ช่วยติดต่อผู้ค้าประเวณีให้ทำให้ได้รับรู้ถึงผลประโยชน์ วิธีการติดต่อ ผู้ค้าประเวณี อัตราส่วนแบ่งต่าง ๆ จึงเริ่มผันตัวเองเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี เริ่มจากการจดจำเบอร์โทรศัพท์ของผู้ค้าประเวณี ผู้ซื้อบริการค้าประเวณี แล้วนำมาทำเป็นระบบการค้าประเวณีให้สามารถรอดพ้นจากการจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ สำหรับพ่อแม่ไม่เคยเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 15 ให้สัมภาษณ์ว่า ได้เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีจากการได้รู้จักกับกลุ่มเพื่อนที่มีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ซึ่งมีนิสัยชอบเสพยาเสพติดเหมือนกัน ภายหลังกลุ่มเพื่อนดังกล่าวได้ชักชวน

ให้ลองทำดู ได้ทำตามที่เป็นดังกล่าวแนะนำอยู่ระยะหนึ่งเห็นว่ามียาได้ดี ไม่เหน็ดเหนื่อยมาก จึงเริ่มเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี โดยการให้คำปรึกษาจากกลุ่มเพื่อนที่เป็นเอเยนต์ค้าประเวณีอยู่ โดยอาชีพนี้พ่อแม่ของสาธิตไม่เคยเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 16 ให้สัมภาษณ์ว่า ได้เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี จากการได้รู้จักกับผู้ค้าประเวณีที่เข้ามาเที่ยวในสถานบันเทิงที่ตนเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยอยู่ บ่อยครั้งที่กลุ่มผู้ค้าประเวณื่อดังกล่าวจะเข้ามาติดต่อให้ช่วยเหลือผู้ซื้อบริการเนื่องจากมีความต้องการใช้เงินไปเที่ยวในสถานบันเทิง เห็นว่าสามารถสร้างรายได้อีกทางหนึ่งจึงเริ่มเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเรื่อยมา โดยพ่อแม่ไม่เคยเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมาก่อน

ตารางที่ 71 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสัมพันธ์ของครอบครัวกับการค้าประเวณี

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี	จำนวน	ร้อยละ
ครอบครัวไม่เคยมีความสัมพันธ์	13	81.25
ครอบครัวเคยมีความสัมพันธ์	3	18.75
รวม	16	100.00

ตารางที่ 72 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของความสัมพันธ์กับการค้าประเวณี

ประเภทของความสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทรู้จักจากผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี	13	81.25
ประเภทรู้จักมาจากครอบครัว	3	18.75
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 71 และ 72 ข้างต้นและจากการสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 ราย พบว่า ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีความสัมพันธ์กับการค้าประเวณีมาก่อนจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.25 โดยมีครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีความสัมพันธ์กับการค้าประเวณีมาก่อนคิดเป็นร้อยละ 18.75 และส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการค้าประเวณีในประเภทที่รู้จักจากผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีมากที่สุด จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.25 เห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเข้าไปมีความสัมพันธ์กับการค้าประเวณีจากผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ได้แก่ ผู้ค้าประเวณี เอเย่นต์ค้าประเวณี คิดเป็นร้อยละ 81.25 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า การมีความสัมพันธ์กับการค้าประเวณีทำให้เป็นเอเย่นต์ค้าประเวณี

สมมติฐานที่ 3 ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น ทำให้เป็นเอเย่นต์ค้าประเวณี

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 เป็นการพิจารณาตามทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม กล่าวคือ ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อสมาชิกภายในครอบครัว ทำหน้าที่ในการขัดเกลาสมาชิก ด้วยการอบรมทั้งทางตรงเพื่อให้สมาชิกในครอบครัวได้ปฏิบัติตามในสิ่งที่ครอบครัวสั่งสอนมา และการอบรมทางอ้อม เป็นการอบรมสั่งสอนโดยไม่รู้ตัวด้วยการปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างหรือเป็นรูปแบบที่ดีเพื่อให้สมาชิกได้ซึมซับและปฏิบัติตาม แต่การที่ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่เหนียวแน่นของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ไม่ทำหน้าที่ดังกล่าว ทำให้สมาชิกไม่ได้รับการขัดเกลาจากสถาบันครอบครัวเพียงพอ ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามโครงสร้างของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเหตุให้สมาชิกในครอบครัวเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณี

ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น พิจารณาได้จากการสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 ราย ดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข่าวคนที่ 1 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่ออายุ 50 ปี แม่อายุ 44 ปี พ่อแม่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาที่ 6 สาเหตุที่ได้รับการศึกษาน้อย เนื่องจากครอบครัวของพ่อแม่มีพี่น้องจำนวนหลายคน ประกอบกับทางบ้านมีฐานะยากจนไม่มีเงินเพียงพอ หลังจากที่พ่อแม่ได้แต่งงานกัน มีลูกด้วยกัน 3 คน ผู้ให้ข่าวเป็นลูกคนโต และน้องชายฝาแฝดทั้งสองคน พ่อ มีนิสัยเป็นคนชอบเก็บตัวเงียบ รักครอบครัว คอยดูแลความเป็นอยู่ตั้งแต่แม่จนถึงลูกทุกคน พ่อประกอบอาชีพขายน้ำเต้าหู้ในย่านดินแดง ชาวบ้านในละแวกชอบมานั่งดื่มน้ำเต้าหู้ที่พ่อทำไว้จำนวนมาก ทุกเช้าจะต้มน้ำเต้าหู้ก่อนไปโรงเรียนอยู่เสมอ พ่อจะคอยสอนให้ พุดจาไพเราะ

ไม่ให้พูดหยาบคายกับผู้อื่น แต่พ่อ ชอบดื่มสุรา หากมีกลุ่มเพื่อนเข้ามาชักชวนไปข้างนอกจะกลับมาเช้าของวันรุ่งขึ้นเกือบทุกครั้งเท่าที่จำความได้ พ่อเป็นคนเชื่อใจ ผิวขาว หน้าตาสะอาดเกลี้ยงเกลา บ่อยครั้งที่มีผู้หญิงเข้ามาติดพันทำให้มีเรื่องทะเลาะกับแม่อยู่บ้าง พ่อไม่เคยทำร้ายร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นการใช้ไม้ตี หรือใช้กำลังทำร้ายร่างกาย ส่วนใหญ่ หากทำอะไรผิดจะถูกต่อว่ามากกว่า หรือบางครั้งจะไม่ยอมพูดคุยด้วย แม่จะเป็นคนพูดคุยเก่ง มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับเพื่อนบ้านมาก เวลาที่แม่ทำอาหารจะแจกจ่ายให้กับเพื่อนบ้านข้างเคียงอยู่เสมอ แม่จะชอบดูแลและคอยสอนไม่ให้พูดจาหยาบคาย แม่ไม่ค่อยดูแลเท่าที่จำความได้ เนื่องจากต้องคอยดูแลน้องชายทั้งสองคนที่เป็นฝาแฝดกัน แม่จะชอบพาน้องชายทั้งสองไปเยี่ยมญาติผู้ใหญ่ ตระกูลของพ่อส่วนใหญ่จะมีแต่ผู้หญิง พ่อได้น้องชายฝาแฝดมาทำให้รู้สึกถูกแย่งความรัก ในตอนเป็นเด็กไป แม่มีนิสัยที่ไม่ดี คือ ชอบเล่นการพนันโดยมักจะจับกลุ่มแม่บ้านข้างเคียงใกล้กับตึกแถวที่พักอาศัยอยู่ในขณะนั้น แอบลักลอบเล่นการพนันกัน มีบางครั้งที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้ ในส่วนของน้องชายฝาแฝดทั้งสองคน ในช่วงวัยเป็นเด็กจำได้ว่า ไม่ค่อยชอบเล่นกับน้องทั้งสอง อาจเป็นเพราะทั้งสองคนเป็นผู้ชาย จึงไม่ค่อยสนิทกัน แต่ผู้ให้ข่าวก็รักน้องชายทั้งสองคน หลังจากที่พ่อเสียชีวิตในช่วงประมาณปี พ.ศ. 2536 หรือช่วงที่มีอายุได้ประมาณ 10 ปี ด้วยอุบัติเหตุทางรถยนต์ แม่ได้หันไปประกอบอาชีพเป็นช่างเสริมสวย ความเป็นลูกคนโต ผู้ให้ข่าวมีหน้าที่ทำงานภายในบ้านมากกว่าน้องทั้งสองคน บ่อยครั้งที่แม่จะคุยอยู่เสมอ ผู้ให้ข่าวไม่ชอบให้แม่คุยว่า รู้สึกว่าภายในครอบครัวที่เป็นอยู่ไม่ได้อบอุ่นเหมือนก่อน อยากให้ครอบครัวกลับมาเป็นเหมือนเดิมที่มีพ่อคอยดูแลตนบ้าง บ่อยครั้งที่ รู้สึกเหงาเพราะคิดถึงพ่อ คนในครอบครัวไม่มีใครเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี และไม่ทราบว่าตนประกอบอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี หากทราบแม่คงเสียใจ

ผู้ให้ข่าวคนที่ 2 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่ออายุ 52 ปี แม่อายุ 49 ปี พ่อจบการศึกษาในระดับเทคโนโลยีแห่งหนึ่งใน จังหวัดปทุมธานี พ่อ แม่ ได้จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย พ่อกับแม่ทำงานขายก๋วยเตี๋ยวที่ตลาดแห่งหนึ่งในเขตบางบัวทอง จังหวัดปทุมธานี พ่อกับแม่มีลูกด้วยกัน 2 คน ผู้ให้ข่าว เป็นคนโต มีน้องชายอยู่หนึ่งคนกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี ปัจจุบันบิดามารดาอยู่ด้วยกัน โดยพ่อเป็นใหญ่ภายในบ้าน พ่อจบการศึกษาในระดับเทคโนโลยีที่จังหวัดปทุมธานี เป็นคนที่มีนิสัยดี ไม่ว่าจะ เป็นแม่ หรือลูกต้องเชื่อฟังพ่อเสมอ บ่อยครั้งจะเห็นแม่ถูกทำร้าย ส่วนใหญ่จะใช้มือตบหน้าแม่เวลาที่ทะเลาะกัน ชอบดื่มสุราเป็นอย่างมาก ช่วงเวลานั้นผู้ให้ข่าวและน้องต้องคอยหลบซ่อนไม่ให้พ่อเห็นหน้า เนื่องจากกลัวว่าพ่อจะเข้ามาทำร้ายตน ในตอนนั้นไม่เข้าใจว่าทำไมพ่อต้องชอบคุณน้าทั้งที่เรื่องบางเรื่องสอนกันด้วยเหตุผลน่าจะเพียงพอแล้ว แต่พ่อจะมีข้อคิดตรงที่ไม่ค่อยมีเรื่องผู้ชายเข้ามาเกี่ยวข้องกับครอบครัวมาก บางส่วนที่มีก็จะ เป็นพวกหมอนวด แต่พ่อไม่ได้คิดใจอะไรหรือพามารับเลี้ยงให้เงิน

มากมายแต่อย่าง ในวัยเด็ก เคยถูกพ่อทำโทษด้วยการตบเข้าที่ใบหน้าและตีด้วยสายยางฉีคน้ำเนื่องจากชอบแอบไปเที่ยวกับเพื่อนนอกบ้าน โดยมักจะไปเที่ยวเล่นที่บ้านเพื่อน ไม่ยอมมาช่วยพ่อทำงาน แม่ ชอบดื่มเบียร์ หากเวลาใดที่พ่อแม่ทะเลาะกันแล้ว แม่ไม่ได้ดื่มเบียร์จะไม่ชวนทะเลาะโต้ตอบด้วย แต่ถ้าหากได้ดื่มเบียร์แล้วแม่จะมีการโต้ตอบชวนทะเลาะด้วยเสมอ ผู้ให้ข่าว มีความรู้สึกที่ แม่จะรักน้องชายมากกว่าตน เพราะ เวลาที่ลูกทั้งสองคนทำอะไรผิด ผู้ให้ข่าวจะถูกแม่ตีกับด้วยก้านมะยมจำนวนมากที่น้องชาย บางครั้งจะใช้เข็มขัดโรงเรียนตีตนและน้องชาย แม่จะมีนิสัยชอบเก็บเงินไว้ ไม่ค่อยนำเงินออกมาใช้จ่าย สิ่งของใดที่สามารถซ่อมแซมได้หรือยังมีสภาพใช้การ ได้จะนำมาใช้ก่อน การกระทำที่ผู้ใหญ่ทั้งสองต้องทะเลาะกันทุกครั้ง พ่อต้องดื่มเหล้า แม่ต้องดื่มเบียร์ พ่อทะเลาะกัน ได้สักพักทั้งคู่ก็กลับมาคืนดีกัน เวลาที่ทั้งสองคนทะเลาะกันจะไม่ค่อยสนใจลูกทั้งสองคน แต่มักจะเอาแต่ใจตัวเองเป็นหลัก ไม่สนใจว่าลูกจะหิวข้าวหรือไม่บ่อยครั้งที่ผู้ให้ข่าวจะพาน้องชายออกไปหาเพื่อนบ้านข้างเคียงเพื่อขอข้าวกินบ้าง หรือหลบซ่อนตัวไม่ให้พ่อเห็นบ้าง สิ่งเหล่านี้เป็นช่องว่างที่ทำให้ตนอยากที่จะทำอะไรหลายอย่างด้วยตนเอง

ผู้ให้ข่าวคนที่ 3 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่ออายุ 45 ปี มารดาอายุ 40 ปี พ่อและแม่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พ่อ และแม่ จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมายและมีผู้ให้ข่าวเป็นลูกเพียงคนเดียว ช่วงที่อายุได้ประมาณ 15 ปี พ่อกับแม่ได้แยกทางแล้ว โดยพ่อไปพักอาศัยอยู่กับภรรยาบ่อยไม่ทราบว่าจะอยู่ที่ใด บางครั้งจะกลับมาเยี่ยมแม่ที่บ้านและนำเงินมามอบให้ ช่วงหลังพ่อไม่ได้ติดต่อกันเลย ในช่วงที่ทั้งสองคนอยู่ด้วยกันจะมีเรื่องทะเลาะกันอยู่ประจำ แต่จะเป็นลักษณะของการแอบทะเลาะไม่ให้ได้รับรู้ ต้องแอบฟัง ถึงทราบว่าพ่อแม่ทะเลาะกัน เมื่อพ่อไปอยู่กับภรรยาบ่อยจะรู้สึกโกรธและเสียใจที่ไม่พ่อต้องทิ้งแม่และลูกไปแบบนี้ แม่และตนต้องอยู่ลำพัง ต่อสู้ชีวิตอย่างลำบาก บางครั้งผู้ให้ข่าวยังแอบขโมยเอาเงินของแม่ไปเที่ยวกลางคืน และถ้าหากถูกจับได้จะโดนลงโทษด้วยการตี ด้วยสิ่งของที่อยู่ใกล้เคียงพร้อมกับคุณค่าในทางที่ไม่ดีอยู่เสมอ แม่จะคอยสั่งสอนให้ต่อสู้ชีวิตเพียงลำพัง สอนให้รู้จักไปทำงานนอกบ้าน หาเงินมาใช้ด้วยแรงงานของตนเอง อย่าพยายามให้คนอื่นมาช่วย ให้ช่วยด้วยการทำงานของตนเองก่อน ผู้ให้ข่าว รู้สึกว่าครอบครัวที่เป็นอยู่อย่างว่าง โดดเดี่ยวขาดผู้นำไม่ค่อยมีใครมาอบรมขัดเกลามากนัก เพราะแต่ก่อนจะมีพ่อคอยทำงาน แม่จะสามารถดูแลลูกได้มากขึ้นกว่าในปัจจุบัน หลังจากที่ขาดพ่อไป จึงต้องทำงานเพียงลำพังไม่มีใครคอยปรึกษา เวลาที่มึนงานทางญาติฝ่ายพ่อ แม่จะไม่พาไป เหมือนแต่ก่อน ทำให้รู้สึกที่ครอบครัวมีปัญหาไม่มีความสมบูรณ์เหมือนครอบครัวอื่น บางครั้งเห็นเพื่อนบ้านมีครอบครัวสมบูรณ์พร้อมพ่อแม่ลูกรู้สึกอิจฉา เพราะมีความสมบูรณ์มากกว่า

ผู้ให้ข่าวคนที่ 4 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่ออายุ 48 ปี แม่อายุ 48 ปี พ่อแม่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา สาเหตุมาจากครอบครัวไม่ค่อยนิยมให้ลูกเรียนหนังสือ แต่จะให้ออกมาทำงาน พ่อและแม่จัด

ทะเลียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีลูกด้วยกันสองคน ผู้ให้ข่าวเป็นลูกคนโต มีน้องสาวอายุประมาณ 20 ปี พ่อประกอบอาชีพเป็นชาวสวนปลูกส้มโอ อยู่ที่ จังหวัดนครปฐม พ่อมีนิสัยเจ้าชู้ แต่หลังจากที่แต่งงานกับแม่แล้ว พ่อไม่เคยมีนิสัยดังกล่าวให้แม่ต้องลำบากใจ พ่อจะรักลูกมาก พ่อเคยทำโทษเพียงไม่กี่ครั้ง การทำโทษของพ่อจะใช้ไม้ตีที่ก้น รายได้ส่วนใหญ่แม่จะเป็นผู้ดูแล พ่อเป็นคนขยันทำงานอยู่เสมอ เข้าของทุกวันเวลาประมาณ 06.00 น. พ่อจะตื่นขึ้นมาพร้อมแม่ แม่จะเข้าครัวทำกับข้าว ส่วนพ่อจะเข้าไปในดูแลสวน หลังจากที่พ่อกับแม่แยกทางกัน ผู้ให้ข่าวมีความรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงภายในครอบครัวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะแม่ของตน สาเหตุที่พ่อกับแม่แยกทางกันนั้นไม่ทราบสาเหตุที่แท้จริง พยายามถามพ่อกับแม่แล้ว แต่ท่านทั้งสองไม่ยอมบอก พยายามหาเหตุผลมาจนถึงปัจจุบัน แต่เชื่อว่าสาเหตุอาจจะมาจากมืออยู่ครั้งหนึ่งที่พ่อแม่ทะเลาะกัน และพูดกันถึงเรื่องที่มีเพื่อนชายของแม่คนหนึ่งเข้ามาพูดคุยกับแม่ที่บ้านพัก แล้วพ่อกลับมาเห็นทั้งคู่กำลังคุยกันอยู่ ประกอบกับช่วงหลังจากที่พ่อกับแม่แยกทางกัน บ่อยครั้งที่กลับไปบ้านที่ จังหวัดนครปฐม แม่จะให้น้องไปเรียกเพื่อนชายคนดังกล่าวมากินข้าวที่บ้าน บ้างครั้งกลับมาที่บ้าน ไม่พบแม่ สอบถามน้องสาวบอกว่า แม่ไปทำธุระกับเพื่อนชายดังกล่าวนอกบ้านสักพักจะกลับมา ช่วงหลัง ผู้ให้ข่าวจะไม่พูดกับเพื่อนชายดังกล่าวของแม่ทั้งที่รู้จัก ไม่ชอบการกระทำดังกล่าวที่แม่ปฏิบัติอยู่ทุกวันนี้ รวมทั้งน้องสาวเองก็ไม่ชอบเช่นกัน ผู้ให้ข่าว มักจะชวนน้องสาวไปที่ยวกลางคืน อยู่เสมอ แม่จะอนุญาตให้ไปตลอด ไม่เหมือนแต่ก่อนที่พ่อกับแม่จะไม่อนุญาตให้ไปที่ยวกลางคืน คนในครอบครัวไม่เคยเข้ายุ่งเกี่ยวกับการค้าประเวณี

ผู้ให้ข่าวคนที่ 5 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่ออายุ 45 ปี แม่อายุ 43 ปี พ่อและแม่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาเหตุที่ได้รับการศึกษาน้อย เนื่องมาจากมีพี่น้องหลายคน ทางบ้านมีฐานะยากจน ไม่มีเงินส่งเรียนหนังสือ ปัจจุบันพ่อและแม่จดทะเบียนอยู่ด้วยกัน พ่อจะเป็นผู้นำภายในครอบครัว ชอบใช้ชีวิตที่เรียบง่ายจึงมักจะประกอบอาชีพทำไร่ข้าวโพด พ่อชอบดื่มสุราเป็นอย่างมาก แม่ไม่ชอบดื่ม ผู้ให้ข่าว มองว่าพ่อแม่จะรักน้องสาวมากกว่าตน บางครั้งแอบไปนอนบ้านเพื่อนเพราะนอนพ่อที่เมาสุราอาละวาดในบ้าน อยู่กับเพื่อนเป็นเวลา 2 วัน ไม่เห็นพ่อแม่จะมาตามจึงกลับบ้านไป พ่อไปถึงพ่อไม่สนใจว่ากลับมาแล้วมีเพียงแม่ที่คุด่าและถามไถ่ว่าหายไปไหนเท่านั้น เวลาเรียนหนังสือได้ในระดับดีไม่เคยได้รับคำชมเชยจากพ่อ มีเพียงแม่ที่ให้กำลังใจและให้ตั้งใจเรียน น้องสาวมักจะทะเลาะกันอยู่เสมอ เรื่องส่วนใหญ่จะมาจากการแย่งสิ่งของที่พ่อแม่ซื้อมาให้เล่น เวลาที่พ่อดื่มสุราจะชอบใช้เสียงดัง พูดจาขู่มึง ด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย และหากแม่เถียงมักจะมีการทำร้ายร่างกายกันอยู่บ่อย เคยถูกพ่อทำโทษด้วยการปาสิ่งของที่อยู่ใกล้ตัว เนื่องจาก ปล่อยไถ่ชนที่พ่อเลี้ยงดูอยู่แล้วหายไป พ่อจึงโกรธมาก ผู้ให้ข่าว จึงต้องหนีไปอยู่บ้านเพื่อน แม่จะตามกลับมาที่บ้านในภายหลัง ส่วนใหญ่หากพบปัญหาจะปรึกษากับแม่เพียงเท่านั้น พ่อชอบเล่นการพนันชนไก่ ไถ่ชนที่บ้านมีอยู่ด้วยกันประมาณ 2-3 ตัว ทุกเช้าพ่อจะนำไถ่ชนมาออกกำลังกายด้วยการเดินรอบ

บ้านจากนั้นจะนำไปมาปล้ำตีกันเพื่อประลองกำลัง พ่อมักจะนำไปชนไปที่ถนนที่บ่อนไก่อยู่ละแวกใกล้เคียง ส่วนใหญ่จะพนันแพ็กกลับมาเสมอ พอกลับมาถึงบ้านก็ดื่มสุราแล้วก็หาเรื่องเมาอาละวาด ส่วนแม่ชอบเล่นการพนันไปพร้อมๆ โดยมักจะเรียกเพื่อนบ้านใกล้เคียงจำนวน 3 คน รวมตนเป็น 4 คนมาเล่นไพ่ เงินส่วนใหญ่จะอยู่ที่ประมาณ 20 บาท รู้สึกเกลียดว่าการเล่นพนันเป็นเรื่องธรรมดา ไม่มีความผิดหรือไม่เหมาะสม หากวันไหนที่แม่เล่นไพ่ได้ก็มักจะได้กินกับข้าวหลายอย่าง พ่อแม่ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับการค้าประเวณี

ผู้ให้ข่าวคนที่ 6 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อได้เสียชีวิตเมื่ออายุประมาณ 35 ปี แม่เสียชีวิตเมื่ออายุประมาณ 32 ปี มีลูกด้วยกัน 2 คน ผู้ให้ข่าวเป็นลูกคนโต มีน้องชายเป็นคนสุดท้อง อายุประมาณ 27 ปี ก่อนที่พ่อแม่เสียชีวิต ท่านทั้งสองได้ประกอบอาชีพบรรทุกปลาจากสมุทรสาครมาส่งที่ กรุงเทพมหานคร ผู้ให้ข่าว จำไม่ได้ว่าพ่อแม่จบการศึกษาระดับใด ภายหลังจากที่พ่อแม่เสียชีวิต ผู้ให้ข่าวและน้องชายได้มาอยู่ในความปกครองของน้ำสาว ช่วงที่พ่อแม่ยังมีชีวิตอยู่ ผู้ให้ข่าวและน้องชาย มีความเป็นอยู่ที่ดี พ่อแม่จะช่วยกันทำงานเพื่อหาเงินมาให้ลูกได้เรียนหนังสือ พ่อแม่ อยากให้ มีอาชีพเป็นพยาบาลรักษาคนไข้ ผู้ให้ข่าว ก็อยากเป็นพยาบาลเช่นกันจะได้ดูแล พ่อแม่ ของตน ส่วนน้องชายอยากให้เป็นทหาร ผู้ให้ข่าว ไม่เคยเห็นพ่อแม่ทะเลาะกันถึงขั้นทำร้ายร่างกายกัน อาจจะมีปากเสียงกันบ้างเท่านั้น แม่มีนิสัยชอบเล่นหวยไม่ว่าจะเป็น หวยรัฐบาล หรือ หวยใต้ดิน แต่ไม่เคยถูกหวยสักครั้งเท่าที่จำได้ พ่อแม่ชอบพาลูกทั้งสองคนไปเที่ยวทะเลที่ชายหาดบางแสน พัทยา จังหวัดชลบุรี ผู้ให้ข่าว รู้สึกอบอุ่นเวลาที่ได้อยู่กับพ่อแม่ และแม่ หลังจากพ่อแม่เสียชีวิตไป ผู้ให้ข่าว และน้องชาย ต้องอยู่ที่บ้านพักโดยมีน้ำสาวคอยมาดูแลและเป็นผู้ปกครอง หาก ผู้ให้ข่าว และน้องชาย มีความจำเป็นต้องมีผู้ปกครองไว้ใช้กับกิจกรรมต่าง ๆ จากโรงเรียน น้ำสาวมีอายุประมาณ 51 ปี แต่งงานแล้วมีลูกผู้ชาย 2 คน และผู้หญิง 1 คน น้ำสาวจะรักน้องชายมากกว่า เพราะเห็นว่าตนโตเป็นผู้ใหญ่พอแล้ว ประกอบกับ ชอบโต้เถียงน้ำสาว ในเรื่องที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดสรรเงินที่ หามาได้อยู่เสมอ ทำให้ ผู้ให้ข่าว เกิดความรำคาญ บ่อยครั้งที่ น้ำสาว จะใช้บ้านของผู้ให้ข่าว เปิดเป็นบ่อนการพนันไพ่ ผู้ให้ข่าว จึงแอบโทรศัพท์เรียกดตำรวจมาจับกุม น้ำสาว สืบทราบว่า เป็นผู้แจ้งจึงไม่ชอบ ผู้ให้ข่าว จึงชอบที่จะออกมาทำงานหาเงินนอกบ้าน เพื่อมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวภายในบ้าน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 7 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อแม่ ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกันอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ก่อนที่แม่จะได้แต่งงานกับพ่อ แม่เคยมีเพื่อนชายที่สนิทกันและมีลูกด้วยกันมาก่อน 1 คน ผู้ให้ข่าวเรียนจบแค่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พ่อแม่ไม่ทราบว่าจบการศึกษาอะไรมา พ่อแม่เป็นเจ้าของกิจการชองในเขตอ้อมน้อย เมือง จังหวัดราชบุรี ตั้งแต่เป็นเด็กก็รู้จักกับอบายมุขต่าง ๆ ที่พ่อแม่และญาติของครอบครัวเล่นกันอยู่เป็นประจำ ไม่ว่าจะเป็นการพนันต่าง ๆ สามารถเล่นได้แทบทุกประเภท ผู้ให้ข่าวรับว่าตนมีนิสัยเจ้าชู้โดยคิดนิสัยมากจากพ่อ ครอบครัวมักจะพูดกันถึงเรื่องของธุรกิจการค้าประเวณีอยู่เสมอ ครอบครัว

ชอบพูดจาหยาบคายในวงสนทนา พ่อแม่จะไม่เคยทำร้ายร่างกาย แต่จะชอบดูตัวอย่างหยาบคายมากกว่า การทำโทษส่วนใหญ่จะไม่ให้เงินเป็นค่าขนม หรือไม่ให้ออกจากบ้าน ภายหลังพ่อได้เสียชีวิตโรคมะเร็ง

ผู้ให้ข่าวคนที่ 8 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อ ได้เสียชีวิตเมื่อประมาณ ปี 2540 ด้วยโรคมะเร็งที่ต่อมลูกหมาก ส่วนแม่ยังมีชีวิตอยู่อายุประมาณ 60 ปี ปัจจุบันแม่พักอาศัยอยู่ที่อำเภอ ท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ผู้ให้ข่าวมีพี่ชายอยู่ 1 คน อายุประมาณ 37 ปี ปัจจุบันทำงานเป็นช่างก่อสร้างตามสถานที่ต่าง ๆ ในเขตจังหวัดกาญจนบุรี พี่ชายพักอาศัยอยู่กับแม่และภรรยาของตนเอง พ่อแม่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตจังหวัดกาญจนบุรี พี่ชายจะสนิทกัน ส่วนใหญ่มีปัญหาจะปรึกษาแม่และคนในครอบครัว ปัจจุบันยังไม่มีใครทราบว่าเป็นเอชเอนต์ค่าประเมิน ผู้ให้ข่าว มีความรู้สึกว่าเป็นครอบครัวไม่ค่อยมีความอบอุ่น ช่วงเวลาที่พ่อยังไม่เสียชีวิต พ่อจะทำงานเป็นช่างซ่อมอาคารป็นให้กับทางข้าราชการต่าง ๆ เคยถูกพ่อเตะเข้าที่ก้น เนื่องจากไม่พอใจที่ แอบไปเที่ยวกับเพื่อนในเทศกาลประจำปีของตัวอำเภอเมือง เวลาที่พ่อดื่มเหล้ามากจนขาดสติชอบอาละวาด เคยมีครั้งหนึ่งพ่อได้หิบบขวดโซดาตีเข้าที่หัวของแม่ ทำให้แม่ หัวแตก ต้องเย็บหลายเข็ม พ่อเป็นคนเจ้าชู้ แต่แม่ไม่เคยต่อว่าพ่อ ส่วนใหญ่จะทำด้วยเฉย ๆ แต่จะไม่พูดกับพ่อ ครอบครัวไม่เคยมีใครยุ่งเกี่ยวกับการค้าประเมิน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 9 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่ออายุ 55 ปี แม่อายุ 50 ปี พ่อแม่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา สาเหตุมาจากฐานะทางบ้านยากจน พ่อ และแม่ จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมายและมีลูกผู้ชายด้วยกันสองคน ผู้ให้ข่าวเป็นน้องคนสุดท้อง พี่ชายอายุประมาณ 27 ปี พ่อเปิดค่ายสอนมวยขนาด เล็กอยู่ในเขต ออทอง กำแพงแสน ตั้งแต่ที่ตนและพี่ชายยังเด็กอยู่ พ่อชอบการชกมวยมาก เคยขึ้นชกตามสนามมวยชื่อดังหลายครั้ง พ่อจะสอนเชิงมวยให้ตนและพี่ชายไว้ป้องกันตัวอยู่เสมอ ผู้ให้ข่าวชอบการชกต่อยมมา ตั้งแต่เด็กมากกว่าพี่ชาย พ่อไม่เคยลงโทษ ด้วยวิธีการรุนแรง แต่จะอบรมด้วยคำพูดจาหยาบคาย และจะไม่พูดกับผู้ให้ข่าว ส่วนแม่มีอาชีพเป็นคนดูแลช่อง จัดทำสถานที่ข้างบ้านเป็นห้องพักจำนวนหลายห้องมี สังกะสีปิดกันรอบรั้วไม่ให้ใครเห็น ผู้ให้ข่าวไม่ชอบพฤติกรรมที่แม่ของตนชอบสูบบุหรี่และดื่มเหล้าเวลาทำงานข้างบ้าน แม่ชอบพูดจาหยาบคายเวลาคุยกับผู้ค้าประเมิน พ่อจะเกรงใจแม่มาก ส่วนใหญ่แม่จะ ตะโกนด่าพ่อเวลาที่ทะเลาะกัน ชอบขว้างปาสิ่งของที่อยู่ใกล้มือ แต่ไม่กล้าใช้กำลังรุนแรงต่อพ่อ คงกลัวถูก พ่อสวนกลับมาบ้าง ผู้ให้ข่าวมักจะถูกแม่ทำโทษด้วยการตีด้วยไม้ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่ตนไป ก่อเรื่องทำให้ แม่ต้องเดือดร้อน เช่น ไปชกต่อยกับเพื่อน แอบหนีเรียนมาเล่นเกมคอมพิวเตอร์จนถูกอาจารย์จับได้ ผู้ให้ ข่าวคิดว่าส่วนหนึ่งที่ทำให้หันมาทำงานในการค้าประเมิน น่าจะมาจากการเห็นแม่ของตนมีพฤติกรรม การเป็นเจ้าแม่คุมช่อง มีลูกน้องคอยดูแลผู้ค้าประเมิน คิดว่าครอบครัวของตนยังไม่สมบูรณ์ อยากให้ แม่เป็นเหมือนแม่คนอื่นที่คุยกับลูกด้วยวาจาที่ไม่หยาบคาย

ผู้ให้ข่าวคนที่ 10 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่ออายุ 48 ปี และแม่ อายุ 46 ปี พ่อและแม่เป็นชาวจังหวัดสุพรรณบุรี พ่อแม่จดทะเบียนสมรสกันอย่างถูกต้องตามกฎหมายมีลูกด้วยกัน 3 คน เป็นผู้ชายทั้งหมด ผู้ให้ข่าวเป็นลูกคนโต ส่วนน้องทั้งสองคนกำลังศึกษาต่ออยู่ที่เทคนิคแห่งหนึ่งใน อีตอ เมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้ให้ข่าวกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร พ่อจบการศึกษาในระดับปวช. ส่วนแม่ไม่ทราบว่าจบในระดับใด ปัจจุบันพ่อทำงานเป็นลูกจ้างชั่วคราวอยู่ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งในเขต อีตอ สามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนแม่ใช้บริเวณหน้าบ้านด้านล่างเปิดเป็นร้านขายส้มตำ พ่อแม่และน้องทั้งสองคนพักอาศัยอยู่ด้วยกันมีเพียง ผู้ให้ข่าว ที่มาพักอาศัยอยู่ที่ กรุงเทพมหานคร พ่อเป็นคนขยันทำงาน ทุกเช้าจะรีบตื่นนอนก่อนทุกคนแล้วจะรีบไปทำงานที่องค์การบริหารส่วนตำบล พ่อเป็นที่รักของเจ้าหน้าที่ภายในองค์กร แม่จะเป็นแม่บ้านที่ดูแลลูกแบบปล่อยให้เผชิญโลกจะสั่งสอนให้ลูกพยายามหางานทำอยู่เสมอ พ่อแม่ไม่เคยลงโทษด้วยการใช้กำลังแต่จะต่อว่าเพื่อให้ลูกได้สำนึกผิดเอง บางครั้งก็จะไม่พูดด้วยผู้ให้ข่าวจะสนิทกับน้องทั้งสองคนมาก เวลาที่ไปทำกิจกรรมอะไรหรือไปเล่นกีฬาจะต้องไปด้วยกันเสมอ แต่น้องจะถูกพ่อแม่ต่อว่ามากกว่าเพราะมีนิสัยชอบเอาแต่ใจคนในครอบครัวไม่ดื่มสุราและไม่สูบบุหรี่ ผู้ให้ข่าวจะชอบดื่มสุราสูบบุหรี่ เวลาที่กลับมาบ้านจะไม่ดื่มเพราะกลัวครอบครัวต่อว่า ผู้ให้ข่าวรู้สึกภูมิใจที่หาเงินมาให้ครอบครัวได้ใช้จ่าย

ผู้ให้ข่าวคนที่ 11 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่อมีอายุประมาณ 47 ปี แม่ มีอายุประมาณ 42 ปี พ่อแม่จดทะเบียนสมรสแต่งงานกันมีลูกด้วยกัน 2 คน ผู้ให้ข่าว เป็นพี่ชายคนโต มีน้องสาวเป็นคนสุดท้ายอายุประมาณ 16 ปี ปัจจุบันพ่อแม่หย่าร้างแล้ว เนื่องจากแม่จับได้ว่าสามีไปมีเมียอื่น น้องสาว กำลังเรียนอยู่มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แม่จบการศึกษาชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนพ่อทราบจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ่อรับราชการเป็นครูสอนชั้นประถมศึกษาอยู่ที่ โรงเรียนแห่งหนึ่งในเขตจังหวัดเชียงใหม่ พ่อ เป็นคนเงียบไม่ค่อยพูด บางครั้งที่ทำอะไรผิด พ่อจะทำโทษด้วยการใช้ไม้เรียวตี พ่อชอบดื่มเหล้าหากมีอาการเมามักจะมึนสับสนที่เปลี่ยนไปคือเป็นคนที่มีนิสัยขี้ขลาด ชอบขว้างสิ่งของออกนอกบ้าน บางครั้งก็ไล่แม่รวมทั้งตนและน้องสาวออกนอกบ้าน แม่และลูกทั้งสองต้องไปพักอาศัยอยู่ที่บ้านของยายอยู่ห่างจากบ้านไม่กี่กิโลเมตร แม่เป็นผู้หญิงเรียบร้อยเป็นผู้คอยดูแล เวลามีปัญหาที่เกิดขึ้น จะปรึกษาเรื่องต่าง ๆ มากกว่าพ่อ ส่วนน้องสาวมักจะไม่ค่อยพูดกันมาก หลังจากที่พ่อแม่แยกทางกัน ผู้ให้ข่าวได้ ไปพักอาศัยอยู่ที่บ้านของยายพร้อมด้วยแม่และน้องสาว รายได้ส่วนใหญ่จะมาจากแม่ ฐานะทางบ้านยากจนลง ช่วงที่พักอาศัยอยู่ที่บ้านของยาย รู้สึกไม่อยากอยู่ เบื่อกับชีวิตที่เป็นอยู่ว่าทำไมพ่อแม่ต้องทำให้ มีปมด้อยไม่อยากถูกเพื่อนล้อเล่นว่า พ่อและแม่แยกทางกัน จนเมื่อจบการศึกษามัธยมปีที่ 6 เพื่อนหลายคนพร้อมใจกันเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่กรุงเทพมหานคร

ผู้ให้ข่าวอยากมีประสบการณ์ของชีวิต อยากสัมผัสชีวิตของคนกรุงเทพมหานคร และอยากไปใช้ชีวิตของลูกผู้ชาย ไม่อยากเจอหน้าคนในครอบครัวของตน สมาชิกครอบครัวของเคยทำผิดกฎหมาย คือ แม่ชอบแอบเอาเงินที่ได้จากการค้าขาย ไปเล่นการพนันไพ่ป๊อกเปดเค้า บริเวณตึกแถวภายในตลาด ส่วนใหญ่แม่มักจะเล่นเสีย เมื่อกลับมาจะถูกพ่อจับได้ทั้งสองจะมีปากเสียงกัน จะได้ยินเสมอว่าแม่ของตนไปทำอะไรมา เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าจับกุมแต่แม่ของตนหลบหนีมาได้

ผู้ให้ข่าวคนที่ 12 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่ออายุประมาณ 45 ปี แม่อายุประมาณ 46 ปี พ่อและแม่จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ผู้ให้ข่าวเป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัว พ่อจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากนั้นได้เข้ารับราชการเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนแม่ไม่ทราบว่าจบการศึกษาอยู่ในระดับใด แม่เคยมีอาชีพเป็นนักร้องตามสถานบันเทิงมาก่อน ปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาชีพใด ทำหน้าที่เป็นแม่บ้านของครอบครัว พ่อกับแม่พักอาศัยอยู่ที่แฟลตตำรวจ เงินเดือนที่พ่อได้รับมาจากรัฐไม่เคยเข้ามาถึงครอบครัวเลย ส่วนใหญ่จะหมดไปกับการดื่มเหล้าระหว่างเพื่อนฝูงข้าราชการตำรวจด้วยกัน สิ้นเดือนทุกครั้งที่เงินเดือนเข้าบัญชี พ่อจะหายไปกับเพื่อน 2-3 วัน ไม่รู้หายไปไหน ผู้ให้ข่าวไม่มีความรู้สึกศรัทธาในเครื่องแบบของพ่อ เพราะทุกวันจะเห็นพ่อนั่งดื่มเหล้ากับเพื่อนพอมาก็กลับบ้าน บ้าน วันไหนเมาหนักก็จะหลับไป วันไหนเมาแบบไม่มีสติมาบ้านแทบแตก บ่อยครั้งที่ครอบครัวต้องมีใครได้รับบาดเจ็บเพราะฝีมือของพ่อ แม่ชอบเรียกเพื่อนมาจับกลุ่มนั่งเล่นไพ่ค่าเวลาไปเรื่อย ๆ พ่อจะไม่ค่อยสนใจผู้ให้ข่าว มากนักส่วนหนึ่งน่าจะมาจาก ชอบทำตัวเป็นผู้หญิง พ่อไม่ชอบให้ใครมาพูดถึงลูกตัวเองว่าเป็นอยากเป็นผู้หญิง รู้สึกอาย ไม่เข้าใจว่าทำไมแม่แต่พ่อยังรังเกียจกันได้ แม่จะไม่ต่อว่าในเรื่องการมีพฤติกรรมเหมือนผู้หญิง บ่อยครั้งที่แม่จะสอนแตงหน้าให้ แม่ยอมรับไม่รังเกียจ พ่อกับแม่ไม่เคยทำโทษแต่จะชอบด่าอยู่ประจำ ผู้ให้ข่าว ไม่ชอบให้พ่อกับแม่ทะเลาะกันรู้สึกน่าเบื่อ ไม่อยากมีครอบครัวอย่างที่เป็นอย่างในปัจจุบัน ชอบที่จะไปกับกลุ่มเพื่อนเพราะรู้สึกได้ปลดปล่อยความเป็นตัวเองโดยไม่ต้องสนใจใคร

ผู้ให้ข่าวคนที่ 13 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่ออายุ 50 ปี แม่อายุ 48 ปี พ่อและแม่จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมายมีลูกด้วยกัน 2 คน เป็นผู้ชายทั้งสองคน ผู้ให้ข่าวเป็นลูกคนโต ผู้ให้ข่าวจบการศึกษาชั้นปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในเขตหัวหมาก ส่วนน้องชายอายุ 20 ปี กำลังเรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี พ่อจบการศึกษาในระดับ ปวส.(ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง) ในสถาบันแห่งหนึ่งจำไม่ได้ว่าเป็นที่ใด ส่วนแม่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทไม่ทราบว่าอยู่สาขาใดจบที่ใดมา พ่อประกอบอาชีพเป็นเจ้าของกิจการวัสดุก่อสร้างตั้งอยู่ในเขตประชาชื่น กรุงเทพมหานคร ส่วนแม่ประกอบอาชีพเป็นผู้จัดการในบริษัท

เครื่องสำอางค์แห่งหนึ่ง หากดูจากภายนอกครอบครัวน่าจะเป็นครอบครัวที่อบอุ่น เพราะมีพร้อมทั้งพ่อแม่ ลูกมีเงินทองมากมายพอที่จะใช้จ่ายอย่างสบาย แต่ความเป็นจริง กลับรู้สึกอึดอัดกับสิ่งที่เป็นอย่างนี้ พ่อกับแม่ไม่เคยได้ให้ความรักด้วยการอบรมลูกของตนหรือให้ความเอาใจใส่ในเรื่องบางเรื่องที่ต้องการ ผู้ให้ข่าวรู้ตัวดีว่าตนเป็นคนเอาแต่ใจตนเอง แต่ที่ทำไปส่วนหนึ่งต้องโทษที่พ่อแม่ไม่เคยมาอยู่ใกล้ลูก ชอบไปทำงานต่างประเทศไม่ค่อยอยู่บ้าน ส่วนแม่จะชอบไปเที่ยวงานราตรีของบริษัทอยู่เสมอ ผู้ให้ข่าว จึงต้องหาทางออกด้วยการชวนเพื่อนไปเที่ยว กลางคืน ทุกวันนี้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองก็เป็นพวกเดียวกัน บ่อยครั้งที่เจ้าหน้าที่จะโทรให้ช่วยจัดหาเด็กไปให้ที่โรงแรมหรือตามสถานที่นัดหมายไว้

ผู้ให้ข่าวคนที่ 14 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่ออายุ 48 ปี แม่อายุ 46 ปี พ่อแม่จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ผู้ให้ข่าวเป็นลูกคนเดียวของครอบครัว พ่อแม่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา พ่อแม่ทำงานรับจ้างขายผักในเขต อุดอ .เมือง จังหวัดนครปฐม ช่วงหลังแม่ไม่สามารถทำงานหนักได้เหมือนแต่ก่อน เนื่องจากถูกรถชนทำให้เป็นอัมพาตพิการช่วงล่างตั้งแต่เอวลงไป พ่อ มีนิสัยเจ้าชู้ ชอบแอบไปกับนักร้องตามคาเฟ่ต่าง ๆ บางครั้งเสียเงินเสียทองให้ นักร้องจนหมดตัว กลับมาบ้านถูกแม่จับได้มีเรื่องทะเลาะกันประจำ มีหลายครั้งที่แม่อยากจะไปบวชที่วัดในจังหวัดเพชรบุรี แต่ได้ขอร้องไว้ถ้าไม่มีแม่ จะไม่รู้อยู่กับใคร ผู้ให้ข่าวเป็นคนที่ถูกพ่อมาก พ่อชอบบอกว่า ไอ้โง่ อยู่เสมอ บ่อยครั้งจะพ่อตีด้วยไม้จำนวนหลายครั้ง อยู่เสมอ เวลาพ่อดื่มเหล้าจะต้องหลบไปอยู่กับเพื่อนข้างบ้านก่อน เพราะรู้ว่าต้องเมาละวาดที่บ้าน แต่มีสิ่งหนึ่งที่ได้มาจากพ่อคือ นิสัยที่เจ้าชู้เหมือนพ่อ แม่ชอบเล่นไพ่โดยเฉพาะไพ่โป๊กเกอร์ที่เขตอำเภอเมืองนครปฐม มีบ่อนเปิดให้มีการเล่นการพนันอยู่เสมอ ทั้งพ่อแม่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับกระบวนการค้าประเวณี ปัจจุบันไม่ทราบว่าเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

ผู้ให้ข่าวคนที่ 15 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่ออายุ 56 ปี แม่อายุ 56 ปี พ่อและแม่ได้จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมายและมีลูกด้วยกันสามคน ผู้ให้ข่าวเป็นน้องคนกลาง มีน้องชายเป็นคนสุดท้อง พี่สาวอายุประมาณ 30 ปี ส่วนน้องชายอายุประมาณ 25 ปี ไม่ทราบว่าพ่อและแม่จบการศึกษาในระดับใด พ่อเป็นผู้ชายที่มีนิสัยเจ้าชู้ ชอบมีเมียช้อยนอกบ้านอยู่ประจำ หาเงินมาได้เท่าไร แม่ต้องเก็บไว้เองเพราะกลัวว่าพ่อจะนำไปเลี้ยงเด็กหมด พ่อชอบสูบบุหรี่มาก บางครั้งที่มีเพื่อนฝูงมาเยี่ยมเยียนพ่อจึงจะดื่มสุรา พ่อไม่ค่อยอบรมสั่งสอนในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติตนต่อสังคม พ่อมักจะให้ต่อสู้ยาไปยอมแพ้ สอนรู้จักแต่คำว่าชนะอยู่เสมอ ในช่วงหลังที่พ่อจับได้ว่าคิดยาเสพติด พ่อเป็นคนแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มาจับกุมเพราะทนเห็นสภาพลูกคิดยาไม่ได้ ตอนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจพาไปโรงพัก พ่อกลับคำว่าเป็นลูกเนรคุณ ไม่สมควรเกิดมาเป็นลูกคน ความรู้สึกที่ว่าทำไมพ่อต้องพูดแบบนี้กับเขาเกิดขึ้นมาตั้งแต่ก่อน ไม่เคยมาสั่งสอนตนใน

เรื่องที่ถูกต้องของสังคม ไม่เข้าใจเหตุผลที่พ่อทำ บางครั้งเครียดจะไม่ปรึกษาทางบ้านแต่จะไปพบเพื่อนแล้วหาหาเสพติดประเภทหลอนประสาท เช่น ยาอี มาเสพเพื่อให้ลืมทุกสิ่งทุกอย่าง พ่อมักจะให้ลูกออกไปทำงานทำไมควรมานั่งอยู่เฉยในบ้าน ส่วนแม่จะไม่ค่อยมีปากเสียงภายในบ้าน เพราะจะให้ความเกรงใจพ่อมาก เวลาที่ทำอะไรผิดทั้งพ่อและแม่จะรุมตำหนิติเตียนไม่เห็นมีใครปกป้อง แต่ตนไม่ได้สนใจอะไรมาก ตอนนี้คิดว่าตนเป็นผู้ใหญ่พอแล้ว มีความคิดว่าครอบครัวย่อมไม่สมบูรณ์แบบทุกครอบครัว ครอบครัวของตนก็เหมือนกัน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 16 ให้สัมภาษณ์ว่า พ่ออายุประมาณ 57 ปี แม่อายุประมาณ 54 ปี ปัจจุบันพ่อและแม่อยู่ด้วยกันที่ อตอ ตำบลเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ผู้ให้ข่าวมีพี่น้องด้วยกัน 4 คน ผู้ให้ข่าวเป็นลูกคนที่ 2 น้องคนสุดท้องติดยาเสพติด(ยาบ้า) ปัจจุบันยังไม่เลิก พ่อและแม่ต้องคอยดูแลอยู่เสมอ ส่วนลูกคนอื่นมีอาชีพค้าขายและมีครอบครัวแล้ว พ่อและแม่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาแต่ไม่ทราบว่าจบในชั้นใดเพราะท่านไม่เคยบอกให้ฟัง พ่อและแม่มีอาชีพเปิดร้านอาหารบริเวณหน้าบ้าน ภายในครอบครัวมีฐานะค่อนข้างยากจนต้องใช้จ่ายอย่างประหยัด การดำเนินชีวิตเป็นไปด้วยความเรียบง่าย พ่อเป็นใหญ่ในบ้าน พ่อเลิกสูบบุหรี่แต่ยังไม่เลิกดื่มสุรา วันเสาร์อาทิตย์จะมีกลุ่มเพื่อนมารวมดื่มกันที่บ้าน ภายในบ้านพ่อแม่ชอบเล่นการพนันหวยใต้ดินเนื่องจากเป็นค่านิยมของคนทั่วไป พ่อแม่จะรักลูกไม่เท่ากัน โดยมองว่า พี่ชายคนโตจะได้รับความรักมากกว่าใคร อีกทั้งในบรรดาลูกทุกคน พี่ชายคนโตเป็นคนเรียนเก่งที่สุด ทำให้น้องชายคนสุดท้ายเกิดอิจฉาและหันไปติดยาเสพติดจากกลุ่มเพื่อนที่ติดยาเช่นเดียวกัน พ่อแม่ต้องคอยดูแลจนถึงปัจจุบัน เวลาที่พ่อแม่ไม่ทะเลาะกันจะพูดจาไพเราะ หากทะเลาะกันจะพูดจาหยาบคายภายในครอบครัว พ่อแม่จะพยายามสอนลูกให้เป็นคนดี การลงโทษจะใช้เหตุผลมากกว่าตีหรือทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง พ่อแม่ไม่สามารถให้คำปรึกษาที่ดีได้ เนื่องจากมีความรู้น้อย ผู้ให้ข่าวไม่ชอบเรียนหนังสือที่ผ่านมามูลงพ่อแม่บังคับให้เรียน จำเป็นต้องเรียนจนได้มารับราชการทหารรู้สึกว่าการเป็นทหารมีทั้งศักดิ์ศรี ไม่ต้องเกรงกลัวตำรวจ เพราะมีผู้บังคับบัญชาคอยดูแลอยู่เสมอ ผู้ให้ข่าวจะเชื่อฟังแม่เวลาท่านอบรมสั่งสอน แต่จะไม่ยอมทำตามที่พ่อสั่ง มองว่าพ่อชอบทำตัวไร้สาระเพราะชอบดื่มสุรา ชอบหาเรื่องกับชาวบ้านในยามที่เมาสุรา ผู้ให้ข่าวไม่เคยเล่าเรื่องที่ตนเป็นผู้ดูแลสถานบันเทิงและเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีให้ทางบ้านได้รับทราบ เกรงว่าแม่ของตนจะเสียใจเนื่องจากท่านอายุมากแล้ว ไม่อยากให้อายุเครียด

ตารางที่ 73 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการลงโทษ

วิธีการลงโทษ	จำนวน	ร้อยละ
การใช้คำพูด	6	37.50
การใช้กำลัง	9	56.25
การตามใจ	1	6.25
รวม	16	100.00

ตารางที่ 74 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพของพ่อแม่

สถานภาพความเป็นอยู่	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	9	56.25
แยกกันอยู่	2	12.50
พ่อเสียชีวิต	3	18.75
พ่อแม่เสียชีวิต	1	6.25
รวม	16	100.00

ตารางที่ 75 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสัมพันธ์ของครอบครัว

ความสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
ดี	3	18.75
ไม่ดี	13	81.25
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 73 74 และ 75 ข้างต้นและจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้วิธีการลงโทษด้วยการพุดจา จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.0 สถานภาพความเป็นอยู่ของพ่อแม่กลุ่มตัวอย่างจะอยู่ด้วยกัน จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.25 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่ดีจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.25 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่นทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี

สมมติฐานที่ 4. การมีผลประโยชน์ที่ได้รับสูง ทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเวณี

การทดสอบสมมติฐานที่ 4 เป็นการพิจารณาจากด้วยทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์(Economics Theory) กล่าวคือ การที่บุคคลนั้นมีอิสระในการเลือกที่จะกระทำผิดกฎหมายโดยได้รับผลประโยชน์สูงสุด ความเป็นไปได้ที่จะถูกจับกุม อัตราโทษที่จะได้รับหากถูกจับกุม ซึ่งจะเห็นว่าโอกาสที่เอเยนต์ค่าประเวณีจะถูกจับกุมเป็นไปได้ยาก วิธีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นในปัจจุบันยังมีวิธีการล่อซื้อเข้าจับกุมเอเยนต์ค่าประเวณีเพียงวิธีเดียว ประกอบกับบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องมีประสิทธิภาพที่ต่ำกว่ามาตรฐาน เหตุผลนั้นอาจมาจากการได้รับผลประโยชน์จากระบวนการค้าประเวณีอันสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัญชลี พิณีจักษ์ธรรม (2544) ซึ่งได้ศึกษาพบว่า เอเยนต์ค่าประเวณีในปัจจุบันมีอยู่จำนวนมาก เหตุผลส่วนหนึ่งมาจากการได้รับผลประโยชน์หรือที่เรียกว่า ส่วน ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้อง ด้วยผลประโยชน์อย่างสูงที่จะได้รับ ตลอดจนโอกาสที่จะถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นมีน้อย ทำให้มีกลุ่มบุคคลมากมายพยายามผันตัวเองมาเป็นเอเยนต์ค่าประเวณี

ข้อมูลสำคัญของผลประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี พิจารณาได้จากกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์จำนวน 16 ราย ดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข่าวคนที่ 1 ให้สัมภาษณ์ว่า รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีโดยเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 125,000 บาท อัตราส่วนแบ่งที่ได้รับจากการค้าประเวณีอยู่ที่ร้อยละ 40 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี ราคาการค้าประเวณีที่ได้กำหนดไว้อยู่ที่ประมาณ 1,500 – 3,000 บาท ความคิดเห็นว่ารายได้ที่มีอยู่มีจำนวนมาก โดยจะมีผู้ซื้อบริการค้าประเวณีประมาณ 5 – 10 คนต่อวัน มีจำนวนผู้ค้าประเวณีอยู่ 50 คน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 2 ให้สัมภาษณ์ว่า รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีโดยเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 80,000 บาท อัตราส่วนแบ่งที่ได้รับจากการค้าประเวณีอยู่ที่ร้อยละ 40 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี ราคาการค้าประเวณีที่ได้กำหนดไว้อยู่ที่ประมาณ 1,200 - 5,000 บาท ความคิดเห็นว่ารายได้ที่มีอยู่มีจำนวนมาก โดยจะมีผู้ซื้อบริการค้าประเวณีประมาณ 5 – 10 คน มีจำนวนผู้ค้าประเวณีอยู่ 40 คน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 3 ให้สัมภาษณ์ว่า รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีโดยเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 150,000 บาท อัตราส่วนแบ่งที่ได้รับจากการค้าประเวณีอยู่ที่ร้อยละ 50 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี ราคาการค้าประเวณีที่ได้กำหนดไว้อยู่ที่ประมาณ 1,200 – 4,000 บาท ความคิดเห็นว่ารายได้ที่มีอยู่มาก โดยจะมีผู้ซื้อบริการค้าประเวณีประมาณ 4 – 10 คนต่อวัน มีจำนวนผู้ค้าประเวณีอยู่ 50 คน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 4 ให้สัมภาษณ์ว่า รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีโดยเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 150,000 บาท อัตราส่วนแบ่งที่ได้รับจากการค้าประเวณีอยู่ที่ร้อยละ 40 – 60 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี ราคาการค้าประเวณีที่ได้กำหนดไว้อยู่ที่ประมาณ 2,000 – 5,000 บาท ความคิดเห็นว่ารายได้ที่มีอยู่มาก โดยจะมีผู้ซื้อบริการค้าประเวณีประมาณ 5 – 10 คนต่อวัน มีจำนวนผู้ค้าประเวณีประมาณ 50 คน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 5 ให้สัมภาษณ์ว่า รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีโดยเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 150,000 บาท อัตราส่วนแบ่งที่ได้รับจากการค้าประเวณีอยู่ที่ร้อยละ 40 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี ราคาการค้าประเวณีที่ได้กำหนดไว้อยู่ที่ประมาณ 1,200 – 6,000 บาท ความคิดเห็นว่ารายได้ที่มีอยู่มาก โดยจะมีผู้ซื้อบริการค้าประเวณีประมาณ 10 – 15 คนต่อวัน มีจำนวนผู้ค้าประเวณีประมาณ 60 คน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 12 ให้สัมภาษณ์ว่า รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี โดยเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 100,000 บาท อัตราส่วนแบ่งที่ได้รับจากการค้าประเวณีอยู่ที่ร้อยละ 40 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี ราคาการค้าประเวณีที่ได้กำหนดไว้อยู่ที่ประมาณ 1,200 – 2,000 บาท ความคิดเห็นว่ารายได้ที่มีอยู่มาก โดยจะมีผู้ซื้อบริการค้าประเวณีประมาณ 5 คนต่อวัน มีจำนวนผู้ค้าประเวณีประมาณ 50 คน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 13 ให้สัมภาษณ์ว่า รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี โดยเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 200,000 บาท อัตราส่วนแบ่งที่ได้รับจากการค้าประเวณีอยู่ที่ร้อยละ 40 – 50 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี ราคาการค้าประเวณีที่ได้กำหนดไว้อยู่ที่ประมาณ 2,500 – 4,000 บาท ความคิดเห็นว่ารายได้ที่มีอยู่มาก โดยจะมีผู้ซื้อบริการค้าประเวณีประมาณ 5 – 10 คนต่อวัน มีจำนวนผู้ค้าประเวณีประมาณ 60 คน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 14 ให้สัมภาษณ์ว่า รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี โดยเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 150,000 บาท อัตราส่วนแบ่งที่ได้รับจากการค้าประเวณีอยู่ที่ร้อยละ 40 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี ราคาการค้าประเวณีที่ได้กำหนดไว้อยู่ที่ประมาณ 1,200 – 3,000 บาท ความคิดเห็นว่ารายได้ที่มีอยู่มาก มีจำนวนผู้ค้าประเวณีประมาณ 30 – 40 คน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 15 ให้สัมภาษณ์ว่า รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีโดยเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 150,000 บาท สาริตมีความคิดเห็นว่ารายได้ที่มีอยู่มาก โดยจะมีผู้ซื้อบริการค้าประเวณีประมาณ 5 คนต่อวัน มีจำนวนผู้ค้าประเวณีประมาณ 30 – 40 คน

ผู้ให้ข่าวคนที่ 16 ให้สัมภาษณ์ว่า รายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีโดยเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 150,000 บาท ประสพโชคมีความคิดเห็นว่ารายได้ที่มีอยู่มาก อัตราส่วนแบ่งที่ได้รับจากการค้าประเวณีอยู่ที่ร้อยละ 50 ที่เหลือเป็นของผู้ค้าประเวณี ความคิดเห็นว่ารายได้ที่มีอยู่มาก โดยจะมีผู้ซื้อบริการค้าประเวณีประมาณ 5 – 10 คน ต่อวัน มีจำนวนผู้ค้าประเวณีประมาณ 50 คน

ตารางที่ 76 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

รายได้(ต่อเดือน)	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 100,000 บาท	3	18.75
มากกว่า100,000 บาท	13	81.25
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 76 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้จากการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมากกว่า 100,000 บาท มีจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.25 แสดงว่า การได้รับผลประโยชน์สูงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า การมีผลประโยชน์ที่ได้รับสูงทำให้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

สมมติฐานที่ 5. ทักษะต่อการค้าประเวณีด้านบวก ทำให้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

การทดสอบสมมติฐานที่ 5 เป็นการพิจารณาตามทฤษฎีการเสียระเบียบทางสังคม (Social Disorganization Theory) ได้ว่าการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ค่านิยมในด้านต่าง ๆ ตลอดจนวัฒนธรรม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมจะส่งผลให้เกิดการเสียระเบียบทางสังคม ทำให้บุคคลในสังคมนั้นปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงไม่ทันไม่ สามารถปรับระดับมาตรฐานทางสังคมได้ จากเหตุนี้ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติต่อการค้าประเวณี ซึ่งในปัจจุบันจะพบว่าการค้าประเวณีมีการเติบโตเป็นอย่างมาก ดังเห็นได้จาก ผาสุก พงษ์ไพจิตร (2543) พบว่า ด้านอุปสงค์หรือความต้องการใช้บริการของผู้ใช้บริการทางเพศอยู่ในระดับสูง และในด้านอุปทานหรือความต้องการค้าประเวณีก็มีระดับสูงเช่นเดียวกัน

ทัศนคติต่อการค้าประเวณีด้านบวก หมายความว่า ผู้ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นเอเย่นต์ธุรกิจ บริการทางเพศในด้านที่ไม่ผิดศีลธรรม ไม่เสื่อมเสียชื่อเสียง ถือเป็นการหารายได้อีกอาชีพหนึ่ง มีแนวโน้มที่จะทำให้เป็นเอเย่นต์ค้าประเวณี

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง สามารถพิจารณาได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 ราย ดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข่าวคนที่ 1 ให้สัมภาษณ์ว่า การค้าประเวณีเป็นเรื่องที่วัยรุ่นหรือบุคคลทั่วไปต้องได้พบกับ ประสบการณ์ประเภทนี้อยู่แล้ว ผู้ค้าประเวณีต่างก็ทำไปเพื่อต้องการหาเงินมาใช้ การหาเงินไม่ได้ทำให้ใครได้รับความเสียหาย สังคมไทยไม่ควรประเมินค่าผู้ค้าประเวณีว่าเป็นบุคคลชั้นต่ำ จะมองว่าผู้ใช้บริการเป็นคนเลวไม่ได้ ผู้ใช้บริการมีหลายระดับเป็นทั้งวัยรุ่นทั่วไป นักธุรกิจที่มีชื่อเสียง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียง ต่างก็ต้องการที่จะระบายความเครียดที่มีอยู่ซึ่งเป็นเรื่องปกติธรรมดาของคนทั่วไป สำหรับอาชีพเอเย่นต์ค้าประเวณีก็เป็นเสมือนตัวกลางให้ถูกค้ำกับผู้ค้าประเวณีได้มาพบกัน การเป็นเอเย่นต์ค้าประเวณีไม่ใช่เป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมในสังคม และไม่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ควรที่จะมองในรูปแบบของการระบายความต้องการทางเพศในคนทั่วไป แต่ควรที่จะช่วยกันนำระบบการค้าประเวณีดังกล่าวเข้ามาจัดเป็นระบบหรือเป็นรูปแบบที่เด่นชัดมากกว่านี้

ผู้ให้ข่าวคนที่ 2 ให้สัมภาษณ์ว่า กระบวนการค้าประเวณีที่เกิดขึ้นอยู่ในสังคมไทยปัจจุบันเป็นเรื่องทั่วไปโดยเฉพาะในกลุ่มของวัยรุ่นที่จะได้รับวัฒนธรรมตะวันตกในเรื่องของค่านิยมในการมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างชายกับหญิง หรือเพศเดียวกันก็ตาม ทุกวันนี้ทั้งชายและหญิงต่างไม่สนใจความบริสุทธิ์ที่มีอยู่แล้ว สำหรับผู้ใช้บริการถือเป็นเรื่องของมนุษย์ทั่วไปที่มีเงินแล้วต้องการระบายออกซึ่งอารมณ์ทางเพศ สังคมทุกวันนี้หากไม่แสวงหาเงินแล้วย่อมไม่มีทางที่จะอยู่ได้ในสังคมปัจจุบันได้ การค้าประเวณีเป็นเรื่องปกติในสังคมไม่ถือเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรม และไม่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง

ผู้ให้ข่าวคนที่ 3 ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้ค้าประเวณีว่า เป็นเหมือนบุคคลทั่วไปที่ต้องการหาเงินให้เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายประจำวัน ไม่ควรมองว่าผู้ค้าประเวณีเป็นคนเลว การค้าประเวณีเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่สังคมทั่วไป เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ ไม่มีทางที่รัฐบาลจะกำจัดการค้าประเวณีส่วนใหญ่ ไม่ใช่ผู้หญิงอายุวัยกลางคนเหมือนแต่ก่อน แต่เป็นเด็กวัยรุ่นเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็เป็นผู้ค้าประเวณีได้แล้ว และรูปแบบดังกล่าวก็ยากที่จะแก้ไข บอกปิดไม่ได้ว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเองก็มักจะใช้บริการจากการค้าประเวณีด้วยเหมือนกัน รัฐบาลควรที่จะเร่งแก้ไขมากกว่าการจับกุม トラบไตที่ปัญหาสังคมไทยยังมี

ความยากจน ความเจริญจากวัฒนธรรมตะวันตกที่ได้เติบโตมากขึ้นในสังคม เข้ามาเกี่ยวพันอยู่ ธุรกิจการค้า ประเวณีไม่มีทางหมดไป และทุกวันนี้ไม่ได้มีแต่ผู้หญิงที่มีการค้าประเวณี ปัจจุบันเด็กผู้ชายหน้าตาดีก็กลายเป็นผู้ค้าประเวณีแล้วเช่นเดียวกัน การเป็นเอเยนต์ไม่เป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรม และไม่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง

ผู้ให้ข่าวคนที่ 4 ให้สัมภาษณ์ว่า ธุรกิจการค้าประเวณีไม่ได้มีผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบัน สถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ส่วนผู้ใช้บริการก็ไม่ใช่ว่าผู้ที่กระทำผิดต่อสังคม การที่ผู้ใช้บริการมาติดต่อให้หาผู้ค้าประเวณีเป็นเรื่องส่วนตัวของลูกค้าเอง กฎหมายไม่ควรที่จะมาลงโทษกัน อีกทั้งเอเยนต์ค้าประเวณีในปัจจุบันไม่ได้มีการบังคับ ชูเชิญ หลอกลวงให้เด็กมาค้าประเวณี ตรงกันข้ามเด็กต่างหากที่วิ่งเข้ามาติดต่อให้ช่วยหาลูกค้าให้ วัฒนธรรมการใช้ยาที่ฟุ่มเฟือย ความต้องการทางด้านวัตถุสิ่งของที่มีราคาต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุส่วนหนึ่งให้เด็กต้องการหาเงินพิเศษด้วยการค้าประเวณี กฎหมายไทยควรจะต้องแก้ไขทางการระบุงบเฉพาะเจาะจงในการลงโทษกับกระบวนการค้าประเวณีที่มีการหลอกลวง ให้เด็กค้าประเวณี ไม่ใช่เหมารวมให้กลุ่มเอเยนต์ค้าประเวณีแบบเป็นผู้ผิดกฎหมายด้วย การค้าประเวณีไม่ได้เป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรม แต่เป็นเรื่องของการซื้อขายสินค้าที่เป็นคนเท่านั้น หากถามไปที่ผู้ค้าประเวณีเอง ก็มีความรู้สึกเป็นเรื่องธรรมดาต้องการเงิน อีกฝ่ายก็พร้อมที่จะจ่ายเงินในการให้บริการ

ผู้ให้ข่าวคนที่ 5 ให้สัมภาษณ์ว่า กระบวนการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ก่อความเดือดร้อนให้กับสังคม ทำให้ใครได้รับความเสียหาย ผู้ค้าประเวณี และเอเยนต์ค้าประเวณี เป็นคนกลุ่มหนึ่งเหมือนคนทั่วไปที่ต้องการมีเงินจำนวนมากไว้ใช้สำหรับครอบครัวของตนแม้ว่าเรื่องดังกล่าวจะเป็นเรื่องที่เสียหายทั้งทางด้านศีลธรรม และทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงหากครอบครัวหรือคนที่รู้จักทราบว่าตนได้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี อาจจะไม่มีการคบหาสมาคมด้วย เพราะรังเกียจในอาชีพ หากครอบครัวไม่มีฐานะยากจน และไม่มีหนี้สิน ครอบครัวมีความอบอุ่นอยู่เสมอ ตนไม่ต้องการที่จะเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี กฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณี ไม่ควรมุ่งลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ควรมุ่งที่จะหาทางแก้ไขการค้าประเวณีให้ถูกกฎหมาย

ผู้ให้ข่าวคนที่ 6 ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้ค้าประเวณีที่มีอยู่ในปัจจุบันต่างมาทำงานอย่างนี้เพราะมีความจำเป็นทางการเงิน หากมีเงินเพียงพอคงไม่มีทางหาเงินทางด้านนี้เพราะทำให้เสียศักดิ์ศรี อีกทั้งยังเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรม ความจำเป็นที่ต้องหาเงินทางด้านนี้อาจมาจากประสบการณ์ที่ได้รับทำให้สามารถหาเงินทางด้านนี้ได้ หากเป็นไปได้ถ้าไม่จำเป็นจะไม่ยอมมาทำงานแบบนี้เด็ดขาด ภายหลังจากที่ได้ทำงานประเภทนี้ สิ่งที่ได้รับคือความเฉยชาต่อการค้าประเวณี รู้สึกมันเป็นเรื่องที่ธรรมดา เห็นลูกค้ามาใช้บริการจะคิดแต่เพียงเรื่องเงินทองเท่านั้น กล่าวกฎหมายที่มีผลต่อบุคคลที่ทำตัวเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ซึ่งลักษณะ สิ่งที่ได้ทำไป

นั้นเกิดจากความต้องการทางการเงินที่จะนำมาใช้ในชีวิตประจำวันของคุณ หากมีรายได้ที่พอสมควรคิดว่า จะเลิกกิจการดังกล่าวแล้วไปทำงานรูปแบบอื่นที่ถูกกฎหมาย

ผู้ให้ข่าวคนที่ 7 ให้สัมภาษณ์ว่า การค้าประเวณีเป็นเรื่องปกติของคนทั่วไป ไม่ผิดศีลธรรม และไม่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง เพราะครอบครัวของตนก็มีอาชีพนี้มาก่อนอยู่แล้ว รัฐบาลพยายามปราบปราม ยิ่งไงก็ไม่มีวันหมดเพราะรูปแบบหรือขบวนการค้าประเวณีมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้มีจุดประสงค์ก็เพื่อให้รอดพ้นจากการจับกุมจากเจ้าหน้าที่บ้านเมือง อีกทั้งทุกวันนี้มีแต่เจ้าหน้าที่มาขอเงินอยู่ เสมอ บ้างก็บอกว่าเอาเงินไปให้นายใหญ่ บ้างก็บอกว่าเอาเงินไปใช้ในการทำงานต่างจังหวัด ทุกอย่างเป็น ขออ้างที่เป็นทั้งเรื่องจริงและไม่จริง เชื่อว่าการทำงานของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองขณะนี้ถูกบีบบังคับอะไรหลาย อย่างจากรัฐบาล กฎหมายที่ออกมาไม่เห็นด้วยที่จะมุ่งลงโทษผู้กระทำความผิดในธุรกิจค้าประเวณี ควรที่จะหา ทางแก้ไขในระบบธุรกิจค้าประเวณีมากกว่า

ผู้ให้ข่าวคนที่ 8 ให้สัมภาษณ์ว่า การซื้อขายของผู้ค้าประเวณีเป็นเรื่องปกติธรรมดา สถานที่ที่ ไหนก็เห็นมีอยู่เกือบทั่วประเทศมันเป็นสิทธิของผู้ค้าประเวณีเองที่ต้องการเลือกจะเป็นอยู่อย่างนี้ และ เป็นสิทธิของลูกค้าเองที่ต้องการหาที่ระบายในสิ่งที่ป็นธรรมชาติ เพียงแต่ต้องมีข้อแลกเปลี่ยนคือเงินทอง โดยลูกค้าจะมีทั้งนักศึกษา คนทำงาน นักธุรกิจต่าง ๆ สังคมมองว่าการค้าประเวณีเป็นอาชญากรรม เป็น เรื่องที่ผิดศีลธรรม แต่ไม่คิดอย่างนั้น แม้แต่ เจ้าหน้าที่บ้านเมืองยังมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่ผิดศีลธรรมก็มี เตือนใจ คิดว่าการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเป็นหนทางหนึ่งที่จะทำให้ได้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวของตนเท่านั้น

ผู้ให้ข่าวคนที่ 9 ให้สัมภาษณ์ว่า การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี หรือเป็นผู้ค้าประเวณีก็ตาม นั้นไม่ได้ หมายความว่ากระทำความผิดใครให้ได้รับความเสียหาย ตรงกันข้ามกับทำให้คนที่ต้องการระบายทางเพศได้รับการ ปลดปล่อย คนได้รับเงินไปใช้จ่ายในครอบครัว ไม่ได้เป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมแต่เป็นเรื่องที่ผิดกฎหมายเท่า นั้น คนทั่วไปต่างหากที่มองการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นสิ่งที่ผิดไปเอง คม

ผู้ให้ข่าวคนที่ 10 ให้สัมภาษณ์ว่า กระบวนการค้าประเวณีที่เป็นอยู่ทุกวันนี้เกิดขึ้นทั่วสังคมไทย รูปแบบของของคนที่ต้องการเงินแต่ไม่ได้มีการบังคับ ชูเชิญให้ผู้ค้าประเวณีมาร่วมเพศกับลูกค้า และไม่ได้ สร้างความเสียหายหรือไปมีผลกระทบต่อใครโดยตรง การกระทำของคุณเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรม และอาจ ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง หากพ่อแม่หรือผู้ปกครองและญาติทราบว่าคุณมีอาชีพดังกล่าว แต่ทุกคนหากเลือก

ได้ก็อยากเกิดเป็นลูกคนรวยที่มีฐานะทางบ้าน ไม่มีใครอยากเกิดมาลำบากต้องทำงานตั้งแต่ยังเด็กเพื่อหาเงิน มาช่วยเหลือครอบครัวและตัวเอง ไม่เห็นด้วยที่กฎหมายบีบ толง โทษต่อพวกตน ควรมีการแยกแยะรูปแบบ ของการค้าประเวณีแล้วมุ่งลงโทษกับพวกที่มีการ หลอกลวงเด็กบังคับให้มาค้าประเวณีมากกว่าที่จะเหมา รวมพวกตนเป็นผู้กระทำผิดไปด้วย

ผู้ให้ข่าวคนที่ 11 ให้สัมภาษณ์ว่า การร่วมเพศระหว่างชายหญิงเป็นสิ่งปกติที่เกิดขึ้นอยู่เป็นธรรมชาติของชีวิตคน สัตว์ทั่วไปก็มีการผสมพันธุ์เหมือนกัน ผู้ค้าประเวณีก็เป็นคนเหมือนกันมีชีวิตจิตใจมี ความจำเป็นที่จะต้องดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ไม่ได้ไปบังคับ ชูเชิญ หรือทำร้ายร่างกายใครให้มาค้าประเวณี ทุกคนต่างทำงานเพื่อต้องการเงิน บ่อยครั้งมองตัวเองว่าเป็นเหมือนพ่อค้า ผู้ค้าประเวณีเป็นเหมือนสินค้าที่ จะต้องมีการคัดเลือกกว่าสมควรที่จะตั้งราคาเท่าไร บางครั้งหากลูกค้าที่ไม่รู้จักเลือกสินค้า ก็ต้องมีการ โกงกัน บ้างเพื่อจะได้เงินเพิ่ม สำหรับลูกค้าที่มาซื้อบริการ คิดว่าเป็นธรรมชาติของคนที่ยังมีกิเลส ย่อมต้องการจะ แสวงหาสิ่งปลดทุกข์ หรือสิ่งแปลกใหม่ที่เป็นการทำหาย ลูกค้าบางคนอาจมีปมด้อยที่ทางบ้านไม่สามารถ ช่วยให้อ่อนคลายในปมด้อยนั้นได้จึงต้องหาทางออกด้วย การติดต่อผู้ค้าประเวณี เช่นลูกค้าบางคนมีปม ด้อยอาจต้องการผู้หญิงที่เหมือนแม่ของตนมาให้ความอบอุ่นจึงติดต่อให้หาหญิงค้าประเวณีที่มีอายุมากกว่า ตนก็มี อาจจะเป็นเพราะความรู้สึกที่อยู่ข้างในของลูกค้าเองโดยยังไม่ทราบเหตุผล การค้าประเวณีเป็น เหมือนสิ่งปลดปล่อยให้กับผู้คนที่ต้องการปลดทุกข์ ไม่ได้มองว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรม และ ไม่ได้มองว่าตัวเองผิดศีลธรรมแต่อย่างใด สำหรับกฎหมายที่มีผลต่อการค้าประเวณีไม่ว่าจะเป็นผู้ค้า ประเวณี เอเยนต์ค้าประเวณี รวมทั้งลูกค้าที่มาใช้บริการ เห็นว่าไม่เห็นด้วยกับกฎหมายต่าง ๆ ที่มีผลต่อการ ค้าประเวณี ทำไม่ต้องมาลงโทษในสิ่งที่เป็ธรรมชาติของมนุษย์ ไม่สมควรที่จะลงโทษกันถึงต้องจำคุก หากลงโทษควรลงโทษกับพวกที่มีการบังคับทุบทำร้ายร่างกายผู้ค้าประเวณีโดยที่ไม่ได้เต็มใจ รัฐบาลไม่ควร เหมากฎหมายรวมไปหมด รัฐบาลควรหาทางแก้ไขในระบบธุรกิจการค้าประเวณีให้ถูกต้องตามกฎหมาย มากกว่าที่จะให้เจ้าหน้าที่มาจับกุมพวกตน และปล่อยให้เจ้าหน้าที่หาทึนกับธุรกิจดังกล่าว

ผู้ให้ข่าวคนที่ 12 ให้สัมภาษณ์ว่า การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีหรือเป็นผู้ค้าประเวณี เป็นเรื่องของ คนที่ต้องการหาเงินมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ไม่ได้มีเงินมีทองมาตั้งแต่เกิดหากมีเงินคงไม่ต้องมาทำงาน แบบนี้หรอก แต่การกระทำดังกล่าวไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อนหรือได้รับความเสียหาย สังคมชอบมองว่า เป็นเรื่องเสียหายอยู่เรื่อย ส่วนลูกค้าที่มาใช้บริการ เห็นว่าเป็นเรื่องปกติของคนทั่วไปไม่เห็นแปลกตรงไหน ในปัจจุบันการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีไม่ได้มองว่าเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมหรือเกี่ยวข้องในเรื่องนี้แต่อย่างใด

ผู้ให้ข่าวคนที่ 13 ให้สัมภาษณ์ว่า ธุรกิจการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ลูกค้ามาใช้บริการต่างก็ได้รับความสุขกลับไปไม่เห็นมีใครเอาความทุกข์มาให้ ธุรกิจการค้าประเวณีเป็นเรื่องส่วนตัวไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน สังคมต่างหากที่ไปมองเองว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ไม่ดี กฎหมายไม่ควรมาลงโทษเอเยนต์ค้าประเวณี ผู้ค้าประเวณีตลอดจนลูกค้าที่มาใช้บริการ ควรมุ่งที่จะแก้ไขมากกว่าในเรื่องศีลธรรม รู้สึกเฉยไม่เห็นว่าจะเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมตรงไหน บางทีพวกผู้ชายไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้ค้าประเวณียังคิดว่าแอบไปมีภรรยาบ่อยอีก ลูกค้ามาใช้บริการแล้วก็จ่ายเงินไม่มีการผูกพันใด ๆ ไม่เหมือนกับภรรยาบ่อยที่มีความสัมพันธ์แล้วต้องมีภาระเลี้ยงดูต่อไปอีก

ผู้ให้ข่าวคนที่ 14 ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้ค้าประเวณีที่อยู่ในบัญชีเป็นเสมือนคนทั่วไปที่ต้องการหาเงินมาใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่สนใจว่าผู้ค้าประเวณีนั้นจะนำเงินไปใช้ในทางด้านใด บางคนนำเงินไปใช้เป็นค่าเล่าเรียนจริง บางคนถูกเพื่อนชักนำไปเพื่อให้ได้เงินไปซื้อของใช้ราคาแพงเพื่อให้มีฐานะดูเท่าเทียมกับเพื่อน ไม่เคยบิบบังคับผู้ค้าประเวณีคนใดให้มาร่วมขบวนการค้าประเวณีนี้ ทุกคนต่างเรียกร้องให้ตนช่วยเหลือทางด้านการเงินทั้งนั้น อีศระทางด้าน การตัดสินใจเป็นผู้ค้าประเวณีเอง สำหรับผู้ใช้บริการทางเพศ มองว่าลูกค้าไม่ใช่พระที่สามารถละกิเลสทางโลกแล้วไปพึ่งพาโลกธรรม แม้พระบางรูปยังไม่สามารถละกิเลสทางเพศได้เหมือนกัน การค้าประเวณีจึงเป็นสิ่งปลดปล่อยให้กับคนทั่วไปที่มีความต้องการทางเพศไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง เพราะลูกค้าไม่ได้จำกัดอยู่ที่ผู้ชายอย่างเดียว บางครั้งจะมีผู้หญิงมาใช้บริการเช่นกัน แต่จะให้ผู้ชายโทรมาติดต่อแทน เป็นเรื่องธรรมดาของคนที่ต้องการทางเพศ ต้องการที่จะปลดปล่อยบางสิ่งบางอย่างเพื่อการผ่อนคลายความเครียด การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี คิดว่าตนเป็นเสมือนตัวกลางระหว่างคนที่ต้องการทางเพศกับ คนที่พร้อมจะให้บริการทางเพศ เป็นผู้เสนอสินค้าให้แก่ลูกค้าซึ่งมักจะมีทั้งเกรดเอ เกรดซีปนเปกันไป บางครั้งก็ทำเกรดซีให้เป็นเกรดเอ หากลูกค้าดูไม่เป็นมักจะเลือกไป การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีถือเป็นหนทางหนึ่งของการหาเงินมาใช้ในครอบครัวและชีวิตประจำวัน ไม่ได้เป็นที่ทำให้ตนต้องผิดศีลธรรม สังคมต่างหากที่ไปมองว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมเองกฎหมายไม่ควรมีการบัญญัติให้การค้าประเวณีผิดกฎหมาย เพราะการค้าประเวณีเป็นเรื่องของธรรมชาติของมนุษย์ที่ย่อมมีอยู่ตลอดเวลา หากจะมีการลงโทษควรลงโทษกับพวกที่ใช้กำลัง บังคับ ผู้ค้าประเวณีให้มีการร่วมเพศ อย่างนี้ถึงจะถูกต้อง แม้รัฐบาลจะมีการปราบปรามเพียงใด ไม่สามารถทำให้หมดได้ รูปแบบของการค้าประเวณีย่อมมีการแปรเปลี่ยนรูปแบบไป จนยากที่รัฐจะเข้าปราบปรามให้หมดได้ เพราะทุกวันนี้มีเอเยนต์ค้าประเวณีเกิดขึ้นมามากมายเคลื่อนไหวในเมืองในรูปแบบต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ต้องสืบหาอยู่นาน บางครั้งเจ้าหน้าที่ยังเห็นดีด้วยการค้าประเวณีเสียเอง ปัจจุบันคนเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีอายุยังน้อยก็มีอยู่เยอะ หากไม่มีกฎหมายทั้งเอเยนต์ค้าประเวณี ผู้ซื้อบริการ และผู้ค้าประเวณี

ผู้ให้ข่าวคนที่ 15 ให้สัมภาษณ์ว่า การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเป็นสิ่งที่เป็นเรื่องปกติของคนที่ไม่ทำอะไรจะประกอบอาชีพอย่างตน หนทางดังกล่าวนี้ถือว่าผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรมน้อยที่สุดแล้ว แต่ไม่ได้ไปก่ออาชญากรรมทำให้ใครเดือดร้อนต่อสังคม เป็นเรื่องของการสมยอมของลูกค้าและผู้ค้าประเวณีเท่านั้น การค้าประเวณีเป็นเสมือนเครื่องระบายความต้องการทางเพศของคนทั่วไป บางทีตัวเองก็เหมือนผู้ที่ช่วยให้คนอื่นได้มีเงินไปใช้จ่ายในครอบครัว คนที่ไม่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะคิดว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ผิด กลับกันคนที่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์ คิดว่าเป็นเรื่องปกติ กฎหมายที่ออกมาเหมือนกับช่วยให้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองนำกฎหมายมารังแกคน ทุกวันนี้จะเห็นได้จากต้องคอยดูแลเจ้าหน้าที่ทั้งท้องที่ที่อยู่ ทั้งหน่วยกลาง ซึ่งนั่นเป็นสิ่งที่จำเป็นและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ มองภาพรวมของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองในภาพลบ เป็นคนที่คอยจ้องแต่จะเอาผลประโยชน์ ยามที่รัฐมีการเร่งปราบปรามก็มาขอความช่วยเหลือจากคนให้หาคดีการค้าประเวณี เพื่อเป็นผลงานให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงได้รับทราบว่ามีผลงานจริงเท่านั้น รัฐควรที่จะต้องแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีให้ดีกว่าที่เป็นอยู่

ผู้ให้ข่าวคนที่ 16 ให้สัมภาษณ์ว่า การเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี การมาใช้บริการทางเพศของลูกค้า ตลอดจนผู้ค้าประเวณีในปัจจุบันมีลักษณะเป็นอิสระที่จะเลือกหาเงินด้วยวิธีดังกล่าวนี้เอง ไม่ควรที่จะมองว่าคนเหล่านี้เป็นคนที่กระทำผิดกฎหมาย กระบวนการดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากฝ่ายหนึ่งมีความต้องการ อีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้เสนอความต้องการ โดยมีฝ่ายกลางคอยเป็นตัวกลางในการติดต่อ ไม่ได้มีการบังคับให้มีการค้าประเวณี รัฐบาลไม่ควรมาเร่งปราบปรามธุรกิจนี้ ควรที่จะปราบปรามพวกที่ก่อคดีอาชญากรรมร้ายแรงมากกว่าพวกคนกฎหมายไม่ควรมีการบัญญัติการลงโทษพวกคน การค้าประเวณีมิใช่เป็นเรื่องของการผิดศีลธรรม แต่เป็นเรื่องของการปลดความเครียด สร้างความสุขของลูกค้าที่ต้องการ และเป็นการช่วยเหลือ ผู้ค้าประเวณีได้มีเงินไว้ใช้เพื่อที่จะดำเนินชีวิตต่อไป ไม่คิดว่าการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรมแต่อย่างใด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 77 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทัศนคติ

ทัศนคติต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติทางลบ	3	18.75
ทัศนคติทางบวก	13	81.25
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 77 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.25 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า ทัศนคติต่อการค้าประเวณีด้านบวกทำให้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

สรุปผลการพิสูจน์สมมติฐาน

ตารางที่ 78 แสดงผลสรุปของการพิสูจน์สมมติฐานในการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. การมีภาระหนี้สินมากทำให้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี	/	
2. การมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีทำให้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี	/	
3. ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่นทำให้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี	/	
4. การมีผลประโยชน์ที่ได้รับสูงทำให้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี	/	
5. ทัศนคติต่อการประเวณีด้านบวกทำให้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี	/	

5.3 การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้สัมภาษณ์และจากการพิสูจน์สมมติฐาน ทำให้ทราบว่าข้อมูลที่ได้นั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ทั้งหมด 5 ข้อ จึงขอเสนอผลการวิจัยและผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ตั้งไว้มาอภิปรายผลดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การมีภาระหนี้สินมาก ทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเมิน

ผลจากการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เอเยนต์ค่าประเมินส่วนใหญ่จะมีภาระหนี้สินจำนวนมาก กล่าวคือ มีภาระหนี้สินมากกว่า 100,000 ขึ้นไป โคนส่วนใหญ่ยังชำระหนี้สินที่มีอยู่ไม่หมด เป็นเหตุให้ต้องหาเงินมาชำระหนี้สินที่มีอยู่ ในปัจจุบันคนส่วนใหญ่ต่างมีจุดมุ่งหมายปลายทาง คือ การมีฐานะทางการเงินที่ดี ไม่เป็นหนี้สินกับผู้อื่น จึงต้องหาวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งเงิน กลุ่มตัวอย่างที่ได้สัมภาษณ์ต่างก็ต้องการเงินเช่นเดียวกัน หากแต่ในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซึ่งมีฐานะทางการเงินที่ไม่ดีอยู่แล้ว หรือเป็นกลุ่มคนที่ไม่มีฐานะทางการเงิน ได้ไปก่อภาระหนี้สินไว้ซึ่งการดำเนินวิถีชีวิตประจำวันตามปกติ กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถที่จะหาปัจจัยทางการเงินมาปลดเปลื้องหนี้สินดังกล่าว ทำให้เกิดแรงกดดันเบียดเบียนไปด้วยการหาเงิน โดยวิธีทางลัดซึ่งเป็นการผิดกฎระเบียบทางสังคมซึ่งได้กำหนดไว้ ด้วยการมีอาชีพเป็นเอเยนต์ค่าประเมิน จึงสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเอเยนต์ค่าประเมิน มีภาระหนี้สินมากทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเมิน

สมมติฐานที่ 2 การมีความสัมพันธ์ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเมิน ทำให้เป็นเอเยนต์ค่าประเมิน

ผลจากการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เอเยนต์ค่าประเมินส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กับการค้าประเมินมาก่อน กล่าวคือ การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการค้าประเมินจากผู้ค้าประเมินและเอเยนต์ค่าประเมิน เกิดขึ้นได้จากการที่บุคคลนั้นได้เข้าไปคบค้าสมาคมกับกลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกัน เริ่มที่จะเรียนรู้การจัดการ ตลอดจนการบริหารของเอเยนต์ค่าประเมิน โดยอาจจะได้มาจากการเป็นผู้ค้าประเมินมาก่อน หรือผู้ซื้อบริการค้าประเมินจากเอเยนต์ค่าประเมิน สามารถมองเห็นหนทางได้ว่าหากเป็นเอเยนต์ค่าประเมินแล้วจะได้รับผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนจำนวนมากทำให้ผันตัวเองเข้าสู่การเป็นเอเยนต์ค่าประเมินได้ ในขณะที่ครอบครัวของบุคคลส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการค้าประเมิน

แต่สถาบันครอบครัวก็เป็นแรงผลักดันต่อการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณี เนื่องด้วยการไม่ได้รับการจัดเกลาทางสังคม ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว ทำให้บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการค้าประเวณี

สมมติฐานที่ 3 ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่น ทำให้เป็นเอเจนต์ค้าประเวณี

ผลจากการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เอเจนต์ค้าประเวณีส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อกันภายในครอบครัวไม่ดีเพียงพอแต่ละราย การได้รับการลงโทษด้วยการใช้กำลังและมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดี แม้ว่าพ่อแม่จะอยู่ด้วยกันก็ตาม หากกลุ่มตัวอย่างเกิดความรู้สึกที่ไม่อบอุ่นภายในครอบครัวแล้ว ทำให้เกิดความรู้สึกเหินห่าง นำมาซึ่งความสัมพันธ์ที่ไม่ดีระหว่างครอบครัว อีกทั้งครอบครัวเป็นสถาบันสังคมทำหน้าที่ในการจัดเกลาสมาชิกด้วยการอบรมสั่งสอนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมตามบรรทัดฐานที่ได้วางไว้ หากไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนในตัวสมาชิกที่ดี ย่อมทำให้บุคคลมีความคิด หรือความรู้สึกไม่ละเอียดรอบคอบในการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณี

สมมติฐานที่ 4 การมีผลประโยชน์ที่ได้รับสูง ทำให้เป็นเอเจนต์ค้าประเวณี

ผลจากการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผลประโยชน์ที่ได้รับสูงจากการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณี เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณี เนื่องจากได้พิจารณาแล้วว่า โอกาสที่ได้รับผลประโยชน์สูงเมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการเสี่ยงในการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกที่จะเป็นเอเจนต์ค้าประเวณีมากกว่า

สมมติฐานที่ 5 ทักษะคติต่อการค้าประเวณีด้านบวก ทำให้เป็นเอเจนต์ค้าประเวณี

ผลจากการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง พบว่า การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณี เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันที่ได้มีการเจริญเติบโตทางสังคม การเปลี่ยนแปลงในด้านค่านิยมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมที่บรรพบุรุษได้ สั่งสอนไว้ ตลอดจน

ศีลธรรม ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณีทางบวก ทั้งที่กฎหมายได้กำหนดไว้แล้วว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีถือเป็นบุคคลที่ได้กระทำผิดกฎหมาย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณี ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะกรณีภายในกรุงเทพมหานคร จำนวน 16 ราย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยในด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณี เพื่อศึกษาขั้นตอน กระบวนการในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ตลอดจนผลประโยชน์ที่มีต่อธุรกิจบริการทางเพศ ศึกษาสภาพการแข่งขันของธุรกิจทางเพศ และกลยุทธ์ในการแข่งขันเพื่อศึกษาแนวทางการป้องกัน การแก้ไข ธุรกิจบริการทางเพศ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดเกี่ยวกับผู้ค้าประเวณี แนวคิดเกี่ยวกับผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี รูปแบบของขบวนการค้าประเวณี ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ ทฤษฎีการเสียระเบียบทางสังคม ทฤษฎีความกดดันทางสังคม ทฤษฎีเกี่ยวกับการคบค้าสมาคมกับกลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกัน ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม มาเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย โดยกำหนดตัวแปรอิสระ ได้แก่ ภาระหนี้สิน ความสัมพันธ์กับการค้าประเวณี ความสัมพันธ์ในครอบครัว ผลประโยชน์ และทัศนคติ กำหนดตัวแปรตามคือ การเป็นเอเจนต์ค้าประเวณี โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยา (Anthropology Field Work) ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก(In-depth Interview) และการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม(Participant Observation) ผู้วิจัยได้เริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 10 กันยายน 2546 ถึงวันที่ 14 สิงหาคม 2547 ก่อนที่จะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และเขียนรายงาน

ในการเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากกลุ่มเพื่อน และคนที่รู้จักกับผู้วิจัยที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยในการหากลุ่มเอเจนต์ค้าประเวณีมาได้จำนวน 50 ราย โดยการติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ อธิบายวิธีการสัมภาษณ์ด้วยการปกปิดนามที่แท้จริง เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการเป็นเอเจนต์ค้าประเวณี ตลอดจนขั้นตอนการค้าประเวณีและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย การสอบถามความสมัครใจในการให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการค้าประเวณี ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิจัย เมื่อทราบและเข้าใจในวัตถุประสงค์ ปรากฏว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่ยินยอมให้ข้อมูลจำนวน 26 ราย ผู้วิจัยจึงได้ แยกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวออกเป็น 2 ชุด กล่าวคือ ในชุดแรกได้นำไปเก็บข้อมูลเพื่อทำการ Pretest ในแบบสัมภาษณ์ที่ต้องเก็บข้อมูลรายละเอียดทั้งหมด จำนวน 10 ราย และชุดที่สอง ใช้สำหรับการเก็บข้อมูลที่แท้จริงเพื่อศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 16 ราย ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเอเจนต์ค้าประเวณี ปรากฏว่าทุกคนเต็มใจและยินยอมที่จะให้ข้อมูลรายละเอียด โดยในแต่ละรายผู้วิจัยต้องใช้เวลาพบกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลมากที่สุดมากกว่า 1 ครั้ง

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง อายุปัจจุบันขณะให้สัมภาษณ์โดยเฉลี่ย 28.65 ปี กลุ่มตัวอย่างมีอายุสูงสุดเป็นเพศหญิง 35 ปี 8 เดือน อายุต่ำสุดเป็นเพศหญิง 21 ปี 5 เดือน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และ กลุ่มตัวอย่างจะมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 43.75 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 50.00 และมีกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับประถมศึกษา มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.25

6.1 สรุปผลข้อมูลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

สมมติฐานที่ 1 : การมีภาระหนี้สินมากทำให้เป็นเอเจนต์ค่าประเวณี

ผลการทดสอบพบว่า ภาระหนี้สินเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเจนต์ค่าประเวณี

จึงสรุปว่า ขอมรับสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 : การมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีทำให้เป็นเอเจนต์ค่าประเวณี

ผลการทดสอบพบว่า ความสัมพันธ์กับการค้าประเวณี เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเจนต์ค่าประเวณี

จึงสรุปว่า ขอมรับสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 3 : ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เหนียวแน่นทำให้เป็นเอเจนต์ค่าประเวณี

ผลการทดสอบพบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่เหนียวแน่น เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเจนต์ค่าประเวณี

จึงสรุปว่า ขอมรับสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 4 : การมีผลประโยชน์ที่ได้รับสูงทำให้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

ผลการทดสอบพบว่า ผลประโยชน์ที่ได้รับสูงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

จึงสรุปว่า ขอมรับสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 5 : ทศนคติต่อการประเวณีด้านบวกทำให้เป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

ผลการทดสอบพบว่า ทศนคติต่อการประเวณีด้านบวกเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

จึงสรุปว่า ขอมรับสมมติฐานที่ 5

6.2 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการวิจัย

1. การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพในเรื่องที่อ่อนไหวต่อความรู้สึก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะปิดบังไม่ให้ผู้อื่นรู้ว่าตนประกอบอาชีพนี้ ผู้วิจัยต้องใช้ความพยายามในการเจาะให้ได้ข้อมูลมากที่สุด ประกอบกับต้องสร้างความเชื่อถือให้แก่กลุ่มตัวอย่าง การอ้างอิงชื่อตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องในการวิจัยนี้ใช้ชื่อนามสมมติทั้งสิ้น เพื่อเป็นการปกปิดความลับของผู้ให้ข้อมูล อาจมีข้อจำกัดในความน่าเชื่อถืออยู่บ้าง

2. จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยศึกษานี้ เป็นกลุ่มประเภทนายหน้าหรือเอเยนต์โดยเฉพาะ การติดต่อหรือหากกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ทำให้ลำบากในการติดต่อขอให้ข้อมูลจึงทำให้ได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพียง 16 ราย

3. ผู้วิจัยจะต้องทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์และนำกลับมารวบรวมเพื่อทำการวิเคราะห์

4. กลุ่มตัวอย่างที่ทำการสัมภาษณ์ไม่ค่อยมีเวลาให้สำหรับการสัมภาษณ์ เพราะส่วนใหญ่มักจะเป็นช่วงที่กลุ่มตัวอย่างที่มีภารกิจต่าง ๆ ในการทำงาน

5. การรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ อาจมีองค์กรของทางราชการบางหน่วยงานเข้าไปเกี่ยวข้อง ผู้ให้ข่าวส่วนใหญ่จะไม่เปิดเผยอย่างละเอียดของข้อมูลในเรื่องผลประโยชน์ที่บุคลากรภายในหน่วยงานทางราชการได้รับว่ามีจำนวนเท่าใด

6.4 ข้อเสนอแนะ

จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจะเห็นว่าธุรกิจการค้าประเวณีมีผลตอบแทนเป็นเงินจำนวนมากในแต่ละเดือน ผลตอบแทนดังกล่าวจึงเหมือนเป็นแรงดึงดูดในนักศึกษาและกลุ่มเอเยนต์ค้าประเวณีเข้าสู่การค้าประเวณีจำนวนมาก การป้องกันและแก้ไขไม่สามารถทำได้โดยกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ดังนั้นแนวทางการป้องกันแก้ไขจึงมีหลายประเด็นให้พิจารณาดังต่อไปนี้

6.4.1 ข้อเสนอแนะทางวิชาการ

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนส่วนตัวบุคคล ควรที่จะเก็บข้อมูลจากสถานที่นอกจากในกรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะได้รับทราบข้อมูลกระบวนการค้าประเวณีได้มากขึ้น
2. ควรมีการศึกษาโดยใช้ตัวแปรหลายตัวมากขึ้นในการศึกษาปัจจัยการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี นอกจากปัจจัยทางด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านจิตวิทยา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีรายละเอียดมากขึ้น
3. ควรเลือกสนามวิจัยในเรื่องการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีรูปแบบอื่น นอกจากรูปแบบที่ผู้วิจัยได้ศึกษาไว้ เช่น เอเยนต์ค้าประเวณีในรูปแบบของการเป็นเจ้าของสถานบริการ เช่น สถานบริการประเภท อาบ อบ นวด แอบแฝงด้วยการค้าประเวณี เป็นต้น
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลควรนำเทคนิควิธีวิจัยในรูปแบบอื่น นอกจากวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและมีความเที่ยงตรงมากขึ้น

6.4.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรมีการจัดระบบสวัสดิการ และการคุ้มครองผู้ประกอบการอาชีพค้าประเวณีให้ชัดเจน รวมทั้งให้มีการพัฒนาอาชีพเพื่อมีทางเลือกในการเปลี่ยนอาชีพใหม่ โดยอาชีพดังกล่าวต้องเป็นอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ได้อย่างสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในสังคมปัจจุบันด้วย
2. ควรมีกฎหมายให้มีการจดทะเบียนสถานประกอบการและมีมาตรการควบคุมที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้ประกอบการอาชีพในสถานบริการสามารถอยู่ภายใต้ความคุ้มครองของกฎหมายแรงงานได้
3. ควรมีกฎหมายหรือมาตรการควบคุมเรื่องการบังคับค้าประเวณีโดยเคร่งครัด ผู้ออกกฎหมายส่วนใหญ่เป็นผู้ชายซึ่งสังคมไทยมีวัฒนธรรมเชิงอำนาจและเป็นใหญ่อยู่แล้ว ควรให้ผู้หญิงรวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง มีส่วนร่วมในแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจควรเคร่งครัด ทางด้านการลงโทษผู้กระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ไม่ว่าจะเป็น ผู้ซื้อบริการ เจ้าของสถานบริการ ตลอดจน ผู้ปกครองของผู้ค้าประเวณีก็สมควรถูกลงโทษตามกฎหมาย
4. ในปัจจุบันมีเอเยนต์ค้าประเวณีจำนวนมาก รวมทั้งผู้ค้าประเวณีที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ สถาบันการศึกษาควรมีทางเลือกหรือสวัสดิการต่าง ๆ มากขึ้น ทั้งในแง่การปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว การหารายได้ช่วยเหลือตัวเอง การให้คำแนะนำ การช่วยเหลือทางด้านจิตวิทยา เป็นต้น
5. ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมที่สำคัญในการแก้ไขพฤติกรรมสมาชิกภายในครอบครัว ควรมีการอบรมเลี้ยงดู ทั้งร่างกาย และจิตใจ ให้ความอบอุ่น การสื่อสารที่ดีจะทำให้สมาชิกภายในครอบครัวเกิดความสำนึกในเรื่องที่ถูกต้องตามกฎหมาย
6. การรณรงค์ประกาศให้วัยรุ่น นักศึกษา และผู้ใหญ่ ได้รับรู้ถึงโทษของการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี เพื่อนจัดได้ว่าเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งจะเห็นได้จากในปัจจุบัน กลุ่มวัยรุ่นดังกล่าวได้พัฒนาขึ้นมาเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีมากขึ้น ในเรื่องของการรณรงค์จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน
7. รัฐบาลต้องเร่งสร้างอาชีพใหม่ให้มีรายได้ที่ดีแก่ประชาชนในปัจจุบัน เนื่องจากสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งที่เป็นแรงผลักดันให้มีกระบวนการค้าประเวณี คือ ต้องการเงิน อีกทั้งรัฐบาลต้องร่วม

กับผู้ประกอบการภาคเอกชนช่วยกันสร้างแนวคิดใหม่ในการสร้างงานหารายได้โดยไม่ผิดกฎหมาย มีการ
รณรงค์ในเรื่องการใช้จ่ายเงินอย่างมีวินัย

8. รณรงค์ในเรื่องการซื้อบริการค่าประเวณีในส่วนของผู้ซื้อบริการ เพราะผู้ซื้อบริการจัด
เป็นตัวแปรที่สำคัญประการหนึ่งส่งผลให้เกิดผู้ค้าประเวณีและเอเยนต์ค้าประเวณี เนื่องจากมีความต้องการ
ในตัว ผู้ค้าประเวณีมากขึ้นเรื่อย ๆ ในปัจจุบัน หากผู้ค้าประเวณีไม่สามารถให้บริการค่าประเวณีได้ จำนวน
เอเยนต์ค้าประเวณีย่อมที่จะลดลงตามด้วย ฉะนั้นควรรณรงค์ให้ผู้ซื้อบริการเปลี่ยนค่านิยมในการซื้อบริการ
ค่าประเวณี

9. รัฐบาลควรเร่งแก้ไขระบบของทางราชการ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีส่วนเกี่ยว
ข้องกับธุรกิจการค้าประเวณี โดยให้สวัสดิการที่ดีแก่เจ้าหน้าที่ การอบรมจรรยาบรรณแก่ข้าราชการในการ
ปฏิบัติหน้าที่ การตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ก่อเกียรติ เอี่ยมบุตรลพ. **ทัศนคติของข้าราชการตำรวจกองปราบปรามที่มีต่อการจดทะเบียนโสเภณี.**

กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล,2531.

กิตติ เสริมบุตร. **รัฐกับการควบคุมการค้าประเวณี.** วิทยานิพนธ์นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร,2517.

กิตติ เสริมบุตร. **รัฐกับการค้าประเวณี.** รายงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สภาวิจัยแห่งชาติ,2504.

กลุ่มเงาเซอ. **โสเภณีที่รัก.** พิมพ์ครั้งที่ 1 . กรุงเทพมหานคร : หจก. พันธมิตรปริทัศน์,2525.

กุศล สุจรรยา. **ภูมิหลังของคลินิก.** กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์,2540.

แก้วกานต์ กองโชค. **Sex Zone in the City .** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ทิปปีง พอยท์,2545.

ขนิษฐา โพนนุกูล. **ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่อการเลือกคู่อุปการและการวางแผนครอบครัว .** วิทยานิพนธ์(สส.ม.) ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2521.

งามพิศ สัตย์สงวน . **พัฒนาการของโสเภณีหญิงในสังคมไทย.** ภาควิชาสังคมวิทยา คณะรัฐศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2544.

งามพิศ สัตย์สงวน. **การบริหารสังคม. โครงการศึกษาต่อเนื่องจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,**2542.

งามพิศ สัตย์สงวน. **การวิจัยทางมานุษยวิทยา.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2547.

งามพิศ สัตย์สงวน. **หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธรรมสภา,2543.

งามพิศ สัตย์สงวน. **ประสบการณ์วิจัยทางมานุษยวิทยาข้ามวัฒนธรรม.(บรรณาธิการ) :** โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2545.

งามพิศ สัตย์สงวน . **วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทย : การคงอยู่และการเปลี่ยนแปลง.** กรุงเทพฯ: บริษัท เท็กส์ แอนเจอร์นัลด พัลลิเคชั่น จำกัด ,2545.

งามพิศ สัตย์สงวน . **ทัศนคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาไทยและนักศึกษาอเมริกัน : การวิจัยข้ามวัฒนธรรมในประเทศอเมริกา.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2545.

งามพิศ สัตย์สงวน. **วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทยและนานาชาติ.** กรุงเทพฯ : บริษัท รามาการพิมพ์ จำกัด, 2541.

งามพิศ สัตย์สงวน. **มานุษยวิทยากายภาพ : วิวัฒนาการทางกายภาพและวัฒนธรรม .** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2547.

- งามพิศ สัตย์สงวน . สถาบันครอบครัวของกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาครอบครัวญวน .
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน . สถาบันครอบครัวของกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาไทยโซ่ง.กรุงเทพฯ
: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน . ความเชื่อทางศาสนาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.กรุงเทพฯ : บริษัท เท็กซัส แอน
เจอร์นัล พับลิเคชั่น จำกัด , 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน . การหน้าที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสถาบันศาสนาในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษา
ศาสนาพุทธ(วัดไตรมิตร).กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน . การหน้าที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสถาบันศาสนาในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษา
ศาสนาพุทธ(วัดเชิงหวาย).กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน . การหน้าที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสถาบันศาสนาในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษา
ศาสนาพุทธ(วัดมังกรกมลาวาส).กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน . การหน้าที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสถาบันศาสนาในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษา
ศาสนาพุทธ(วัดปทุมวนารามราชวรวิหาร).กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน . การหน้าที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสถาบันศาสนาในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษา
ศาสนาศาสนาพราหมณ์ – ฮินดู (เทวสถานโบสถ์พราหมณ์) .กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ,2545.
- จงจิตต์ โสทรานคณาภรณ์.การเข้าสู่งานบริการทางเพศแบบแอบแฝงของสตรีที่มีการศึกษาในสถานเริงรมย์ :
กรณีศึกษาคอกเทลเลาน์จ ผับ และ คาราโอเกะ.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพัฒนา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ,2538.
- จรรยา เศรษฐบุตร และสุภาณี เวชพงศา.Nics- เขตปลอดโสเภณี.กรุงเทพมหานคร.สถาบันวิจัยประชากร
และสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล,2537.
- จันทร์เพ็ญ สิริพิเพ็ญ.ความรู้ ทักษะคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวและพฤติกรรมทางเพศ
ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและ
มานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2527.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวยการ.เอกสารประกอบการสอน.วิชาสังคมวิทยาอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบน หัว
ข้ออาชญากรรมและอาชญากร พ.ศ.2541.(อัครา)

- จิรพรรณ กุลคิดก. รายได้ของอาชีพหญิงบางประเภทที่บ้านปากเกร็ดตระการที่มีต่อเศรษฐกิจในครัวเรือน
ของตนในท้องถิ่นชนบท. กรุงเทพมหานคร. เอกสารเศรษฐศาสตร์เล่มที่ 2503(2), 2525.
- ชฎิล หนูประเสริฐ. การศึกษาวิเคราะห์ค่านิยมทางศาสนาของหญิงโสเภณีในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530.
- ชาย โพธิ์สีดา และคณะ. หนูผิดไหมที่ขายตัว : บริบททางสังคมวัฒนธรรมของหญิงบริการทางเพศ.
กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537.
- ชาติวุฒิชัย วัจวล. อิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความรู้และทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสหศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ .
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- ชุมพล โลหะชาละ. ปัญหาการล่อลวงหญิงไปเพื่อการค้าอันเป็นภัยต่อสังคม พระราชบัญญัติปรามการค้า
ประเวณีกับสังคมไทยปัจจุบัน หญิงที่ถูกล่อลวงและปัญหาโสเภณี ทัศนะเกี่ยวกับการค้าประเวณีใน
อเมริกา หญิงกับแนวโน้มในการเกิดอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร : อักษรสยามการพิมพ์, 2514.
- ตำรวจแห่งชาติ. สำนักงาน. แผนงานและงบประมาณ. ผลการศึกษาวิเคราะห์จากสภาพ
ปัญหาอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2541.
- เทพชู ทับทอง. หญิงโคมเขียว. สำนักพิมพ์เจ้าพระยา, 2526.
- ธีรนาถ กาญจนอักษร. หญิงขายบริการกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรง
พิมพ์บริษัทสหธรรมิก จำกัด, 2539.
- นวลจันทร์ ศันชัยกุล. อาชญากรรม(การป้องกัน : การควบคุม) . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พรทิพย์การ
พิมพ์, 2540.
- นิตยา ระวีงพาล และเสาวภา พรศิริพงษ์. เอดส์กับการะบวนการค้าหญิง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
บริษัทสหธรรมิก จำกัด, 2539.
- นิวัตร สุวรรณพัฒนา. ชุมชนค้าประเวณี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- นิเทศ ดินณะกุล. โสเภณีชายในกรุงเทพมหานคร . เอกสารประกอบคำบรรยาย โครงการสัมมนาทางวิชาการ
ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- แน่นน้อย ปัญจพรรค. โสเภณีที่รัก. กรุงเทพมหานคร : บริษัทกรพิมพ์ , 2525.
- ปัญญา มินทรชินทร์. โสเภณีในกรุงเทพฯและชนบท. เอกสารการศึกษา วิจัยแห่งชาติ ส.ก. ที่ 22
พ.ศ. 2504
- บุตร ประดิษฐ์วิช. ปัญหาสังคมและหญิงงาม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2503
- บุตรรัตน์ บุตรพรหม. เช็กชีในวัยเรียน . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ OPEN, 2544.

- ประกาย นนทวาลี และเบ็ญจา อ่อนท้วม. **เพื่อชีวิตที่ดีกว่าของโสเภณี**. กรุงเทพฯ, 2531.
- ประพจน์ จินดาประยูรวงศ์. **การปฏิบัตินโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาโสเภณี**. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ประสิทธิ์ สวาสดีญาติ. **ระบบเครือข่ายและการจัดระเบียบสังคม**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ปรัชชัย เปี่ยมสมบูรณ์. **อาชญวิทยา : สหวิทยาการว่าด้วยปัญหาอาชญากรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- เปลว สีเงิน. **โสเภณีแห่งชาติ**. หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หน้า 5 วันที่ 17 มีนาคม 2524.
- ผาสุก พงษ์ไพจิตร, สังคีต พิริยะรังสรรค์ และนวนน้อย ตรีรัตน์. **การค้าประเวณีในประเทศไทย**
ห่วย ช่อง บอน ยาบ้า เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ตรีสวี, 2543.
- ผาณิต บุญยะวรรณ. **การค้าหญิงในเอเชีย จากความรู้ถึงการตอบโต้**. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.
- พรรทิพย์ ศิริวรรณบุญชัย. **จิตวิทยาครอบครัว**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- พรชัย ชันดี, ชัชชัย ปิตะนีละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์. **ทฤษฎี และงานวิจัยทางอาชญาวิทยา**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท บุกเน็ต จำกัด, 2543.
- ภิญโญ ไชยประนัง. **กระบวนการกลายเป็นชายขายบริการ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- มหาวิทยาลัยมหิดล, สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. **ร่วมแรงแบ่งปันรัก: สภาพและข้อเท็จจริงแห่งปัญหาโสเภณีและเอดส์**. กรุงเทพมหานคร, 2542.
- ยศ สันตสมบัติ. **แม่หญิงสี่ชายตัว**. : ชุมชนและการค้าประเวณีในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร:
รายงานวิจัยเสนอต่อสถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- รัตนา ธนาพรสังสุทธิ. **ชายผู้เกี่ยวข้องกับปัญหาการค้าประเวณี: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528
- ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. พิมพ์ครั้งที่ 6 .กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2539.
- วันชัย ศรีนวลนัค. **ทัศนคติของนายตำรวจต่อปัญหาโสเภณี**. รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2521.
- วรชัย รัตนดวงตา. **ชายขายตัว : บาร์เกย์ หญิงคาบาเร่ต์ ตลกคาเฟ่ กะหรี่สนามหลวง**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ Openbooks, 2545.

- ศุภิมา นฤมล . นางงามผู้กระจก : กรณีศึกษากระบวนการกลายเป็นหมอนวด.กรุงเทพมหานคร:
สถาบันไทยคดีศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2530.
- ศิริพร สะโกรบานะ และคณะ.การค้าหญิง : ภาวะวิสัยสังคมไทย.กรุงเทพมหานคร: รายงานการวิจัย
และปฏิบัติการเรื่องการค้าหญิง.มูลนิธิผู้หญิง,2540.
- สถาบันวิถีทรรศน์ มูลนิธิวิถีทรรศน์ . เช็กข้ามชาติ เช็กอินเทอร์เน็ต.พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร :
บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด(มหาชน),2544.
- สมพร พรหมพิตร และคณะ.กฎหมายค่าประเวณี.กรุงเทพมหานคร: บริษัทวิศิษฐ์สรอรรถ จำกัด,2541.
- สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และอัญชลี ปิยะदानนท์.นักเรียนเรทอาร์ นักศึกษาเรทเอ็กซ์ เล่ม 1.
กรุงเทพมหานคร:บริษัท บี เค อินเตอร์พริ้นซ์ จำกัด ,2544.
- สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และอัญชลี ปิยะदानนท์.นักเรียนเรทอาร์ นักศึกษาเรทเอ็กซ์ เล่ม 2.
กรุงเทพมหานคร:บริษัท บี เค อินเตอร์พริ้นซ์ จำกัด ,2545.
- สมศรี เปี่ยมสมบูรณ์ . จดทะเบียนโสเภณี : ทัศนนะของประชาชนทั่วไปในเคหะชุมชน คลองจั่น.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2536.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์.ทฤษฎีสังคมวิทยา.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
,2536.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์.สังคมวิทยาปัญหาสังคม.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย,2542.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์.โสเภณีเด็ก สภาพปัญหา ปัจจัยสาเหตุและแนวทางแก้ไข.กรุงเทพมหานคร
:คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา ,2538.
- สุชาติ โสภประยูร และวรรณ โสภประยูร.เพศศึกษา.กรุงเทพ : ไทยวัฒนาพานิช,2541.
- สุนีย์ มัลลิกะมาลย์และคณะ.การแสวงหามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่น ๆ ที่เหมาะสม
สำหรับปัญหาโสเภณีในประเทศไทย.กรุงเทพมหานคร : สภาวิจัยแห่งชาติ,2525.
- สุพิชา เบาทิพย์.การศึกษากระบวนการทำงานของหญิงบริการเพื่อช่วยเหลือตนเอง : กรณีศึกษาหญิงบริการ
ชอยควาบอย.กรุงเทพมหานคร : สภาวิจัยแห่งชาติ ,2525.
- สุพัตรา สุภาพ.ปัญหาสังคมวิทยา.พิมพ์ครั้งที่ 19 .กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2547.
- สุพัตรา สุภาพ.สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยม กรอบครัว ศาสนา ประเพณี.พิมพ์ครั้งที่ 19.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2547.
- สุพัตรา สุภาพ .สังคมวิทยา.พิมพ์ครั้งที่ 23.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2547.
- สุพัตรา สุภาพ . เรื่องวุ่นวายรุ่นไฮเทค . พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2546.

- สุพัตรา สุภาพ. **จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 1)**.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2545.
- สุพัตรา สุภาพ. **จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 2)**.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2545.
- สุพัตรา สุภาพ. **จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 3)**.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2545.
- สุพัตรา สุภาพ. **จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 4)**.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2545.
- สุพัตรา สุภาพ. **จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 5)**.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2545.
- สุพัตรา สุภาพ. **จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 6)**.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2545.
- สุพัตรา สุภาพ . **เทคนิคการหาแฟนและการอยู่กับคู่อย่างเป็นสุข (เล่มที่ 1)** .สำนักพิมพ์เรือนปัญญา,2545.
- สุพัตรา สุภาพ . **เทคนิคการหาแฟนและการอยู่กับคู่อย่างเป็นสุข (เล่มที่ 2)** .สำนักพิมพ์เรือนปัญญา,2545.
- สุพัตรา สุภาพ . **เทคนิคการหาแฟนและการอยู่กับคู่อย่างเป็นสุข (เล่มที่ 3)** .สำนักพิมพ์เรือนปัญญา,2545.
- สุพัตรา สุภาพ . **เลี้ยงให้ดีและเก่ง(เล่มที่ 1)**.สำนักพิมพ์เรือนปัญญา,2545.
- สุพัตรา สุภาพ . **เลี้ยงให้ดีและเก่ง(เล่มที่ 2)**.สำนักพิมพ์เรือนปัญญา,2545.
- สุพัตรา สุภาพ . **เลี้ยงให้ดีและเก่ง(เล่มที่3)**.สำนักพิมพ์เรือนปัญญา,2545.
- สุพัตรา สุภาพ . **ศีลธรรมกับเพศศึกษาในวัยรุ่น : อาชญวิทยาและงานยุติธรรมแบบสังคม . ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2544.**
- สุพัตรา สุภาพ . **นักเรียนกับเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร :ปัญหาสังคมไทยในมิติทางสังคมวิทยา . ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2545.**
- สุวริย์ ณ ระนอง .**ปัญหาอุปสรรคในการฝึกอบรมวิชาชีพแก่หญิงโสเภณี(ศึกษาเฉพาะกรณีสถานสงเคราะห์หญิงบ้านปากเกร็ด) .วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2525.**
- เสรีณ ปุณณะหิตานนท์.**การกระทำผิดในสังคม.กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์ The Business press,2523.**
- องอาจ รุ่งจันทร์ฉาย.**ลูกราบดาวกาม โสเภณีคู่โลก โศลกแห่งชีวิต(เม็ด).กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน,2532.**
- อรวรรณ จันทร์ทอง.**ปัญหาความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี : ศึกษาเฉพาะกรณีการค้าประเวณีในต่างประเทศ.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาวิทยาลัย ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2531.**
- อรสม สุทธิสาคร.**เด็กพันธุ์ใหม่....วัย X Click ชีวิตวัยรุ่นไทยยุคปี 2000.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สารคดี ในนามบริษัทวิริยะธุรกิจ จำกัด,2544.**
- อรัญ สุวรรณบุปผา.**หลักอาชญวิทยา.กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2518.**
- อัจฉรา จันทร์ฉาย.**การวางแผนกลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ.กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2540.**

อัญชติ พินิจรัชัธรรม.การค้ำประเวณี ศึกษากรณีนักศึกษาหญิงในกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ ปริญญา
มหาบัณฑิต.กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2544.

อฉฉพ ชูบารุง.ทฤษฎีทางอาชญวิทยา.กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ ,2527.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

- Alexander, Priscilla. **Prostitution : Still a Difficult Issue for Feminist Perspective**. San Francisco : Clies, 1998.
- Altman , Dennis. **Global Sex**. Chicago ,IL : University of Chicago Press, 2001
- Ayukawa, J. **The Sociology of Social Problems in Japan**. American Sociologist 31 : 15 – 26, 2000.
- Beck , Ulrich. **Risk Society : Towards a New Modernity** . London : SAGE Publications , 1992.
- Bell, Shannon. **Reading, Writing and Rewriting the Prostitution body**. Bloomington : Indiana University Press, 1994.
- Boonechalaksi, Wathinee and Guest, Philip. **Prostitution in Thailand**. Institution For Population and Social Research. Mahidol University, 1994
- Bosjp Ruam ,ilion S. Robinson, **Night market : Sextual cultures and The Thai economic Miracle** . New York and London, 1998.
- Brock Nakashima, Rita and Thistlethwaite, Susan Brooks. **Casting Stomnes : Prostitution and liberation in Asia and the United States**. Fortress Press, 1996.
- Chapkis, Wenety Edited by Weitzer, Ronald. **Prostitution, pornography and the sex industry** . NexYork : Routledge, 2000.
- Dallos, Rudi & McLaughlin, Eugene. **Social problems and the family**. Open University. London, 1993.
- Davis Nanette J. **Prostitution : An International Handbook on Trends Problems, Policies**. Westport, CT : Greenwood Press, 1993.
- Dallos, R. and E. McLaughlin. **Social Problems and the Family**. Newbiry Park, CA : Sage Publications, 1993
- Ehrenreich, Barbara and Arlie Russell Hochschild, **Global Women : Nannies , Maids and Sex Workersnmin the New Economy**. New York : Henry Holt, Metropolitan Books, 2002.
- George Ritzer. **Handbook of Social Problems**. London : SAGE Publications, 2004
- Grant, Linda. **Sexing the millennium**. Haper Collins Publishers, 1993.
- Hill , Catherine. **Planning for prostitution : An analysis of Thailand' s sex industry In Women' s lives and public policy : The internationa experience**. westport, conn : Greenwood press, 1993.
- Isarabhakdi, Pimonpan. **Sexual attitudes and experiences of rural Thai youth**. Institution for population and social research . Mahidol University, 2000.

- Jamrozik , A. and L. Nocella.**The Sociology of Social Problems**.Cambridge , England :Cambridge University Press,1998.
- Jenness,Valerie.**Making It Work : The Prostitutions ' RightsMovement in Perspective**.Hawthorne,NY : Aldine de Gruyter,1992.
- Klein, David M. and White, James M.**Family theories : an introduction**. Congress Cataloging in Publication Data,1996.
- Laqueur,Thomas W.**Solitary Sex: A Cultural History of Masturbation**.London : Zone Press,2003.
- Law, Lisa.**Sex wrok in southeast Asua . : the place of desire in a time of AIDS**.Routledge,2000.
- Lean Lim,Lin (ed.). **The sex sector : the economic and social bases of prostitution in southeast Asia**. Geneva. International Labour Office, 1998.
- Lenore Kuo.**Prostitution Policy**.New york and London : New York University Press,2002.
- Macionis,J.**Social Problems**.Upper Saddle River,NJ : Prentice Hall,2002.
- Nussbaum,Martha.**Sex and Social Justice** .New York :Oxford University Press,1999.
- Phongpaichit,Pasuk and Chris Baker.**Thailand : Economy and Politics**.Kuala Lampur :Oxford University Press,1995.
- Roberts,Nickie.**Whores in history : Prostitution in western society**. Grafton, 1992.
- Schaefer,Richard T.**Sociology**. New York:Mc Graw-Hill,C1998.
- Schultz,T. Paul. **Women s changing participation in the labor force:a world perspective**. Vik.38,1990.
- Seabrook, Jeremy.**Travels in the skin trade:tourism and the sex industry**.Library of Congress Cataloging in Publication Data. Chicago,1996
- Scambler,Graham and Scambler,Annette.**Rethinking prostitution**. Routledge,1997.
- Skrobanek, Siriporn, Boonpakdi, Nattaya and Jantakeero, Chutim . **The traffic in women**.Zed Books Ltd.,1997.
- Thio, Alex.**Deviant behavior**.(n.p.) : Longman , 1998.
- Vanlandingham,Mark, Chanpen Saengtienchai,John Knodel ,and Anthony Pramualratana.**Frinnds,Wives and Extramarital Sex in Thailand : A Qualiative Sutdy of Perr and Spousal influence on Thai Maie Extramarital Sexual Behavior and Attitudes**.Institute of Population Studies:Chulalongkorn University,1995.
- Yorburg,B.**Family Realities : A Global View**.Upper Saddle River,NJ : Prentice Hall,2002.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี” ตามหลักสูตรปริญญาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1.แบบสอบถามนี้แบ่งคำถามออกเป็น 5 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับภูมิหลังประชาชน
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปและภาระหนี้สินของเอเยนต์
- ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์กับกระบวนการค้าประเวณี
- ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่เหนียวแน่น
- ส่วนที่ 5 ผลประโยชน์ที่ได้รับของเอเยนต์ค้าประเวณี
- ส่วนที่ 6 ทศนคติของเอเยนต์ต่อธุรกิจบริการทางเพศ

2.แบบสอบถามชุดนี้ใช้สำหรับเป็นข้อมูลเพื่อการศึกษาเท่านั้น

3.แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 5 หน้า

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. อายุปัจจุบัน.....ปี.....เดือน
2. นับถือศาสนา.....
3. ภูมิลำเนา.....

ส่วนที่ 2 ภาระหนี้สินของเอเยนต์

1. ท่านมีอาชีพอื่นหรือไม่ นอกจากการเป็นเอเยนต์ หากมีขอทราบว่าเป็นอาชีพใดมีรายได้เท่าไร สามารถนำมาเลี้ยงชีพตนได้หรือไม่
2. ก่อนที่จะเป็นเอเยนต์ค่าประเมินได้มีภาระหนี้สินหรือไม่อย่างไร
3. หลังจากได้มีอาชีพเอเยนต์แล้วมีการชำระหนี้สินที่มีอยู่หรือไม่ ถ้ามีได้ใช้เงินที่ได้มาจากอาชีพดังกล่าวหรือไม่
4. ปัจจุบันท่านมีภาระหนี้สินอยู่อีกหรือไม่

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์กับกระบวนการค้าประเมิน

1. ท่านเริ่มเข้ามาสู่กระบวนการค้าประเมินอย่างไร
2. ขั้นตอนการติดต่อหาลูกค้าเป็นอย่างไร
3. ขั้นตอนการจัดหาผู้ค้าประเมินเป็นอย่างไร
4. ขั้นตอนการเจรจาต่อรองกับลูกค้าเป็นอย่างไร ตลอดจนสถานที่ที่ได้มีการเจรจาต่อรองเป็นที่ใดบ้าง
5. ก่อนเป็นเอเยนต์ท่านประกอบอาชีพใดมีรายได้จำนวนเท่าใด
6. ก่อนที่จะเป็นเอเยนต์ท่านรู้จักกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเมินหรือไม่อย่างไร
7. บุคคลที่ท่านได้รู้จักนั้นเคยชวนให้เข้าร่วมการค้าประเมินหรือไม่อย่างไร
8. ท่านเป็นเอเยนต์โดยเริ่มจากการคบหาสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเมินหรือไม่อย่างไร

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่เหนียวแน่น

1. ครอบครัวมีครอบครัวประกอบด้วย พ่อแม่ พี่น้อง หรือไม่อย่างไร
2. สถานภาพสมรสของพ่อแม่
3. ระดับการศึกษาของพ่อแม่
4. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
5. ความสัมพันธ์กับบิดามารดาเป็นอย่างไร
6. ความสัมพันธ์กับพี่น้องเป็นอย่างไร

7. ท่านรู้สึกอบอุ่นภายในครอบครัวหรือไม่ เพราะเหตุใด
8. คนในครอบครัวมีการกระทำผิดกฎหมายหรือไม่อย่างไร
9. คนในครอบครัวได้ไปยุ่งเกี่ยวกับการค้าประเวณีหรือไม่อย่างไร

ส่วนที่ 5 ผลประโยชน์ที่ได้รับของเอเยนต์ค้าประเวณี

1. จำนวนผู้ที่ขายบริการทางเพศซึ่งอยู่ในความดูแลของท่านมีจำนวนเท่าใด ราคาของผู้ค้าประเวณีเป็นอย่างไร
2. จำนวนวันมีผู้มาซื้อบริการทางเพศโดยผ่านการติดต่อท่านเป็นจำนวนเท่าใด
3. ท่านมีระบบส่วนแบ่งรายได้ทำอะไรอย่างไร
4. ท่านคิดว่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากธุรกิจนี้มีจำนวนสูงหรือไม่ หากได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจำนวนน้อย จะประกอบอาชีพนี้หรือไม่อย่างไร

ส่วนที่ 6 ทศนคติของเอเยนต์ต่อธุรกิจบริการทางเพศ

1. ท่านคิดอย่างไรต่อการขายบริการทางเพศของลูกค้า
2. ท่านคิดอย่างไรต่อลูกค้าที่มาใช้บริการ
3. ท่านคิดอย่างไรต่อการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณี
4. ท่านคิดอย่างไรต่อการที่มีกฎหมายลงโทษผู้ขายบริการทางเพศ
5. ท่านคิดอย่างไรต่อการที่มีกฎหมายลงโทษลูกค้าที่มาใช้บริการ
6. ท่านคิดอย่างไรต่อการที่มีกฎหมายลงโทษเอเยนต์ค้าประเวณี
7. ท่านคิดอย่างไรหากไม่มีกฎหมายลงโทษผู้ขายบริการทางเพศ
8. ท่านคิดอย่างไรหากไม่มีกฎหมายลงโทษลูกค้าที่มาใช้บริการ
9. ท่านคิดอย่างไรหากไม่มีกฎหมายลงโทษเอเยนต์
10. ท่านคิดหรือไม่ว่าการเป็นเอเยนต์ค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรม เพราะเหตุใด

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ร้อยตำรวจโท สงวน ผลพานิชย์ เกิดเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2520 ปัจจุบันอายุ 27 ปี สำเร็จการศึกษา รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เมื่อปีการศึกษา 2543 (นักเรียนนายร้อยตำรวจ รุ่นที่ 53) เข้าศึกษาในหลักสูตรสังคมวิทยาและงานยุติธรรม ภาควิชาสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2544

ร้อยตำรวจโท สงวน ผลพานิชย์ ปัจจุบันรับราชการตำรวจในตำแหน่ง รองสารวัตรงาน 5 กองกำกับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค 7

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย